

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๘
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๘๗
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๒๑๑
ภาคผนวก	ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๑

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้งของหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง
ประกอบด้วย

จำนวนหมู่บ้าน ๘ หมู่ (แสดงหมู่บ้านที่อยู่ในเขต อบต.)

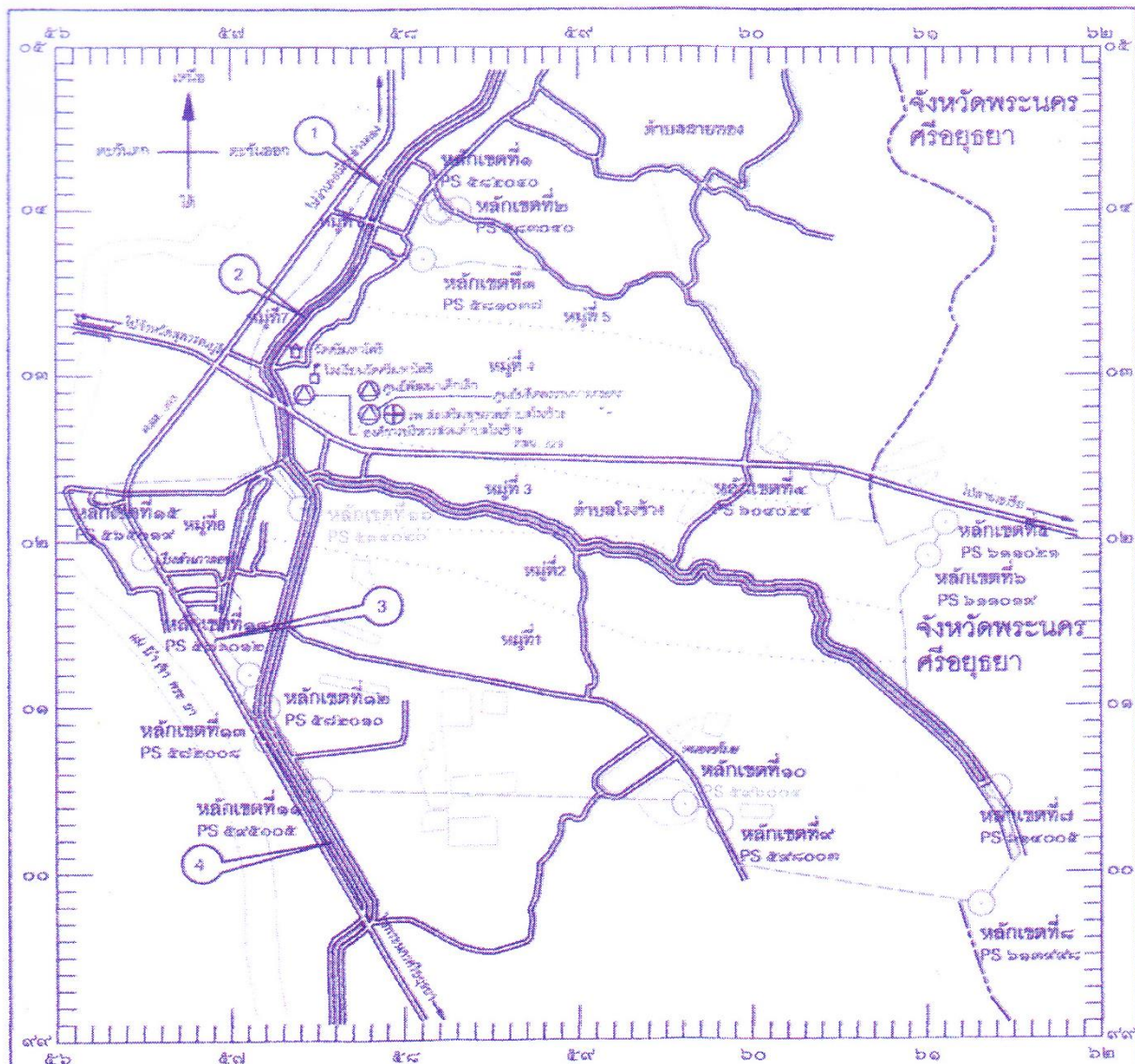
- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มทั้งหมู่บ้าน ๘ หมู่ ได้แก่

หมู่ที่	๑	บ้านคลองฝรั่ง
หมู่ที่	๒	บ้านสำเภาลอย
หมู่ที่	๓	บ้านคลองโพธิ์
หมู่ที่	๔	บ้านวิหารแดง
หมู่ที่	๕	บ้านแขก
หมู่ที่	๖	บ้านคลองสวน
หมู่ที่	๗	บ้านเกาะ
หมู่ที่	๘	บ้านโคกขาม

องค์การบริหารส่วนตำบองช้าง อำเภอบำเหน็จ จังหวัดอ่างทอง

มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐

๐ ๐.๕ ๑ ๒ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

เขตตำบล

เขตหมู่บ้าน

เขตจังหวัด

ทางหลวง ถนน รอย

อ่างเก็บน้ำ หนอง บึง

แม่น้ำ คลอง ห้วย

สถานที่ราชการ

โรงพยาบาล สำนักงาน อุตสาหกรรม ตำรวจ วิทยาลัย

มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน

วัด ศาสนสถาน

จุดที่ 1 บริเวณพื้นที่ หมู่ที่ 6 ตำบลโรงช้าง

ช่วงแนวถนนคันคลองชลประทานตรงจุดบ้านประตูน้ำปิด-เปิด

จุดที่ 2 บริเวณพื้นที่ หมู่ที่ 6 ตำบลโรงช้าง

ช่วงแนวถนนฝั่งทิศตะวันตกจุดบ้านประตูน้ำชลประทาน

จุดที่ 3 บริเวณพื้นที่ หมู่ที่ 1 ตำบลโรงช้าง

ช่วงแนวถนนทางทิศตะวันตกช่วงปากคลองบ้านสาย

จุดที่ 4 บริเวณพื้นที่ หมู่ที่ 1 ตำบลโรงช้าง

ช่วงแนวถนนคันคลองชลประทานตรงปากท่อระบายน้ำชลประทาน
ที่มีช่องระบายน้ำ 4 ช่อง

(แสดงภูมิประเทศของ อบต.)

เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่นา ที่เลี้ยงสัตว์ มีแม่น้ำเจ้าพระยาและคลองชลประทานเป็นแหล่งน้ำหลักเพื่อการเกษตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินเหนียวปนทราย

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

- คลองชลประทาน
- คลองโพธิ์
- คลองวิหารแดง
- คลองบ้านแขก
- คลองฝรั่ง
- หนองขโมย
- บึงสำเภาลอย

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตตำบลโรงช้างไม่มีป่าไม้ แต่มีต้นยางนาขนาดใหญ่ในพื้นที่วัดศรีมหาโพธิ์จำนวนหลายต้น

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

อาณาเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

๑.๑ **ที่ตั้ง** (แสดงที่ตั้งและระยะห่างจากอำเภอ)

ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอป่าโมก ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ห่างจากที่ว่าการอำเภอป่าโมก

๑.๕ กม. และมีแนวเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลสายทอง	อ.ป่าโมก	จ.อ่างทอง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลบางเสด็จ	อ.ป่าโมก	จ.อ่างทอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลทับน้ำ	อ.บางปะหัน	จ.พระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลบางปลากด	อ.ป่าโมก	จ.อ่างทอง

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างได้แบ่งเขตการเลือกตั้ง เป็น ๘ เขตเลือกตั้ง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อ ๒,๕๑๕ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตนขอรับบัตรฯ ๒,๑๑๗ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครั้งที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายก ๒,๑๑๗ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๕๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๑๗

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๑๑๗ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๕๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๑๗

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านคลองฝรั่ง	๖๙	๙๑	๑๑๘	๒๐๙
หมู่ที่ ๒ บ้านสำเภาลอย	๑๐๒	๑๗๒	๑๘๙	๓๖๑
หมู่ที่ ๓ บ้านคลองโพธิ์	๑๘๗	๒๔๗	๒๘๐	๕๒๗
หมู่ที่ ๔ บ้านวิหารแดง	๘๕	๑๒๗	๑๔๑	๒๖๘
หมู่ที่ ๕ บ้านแขก	๑๗๓	๒๔๗	๒๖๓	๕๑๐
หมู่ที่ ๖ บ้านคลองสวน	๘๑	๙๓	๑๒๑	๒๑๕
หมู่ที่ ๗ บ้านเกาะ	๑๓๘	๒๒๔	๒๗๕	๕๐๗
หมู่ที่ ๘ บ้านโคกขาม	๒๖๐	๓๓๗	๔๐๓	๗๔๐

ข้อมูล ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ งานทะเบียนและบัตรอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

	หญิง	ชาย	รวม	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๓๕๖	๓๖๘	๗๒๔	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๐๖๒	๑,๐๑๘	๒,๐๘๐	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๔๑๐	๒๘๒	๖๙๒	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๑,๘๒๘	๑,๖๖๘	๓,๔๙๖	

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ งานทะเบียนและบัตรอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

สังกัด	สพฐ.	อบต.โรงช้าง
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดง		๑ แห่ง
๒. โรงเรียนสังกัด สพฐ. ในพื้นที่		
๒.๑ โรงเรียนวัดศรีมหาโพธิ์	๑ แห่ง	

๔.๒ สาธารณสุข

(๑) หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐ	-	แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโรงช้าง	๑	แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน	-	แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	-	แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ	ร้อยละ ๑๐๐	

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น

๔.๔ ยาเสพติด

มีการป้องกันและรณรงค์โทษของการติดสารเสพติดในพื้นที่

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
๕. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๖. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้ ด้อยโอกาส

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในพื้นที่ตำบลโรงช้างมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนบุคคล

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ๑,๐๙๗ หลังคาเรือน

๕.๓ การประปา

การประปา คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากน้ำเป็นน้ำบาดาล ปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ๑,๐๙๗ หลังคาเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

(๑) จำนวนโทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่ จำนวน - ตู้

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ไม่มีที่ทำการไปรษณีย์ในเขตพื้นที่
- การสื่อสารของประชาชนในพื้นที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นส่วนใหญ่

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตพื้นที่ตำบลโรงช้าง ประกอบอาชีพรับจ้าง พนักงานโรงงาน เกษตรกรรม ตามลำดับ

๖.๒ การประมง

มีการเลี้ยงปลา พื้นที่โดยประมาณ ๑๑๘ ไร่

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยง ไก่ เป็ด โค สุกร จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

โค	๕๒๔	ตัว
สุกร	๓๓	ตัว
สัตว์ปีก	๓,๒๖๔	ตัว

๖.๔ การบริการ

โรงแรม	-	แห่ง
ร้านอาหาร	๖	แห่ง
โรงภาพยนตร์	-	แห่ง
สถานีส่ง	-	แห่ง (ท่ารถ ๑ แห่ง)
ร้านเกมส์	-	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในพื้นที่ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงาน ประเพณีต่างๆ และมีสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติฯ และบึงสำเภาลอย สำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ธนาคาร	-	แห่ง	สถานีบริการน้ำมัน	๑	แห่ง
บริษัท	-	แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	-	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด-		แห่ง	ตลาดสด	-	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๑๕	แห่ง	โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง
ซูเปอร์มาร์เก็ต	-	แห่ง			

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๒ กลุ่ม

๑. กลุ่มสานตะกร้า กระเป๋าจากเส้นพลาสติก

๒. กลุ่มลวดตัด

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นส่วนใหญ่

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ประชาชนในพื้นที่นับถือศาสนาพุทธ วัด ๑ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่ตำบลโรงช้างได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในครว้เรือน และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาล้าน - (ใช้ภาษาภาคกลาง)

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

มีกลุ่มอาชีพสานตะกร้ากระเป๋าจากเส้นพลาสติก จำหน่ายเป็นของที่ระลึก

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำบาดาล ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา ไม่สามารถบริโภคได้ ต้องซื้อน้ำบริโภค

๘.๒ ป่าไม้ ในเขตพื้นที่ตำบลโรงช้าง ไม่มีป่าไม้

๘.๓ ภูเขา ในเขตพื้นที่ตำบลโรงช้าง ไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ตำบลโรงช้างมีทรัพยากรธรรมชาติ คือ แหล่งน้ำที่สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งคือ บึงสำลาลอย หนองขมิย

๙. อื่นๆ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไป ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติ การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มี การแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการ ประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วน ดำเนินการ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ... “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และ มีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการ คมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับ และเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ

๑. การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
 ๒. การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
 ๓. การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติ มากกว่าประโยชน์ส่วนตน
 ๔. การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและจัดสาเหตุของประเด็น ปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ
๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
๑. การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
 ๒. การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
 ๓. การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้
 ๔. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล
๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
๑. การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
 ๒. การพัฒนาและฝึกพลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ
 ๓. การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคาม ให้มีประสิทธิภาพ
๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
๑. การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
 ๒. การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
 ๓. การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม
๑. การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม
 ๒. การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ
 ๓. การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับ ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไป ที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนวัตกรรม รวมถึงปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของ

การต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า

๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
๒. เกษตรปลอดภัย
๓. เกษตรชีวภาพ
๔. เกษตรแปรรูป
๕. เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑. อุตสาหกรรมชีวภาพ
๒. อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
๓. อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
๔. อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
๕. อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๑. ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
๒. ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
๓. ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
๔. ท่องเที่ยวสราญทางน้ำ
๕. ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๑. เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
๒. สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
๓. เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
๕. รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๑. สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
๒. สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
๓. สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
๔. สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
๕. ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง

อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

๑. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
๒. การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการ เรียนการสอนในสถานศึกษา
๓. การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
๔. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
๕. การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
๖. การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม
๗. การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๑. ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย
๒. ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น
๓. ช่วงวัยแรงงาน
๔. ช่วงวัยผู้สูงอายุ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๑. การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑
๒. การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่
๓. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท
๔. การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๕. การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และ การวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
๖. การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
๗. การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๑. การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ
๒. การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ
๓. การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถ ในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

๑. การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
๒. การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
๓. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
๔. การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
๕. การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
 ๑. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
 ๒. การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 ๓. การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
 ๔. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ
 ๑. การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
 ๒. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ
 ๓. การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
 ๔. การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
 ๑. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
 ๒. ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
 ๓. กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
 ๔. เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
 ๕. สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม
 ๖. ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
 ๗. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
 ๘. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง
๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
 ๑. พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค
 ๒. กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
 ๓. จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
 ๔. ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวาง ระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด
 ๕. สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
 ๖. การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

๑. สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
๒. การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
๓. สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชา สังคมและภาคประชาชน
๔. ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
๕. สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
๖. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับ สังคมยุคดิจิทัล
- ๗.

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการ จัดการตนเอง

๑. ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถใน การจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
๒. เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
๓. สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
๔. สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๑. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน
๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
๓. อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
๔. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

๑. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
๒. ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
๓. ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไข ทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
๔. พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
 ๑. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
 ๒. มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 ๓. มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ของภาครัฐและภาคเอกชน
 ๔. พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิด จากการเปลี่ยนแปลง ภูมิอากาศ
๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น เมืองที่เติบโตอย่าง ต่อเนื่อง
 ๑. จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่ อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็น เอกภาพ
 ๒. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มี การบริหารจัดการตาม แผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน
 ๓. จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบ ให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
 ๔. ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดก ทางสถาปัตยกรรมและ ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐาน วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
 ๕. พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
 ๖. เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับ ความสามารถในการป้องกันโรค อุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ
๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 ๑. พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำ ของประเทศ
 ๒. เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้าง มูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ ให้ทัดเทียมกับระดับสากล
 ๓. พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงาน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 ๔. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
 ๕. พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคา และการเข้าถึงอาหาร
๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ
 ๑. ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย
 ๒. พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม
 ๓. จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
 ๔. พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคต ประเทศ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
 ๑. การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับ แนวหน้าของภูมิภาค
 ๒. ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้
๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
 ๑. ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
 ๒. ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
 ๓. ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ในทุกระดับ
๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
 ๑. ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
 ๒. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
 ๓. ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล
๔. ภาครัฐมีความทันสมัย
 ๑. องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
 ๒. พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย
๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
 ๑. ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
 ๒. บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ
๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
 ๑. ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ
 ๒. บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
 ๓. การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้

๔. การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบ แบบบูรณาการ
๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
 ๑. ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
 ๒. มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
 ๓. การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค
 ๑. บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลัก ประชาธิปไตย เคารพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
 ๒. ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอน ของการค้นหาความจริง
 ๓. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ ร่วมกัน
 ๔. ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วม ของประชาชนใน กระบวนการยุติธรรม
 ๕. พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ส่วนที่ ๑ ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) อยู่ในหัว วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลาง สถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลง รวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้นมากขึ้น สังคมโลกจะมีความเชื่อมโยง ใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิต ความเป็นอยู่ในสังคมและการด าเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ ประเทศไทยมีข้อ กัดของ ปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา ที่ชัดเจนขึ้น ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัว ขนาดใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลัก ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลาง การแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้นมากแต่ประเทศไทยมีข้อ กัด หลายด้าน อาทิคุณภาพคนไทยยังต่ำ แรงงาน ส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาด คุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูงที่เป็น อุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนา โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคม สูงวัยส่งผลให้ขาดแคลนแรงงาน จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และโครงสร้างประชากรจะเข้าสู่ สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ร่อยหรอเสื่อม โทรมอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นทั้งต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบร้ายแรงต่อคุณภาพชีวิตประชาชน ในขณะที่การ บริหารจัดการ ภาครัฐยังด้อยประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส และมีปัญหาคอร์รัปชันเป็นวงกว้าง จึงส่งผลให้การ ผลักดัน ขับเคลื่อนการพัฒนาไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เต็มที่ บางภาคส่วนของสังคมจึงยังถูกทิ้งอยู่ข้างหลัง ท่ามกลางปัญหา ท้าทายหลากหลายที่เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาว ดังกล่าว ก็เป็นที่ตระหนักร่วมกันใน ทุกภาคส่วนว่าการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มี ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในระยะยาว ได้นั้น ประเทศต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้าน ได้แก่ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งต้อง ดำเนินการควบคู่กับการเร่งยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน กลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานและกลุ่มที่อยู่ใน ตลาดแรงงานในปัจจุบันให้สอดคล้องกับสาขาการผลิตและบริการ เป้าหมาย และการเปลี่ยนแปลงด้าน เทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาคนในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่ สามารถบริหารจัดการ การเปลี่ยนแปลงที่เป็นสภาพแวดล้อมการด าเนินชีวิตได้อย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนา

ทุนมนุษย์จาก การยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุข ให้ทั่วถึง ในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งต้องส่งเสริมบทบาทสถาบันทางสังคมในการกล่อมเกลาสังคมคนดี มีวินัย มีค่านิยมที่ดี และมีความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนั้น ในช่วงเวลาต่อจากนี้การพัฒนาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่และ เพิ่ม ศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองต่างๆ ให้สูงขึ้นภายใต้การใช้นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะการใช้ที่ดิน การจัด ระเบียบผังเมืองและความปลอดภัยตามเกณฑ์เมืองน่าอยู่ที่เหมาะสมเพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และสังคมให้ ทั่วถึงและเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจและรายได้จากพื้นที่เศรษฐกิจใหม่มากขึ้น ซึ่งจะช่วยลด ความเหลื่อมล้ำภายใน สังคมไทยลง และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันจากการ พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ เป็น พื้นที่เศรษฐกิจใหม่ทั้งตอนในและตามแนวชายแดนหลัก ๒ นอกจากนั้น ๕ ปีต่อจากนี้ไปนับว่าเป็นช่วงจังหวะเวลา สำคัญที่ประเทศไทยยังจะต้องผลักดัน ให้การค้าการลงทุนระหว่างประเทศขยายตัวต่อเนื่องและเป็นแรงขับเคลื่อน การพัฒนาที่สำคัญควบคู่ไปกับ การส่งเสริมลงทุนและเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยยังมีความจำเป็นที่จะต้องทำ ความตกลงด้านการค้าและการลงทุนและการร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อการพัฒนาให้ขยายวงกว้างขึ้นทั้งในรูปของ ความตกลงทวิภาคี กรอบพหุภาคีต่างๆ ควบคู่กับการผลักดันให้ความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความ สมบูรณ์มากขึ้น รวมทั้งการดาเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการส่งเสริมการลงทุนของไทยในภูมิภาค กรอบแนวทางความ ร่วมมือ ระหว่างประเทศในทุกระดับดังกล่าวจะเป็นประตูแห่งโอกาสของประเทศไทยในการใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้ง เชิง ภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่และสามารถจะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญ แห่งหนึ่งของ ภูมิภาค ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการผลักดันให้ความเชื่อมโยง ด้านกฎระเบียบและในเชิง สถาบันระหว่างประเทศมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละ จุดเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่าย ภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศ เพื่อนบ้าน ในขณะเดียวกันก็ต้องเตรียมความพร้อมเพื่อให้ประเทศไทย เป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออก ของภูมิภาคเอเชีย แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญอย่างยิ่ง กับการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ ต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ รวมถึงพื้นที่ เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ และนับว่าเป็นช่วงเวลา ที่ ประเทศไทยจะต้องดาเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการสร้างสังคม ผู้ประกอบการและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทย ไปลงทุนในต่างประเทศอย่างจริงจังเพื่อสร้างผลตอบแทนจากทุน และศักยภาพทางธุรกิจ รวมทั้งเป็น การส่งเสริมการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม ประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม และในอาเซียน ความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะเป็นแนว ทางการพัฒนาสำคัญสำหรับประเทศไทยในช่วงต่อจากนี้ไป เป็นความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนทางเศรษฐกิจ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทางสังคม สิ่งแวดล้อม และความร่วมมือด้านความมั่นคงในมิติต่างๆ ในทุกกรอบความ ร่วมมือทั้งระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระดับโลก ทั้งการผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากกรอบความ ร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีที่มีอยู่แล้ว ในปัจจุบันและการทำข้อตกลงใหม่ๆ ในระยะต่อไปภายใต้แนวคิดการค้าเสรี และการยกระดับขีดความสามารถ ในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความ ร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วน การพัฒนานอกอาเซียน ทั้งนี้โดยส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในทุกด้านให้เป็น บทบาทที่สร้างสรรค์ของ ประเทศไทย และการสนับสนุนการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำในอนุ ภูมิภาคและในภูมิภาค การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการนำกฎเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติและมาตรฐานสากลทั้งในด้านคุณภาพสินค้า และบริการ สิทธิแรงงาน ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความโปร่งใส และอื่นๆ มาเป็นแนวปฏิบัติและ บังคับใช้ สำหรับประเทศไทย ดังนั้น ภายใต้ข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศไทยในทุกด้าน ดังกล่าว ท่ามกลาง แนวโน้มโลกที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และประเทศต่างๆ กำลังเร่ง พัฒนานวัตกรรม และน ามาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลิตภาพการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ใน สนามแข่งขัน ของโลกและการใช้ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับ ประเทศไทย ที่จะต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางยุทธศาสตร์ทุกด้าน ได้แก่ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การ

พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้เป็น ระบบ
โครงข่ายที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทุนมนุษย์ และการปฏิรูปให้การบริหารจัดการ ๓ มีประสิทธิภาพ
โปร่งใส และมีความรับผิดชอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและระบบ การบริหารราชการแผ่นดิน
โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนา นวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มี
มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์ และบริการใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลง
เทคโนโลยี รูปแบบการดำเนินธุรกิจ และการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนใน สังคมทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถอน
รากถอนโคนและการพัฒนาต่อยอด รวมถึงการใช้นวัตกรรมสำหรับ การพัฒนาสินค้าและบริการทั้งในระดับพื้นบ้าน
จนถึงระดับสูงซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของ ประชาชนในวงกว้าง ดังนั้น การพัฒนาในช่วง ๕ ปีต่อจาก
นี้ไปจะเป็นช่วงที่มุ่งเน้นการพัฒนามาตรฐานภูมิปัญญา ที่เกิดจากการใช้ความรู้และทักษะ การใช้วิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและการพัฒนานวัตกรรม นำมาใช้ในทุกด้านของการพัฒนา การพัฒนามีความเป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน ขยายและสร้างฐานรายได้ใหม่ที่ครอบคลุม
ทั่วถึงมากขึ้นควบคู่ไปกับการต่อยอดฐานรายได้ เดิม สังคมไทยมีคุณภาพและมีความเป็นธรรมโดยมีที่ยืนสำหรับทุก
คนในสังคมและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และ เป็นการพัฒนาที่เกิดจากการผนึกกำลังในการผลักดันขับเคลื่อนร่วมกันของ
ทุกภาคส่วน (Thailand ๔.๐) ทั้งนี้เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้แนวคิดและแนวทางดังกล่าวข้างต้นเกิด
ผลสัมฤทธิ์ได้ตาม เป้าหมายในช่วงระยะเวลาต่างๆ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้อง
ปรับเปลี่ยนกลไก การบริหารราชการแผ่นดินสำคัญ การปรับเปลี่ยนกฎหมายและกฎระเบียบในหลายด้าน รวมถึง
การปรับการบริหาร จัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกระดับ ปลอดภัยรับขึ้น และปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนไทยในทุก
ภาคส่วนให้มี ค่านิยมที่ดีงาม มีวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการ
เปลี่ยนแปลงโดยยึด หลักการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และด้วยสภาพปัญหาที่เรื้อรังและเชื่อมโยงกันซับซ้อน
ในขณะนี้ การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศไทยมากขึ้น การพัฒนาเชิง
รุกเพื่อ เสริมจุดแข็งและการแก้ปัญหาจุดอ่อนดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลได้อย่างจริงจังนั้นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่าง
ขนานใหญ่สำหรับประเทศไทยที่มีแผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวเป็นกรอบแนวทางที่จะกำกับทิศทาง ดังนั้น ภาค
ส่วนต่างๆ ในสังคมไทยจึงมีความตระหนักร่วมกันว่าประเทศไทยจำเป็นต้องมีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้ เป็นแผน
แม่บทที่กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศในระยะยาว ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยวางแผน ทางการพัฒนาหลักที่
ต้องดำเนินการภายใต้ทุกรัฐบาลอย่างต่อเนื่องเพื่อจะบรรลุเป้าหมายอนาคตของประเทศ ที่วางไว้ โดยที่แผนแม่บท
การพัฒนาระยะยาวจะเป็นกรอบที่ช่วยกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศใน มิติต่างๆ มีบูรณาการกัน
แผนพัฒนาและแผนเฉพาะด้านในระดับต่างๆ มีความเชื่อมโยงเป็นลำดับที่เหมาะสม และสอดคล้องกันภายใต้
ยุทธศาสตร์ชาติ และการกำหนดเป้าหมายในระยะยาวที่ชัดเจนส่งผลให้ต้องมีความ ต่อเนื่องในการแก้ปัญหาเร่งด่วน
และการพัฒนาพื้นฐานให้แข็งแกร่ง รวมทั้งต้องมีปรับระบบการติดตามและ ประเมินผลให้สามารถกำกับให้เกิดความ
เชื่อมโยงจากระดับยุทธศาสตร์สู่การจัดสรรงบประมาณและการด าเนินงาน ในระดับปฏิบัติที่สอดคล้องกับเป้าหมาย
ที่เป็นผลผลิต ผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ในที่สุด การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็น ๕ ปีแรกของการ
ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีเป็นแผนแม่บท
หลักของการพัฒนาประเทศไทย ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยใน
ระยะ ๒๐ ปีพร้อมทั้งประเด็น ยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้
กำหนดไว้ โดยมี แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญที่สุดที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.
๒๕๖๐- ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกที่ขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้มากที่สุด โดยมีกลไก ตา
มลา ดับต่างๆ และกลไกเสริมอื่นๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ ๔ แผนพัฒนา
ฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน ๕ ปีแรกอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
การก าหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ ๕ ปีนั้นได้พิจารณาและวิเคราะห์การต่อยอด ให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการด
าเนินการต่อไปอีกใน ๓ แผนจวบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๕ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๗๕-๒๕๗๙ ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของ
ยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาจะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทย เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี ๒๕๗๙ ที่ก

าหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของ เป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป ก็จะต้องกำหนดเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน ๕ ปีแรกของช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ผ่านไป ๑.๑ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมี หลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้ ๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้ เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและ การบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีซึ่งเป็นเงื่อนไขเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มี ความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิต ที่มีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรม ๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟูใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทย ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วย การพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดย ที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่ง เขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ และ ประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและ ประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีประเทศไทยไม่เป็ภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มี ศักยภาพทางเศรษฐกิจด้อยกว่า ๕ ๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมาย และตัวชี้วัดในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยใน ปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการ ผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายใน สังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนา ที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะ และทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและ จิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็น พลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบ เศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็น สังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่น เป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้าน สุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการ อัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทุนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยี

อัจฉริยะ มาต่อยอด ฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทย ไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ” ๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต จากการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้น การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้ กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากร รายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนา นวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไป สำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็น ธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกากับและ ส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้าน อย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติ และการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถ ดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้ จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่ ๖ สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการ เพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/ โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและ จังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่างๆ ๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นับว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในหลายเรื่อง ได้แก่ (๑) การกำกับกรอบเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาหลัก ในระยะยาวด้วยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกลไกเชื่อมโยงสู่การขับเคลื่อน การพัฒนาโดยกำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุและแนวทางพัฒนาที่ต้องดำเนินการในช่วง ๕ ปีแรกของ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) การปรับเปลี่ยนเรื่องการเชื่อมต่อการแปลงแผนสู่การปฏิบัติให้มีกรอบและ ทิศทางในการกำกับที่ชัดเจนขึ้น นั่นคือ แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่จะ เชื่อมต่อถึงการปฏิบัติโดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการกลุ่มสำคัญๆ ที่ต้องดำเนินการในระดับแผนงานและ โครงการสำคัญ ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชัดเจนใน การปฏิบัติโดยใช้กลไกแผนเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์กระทรวง แผนการพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัดและ กลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานต่างๆ ในการขับเคลื่อนตามแนวยุทธศาสตร์นั้นๆ ให้บรรลุผล โดยจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการประเด็นการพัฒนาและเชิงพื้นที่และมีการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลที่เป็นระบบเชื่อมโยงที่สามารถสะท้อนถึงผลลัพธ์และ ผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาได้อย่างแท้จริง ซึ่งในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไประบบการจัดสรรงบประมาณ การบริหาร จัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับการบริหารราชการแผ่นดิน กฎระเบียบเรื่องวินัยการเงินการคลัง ภาครัฐ และระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและระบบการติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเพื่อการรองรับ ความท้าทายในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่สัมฤทธิ์ผล ในขณะเดียวกันแนวทางการพัฒนาซึ่งเป็นรายละเอียด ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ยุทธศาสตร์นั้นได้กำหนดให้ครอบคลุมในหลากหลายประเด็นและแนวทาง การพัฒนาเฉพาะด้านซึ่งหน่วยงานรับผิดชอบได้กำหนดไว้แล้วภายใต้แผนเฉพาะด้านหรือกำลังดำเนินการ ทั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อการบูรณาการประเด็น

การพัฒนาและเพื่อสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและ เกิดการต่อยอดให้สามารถดำเนินการได้สัมฤทธิ์ผล (๓) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดแนวทางการพัฒนา จังหวัด ภาค และเมืองที่กำหนดพื้นที่เป้าหมายและสาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่เป็นแนวทางปฏิบัติ ที่ชัดเจนลงไปเพื่อกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมืองเกิดผลสัมฤทธิ์โดย สอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ และ (๔) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นและแนวทาง ที่สนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สภาพัฒนาฯ แห่งชาติและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอ โดยมุ่งเน้นในเรื่องที่มีความชัดเจนและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ซึ่งนับว่าเป็น ทั้งช่วงเวลาสำคัญของการปฏิรูปประเทศและวางรากฐานเพื่อการพัฒนาในระยะยาวให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน นอกจากนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และ สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้นทั้งกลไกที่เป็นกฎหมายและกฎ ระเบียบต่างๆ และกลไก การทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุกกระดับ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ ลดความซ้ำซ้อนทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ ให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันก็เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน ๗ ๒.สภาพแวดล้อมการพัฒนาและประเด็นการพัฒนาสำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๒.๑ เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมของการพัฒนา การพัฒนาประเทศไทยภายใต้แนวทางการพัฒนาที่กำหนดด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔-พ.ศ. ๒๕๐๙) มาจนถึงปัจจุบันที่สิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม อาทิ เศรษฐกิจมีขนาดและฐานการผลิตและบริการที่ใหญ่ขึ้น รายได้ประชาชนสูงขึ้น ปัญหาความยากจนลดลง คุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้นเนื่องจากการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้น และ โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น รวมทั้งผลของการดำเนินนโยบายการค้าการลงทุนเสรีและ การขยายความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี และความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาค และอาเซียนที่มีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ได้ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทย เพิ่มขึ้น และส่งผลให้ฐานการผลิตและบริการของประเทศไทยมีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา ในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๐ ต่อปี ฐานเศรษฐกิจได้เปลี่ยนจากฐานเกษตรเข้มข้นมาเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่เข้มข้นตั้งแต่ช่วงปี ๒๕๓๐ เป็นต้นมา และเริ่มเข้าสู่ฐานบริการสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับในช่วง ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา ด้วยฐานเศรษฐกิจที่ขยายใหญ่ขึ้นและรายได้ต่อหัวที่เพิ่มขึ้นประเทศไทยได้เปลี่ยนสถานะจากประเทศด้อยพัฒนามาเป็นประเทศ ที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลางตอนบนมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ โดยมีรายได้ต่อหัวเท่ากับ ๒๙,๓๐๗ บาท ต่อปี และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๔,๑๒๑.๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปี ฐานการผลิตและ บริการมีความหลากหลายมากขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการ สามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการ ด้านสุขภาพ ในขณะเดียวกันการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเสรีก็ส่งผลให้ประเทศไทยมีความเป็นสากลมากขึ้น ทั้งในเรื่องมาตรฐานสินค้าและบริการ กฎระเบียบต่างๆ โดยที่ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติ ทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีซึ่งเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยให้ประเทศไทยสามารถ ยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น ทั้งนี้มูลค่าการค้าและการลงทุนระหว่าง ประเทศได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๕๘ มูลค่าการค้าระหว่างประเทศทั้งในรูปของสินค้าและบริการ รวมกันสูงถึง ๑๗.๒ ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๒๖.๙ ของขนาดเศรษฐกิจไทยซึ่งวัดโดยมูลค่าการผลิต รวมในประเทศ (Gross Domestic Products: GDP) สำหรับสังคมไทยและคนไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ประชาชนไทยมีทักษะภาษาต่างประเทศและองค์ความรู้ในเรื่องมาตรฐาน กฎระเบียบและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในระดับโลกมากขึ้น รวมทั้งมีการผสมผสานวัฒนธรรมที่หลากหลายมาใช้ในการดำเนินชีวิต อย่างมี

คุณค่ามากขึ้น ๑ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูล GNI per Capita (GDP per Capita อยู่ที่ ๖,๐๓๔ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อหัวต่อปี) โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ (สศช.) ๘ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๐ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๕ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๐.๕ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับ ทั้งจำนวนประชากรใต้เส้นความยากจนและสัดส่วนของประชากรที่ยากจนต่อจำนวนประชากรทั้งหมด โดยที่ สัดส่วนคนจนลดลงจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๕ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่จำนวนประชากร ใต้เส้นความยากจนลดลงจากจำนวน ๑๒.๗ ล้านคนในปี ๒๕๕๐ เป็น ๗.๑ ล้านคนในปี ๒๕๕๗ คุณภาพชีวิต คนไทยโดยเฉลี่ยดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา การเข้าถึงบริการสาธารณสุข บริการสาธารณะ และโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ เช่น ในปี ๒๕๕๘ ประชาชนไทยมีหลักประกันสุขภาพครอบคลุมกว่า ร้อยละ ๙๙.๙ ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมียุทธศาสตร์หลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น อายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้นต่อเนื่องโดยอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดเพศชาย ๗๑.๖ ปี และเพศหญิง ๗๘.๔ ปี จำนวน ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรไทยในวัย ๑๕-๕๙ ปีเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐.๑ ปี อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน อาทิ คุณภาพคนต่างทั้งใน ด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ มีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ประชากรจำนวนไม่น้อยไม่เคารพสิทธิผู้อื่น และไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ จึงซ้ำเติมปัญหาการขาดแคลนปริมาณกำลังแรงงานในภาวะที่ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพบริการสาธารณะ คุณภาพการศึกษาและบริการด้านสาธารณสุข และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ และการพัฒนามีความล่าช้า โครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายด้าน อาทิ รูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้มีประสิทธิภาพ ได้ตามเป้าหมาย การบริหารจัดการยังขาดเอกภาพ รวมทั้งการให้บริการยังไม่ทั่วถึง ไม่เพียงพอ ไม่มีคุณภาพ กระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่าบริการค่อนข้างสูง นอกจากนี้กฎหมายที่เกี่ยวข้องยังเป็นอุปสรรคต่อ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมก็มักมีความ ล่าช้า มีการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ด าเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า และการพัฒนานวัตกรรมมีน้อย ปัญหาดังกล่าวข้างต้นส่วนหนึ่งเป็นผลพวงจากปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐที่ประสิทธิภาพต่างๆขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ และการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาที่ขาดความต่อเนื่อง ในขณะที่ การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง ธรรมชาติ และการบริหารจัดการประเทศยังไม่บรรลุเป้าหมาย แม้ว่าบริการสาธารณะที่จัดให้กับประชาชนและ ภาคเอกชนจะพัฒนาได้เร็วขึ้น แต่เมื่อเทียบกับต่างประเทศ ประเทศไทยยังมีความล่าช้าและไม่ได้ มาตรฐานสากล ประกอบกับภาครัฐมีโครงสร้างที่ใหญ่และซับซ้อนขึ้น มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระบวนการจัดสรรงบประมาณใช้เวลาค่อนข้างนาน ซึ่งไม่ทันกับสภาพปัญหาและความต้องการของ ประชาชน นอกจากนี้ การใช้จ่ายงบประมาณยังไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร ขาดความโปร่งใสและธรรมาภิบาล ในขณะที่คุณภาพของบุคลากรภาครัฐลดลงเนื่องจากการเข้าทำงานใน ภาครัฐไม่ใช่ทางเลือกแรกของคนที่มีความสามารถหรือการศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์ดีเหมือนในอดีต ในขณะที่ บุคลากรที่มีความสามารถลาออกจำนวนมากเพราะมีทางเลือกอื่นๆ ที่ดีกว่า สาเหตุสำคัญคือ ภาครัฐขาดการ พัฒนาเส้นทางอาชีพที่ชัดเจนและขาดการพัฒนาระบบการฝึกอบรมบุคลากรที่สอดคล้องกับบริบทของการ เปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งปัญหาคอร์รัปชันได้ขยายวงกว้างทั้งในภาครัฐและเอกชน ๙ ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมของการพัฒนาดังกล่าวส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจโดยรวม มีผลิตภาพการผลิตรวมต่างๆและต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจ มีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมี ความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่างโดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย รายได้เกษตรกรยังอยู่ในระดับต่ำกว่าสาขาการผลิตและบริการอื่นๆ มาก จึงเป็นความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากปัญหา ด้านคุณภาพดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำสูงและขาดความเป็นธรรม

ในด้านอื่นๆ อีกมากมายที่ก่อให้เกิดความแตกแยกในสังคมไทย ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่างคนจนกับคนรวย มีแนวโน้มดีขึ้นเพียงเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini Coefficient) ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังมีปัญหาการใช้อย่าง สิ้นเปลือง ร่อยหรอ และเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว มีภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน ในประเด็นด้าน ความมั่นคงภายในประเทศก็มีความซับซ้อน ปัญหาสะสมมานาน และขยายวงกว้างจากเดิม จนมีสัญญาณเตือนถึง ความเสียหายที่ก่อกำเนิดขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ อาทิ การล่องละเมิดสถาบันหลักของชาติ สร้างความขัดแย้งในชาติ และปัญหาความเห็นต่างทางความคิดของคนในชาติก่อให้เกิดความขัดแย้งที่มี รากฐานความแตกต่างทางความคิด และอุดมการณ์บนพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง และปัญหาสถานการณ์ในจังหวัดชายแดน ภาคใต้ ในด้านเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา พบว่า เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราสูงในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ ถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ.๒๕๐๔ - พ.ศ.๒๕๓๔) ก่อนที่จะเริ่มชะลอตัวในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๗ เมื่อการส่งออกและการลงทุน เริ่มชะลอตัว ก่อนที่จะเกิดวิกฤต เศรษฐกิจและการเงินครั้งเลวร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย ในปี ๒๕๔๐ และการวางแผนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศหลังจากที่ประเทศเผชิญกับภาวะ วิกฤตทางการเงินอย่างรุนแรงในปี ๒๕๔๐ ต่อเนื่องถึงปี ๒๕๔๑ ได้นำกลับมาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวทางปฏิบัติตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ต่อเนื่องมาจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เพื่อให้ทุกภาค ส่วนสร้างภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ เหมาะสม ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและ การเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชน ปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้าง ภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีได้แก่ การดำเนินการที่มี ประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลัง ที่กำหนดกรอบของ ความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะ เงินสำรอง ระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการ ดำเนินการอย่าง เป็น ระบบและสอดคล้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ โดยสามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น และสร้างบรรยากาศของ การแข่งขัน ในตลาดและดำเนินมาตรการสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัว มากขึ้น รวมทั้งการ บริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคก็มีประสิทธิภาพมากขึ้น และตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นต้นมาประเทศไทยก็ให้ ความสำคัญในการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบโครงข่ายในเชิง ยุทธศาสตร์การพัฒนามากขึ้น มี การตั้งเป้าหมายในการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาและจัดสรร งบประมาณเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมากขึ้นตามลำดับ รวมทั้งการที่ทุกภาคส่วน ได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็น หลักในการพัฒนาในทุกระดับเป็นวงกว้างมากขึ้นก็ได้ส่งผลให้ ประเทศสามารถผ่านพ้นวิกฤตต่างๆ หลังจากนั้นได้ดี ขึ้น ๑๐ อย่างไรก็ดี เมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศนับว่าอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของ ไทยปรับตัวดี ขึ้นช้าและลดลงในบางช่วงเวลาที่เศรษฐกิจผันผวน ทั้งนี้ อันดับความสามารถในการแข่งขันซึ่งจัด โดย International Institute for Management Development (IMD) ของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๓๐ จากจำนวนประเทศทั้งหมด ๕๙ ประเทศ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และล่าสุดในปี ๒๕๕๙ อันดับได้ปรับดีขึ้น เล็กน้อยเป็นอันดับที่ ๒๘ จาก จำนวนประเทศทั้งหมด ๖๑ ประเทศ ซึ่งชี้ว่าความสามารถในการแข่งขันโดยรวม ของไทยในช่วง ๕ ปีของแผนพัฒนา ฯ เมื่อเทียบกับต่างประเทศยังปรับตัวดีขึ้นได้น้อยมาก สำหรับความยาก ง่ายในการดำเนินธุรกิจ (Ease of Doing Business: EODB) ล่าสุดในปี ๒๕๕๙ ไทยอยู่ในอันดับที่ ๔๙ จาก จำนวนประเทศทั้งหมด ๑๘๙ ประเทศ จวบจนถึง ปัจจุบันกล่าวได้ว่าข้อจำกัดต่อการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของไทยในช่วงที่ผ่านมาั้นเกิดจากปัจจัยหลัก ทั้งในเรื่องปัญหาคุณภาพคนต่ำ การลงทุนใน การวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมยังมีน้อย คุณภาพของโครงสร้าง พื้นฐานยังไม่ดีและระบบโลจิสติกส์ขาดความเป็นระบบที่สมบูรณ์จึงมี ต้นทุนสูง และปัญหาในด้านบริหาร จัดการของภาครัฐและกฎระเบียบต่างๆ ที่ล้าสมัยและขาดประสิทธิภาพในการ บังคับใช้ รวมทั้งปัญหาคอร์รัปชัน และเมื่อเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกเป็นครั้งคราวและภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่นการเกิดอุทกภัยครั้ง ใหญ่ในปี ๒๕๕๔ เศรษฐกิจไทยก็มีความผันผวนได้ง่าย และโดยรวมเศรษฐกิจขยายตัวใน

อัตราที่ต่ำกว่า ศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี โดยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ๑๐ และ ๑๑ เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตรา ร้อยละ ๕.๘ ๓.๐ และ ๓.๔ ตามลำดับ และรวมช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘-๑๑ เศรษฐกิจขยายตัวเพียงเฉลี่ยร้อยละ ๓.๑ ๒ และมีความชัดเจนว่าในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์ที่กำลัง สูญเสียความได้เปรียบอย่างชัดเจนมากขึ้นทั้งในด้านต้นทุนแรงงานและยังไม่สามารถแข่งขันกับประเทศที่มี ความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ได้ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วได้ ในขณะที่โครงสร้างการผลิตได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการ อย่างต่อเนื่อง ภาคอุตสาหกรรมมีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนผ่านจากการผลิตอุตสาหกรรมขั้นปฐมโดยการลงทุนต่างชาติในระยะแรก มาเป็นโครงสร้างที่มีการ ใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อนมากขึ้นโดยการร่วมลงทุนของนักลงทุนไทยมีส่วนสูงขึ้น ประเทศไทยกลายเป็นฐาน การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่สำคัญมากขึ้น เช่นเดียวกับการผลิตสาขาบริการขยายฐาน กว้างขึ้นจากบริการดั้งเดิมในกลุ่มท่องเที่ยวโดยมีความเชี่ยวชาญหลากหลายมากขึ้นตามลำดับทั้งในด้าน การเงิน บริการสุขภาพ และอื่นๆ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาในภาคเกษตรมีความล่าช้ากว่าในสาขาเศรษฐกิจอื่นๆ ผลผลิตทางการผลิตต่ำ เนื่องจากการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้สนับสนุนมีน้อย ในขณะที่คุณภาพดินแย่ง มีการใช้ ที่ดินไม่เหมาะสม และการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบ สาขาเกษตรต้องเผชิญกับความผันผวนของสภาพ ภูมิอากาศและราคาสินค้าโดยไม่มีระบบประกันความเสี่ยงที่เหมาะสม การให้ความช่วยเหลือโดยรัฐในลักษณะ ของการอุดหนุนโดยไม่ได้ยึดโยงเข้ากับการเพิ่มประสิทธิภาพจึงเป็นภาระงบประมาณในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง ในด้านสังคม ศักยภาพและระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยหลายด้านยังต่ำกว่าเป้าหมายและ ไม่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ ปัญหาสำคัญ เช่น การศึกษาและ การเรียนรู้ของคนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพ เด็กปฐมวัยยังมีพัฒนาการที่ล่าช้ากว่าวัยเพราะครอบครัวไม่มี ความรู้และขาดเวลาในการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม และเด็กวัยเรียนยังมีปัญหาด้านสติปัญญาเพราะคุณภาพ การศึกษาไทยอยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับการขาดการฝึกทักษะที่แปลงความรู้สู่ทักษะที่เพียงพอ จึงส่งผลให้วัย แรงงานมีผลผลิตทางการผลิตต่ำ อีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญและเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาทุนมนุษย์ของไทย ๒ สศช. คาดการณ์เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ ๓.๐-๓.๕ ในปี ๒๕๕๙ ๑๑ คือการที่คนไทยส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมและปัจจัยแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการท าลายสุขภาพ จนทำให้ประชากรที่ เจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเพิ่มมากขึ้นและเสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อเนื่องจากมีพฤติกรรม การบริโภคที่ไม่เหมาะสมและขาดการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ได้แก่ การมี การศึกษาและรายได้น้อยทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจและทางเลือกในการดำเนินชีวิต อาทิ ความเสี่ยงในการ บริโภคอาหารไม่ปลอดภัย การเผชิญกับปัญหามลพิษในอากาศ และการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็มีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่จะ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ศักยภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพทางสังคมในด้านต่างๆ โครงสร้างประชากรไทยได้ เปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยมากขึ้นตามลำดับและจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวน ประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ ผลผลิตแรงงานไทยยังต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย และเมื่อ ประกอบกับคุณภาพคนที่ยังต่ำในทุกช่วงวัยที่จะส่งผลกระทบต่อกันก็จะเป็นอุปสรรคสำหรับการพัฒนา ประเทศ ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนา ความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียว สูงขึ้น รวมทั้งการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัลโดยที่คนไทย จำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้การแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำยังต้องเร่งดำเนินการให้บรรลุ เป้าหมาย ปัจจุบันความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ในขณะที่ ความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคน

รวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ สาเหตุพื้นฐานสำคัญมาจากคุณภาพบริการทางสังคมที่เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาคนมีความแตกต่างกัน ระหว่างในพื้นที่และเมือง โครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล การกระจายโอกาสของการพัฒนายังไม่ทั่วถึง และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมยังมีความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งโอกาส การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่าซึ่งในอนาคตนั้นจะมีแนวโน้ม ที่จะมีความเสี่ยงมากขึ้น ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงด้าน เทคโนโลยีที่รวดเร็วในทุกด้าน ความเหลื่อมล้ำมีความ รุนแรงมากขึ้น แต่ในด้านการพัฒนาชุมชนซึ่งเป็นจุดเน้นสำคัญ มาตลอดช่วง ๓ แผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมาส่งผลให้ ชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น มีการรวมกลุ่มเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เพื่อท ากิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนได้ดี ขึ้น อาทิ ชุมชนจัดการภัยพิบัติ การจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยง กับแผนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด และการรวมกันเป็นกลุ่มธุรกิจ ชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ และองค์กรการเงินร้อยละ ๒๖.๗๗ ขององค์กรทั้งหมด ในด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมนับว่ายังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทย ทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก และเกิดความเสื่อมโทรมลงมากอย่างต่อเนื่อง มีปัญหา ความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นทั้ง ระหว่างรัฐและประชาชน และระหว่างประชาชน ในกลุ่มต่างๆ กันเอง ประกอบกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศมีลักษณะรวมศูนย์ ขาดการเชื่อมโยงกับพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อปัญหาต่างๆ ได้แก่ พื้นที่ ป่าไม้ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมทำให้อ ๑๒ ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถ จัดสรรได้ตามความต้องการ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของ เศรษฐกิจและชุมชนเมือง โดยมี ปัญหาสำคัญๆ เช่น ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ การ เกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อ คนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ ปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่ม สูงขึ้นถึง ๓๐.๘ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๗ ขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ขณะที่การจัดการของเสีย อันตราย จากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ นอกจากนั้น ยังมีปัญหามลพิษทางอากาศยัง เกิน มาตรฐานหลายแห่ง ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศและ ที่ เป็นปัญหาสำคัญ ได้แก่ ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ขณะเดียวกันคุณภาพน้ำ ที่อยู่ใน เกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และระบบ บำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอ สำหรับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกยังมี แนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่องแม้ว่าอัตราการขยายตัวจะลดลงเป็นร้อยละ ๓.๓ ต่อปีเนื่องจากมาตรการการลด ก๊าซเรือนกระจกต่างๆ และ การกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่ม มากขึ้น ส่งผลให้เพิ่มการดูดกลับ และช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ นอกจากนี้ สภาพภูมิอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลง ผันผวนมากขึ้น ประเทศไทยต้องประสบกับภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะ อุทกภัยและภัยแล้งที่มีความรุนแรงมาก ขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจภายในประเทศและห่วงโซ่การผลิต ทั้งภายในประเทศและของโลกในระดับที่ รุนแรงกว่าในอดีตมาก การแพร่กระจายของหมอกควันก็เป็นปัญหา รุนแรงขึ้นกระทบสุขภาพอนามัยของประชาชน และการด าเนินธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในบางช่วงเวลา ซึ่งมี สาเหตุจากการเผาป่าเพื่อทำการเกษตรในพื้นที่ป่าไม้ และการเผาป่าเพื่อการเก็บเกี่ยวผลผลิตในพื้นที่เกษตร ทั้งในประเทศและในประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกัน และปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ภายใต้ประเด็นข้อจำกัดและความท้าทายดังกล่าวทั้งโครงสร้างเศรษฐกิจและ สังคมไทยที่เป็น จุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทย ยิ่งต้อง เผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลก ไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูล และ ข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นตามลำดับ โดยมีการรวมตัวด้าน เศรษฐกิจ ของกลุ่มต่างๆ ในโลกมีความเข้มข้นขึ้น มีการเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีใหม่ และนวัตกรรม เพิ่มขึ้นและส่งผล ให้ผลิตภาพในหลายๆ ประเทศเพิ่มขึ้นเร็วกว่าของประเทศไทย ประเทศเศรษฐกิจใหม่หลาย ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น เช่น จีน อินเดีย ละตินอเมริกา และเวียดนามซึ่งแรงงานมี ราคาถูกและใช้

มาตรการอื่นประกอบในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น จึงสามารถแข่งขันใน ตลาดสินค้า
อุตสาหกรรมระดับกลางๆ ได้มากขึ้น ในขณะที่สถานการณ์เศรษฐกิจและการเมืองโลกก็มีความ ผันผวนง่ายขึ้น วิกฤต
เศรษฐกิจโลกและในภูมิภาคต่างๆ ของโลกเกิดบ่อยครั้งขึ้น นอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของ
โลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิด ของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคาม
และความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการ
ร้าย อาชญากรรมข้ามชาติมีหลากหลายรูปแบบและวิธีการ ที่ซับซ้อนมากขึ้น เพราะมีการเชื่อมโยงในภูมิภาคและ
พัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย อาทิ ค้ายาเสพติดข้ามชาติ ปัญหาแรงงานต่างด้าว ค้ามนุษย์ข้ามชาติ
ลักลอบเข้าเมือง ใช้แรงงานเด็กและค่าประเวณี และฟอก เงินขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวน
รุนแรงขึ้นซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการด ารงชีวิต ของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหาร
ราชการแผ่นดินของภาครัฐ ในขณะเดียวกันความ เสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการ
ดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้น
ทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิ มนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน ๑๓ เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมในด้าน
ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศดังกล่าวจะเป็น แรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความ
เสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัว จะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้
จุดอ่อนและควบคู่กับการสร้างกลไกเชิงรุก ให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของ
ประเทศ หากไม่สามารถแก้ปัญหาและ ปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสีย
ความสามารถในการแข่งขัน รายได้ เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยัง
ต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำ จะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก ในที่สุดการพัฒนา
ประเทศจะไม่สามารถยั่งยืน ไปได้ในระยะยาว และไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี
๒๕๗๙ ซึ่งเป็นอนาคต ประเทศไทยที่กำหนดไว้ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนั้น ช่วงเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็น
ระบบครั้งใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่น
ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลง
บริบทโลก มาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อ
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การทำงาน
การเรียนรู้การมีระเบียบวินัย และการมีความรับผิดชอบ ซึ่งจ ำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัย ความร่วมมือจากทุกภาค
ส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ มีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่ง หน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน
ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องให้ ความสำคัญของความเชื่อมโยงของ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุกระดับอย่างสอดคล้องกัน มีระบบงบประมาณ ที่มุ่งเน้นการบูรณาการการพัฒนา การพัฒนา
ในระดับพื้นที่ และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง มีการลงทุนเพื่อการวิจัย และพัฒนารวมถึงการลงทุนเพื่อการพัฒนาทุน
มนุษย์เพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันก็ต้องมีตัวชี้วัดภายใต้ระบบ ติดตามประเมินผลที่สนองตอบต่อประเด็นการพัฒนาได้
อย่างแท้จริง ๒.๒ จุดเน้นและประเด็นพัฒนาหลักในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒ ภายใต้เงื่อนไข
และสภาพแวดล้อมของการพัฒนาดังกล่าว ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศ ไทยมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนครั้ง
ใหญ่ โดยจะต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนเพื่อแก้ปัญหารากฐานสำคัญ ที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสม
มานาน ในขณะเดียวกันก็ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อที่จะใช้ ประโยชน์จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศให้เกิดผลต่อ
การพัฒนาประเทศอย่างเต็มที่ จำเป็นต้องวางระบบ การบริหารจัดการความเสี่ยงและการสร้างระบบภูมิคุ้มกันที่
เหมาะสม รวมทั้งวางรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับ การพัฒนาในระยะยาว ทั้งนี้จุดเน้นและประเด็นหลักที่เป็นหัวใจของ
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นั้น ให้ความสำคัญกับประเด็นร่วมและประเด็นบูรณาการสำคัญที่ต้องนำมาประกอบการ
พิจารณาการจัดสรร งบประมาณและการถ่ายทอดลงในรายละเอียดสำหรับการติดตามประเมินผลการปฏิบัติเพื่อให้
การแปลงแผน ไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างจริงจัง ดังนี้ ๒.๒.๑ การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้เป็น
ปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศในทุกด้าน โดยที่ในช่วงต่อจากนี้ไปจะมุ่งเน้น

การน าความคิดสร้างสรรค์ และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่อง กระบวนการผลิตและ รูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และรูปแบบการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งวิถีชีวิต ของผู้คนในสังคมทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคนและการพัฒนาต่อยอด นวัตกรรมจะ ช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพและส่งเสริมขีดความสามารถของมนุษย์ซึ่งจะส่งผลให้ผลิภาพการผลิตสูงขึ้น ช่วยขยายฐาน รายได้จากผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ และช่วยลดต้นทุน ทั้งนี้ท่ามกลางการแข่งขันในตลาดโลกที่สูงขึ้นและ การ แข่งขันจากประเทศที่มีค่าแรงต่ำกว่าแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรม ไม่ว่าจะเป็น ๑๔ นวัตกรรมในผลิตภัณฑ์หรือด้านกระบวนการผลิตเพื่อใช้ประโยชน์ในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ โดยให้ ความสำคัญทั้งกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีแบบซับซ้อน และ/หรือการใช้นวัตกรรมสำหรับการพัฒนา สินค้าและ บริการทั้งในระดับพื้นบ้านจนถึงระดับสูงซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในวง กว้าง อาทิ การ เพิ่มมูลค่าผลผลิตจากการปรับเปลี่ยนตำแหน่งในสายการผลิตไปทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ให้มูลค่าเพิ่มสูงกว่าโดยจะให้ ความสำคัญกับการย้อนกลับไปเริ่มทำกิจกรรมอื่นในห่วงโซ่มูลค่าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงมากขึ้น เช่น ในขั้นตอนของการ พัฒนาหรือออกแบบสินค้า การวิจัยและพัฒนา และการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ รวมถึงการก้าว ไปข้างหน้าเพื่อทำ กิจกรรมประเภทการพัฒนาตลาดโลจิสติกส์ และการสร้างตราสินค้า ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้มูลค่าเพิ่มสูงกว่าในขั้นตอน การผลิตและการประกอบสินค้าที่ให้มูลค่าเพิ่มต่ำที่สุด ทั้งนี้โดยมีแนวทางหลักในการผลักดันการพัฒนานวัตกรรม และการนำมาใช้ คือ การกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และสอดคล้องกับ สาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และการใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการ โดย ส่งเสริมความร่วมมือและ การเป็นหุ้นส่วนของทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคการศึกษา ภาคเอกชนในทุกสาขาการผลิตและ บริการ รวมทั้งชุมชน ในการสร้างสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบของระบบการวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมให้ เข้มแข็ง และต้อง บูรณาการการวิจัยและพัฒนากับการน าไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนานวัตกรรม โดยต้อง กำหนดวาระการวิจัยของประเทศที่สอดคล้องกับสาขาเป้าหมายหรือประเด็นการพัฒนาทางสังคมที่สำคัญๆ ซึ่งเป็นความต้องการของตลาดและสังคม และภาคเอกชนจะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมที่เข้มแข็งในทุกขั้นตอนตั้งแต่ กระบวนการวิจัย การพัฒนา การนำผลการวิจัยและการพัฒนาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และการพัฒนา นวัตกรรม โดยการสนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อการวิจัย องค์ความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และแนวคิด และ ทริพยากรอื่นๆ ที่จำเป็น ขณะเดียวกันก็คำนึงถึงการใช้นวัตกรรมในการตอบโจทย์การพัฒนาที่เป็นมิตร ต่อ สิ่งแวดล้อม การสนับสนุนชุมชนในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ และการสร้างสังคมคุณภาพ ๒.๒.๒ การเตรียม ความพร้อมของประเทศในด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง ๕ ปี นี้ต้องมุ่งเน้นในเรื่องสำคัญ ดังนี้ ๑) การสนับสนุนการวิจัยพัฒนา การดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยี ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสาขาการผลิตและบริการเดิมและต่อยอดไปสู่ความเป็น อัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยีอาทิ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่ม สาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบ เครื่องกลที่ใช้ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง ๒) การพัฒนา ผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี(Technopreneur) รวมทั้งเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็น กลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กับ สถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา เพื่อให้สามารถเข้าถึงและ นำผลงานวิจัยพร้อมใช้มาต่อยอดใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ โดยดำเนินการควบคู่กับการส่งเสริมสังคม ผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็น ๓) การพัฒนาและยกระดับโครงสร้าง พื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเร่งสร้างและพัฒนา บุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และ ส่งเสริม ห้องปฏิบัติการวิจัยของภาคเอกชนที่ได้ มาตรฐานและในแขนงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีความสำคัญต่อ การพัฒนาศักยภาพในการสร้าง นวัตกรรมของประเทศในอนาคต เช่น สาขาวิทยาการรับรู้ ชีววิทยาเชิงสังเคราะห์ เซลล์ต้นกำเนิด เป็นต้น ๑๕ ๔) การสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบัน

การศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน เพื่อร่วมพัฒนานวัตกรรมทางสังคมให้เป็นกลไก ในการลด ความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส อาทิ เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุ อุปกรณ์ช่วยผู้ พิการ ๕) การปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนาของประเทศทั้งระบบทั้งกลไกการให้ทุนวิจัย การสร้างเครือข่ายวิจัย กระบวนการวิจัย การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งการประเมินผลโครงการวิจัย โดยต้องมุ่งเน้นการประสานพลังและศักยภาพของนักวิจัยในสาขาต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของ ภาคเอกชนในการยกระดับศักยภาพทางเทคโนโลยีได้อย่างแท้จริงและมีประสิทธิภาพ ๒.๒.๓ การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรใน ทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพสูง ภายใต้งาน การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างประชากรสังคมสูงวัยสมบูรณ์เมื่อ สิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และเกิดการขาดแคลนแรงงาน ผลผลิตภาพแรงงานต่ำคุณภาพคนยังมีปัญหาในทุกช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่ พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ แรงงานมีปัญหาทั้งในเรื่อง ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพโดยที่จำนวน ไม่น้อย ต้องพึ่งพิงผู้อื่นในการดำเนินชีวิต เป็นต้น ดังนั้น จุดเน้นการพัฒนาคนที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีดังนี้ ๑) การพัฒนากลุ่มเด็กปฐมวัยให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะ การเรียนรู้ ทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ๒) การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทยใน ทุก ช่วงวัยเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม ๓) การพัฒนา ทักษะความรู้ความสามารถของคน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสม ในแต่ละช่วงวัยเพื่อวางรากฐานให้เป็นคนมี คุณภาพในอนาคต การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับความต้องการ ในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความ เหมาะสม เช่น เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์รวมทั้ง การให้ความสำคัญกับการพัฒนาให้มีความพร้อมในการต่อยอดพัฒนา ทักษะในทุกด้าน มีทักษะการทำงานและ การใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน วัยแรงงานเน้นการสร้างความรู้และ ทักษะในการประกอบอาชีพที่สอดคล้อง กับตลาดงานทั้งทักษะขั้นพื้นฐาน ทักษะเฉพาะในวิชาชีพ ทักษะการเป็น ผู้ประกอบการรายใหม่ ทักษะ การประกอบอาชีพอิสระ วัยสูงอายุเน้นพัฒนาทักษะที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพที่ เหมาะสมกับวัยและ ประ สบการณ์ ๔) การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใน กลุ่ม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคตอย่างสำคัญ ๕) การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความ เป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับ การเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งการบริหารจัดการ โรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ รวมทั้งการยกระดับ คุณภาพการศึกษาสู่ ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคีหรือสหกิจ ศึกษาให้เอื้อต่อ การเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัย แวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ๑๖ ๖) การสร้างเสริมให้คนมี สุขภาพดี เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและ การลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพ การพัฒนารูปแบบการออกกำลังกายและโภชนาการที่ เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย การใช้มาตรการทางกฎหมายและ ภาษีในการควบคุมและส่งเสริมอาหารและผลิตภัณฑ์ที่ ส่งผลเสียต่อสุขภาพ การสร้างกลไกในการจัดทำนโยบาย สาธารณะที่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพที่จะนำไปสู่ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี ๒.๒.๔ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ในช่วง ๕ ปี ต่อจากนี้ไปยังต้อง มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและ สาธารณสุข รวมทั้ง การปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ ต่อเนื่องจากที่ได้ผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และมุ่งเน้น มากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ แรงงานและ เสริมสร้างรายได้สูงขึ้น ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ มีดังนี้ ๑) การสร้างโอกาสให้กับกลุ่มเป่าหมาย ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด โดยจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อย โอกาสและผู้ที่ยากไร้ในพื้นที่ ห่างไกล การจัดสรรที่ดินทำกินอย่างมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันการเปลี่ยนมือผู้ได้รับการ

จัดสรรที่ดินให้แก่กลุ่มคนจน ในภาคเกษตรที่ไร้ที่ดินทำกิน การพัฒนาทักษะของกลุ่มเป้าหมายให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ การพัฒนาระบบการประกันภัยพิบัติ การจัดตั้งธนาคารที่ดิน และการพัฒนาองค์กรการเงินฐานราก ๒) การสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่อง การสร้างอาชีพ รายได้ และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาสสตรี และผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพ และการสนับสนุนการเข้าถึง ปัจจัยการผลิต คุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรม และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ ๓) การกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพในด้านการศึกษา สาธารณสุขโครงสร้างพื้นฐาน และการจัดสวัสดิการ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากร ให้มีการกระจายตัวอย่างเป็นธรรม สร้างปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งการปรับกฎหมาย กฎระเบียบให้เกิด การแข่งขันที่เป็นธรรม ๔) การสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมในการสนับสนุนการพัฒนา และพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชนเพื่อยกระดับทักษะของคนในชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการ ในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหา การไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย รวมถึงการมีสิทธิในการบริหารจัดการทรัพยากรในพื้นที่ ๒.๒.๕ การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า โดยการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐานและทุนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุน การเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่ให้กับระบบเศรษฐกิจ และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ สร้าง สังคมผู้ประกอบการที่มีทักษะในการทำธุรกิจทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี พัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มี ศักยภาพ และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็น ประเทศรายได้สูงในอนาคต ๑๗ ๒.๒.๖ การปรับระบบการผลิตภาคเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่รวมทั้งสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร มีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อม ของประเทศ เน้นการพัฒนา ระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของ เกษตรกร ส่งเสริมการรวมกลุ่มทาง การเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะ สหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิด การประหยัดต่อขนาด ลดการทำงานต่ำระดับ และสามารถใช้ เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม รวมทั้งใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ๒.๒.๗ การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมและการต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการให้โดยใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและนวัตกรรม วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคตทั้ง ในด้านการเตรียมคนและโครงสร้างพื้นฐาน สร้างระบบกลไกและเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการ เชื่อมโยงความร่วมมือของภาคธุรกิจในลักษณะคลัสเตอร์ ๒.๒.๘ การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และ วิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการ เพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการและฐานเดิม และ สร้างฐานใหม่ ๒.๒.๙ การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มี ศักยภาพ ให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความสมดุล และยั่งยืนในการ พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ ศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและ ครบวงจรทั้งการผลิต และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ๒.๒.๑๐ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขยาย ฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต และ นำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, JDS และ BIMSTEC และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ โดยพัฒนา ความเชื่อมโยงตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนให้มีความต่อเนื่องและเป็นโครงข่าย ที่สมบูรณ์ พัฒนารูปแบบและบริการการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล ปรับปรุง กฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและบริการโลจิสติกส์ และเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบ การผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ ๒.๒.๑๑ การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และ วิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้าง โอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคม ผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น ๑๘ ๒.๒.๑๒ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม เพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริม การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการ ปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้ง บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ ๒.๒.๑๓ การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิด และอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และ การเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า ๒.๒.๑๔ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและการสร้าง ธรรมาภิบาลในสังคมไทย ในระบบการบริหารจัดการภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนา ธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร ในส่วนการบริหาร จัดการภาครัฐ ให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสม ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น ๒.๒.๑๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยาย ขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและ ในอาเซียนอย่างเป็นระบบโดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียง เศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการ ในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพไปทำธุรกิจในต่างประเทศ ๒.๒.๑๖ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ โดยเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้าง รายได้สำหรับประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณ ชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหาร จัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพพลไก การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ๒.๒.๑๗ การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนา อย่างเต็มที่โดยในระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปจะมุ่งเน้นการผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิง สถาบันมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ รวมทั้ง การผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษีในการกีดกันการค้าการลงทุนระหว่างกัน ควบคู่กับ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเตรียมความพร้อมให้

ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกของภูมิภาคเอเชีย ตลอดจนมุ่งเน้นการต่อยอดจากความสำเร็จเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตาม ๑๙ แนวระเบียบเชิงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญ ในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียบเศรษฐกิจ รวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุน ในต่างประเทศทั้งในส่วนที่จะทำให้เกิดการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าในอาเซียนที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV และ อาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับกลุ่มประเทศนอกกลุ่ม อาเซียน รวมทั้งเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ๒.๒.๑๘ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward Investment) โดย พัฒนาผู้ประกอบการ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศ เพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและ การสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ และสนับสนุนแหล่งเงินทุนและ แหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ ๒.๒.๑๙ การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถ แข่งขันได้ซึ่งภาครัฐต้องเร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถ ในการแข่งขันและการให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของ เงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปและมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกัน สนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้อย่างเข้มข้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและการเข้าถึง การพัฒนาเครื่องมือทางการเงิน เพื่อการระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ ขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน เพื่อให้ ภาคธุรกิจและประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้อย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม รวมถึงการพัฒนาองค์กรการเงินฐานราก ๒.๒.๒๐ การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษี การปรับระบบการจัดทำค่าของงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการทั้ง เชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ ด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืนทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุง ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ การปรับปรุงระบบประกันสุขภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล ๓. เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๓.๑ เป้าหมายการพัฒนาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมายด้านต่างๆ ในช่วงเวลา ๕ ปี โดยคำนึงถึงการดำเนินการต่อยอดไปสู่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตาม เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และในขณะเดียวกันแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้จัดทำเป้าหมายและตัวชี้วัด ในรายละเอียดมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมา เพื่อให้กำกับและเชื่อมโยงกับการกำหนดเป้าหมาย ในแผนระดับรองและแผนปฏิบัติการต่างๆ ได้ชัดเจนขึ้น โดยการ จัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติการต่างๆ ต้องแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงจากเป้าหมายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์หลักๆ กับผลผลิตในระดับแผนงานและ โครงการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละกลุ่มบูรณาการของการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงความเชื่อมโยงถึง ๒๐ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของภาครัฐ ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ตั้งเป้าหมายในมิติหลักๆ ประกอบด้วย (๑) คนไทยที่มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของ สังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบ และทำประโยชน์ต่อส่วนร่วม มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง ความเป็นไทย (๒) การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจน การเข้าถึงบริการทางสังคมที่มี คุณภาพอย่างทั่วถึง กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕ (๓) ระบบ เศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถ

ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบการผลิต และให้บริการ จากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ (๔) ทูทาง ธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคง อาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของ ระบบนิเวศลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน และขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูล ฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลัก สุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตอยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน (๕) มีความ มั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความ เชื่อมั่นของ นานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรม ลดลง ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ และ (๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มี ประสิทธิภาพทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐ ในการ ให้บริการซึ่งภาคเอกชน

เนในการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระขึ้น เป้าหมายทั้ง ๖ กลุ่มหลัก ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สะท้อนถึง เป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และ เป้าหมายในระยะยาวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องบรรลุ ภายในระยะเวลา ๒๐ ปี ๓.๒ ยุทธศาสตร์และแนวทางการ พัฒนาสำคัญ สำหรับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ ถูก ก าหนด จากยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และกำหนดเป็นแนวทางในรายละเอียด ที่แสดงให้เห็นถึง ความสอดคล้องและการตอบสนองต่อเป้าหมายที่ต้องบรรลุในระยะ ๕ ปี ที่จะเป็นการ วางพื้นฐานที่สามารถสานต่อ การพัฒนาในประเด็นสำคัญของประเทศในระยะต่อไปที่สนับสนุนเป้าหมาย การพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน โดยใช้หลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำทาง ทั้งนี้ ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครอบคลุมรายละเอียด ที่ตอบสนองต่อจุดเน้นประเด็นหลักของการพัฒนาในระยะ ๕ ปีและมุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป โดยจะต้องต่อยอดให้เกิดความต่อเนื่องของการขับเคลื่อน การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและ การแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นรากเหง้าของปัญหาต่างๆ และประเด็นปฏิรูปประเทศให้ลุล่วง รวมทั้งประเด็นร่วม ที่มีความเชื่อมโยงกับหลากหลายประเด็นการพัฒนาที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อเนื่องกันไป ตลอด ๒๐ ปี ๒๑ ยุทธศาสตร์ที่ก าหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีจำนวน ๑๐ ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียด มากกว่าในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างต่อเนื่องนั้น เป็นการยากในการก าหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้มีรายละเอียดที่ชัดเจน ในแผนพัฒนาระยะยาว เพราะยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการก าหนดและปรับปรุง ให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัย แวดล้อมในช่วงเวลานั้นๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็น การกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศ ที่ครอบคลุมมิติต่างๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒน ฐานการผลิตและบริการ การพัฒนากลุ่มเป้าหมาย และการพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบ รวมทั้งการพัฒนา ทูมนุษย์ ภายใต้การกำหนดและการยึดหลักการ สำคัญของการพัฒนา ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ชาติทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ (๒) ยุทธศาสตร์ การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม (๓) ยุทธศาสตร์การ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อ การพัฒนาอย่างยั่งยืน (๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและ ยั่งยืน และ (๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาล ใน สังคมไทย และประกอบกับอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และกลไกสนับสนุน ให้การด าเนินยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านให้สัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วย (๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ (๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม (๙) ยุทธศาสตร์ การพัฒนาภาค เมือง

และพื้นที่เศรษฐกิจ และ (๑๐) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา ส่วน ที่ ๒ การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ ส่วนที่ ๒ การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ ๑. สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก ๑.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจโลก และผลกระทบต่อประเทศไทย เศรษฐกิจโลกในระยะ ๕ ปีข้างหน้ายังมีแนวโน้มขยายตัวช้าและมีความเสี่ยงจากความผันผวน ในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกในเกณฑ์สูง ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงสำคัญ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของการปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ อาทิ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการเงิน และการประกอบธุรกิจของไทย นอกจากนี้ การเปิดเสรีทางการค้าก่อให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมทั้งภาคการบริการและการท่องเที่ยว ทำให้ ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีทางการค้าดังกล่าวจะเป็น โอกาสของประเทศไทยในการใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาค และภูมิภาคให้สนับสนุนการพัฒนา ห่วงโซ่มูลค่าร่วมกัน ทั้งนี้ ปัจจัยภายนอกที่คาดว่าจะส่งผลต่อเศรษฐกิจไทยอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ๑.๑.๑ ตลาดเกิดใหม่มีบทบาทสูงขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์เศรษฐกิจ เป็นแหล่งวัตถุดิบ แรงงาน และตลาดที่มีกำลังซื้อทั้งบราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน แอฟริกาใต้ทั้งนี้ภูมิภาคเอเชีย จะเป็นศูนย์กลางพลังอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก มีการไหลเข้าของการลงทุนในภาคการผลิตสูงโดยเฉพาะ อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วนและเป็นห่วงโซ่การผลิตที่สำคัญของโลก หรือเป็น “โรงงานผลิตแห่งเอเชีย” เพื่อส่งออกสู่ตลาดโลก และดึงดูดให้ประเทศมหาอำนาจเดิมเข้ามารวมกลุ่มและ ขยายบทบาททางเศรษฐกิจในภูมิภาคมากขึ้นผ่านการผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ทั่วโลกเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง อาทิ Trans-Pacific Partnership (TPP) และ Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) ทำให้ รูปแบบการค้าในระยะต่อไปมีความเป็นเสรีและแข่งขัน อย่างเข้มข้นขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางจะก่อให้เกิดกำลังซื้อของโลกเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสที่ เปิดกว้างขึ้นสำหรับการค้าการลงทุนการบริการ และการเคลื่อนย้ายทุนและแรงงาน อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรี ยังก่อให้เกิดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มมากขึ้น อาทิ การออกกฎระเบียบ มาตรฐานสินค้าและ บริการ มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม และสิทธิมนุษยชน ซึ่งทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม บนฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ปรับปรุงกฎระเบียบภายในให้สอดคล้องกับข้อตกลง ระหว่างประเทศรวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม ๑.๑.๒ ตลาดการเงินโลกไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงิน มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ เช่น Application ทางการเงิน Crowd Funding และ Financial Platform เป็นต้น ประกอบกับการเปิดเสรีภาคการเงินในอาเซียน ท าให้ เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ภาคการเงินของไทยต้องเร่งพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางการเงินให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมทั้งต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรองรับต่อ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เช่น การปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงิน การสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้ใช้บริการในเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลส่วนตัวผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การป้องกันความเสี่ยง จากความเชื่อมโยงทางการเงิน การเคลื่อนย้ายเงินทุน และปริมาณธุรกรรมที่เพิ่มขึ้น ๒๓ ๑.๑.๓ การเปิดเสรีมากขึ้นของอาเซียนภายหลังปี ๒๕๕๘ ทั้งในภาคสินค้าและบริการ โดยเฉพาะภาคการเงิน ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญหลายประการ อาทิ การเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต ทุน แรงงาน อย่างเสรีการลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศซึ่งทำให้ภาคการผลิตสามารถขยายตลาดและพัฒนาตนเอง ให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการค้า การลงทุน การเงิน การบริการและการผลิต ภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่การแข่งขันของประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะสูงขึ้นทั้งในเรื่องมาตรฐานสินค้าและ บริการสินค้าเกษตรไทยจะแข่งขันยากขึ้นจากการเริ่มลดภาษีสินค้าของประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา เวียดนาม การเคลื่อนย้ายเสรีแรงงานทักษะที่เป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคและการที่หลายประเทศมีเป้าหมาย การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการในอนาคตที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็น อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และ ไทย ทำให้การพัฒนาของแต่ละประเทศต้องคำนึงถึงความได้เปรียบเฉพาะตัวในการวางตำแหน่ง ทาง ยุทธศาสตร์การค้าสินค้าและบริการของตนเองซึ่งไทยต้องผลักดันการลงทุนของไทยไปประเทศอาเซียนมากขึ้น ๑.๑.๔ รูปแบบการค้ามีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การค้าเสรีเฉพาะกลุ่มมากขึ้น และมี

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่หลากหลายขึ้น เพื่อขยายการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็นทั้ง โอกาสที่
เปิดกว้างขึ้นสำหรับการค้าและการลงทุน แต่ในขณะเดียวกันการแข่งขันก็จะรุนแรงขึ้นทั้งในรูปของกลุ่ม ประเทศและ
สำหรับแต่ละประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นั้น เศรษฐกิจ การค้าและการ
ลงทุนของโลกยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่ำ ประเทศไทยจึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การแข่งขันและ ความร่วมมือ
ระหว่างประเทศที่ชัดเจนขึ้นทั้งในเรื่องฐานตลาดการค้าการลงทุนในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และในระดับ โลก และใน
สาขาการผลิตบริการที่ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งนี้จะต้องใช้ประโยชน์จาก (๑) ภูมิศาสตร์
ที่ตั้งของประเทศและการดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศมายาวนาน และจากการ ด าเนินนโยบาย
ส่งเสริมให้เป็นประเทศไทยเป็นฐานที่ตั้งบริษัทแม่และศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค (๒) การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน
และระบบโลจิสติกส์ขนาดใหญ่ตามที่กำหนดในแผนการลงทุน และ (๓) ความเป็นเลิศในหลายอุตสาหกรรมและ
บริการ อาทิ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ อาหาร และบริการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นโดย
อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพและการพัฒนานวัตกรรมนั้น มีแนวโน้มว่าประเทศต่างๆ จะน ามาตรการที่ไม่ใช่ภาษีมาใช้
เป็นเครื่องมือในการกีดกันการค้าโดยทางอ้อมมากขึ้น อาทิ มาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชน มาตรฐานความปลอดภัย
อาหาร และมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ๑.๒ การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเป็น
กุญแจสำคัญต่อ การพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการด ารงชีวิตของคนในทุกสังคม ทุกเพศ ทุก
วัย ในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีสื่อสาร และ เทคโนโลยีชีวภาพ ได้ท าให้
รูปแบบการผลิต การด าเนินธุรกิจ และการใช้ชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว มนุษย์สามารถสื่อสาร
ทั้งภาพและเสียงได้อย่างไร้พรมแดน การทำธุรกิจและธุรกรรมบนโครงข่าย ดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น ประเทศที่ใช้เทคโนโลยี
เป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นไป อย่างก้าวกระโดด เช่น การลงทุนวิจัยและพัฒนา
อย่างมากในประเทศเกาหลีใต้ได้ผลักดันผลิตภัณฑ์มวลรวมใน ประเทศให้เติบโตอย่างก้าวกระโดดจาก ๖๗,๐๐๐ ล้าน
ดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๒๓ เป็น ๕๖๑,๐๐๐ ล้าน ดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๔๓ หรือขยายตัวประมาณ ๘.๓ เท่าภายใน
๒๐ ปีและกรณีประเทศจีนทำให้ GDP เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒ ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๔๓ เป็น ๖.๖ ล้านล้าน
ดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๕๓ และใช้ เวลาอีกเพียง ๔ ปี ในการขยายตัวเป็น ๑๐.๔ ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี
๒๕๕๗ ๒๔ ในอนาคตองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สั่งสมมาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับ
ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานแขนงใหม่ เช่น วิทยาการรับรู้ (Cognitive Science) ซึ่งเป็นการทำงาน
ระหว่างสมองและจิตใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความคิด อารมณ์ และการกระทำ มีความสำคัญต่อ การสร้างเทคโนโลยี
และนวัตกรรมใหม่ที่จะส่งผลให้เกิดการพลิกโฉมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และ การดำรงชีวิตของมนุษย์แบบก้าว
กระโดด (Disruptive Technology) โดยมีแนวโน้มว่าเทคโนโลยีพื้นฐานใน ๔ ด้าน ได้แก่ เทคโนโลยีชีวภาพ นาโน
เทคโนโลยี เทคโนโลยีวัสดุศาสตร์ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม และ เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และดิจิทัล จะ
ส่งผลให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๑๒ ด้าน ได้แก่ (๑) อินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ (๒) โปรแกรมอัจฉริยะที่สามารถคิด
และท างานแทนมนุษย์ (๓) อินเทอร์เน็ตในทุก สิ่งทุกอย่าง (Internet of Things) (๔) เทคโนโลยีคลาวด์ (Cloud
Technology) (๕) เทคโนโลยีหุ่นยนต์ขั้น ก้าวหน้า (Advanced Robotics) (๖) ยานพาหนะไร้คนขับ (Autonomous
and Near-Autonomous Vehicles) (๗) เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ (Next-Generation Genomics) (๘)
เทคโนโลยีการเก็บ พลังงาน (Energy Storage) (๙) การพิมพ์แบบสามมิติ (๓D Printing) (๑๐) เทคโนโลยีวัสดุขั้น
ก้าวหน้า (๑๑) เทคโนโลยีการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซขั้นก้าวหน้า และ (๑๒) เทคโนโลยีพลังงานทดแทน แนวโน้มการ
เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดังกล่าวส่งผลกระทบต่อประเทศทั้งในมิติเศรษฐกิจ และสังคมที่สำคัญ คือ ๑.๒.๑ เกิด
สาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ หลากหลายสาขา เพื่อตอบสนองความ
ต้องการในภาคการผลิต บริการ และพฤติกรรมของผู้บริโภค ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอุตสาหกรรมใหม่ที่คาดว่าจะ
เกิดขึ้นใน ๕ กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และ เทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยี
ทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่ม
ดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและ บังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่ม
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งรูปแบบและกระบวนการประกอบธุรกิจบริการจะ

เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและหลากหลาย รูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการมีวัฏจักรชีวิตสั้นลง การแข่งขันในตลาดอยู่บนฐานของการใช้ นวัตกรรมทั้งในกระบวนการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์และบริการ นวัตกรรมด้านตลาดและการบริหาร จัดการ ถ้าภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ปรับตัวไม่ทัน อาจสูญเสียความสามารถในการแข่งขันได้ในขณะเดียวกันจะสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการในการสร้างธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตที่ท ำให้สามารถบริหารจัดการห่วงโซ่การผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ๑.๒.๒ มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด การพัฒนา เทคโนโลยีจะส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น อินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของทุกคน เนื่องจากการพัฒนาอุปกรณ์สื่อสารประสิทธิภาพสูงที่สามารถบรรจุ รับ ประมวลผล และแสดงผลข้อมูลได้ อย่างมหาศาล โดยคาดว่าในปี ๒๐๒๕ ประชากรโลกประมาณ ๒-๓ พันล้านคนจะสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ได้ ทำให้ผู้บริโภคมีความต้องการและพฤติกรรมการบริโภคที่ต้องการความสะดวกสบายและความเป็นส่วนตัว มากขึ้น เกิดการรวมกลุ่มบุคคลที่มีความชอบคล้ายคลึงกันบนโลกออนไลน์ ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลมีความเป็นปัจเจกนิยมมากขึ้น (Individualism) ความต้องการรู้จักตัวตนที่แท้จริงของกันและกันจะลดลง ๒๕ ๑.๒.๓ การแย่งชิงแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีระดับสูงมีความสามารถเฉพาะทาง หรือมีทักษะหลายด้าน (Multi-Skills) ในตลาดแรงงานสูงขึ้น เนื่องจากกระแสการเปลี่ยนแปลง ทางเทคโนโลยี และความต้องการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศต่างๆ โดยแรงงานทักษะต่ำจะไม่เป็นที่ต้องการ ของตลาดแรงงาน เพราะจะถูกแทนที่ด้วยการใช้ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ แรงงานจึงต้องมีการปรับตัว พัฒนาศักยภาพของตนให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีระดับสูงมากขึ้น ประกอบกับ กำลังแรงงานของกลุ่มประเทศ ที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุลดลง จะน ำไปสู่การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติมากขึ้น ประเทศต่างๆ จึงพยายาม ใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในการอ านวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะสูง เข้ามาท างานในประเทศมากขึ้น ๑.๒.๔ เกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี อันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านรายได้ ด้านความรู้ ด้านทักษะ หรือด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานทาง เทคโนโลยีความเหลื่อมล้ำของแรงงานที่มีทักษะเทคโนโลยีขั้นสูงและแรงงานที่ไม่มีทักษะ ความเหลื่อมล้ำของ ผู้ประกอบการขนาดใหญ่และขนาดเล็กที่มีความสามารถในการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพทางเทคโนโลยี แตกต่างกัน ประเทศไทยจ ำเป็นต้องเร่งสร้างสมรรถนะทางเทคโนโลยีขั้นสูงใน ๕ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์ อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยกลุ่มเทคโนโลยีที่ไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง ได้แก่ การเกษตร การแพทย์ และสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมสร้างสรรค์และวัฒนธรรม จะต้องพัฒนาต่อยอดให้เกิดมูลค่าเพิ่มและ เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ในระยะต่อไป สำหรับกลุ่มเทคโนโลยีอื่นๆ ที่ประเทศไทยยังขาดศักยภาพในการพัฒนา อาจใช้รูปแบบการพัฒนาในลักษณะวิศวกรรมย้อนกลับ (Reverse Engineering) เพื่อให้สามารถเร่งพัฒนา เทคโนโลยีให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และในขณะเดียวกันจะต้องลงทุนวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ พื้นฐานที่เป็นฐานของการพัฒนาเทคโนโลยีในอนาคต รวมทั้งต้องเตรียมพัฒนาคนทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว โดยในระยะสั้นต้องดึงดูดนักวิจัยจากต่างประเทศ และในระยะยาวพัฒนาคนและบุคลากรวิจัยโดยเฉพาะวิทยาศาสตร์พื้นฐานในลักษณะสหสาขาเพื่อสั่งสมองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสำหรับการพัฒนา เศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในระยะยาว ๑.๓ สถานการณ์และแนวโน้มสังคมโลก ๑.๓.๑ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลต่อเศรษฐกิจและรูปแบบการด ำเนินชีวิต ในปี ๒๕๕๘ ประชากรโลกมีจำนวน ๗,๓๔๙ ล้านคน และจะเพิ่มเป็น ๗,๗๕๘ ล้านคนในปี ๒๕๖๓ ประมาณ ครึ่งหนึ่งจะอาศัยอยู่ในทวีปเอเชีย นอกจากนี้ องค์การสหประชาชาติยังได้ประเมินสถานการณ์ว่า ในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุจากการเพิ่มขึ้นของประชากร ผู้สูงอายุ โดยสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๓ ในปี ๒๕๕๘ เป็นร้อยละ ๑๓.๘ ในปี ๒๕๖๓ ขณะที่ วัยแรงงาน (อายุ ๒๕-๕๙ ปี) จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ ๔๕.๔ เป็นร้อยละ ๔๕.๗ ในช่วงเวลาเดียวกัน แต่ หลังจากปี ๒๕๖๓ วัยแรงงานจะลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนวัยเด็ก (อายุ ๐-๒๔ ปี) ลดลงจากร้อยละ ๔๒.๓ เป็น ร้อยละ ๔๐.๘ ในช่วงเวลาดังกล่าว โดยประเทศพัฒนาแล้วจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แล้ว

และส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในเตรียมตัวสำหรับการเป็นสังคมสูงวัยค่อนข้างนานเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศกำลังพัฒนา เช่น ประเทศฝรั่งเศสใช้ระยะเวลา ๑๕ ปี สวีเดน ๘๕ ปี สหรัฐอเมริกา ๖๙ ปี เป็นต้น ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนา ๒๖ ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาที่สั้นกว่ามาก เช่น จาไมกา ๒๕ ปี ศรีลังกา ๒๓ ปี เป็นต้น เช่นเดียวกับประเทศไทย มี ระยะเวลาที่เข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ค่อนข้างเร็วประมาณ ๑๖ ปีก่อนที่จะเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ส่งผลต่อการออม การลงทุน และการคลังของประเทศ ขณะเดียวกันแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและกระจายตัว ของประชากรโลกที่พบว่ามากกว่าร้อยละ ๕๐ จะอาศัยอยู่ในเขตเมือง ซึ่งมีสัดส่วนการบริโภคมากกว่าร้อยละ ๘๐ ของประชากรทั้งหมด และกลุ่มผู้สูงอายุในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นกลุ่มสำคัญที่ท าให้มีการบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการบริโภคสินค้าและบริการด้านสุขภาพ ดังนั้น จึงเป็นโอกาสสำหรับ ประเทศไทยในการพัฒนาสินค้าและนวัตกรรมใหม่ๆ รวมทั้งการบริการทางการแพทย์และการดูแลผู้สูงอายุเพื่อ รองรับความต้องการของผู้สูงอายุในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว เช่น ธุรกิจ Nursing Home ธุรกิจด้านโรงแรมและ การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ เป็นต้น และยังก่อให้เกิดความต้องการแรงงานในสาขาอาชีพที่เน้นในกลุ่มผู้สูงอายุ มากขึ้นตามมา เช่น ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Care Giver) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การเป็นสังคมสูงวัยของโลกยังอาจเป็น ภัยคุกคามสำคัญสำหรับประเทศไทยด้วยเช่นกันเนื่องจากการลดลงของวัยแรงงาน จึงอาจก่อให้เกิด การแย่งชิงประชากรวัยแรงงาน โดยเฉพาะคนที่มีศักยภาพสูง ซึ่งเป็นกำลังแรงงานสำคัญในการพัฒนาประเทศ ๑.๓.๒ การเลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผล ต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและรูปแบบการบริโภค พลวัตความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมไทยที่ได้รับ อิทธิพลจากกระแสวัฒนธรรมโลกมีสาเหตุจากโลกาภิวัตน์ เกิดการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรม ส่งผลให้มี การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ทัศนคติ ความเชื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนรู้ และการบริโภคในรูปแบบ ต่างๆ อาทิ การใช้สื่อออนไลน์ในการจับจ่ายใช้สอยและการทำธุรกรรมต่างๆ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์โดยไม่จ ำเป็นต้องรู้จักตัวตนซึ่งกันและกัน การบริโภคสื่อ หลายช่องทางในช่วงเวลาเดียวกัน ส่งผลให้คนไทยเข้าถึงข้อมูลได้อย่างไร้ขีดจ กัด เกิดการสร้างวัฒนธรรม ร่วมสมัย และมีโอกาสสำหรับการสร้างสรรค์สินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศ ขณะเดียวกัน อาจก่อให้เกิดวิกฤตทางวัฒนธรรมเนื่องจากขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม จนท ำให้คนไทย ละเลยอัตลักษณ์ มีพฤติกรรมที่เน้นบริโภคนิยมและค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อ ใช้ชีวิตแบบเร่งรีบ ไม่เคารพในสิทธิคนอื่น ขาดความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล ซึ่งน ำไปสู่การสูญเสียคุณค่าทางวัฒนธรรมดั้งเดิมและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในสังคมไทย ๑.๔ สถานการณ์และแนวโน้มสิ่งแวดล้อมโลก วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ค.ศ. ๒๐๓๐ ได้ก าหนดทิศทางการรักษาและบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รุนแรง และพันธกรณีที่เกี่ยวข้อง ท ำให้ไทยต้องพร้อมรับภาระในการลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้นภายใต้กระแส การแข่งขันการค้าที่เข้มข้น ๑.๔.๑ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายและ ๑๖๙ เป้าประสงค์ จะมีส่วนสำคัญในการก าหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต โดยเฉพาะการสร้างหลักประกันในการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน ยกระดับคุณภาพน้ ำ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทุกภาคส่วน การมีรูปแบบการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการเกิดของเสีย การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทะเล การปกป้องและฟื้นฟู ระบบนิเวศป่าไม้อย่างยั่งยืน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ การบริหารจัดการเมืองอย่าง ยั่งยืนลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม และการด ำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ ๒๗ ภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น ท ำให้ประเทศต้องมีการก าหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาเพื่อรักษา ฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กับแนวทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่าง ยั่งยืน ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด ซึ่งจะเป็โอกาสที่ประเทศไทยจะพัฒนาโลกด ำเนินงานของ หน่วยงานต่างๆ ภายในประเทศ ให้เกิดการบูรณาการไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืนของโลกและพร้อมไปกับการพัฒนาภายในประเทศอย่างยั่งยืน ๑.๔.๒ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวี ความเข้มข้น ส่งผลให้ประเทศต่างๆ รวมทั้งไทยต้องด ำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกอย่าง

จริงจัง ประเทศไทยได้ประกาศเจตนารมณ์และกำหนดเป้าหมายของประเทศในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ต่ำกว่าระดับการปล่อยตามปกติ ร้อยละ ๗-๒๐ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ นอกจากนี้ ความตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่นานาประเทศได้รับรองร่วมกันเมื่อ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมุ่งควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกให้ต่ำกว่า ๒ องศาเซลเซียส และประเทศไทยได้ลงนามรับรองความตกลงดังกล่าวเมื่อ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ ส่งผลให้ไทยต้องมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างต่อเนื่องโดยก กำหนด เป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐-๒๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ อีกทั้งต้องมี การทบทวนเพื่อเพิ่มระดับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทุก ๕ ปี ก่อให้เกิดนัยสำคัญต่อการพัฒนา ประเทศ ที่จะต้องเร่งดำเนินการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน ทั้งภาคอุตสาหกรรม บริการ และการผลิตไฟฟ้า ตลอดจนภาคครัวเรือน เป็นแรงกดดันให้ประเทศต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตและ บริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเพิ่มการใช้พลังงานหมุนเวียนและพลังงานชีวภาพเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มในการใช้ประเด็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นเงื่อนไข สำหรับกำหนดมาตรฐานสินค้าในการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกของไทย แต่ก็จะอาจสร้างโอกาสสำหรับธุรกิจใหม่ด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ ผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มประสิทธิภาพการลดของเสีย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี แม้ว่ากรอบอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศได้กำหนดให้มีความช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนาด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม แต่ในทางปฏิบัติยังมีข้อ กัดเพราะความขัดแย้งกับแนวทางการปกป้องสิทธิของทรัพย์สินทาง ปัญญาภายใต้กรอบการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถใช้ ประโยชน์จากข้อกำหนดของอนุสัญญาฯ ในส่วนนี้ได้ ๑.๔.๓ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรง มากขึ้น ส่งผลต่อการผลิตในภาคเกษตรและความมั่นคงด้านน้ำและอาหาร การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศก่อให้เกิดการขาดแคลนน้ำ อุทกภัย และภัยธรรมชาติที่รุนแรง สร้างความเสียหายต่อระบบ การเพาะปลูก ทำให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรของโลกลดลง อาจก่อให้เกิดความไม่มั่นคงด้านอาหาร สำหรับประเทศไทยความผันผวนและการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศส่งผลต่อเนื่องไปยังการส่งออกสินค้า เกษตรและอาหาร ซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของประเทศ อาจ ก่อให้เกิดความไม่มั่นคงด้านอาหาร ทั้งระดับประเทศและระดับครัวเรือน ในขณะเดียวกัน ภาคเกษตรก็เป็นแหล่ง รายได้หลักของเกษตรกร ผู้มีรายได้น้อยที่ต้องประสบความสูญเสียจากสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน ส่งผลซ้ำเติมต่อ ปัญหาความยากจน ๑.๕ สถานการณ์ความมั่นคงโลก ๑.๕.๑ ประเทศมหา านาจมีแนวโน้มของการขยายอิทธิพล และการเพิ่มบทบาทใน ภูมิภาคต่างๆ ของโลก รวมทั้งการใช้อานาจทางทหารและทางเศรษฐกิจเข้าแทรกแซงกิจการ ภายในของ ประเทศต่างๆ ในภูมิภาค เช่น (๑) ยุทธศาสตร์การปึกหมุดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของสหรัฐอเมริกาเพื่อ ใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรของประเทศพันธมิตรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกและการใช้เส้นทางคมนาคมทางทะเลใน ๒๘ เอเชียแปซิฟิก ซึ่งถือเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของโลก (๒) การรวมกลุ่ม ตาม ข้อตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership: TPP) ที่อาจกระทบต่อ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในกรอบประชาคมอาเซียน (๓) การขยายอิทธิพลของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในกลุ่ม ประเทศอาเซียนที่มีการพัฒนาและมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในช่วงที่ผ่านมาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การทหาร รวมทั้งด้านการทูต ทำให้จีนมีบทบาทและอิทธิพลต่อการกำหนดและดำเนินนโยบายของ ประเทศต่างๆ หลายประเทศ รวมถึงประเทศไทยซึ่งเป็นพันธมิตรทั้งกับสาธารณรัฐประชาชนจีนและ สหรัฐอเมริกาและมี ผลประโยชน์ร่วมกันในหลายๆ ด้าน จึงส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในการกำหนดท่าทีทางการทูต แบบสมดุลและเป็นกลาง ท่ามกลางความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ ๑.๕.๒ ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐทั้งด้านอาณาเขตทาง บก การอ้างสิทธิ ทับซ้อนทางทะเล และภูมิรัฐศาสตร์ เพื่อผลประโยชน์และการแย่งชิงทรัพยากร ซึ่งทำให้มีแนวโน้ม การเพิ่มกำลัง อำนาจของกองทัพ เช่น (๑) การพัฒนาด้านนิวเคลียร์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (๒) การประกาศ “เขตแสดงตนเพื่อการป้องกันทางอากาศในทะเลจีนตะวันออก” (Air Defense Identification Zone: ADIZ) เหนือทะเลจีนตะวันออกของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน ครอบคลุม พื้นที่พิพาทระหว่าง สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศญี่ปุ่นกรณีหมู่เกาะเซนกาคุ (เตียวหยู) และพื้นที่สถานีวิจัยของเกาหลีใต้ (๓) ความขัดแย้งกรณีการอ้างกรรมสิทธิ์เหนือหมู่เกาะสแปรตลีย์ของหลายประเทศเป็นปัญหา ที่มีความสำคัญต่อประเทศ

ไทย ซึ่งหากเกิดการใช้กำลังทางทหารเพื่อการแย่งชิงกรรมสิทธิ์ในหมู่เกาะสแปรตลีย์ ประเทศไทยอาจได้รับผลกระทบทั้งในด้านภูมิรัฐศาสตร์ เศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งอาจส่งผลกระทบและนำไปสู่ความขัดแย้ง การสร้างอำนาจต่อรองทางการทหารและความมั่นคง ซึ่งเป็นเงื่อนไขต่อเสถียรภาพของ ระบบเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ๑.๕.๓ อาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวและควบคุมได้ยาก มีการเชื่อมโยง ในภูมิภาคและ พัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมีรูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น ประเทศไทยจึงยังมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้ายของกลุ่มต่างชาติ ซึ่งมีเป้าหมายในการก่ออาชญากรรมที่ส่งผล ต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ โดยอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย อย่างมีนัยยะสำคัญ ได้แก่ (๑) การค้ายาเสพติด ปัจจุบันมีการลักลอบขน ยาเสพติด สารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ เข้าประเทศทั้งตามแนวชายแดนและท่าอากาศยาน ซึ่งส่งผลต่อการเกิดวงจรยาเสพติดตั้งแต่การผลิต จำหน่าย และเสพ (๒) ปัญหาแรงงานต่างด้าวจากการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ โดยเฉพาะจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามาทำงานในประเทศไทย เกิดปัญหาอาชญากรรม สุขอนามัยและสาธารณสุข รวมถึงเป็นภาระของรัฐทั้ง ด้านสิทธิและสถานะของบุคคลตามกฎหมาย การศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนเกิดความขัดแย้งกับชุมชนชาวไทย นอกจากนี้ ยังอาศัยช่องว่างทางกฎหมายในการสร้าง อิทธิพลหรือแทรกซึมอยู่ในระบบตลาด ที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจท้องถิ่น (๓) การค้ามนุษย์ เชื่อมโยงกับการลักลอบเข้าเมือง การใช้แรงงานเด็กและ ค่าประเวณี ซึ่งไทยมีสถานะเป็นทั้งประเทศต้นทาง ปลายทาง และทางผ่านของขบวนการค้ามนุษย์ ทำให้เป็น ประเด็นถูกกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ โดยในระหว่างปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ ประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ในบัญชี Tier ๒ Watch List ของรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ของ กระทรวง การต่างประเทศสหรัฐอเมริกา (TIP Report) และต่อมาในปี ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๕๘ ถูกปรับลดระดับให้อยู่ในบัญชี Tier ๓ ซึ่งเป็นระดับต่ำสุด โดยสหรัฐอเมริกามีข้อกังวลที่สำคัญคือ การค้ามนุษย์ในภาคประมง การบังคับใช้กฎหมาย การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ รวมถึงการดูแลและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (๔) การฟอกเงินเป็นปัญหาเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมอื่นๆ เช่น การก่อการร้าย การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ คอร์รัปชัน ซึ่งไทยอยู่ในระหว่างการแก้ไขปัญหาให้ได้ตามมาตรฐานสากล ๒๙ ๑.๕.๔ การก่อการร้ายกำลังส่งผลกระทบต่อสังคมโลก โดยทวีความรุนแรงและมีความถี่ มากขึ้นในระยะหลายปีที่ผ่านมา รวมทั้งมีแนวโน้มแผ่ขยายไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั่วโลกอย่างต่อเนื่องทั้งจาก ลัทธิสุดโต่ง (Extremism) ซึ่งคลั่งไคล้ความรุนแรงและอุดมการณ์ และกลุ่มก่อการร้ายต่างๆ ที่ต้องการสร้าง แนวร่วมให้เกิดความรุนแรง แพร่กระจายไปยังรัฐที่อ่อนแอในภูมิภาคอื่นๆ ส่งผลต่อการอพยพของประชาชน เพื่อหนีภัยสงครามไปยังประเทศที่ปลอดภัย โดยประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อการถูกใช้เป็นที่พักพิงของ กลุ่มก่อการร้ายข้ามชาติที่เข้ามาในรูปแบบของผู้อพยพและนักท่องเที่ยวที่อาจใช้ประเทศไทยเป็นฐาน ในการวางแผนก่อการร้ายในประเทศและในภูมิภาค สถานการณ์แนวโน้มโลกในระยะ ๕ ปี เช่น เศรษฐกิจที่ยังขยายตัวช้า นวัตกรรมทางการเงิน การค้าการลงทุนที่มีความเข้มข้น การก้าวขึ้นเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของประเทศเกิดใหม่ โดยเฉพาะใน กลุ่มประเทศเอเชีย การพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเป็นสังคมสูงวัย มีความเป็นพหุวัฒนธรรม และ ความเหลื่อมล้ำในสังคมมีแนวโน้มที่จะขยายตัวมากขึ้น เป็นต้น ประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมเพื่อเผชิญ กับประเด็นท้าทายและใช้โอกาสในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศ ดังนั้นจึงต้องวิเคราะห์ สถานการณ์และ แนวโน้มภายในประเทศเพื่อน าวจุดแข็งและจุดอ่อนที่มีอยู่ในปัจจุบันจะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ และจัดการความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ๒. สถานการณ์และแนวโน้มภายใน การพัฒนาประเทศ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การสร้างความเท่าเทียมกันทางสังคม และการอนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ในส่วนนี้จะเป็นการทบทวนและ วิเคราะห์สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจมหภาคและการพัฒนาภาคการผลิต การพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม สังคม สิ่งแวดล้อม การเจริญเติบโตของพื้นที่เมือง และความมั่นคง ในช่วงที่ผ่านมา โดยมีรายละเอียดดังนี้ ๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจไทย ๒.๑.๑ ในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจไทยในภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับ ที่น่าพอใจ ทั้งในด้านการสร้างอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างการผลิต การส่งเสริม องค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีการผลิต การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจไทยมีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง และ ความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนาต่อยอดเพื่อขับเคลื่อนไปสู่

การเป็นประเทศพัฒนาแล้วในปี ๒๕๗๙ ตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๑) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไทยในช่วงปี ๒๕๐๔ – ๒๕๕๘ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๑ สูงเป็นอันดับที่ ๒๒ ของโลก (จากทั้งหมด ๒๐๕ ประเทศ) และส่งผลให้รายได้ต่อหัว ของประชาชนเพิ่มขึ้นจาก ๓,๔๗๖ บาท (๑๗๐ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปีในปี ๒๕๑๐ เป็น ๒๓,๖๖๖ บาท (๙๕๐ ดอลลาร์ สรอ.) ในปี ๒๕๓๐ และเพิ่มขึ้นเป็น ๑๘๕,๘๕๘ บาท (๕,๖๒๐ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี ในปี ๒๕๕๘ ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะการพัฒนาประเทศจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ชั้นกลาง (Middle Middle Income Country) เป็นประเทศรายได้ปานกลางตอนบน (Upper Middle Income Country) ในปี ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นปีที่ ๔ ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ๓๐ ๒) โครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและ บริการมากขึ้น โดยสัดส่วนของภาคเกษตรปรับตัวลดลงจากร้อยละ ๙.๙ ในปี ๒๕๓๓ เป็นร้อยละ ๙.๑ ในปี ๒๕๕๘ และสัดส่วนภาคบริการปรับตัวลดลงจากร้อยละ ๖๔.๗ ในปี ๒๕๓๓ เป็นร้อยละ ๖๐.๙ ในปี ๒๕๕๘ ในขณะที่สัดส่วนภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒๕.๔ ในปี ๒๕๓๓ เป็นร้อยละ ๓๐.๐ ในปี ๒๕๕๘ การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิตทำให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานและทรัพยากรการผลิตจากภาคการผลิต ที่มีประสิทธิภาพต่ำไปสู่สาขาการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงอย่างต่อเนื่อง โดยสัดส่วนกำลังแรงงานในภาคเกษตร ปรับตัวลดลงจากร้อยละ ๖๔.๐ ในปี ๒๕๓๓ เป็นร้อยละ ๓๑.๘ ในปี ๒๕๕๘ ในขณะที่สัดส่วนแรงงาน ในภาคอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๐.๓ และร้อยละ ๒๕.๗ เป็นร้อยละ ๑๖.๙ และร้อยละ ๕๑.๓ ในปี ๒๕๕๘ ตามลำดับการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตดังกล่าวเมื่อรวมกับการส่งเสริมการสะสมปัจจัยทุน และการส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวม (Total Factor Productivity) เพิ่มขึ้นในระดับที่น่าพอใจ ๓) ภาคการผลิตมีการสะสมองค์ความรู้และปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ทำให้โครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรมเปลี่ยนผ่านจากโครงสร้างการผลิตอุตสาหกรรมขั้นปฐม ภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติในระยะแรกของการขยับฐานะจากประเทศรายได้ต่ำมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นต่ำ (Lower Middle Income Country) เป็นโครงสร้างการผลิตอุตสาหกรรม พื้นฐาน (Supporting Industry) ในช่วงของการขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นกลาง (Middle Middle Income Country) รวมทั้งมีการส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตและพัฒนาอุตสาหกรรมขั้นส่วนภายใต้ เครือข่ายการผลิตของบริษัทแม่ในต่างชาติและการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนทุนไทยในช่วงการขยับฐานะขึ้นเป็น ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) เช่นเดียวกับการผลิตสาขาบริการที่เริ่ม มีความเชี่ยวชาญหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น รวมทั้งมีสัดส่วนของทุนไทย และมีบทบาทในตลาดต่างประเทศมากขึ้นตามลำดับ เช่น การสำรวจขุดเจาะปิโตรเลียม การบริการด้าน สื่อบันเทิงและภาพยนตร์การค้าส่งค้าปลีก การก่อสร้างและวัสดุอุปกรณ์ ทำให้การผลิตและบริการดังกล่าวมี ความพร้อมสำหรับการพัฒนาต่อยอดเข้าสู่การผลิตและบริการที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในระดับที่สูงขึ้น และเป็นของคนไทยมากขึ้นเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในระยะต่อไป ๔) ประเทศไทยยังคงมีจุดแข็งด้านความหลากหลายของฐานการผลิตที่มี ความแข็งแกร่งในระดับโลก โดยปี ๒๕๕๗ ซึ่งประเทศไทยมีส่วนแบ่งในมูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการใน ตลาดโลกร้อยละ ๑.๒ นั้น มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศไทยสูงเป็นอันดับที่ ๘ ของโลก และ มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและบริการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับที่ ๑๓ และอันดับที่ ๕ ของโลก ตามลำดับ โดยในด้านสินค้าเกษตรไทยส่งออกข้าวสูงเป็นลำดับที่ ๒ ของโลก และยางพาราเป็นลำดับที่ ๑ ของ โลก ในด้านสินค้าอุตสาหกรรมประเทศไทยเป็นฐานการผลิตรถยนต์ที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๑ ในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันดับที่ ๔ ของเอเชีย และอันดับที่ ๘ ของโลก รวมทั้งเป็นฐานการส่งออกสินค้า เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ โดยมีมูลค่าการส่งออกสูงเป็นอันดับที่ ๑๑ ของโลก ๕) อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น ในปี ๒๕๕๘ World Economic Forum (WEF) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็น อันดับที่ ๓๒ จาก ๑๔๐ ประเทศในขณะที่ผลการสำรวจประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) ของธนาคารโลกได้จัดให้ไทยอยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก สำหรับผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดย International Institute for Management Development (IMD) มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากอันดับที่ ๓๐ ในปี ๒๕๕๘ มาเป็นอันดับที่ ๒๘ ในปี ๒๕๕๙ จาก ๖๑ ประเทศ โดย

ในด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ IMD จัดให้ไทยอยู่ในอันดับที่ ๑๓ ความเข้มแข็งของปัจจัยพื้นฐานของเศรษฐกิจไทยดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาเพื่อ ยกกระดานฐานะของประเทศให้สูงขึ้นและมีรายได้เพียงพอต่อการพัฒนาคนอย่างเต็มศักยภาพ แต่ในด้าน โครงสร้างพื้นฐานไทยอยู่ในอันดับที่ ๔๙ โดยเฉพาะด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน และการศึกษาอยู่ในอันดับ ลดลง เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งและโลจิสติกส์ยังขาดประสิทธิภาพ และการเชื่อมโยงที่เป็นระบบ ทำให้ต้นทุนยังสูงเมื่อเทียบกับต่างประเทศ และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสารเพื่อ รองรับการเป็นเศรษฐกิจฐานดิจิทัลยังไม่กระจายอย่างเพียงพอและทั่วถึง ส่วนโครงสร้างพื้นฐานด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของไทยอยู่ในระดับต่ำ มีปัญหาขาดแคลนนักวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและ คุณภาพ ๖) การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหา เสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และในปี ๒๕๔๐ แต่การดำเนินมาตรการในการแก้ไข ปัญหาและการให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลัง ท ำให้เศรษฐกิจไทยกลับเข้าสู่ เสถียรภาพและอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน โดยในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีส่วนส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP หนี้สินต่างประเทศต่อ GDP ร้อยละ ๔๔.๔ และร้อยละ ๓๘.๒ ตามลำดับ ซึ่งต่ำเป็นลำดับที่ ๙๒ (จาก ๑๗๓ ประเทศ) และลำดับที่ ๖๐ (จากทั้งหมด ๑๑๑ ประเทศ) ของโลก ตามลำดับ ในขณะที่เงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ที่ ๑๕๖.๕ พันล้าน ดอลลาร์ สรอ. นอกจากนี้ ดุลบัญชีเดินสะพัดยังอยู่ในระดับเกินดุลต่อเนื่องภายหลังเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๐ และค่าเงินบาทมีเสถียรภาพและแข็งค่าขึ้น สะท้อนความเข้มแข็งของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจและ ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติที่มีต่อเศรษฐกิจไทย ๒.๑.๒ ผลการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ และการลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตซึ่งจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อ การขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไปและมีแนวโน้มที่จะทำให้เศรษฐกิจไทยไม่สามารถยกระดับการพัฒนา ออกจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญๆ ในช่วง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่เริ่มแสดงให้เห็นถึงจุดอ่อน ที่สำคัญของเศรษฐกิจไทยประกอบด้วย ๑) เศรษฐกิจจะชะลอตัวลงอย่างรวดเร็วและมีความผันผวนมากขึ้น ในช่วง ๙ ปี ที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๑ ชะลอลงจากเฉลี่ยร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๙ ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่ต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจ และต่ำกว่าระดับการขยายตัวที่จ ำเป็นสำหรับ การขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจไทยสามารถหลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร ๒) การส่งออกของไทยปรับตัวลดลงทั้งในด้านการส่งออกสินค้าเกษตรและ อุตสาหกรรม โดยปริมาณการส่งออกรวมในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินที่ผ่านมายาวตัวช้าลง ตามลำดับจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๕.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และร้อยละ ๒.๐ ในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) และเป็นการชะลอตัวและปรับตัวลดลงทั้งในด้านปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตร สินค้า อุตสาหกรรมเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม และรายรับจากการส่งออกบริการ แม้ว่าการลดลงของ ๓๒ การส่งออกในช่วงดังกล่าวจะมีสาเหตุสำคัญมาจากปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๕๑-๒๕๕๒ การชะลอ ตัวทางเศรษฐกิจในประเทศคู่ค้าสำคัญและผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยในระยะต่อมาก็ตาม แต่ส่วนหนึ่งแสดง ให้เห็นถึงการลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตไทยอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่ม สินค้าที่พึ่งพิงแรงงานและทรัพยากรการผลิต รวมทั้งสินค้าอุตสาหกรรมในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ๓) การลงทุนซึ่งเป็นทั้งปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะล ้าลงและ ปัจจัยในการเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวชะลอตัวลงมาก ทั้งในด้านการลงทุน ภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐ โดยเฉพาะในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ซึ่งการลงทุนขั้นต้นโดยรวม (Total Gross Investment) ขยายตัวเพียงร้อยละ ๑.๙ ต่ำกว่าอัตราการเสื่อมสภาพของสินทรัพย์ ซึ่งถือเป็น ข้อจ ำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งในปัจจุบันและในอนาคต โดยการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ ๓.๒ ในขณะที่การลงทุนภาครัฐหดตัวร้อยละ ๐.๘ อย่างไรก็ตาม การลงทุนรวมในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นเป็นร้อยละ ๓.๐ โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวเร่งขึ้นของการลงทุน ภาครัฐในปี ๒๕๕๘ เป็นสำคัญ ๔) เสถียรภาพเศรษฐกิจเริ่มมี

สัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทาง เศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๑ ในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบ วินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้น เศรษฐกิจระยะสั้น ซึ่งทำให้เริ่ม เป็นข้อจำกัดต่อการใช้จ่ายมาตรการทางการคลังสำหรับการกระตุ้นเศรษฐกิจและการ พัฒนาศักยภาพการขยายตัว ทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป ๒.๑.๓ จุดอ่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจไทย การขยายตัวใน เกณฑ์ต่ำและมีความผันผวน มากขึ้นในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ รวมทั้งแนวโน้ม การลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออกและความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพ ทาง เศรษฐกิจตลอดช่วงระยะเวลา ๙ ปีที่ผ่านมา สะท้อนถึงจุดอ่อนที่สำคัญๆ ของระบบเศรษฐกิจไทยทั้งทางด้าน ปัญหาเชิงโครงสร้าง เงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และปัจจัยทางด้านการดำเนินนโยบายและการบริหาร จัดการ เศรษฐกิจ ประกอบด้วย ๑) อุปสงค์ในประเทศยังมีจำกัดเมื่อเทียบกับขีดความสามารถในการผลิตทำให้ การขยายตัว ทางเศรษฐกิจยังต้องพึ่งพิงอุปสงค์ในตลาดโลก ซึ่งต้องอาศัยขีดความสามารถในการแข่งขันและ การขยายตัวของ เศรษฐกิจโลกในการขับเคลื่อน ในขณะที่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยอาศัยอุปสงค์ ภายในประเทศในระยะต่อไปยังมี ปัญหาอุปสรรคจากความแตกต่างทางด้านรายได้และกำลังซื้อของประชาชน ในระบบเศรษฐกิจที่ยังไม่สามารถ กระจายตัวอย่างทั่วถึง รวมทั้งยังต้องอาศัยภาคการส่งออกในการสร้างฐาน รายได้ของประชาชนในประเทศให้มีความ แข็งแกร่งก่อนที่จะสามารถใช้อุปสงค์ในประเทศในการขับเคลื่อน การขยายตัวทางเศรษฐกิจได้อย่างแท้จริง ๒) มาตรการของภาครัฐในการเพิ่มอุปสงค์ภายในประเทศ (Domestic Economy) ในช่วง ๙ ปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ยังให้ น้ำหนักความสำคัญกับมาตรการระยะสั้น โดยเฉพาะการก่อหนี้สาธารณะ เพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายผ่านอุปสงค์ ภาคเอกชนและการใช้จ่ายที่นอกเหนือจากการลงทุน ซึ่งแม้บางมาตรการ จะจำเป็นต่อการบรรเทาปัญหาความ เดือดร้อนและช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย แต่ยังมีข้อจ ากัด ๓๓ ในการสนับสนุนให้เศรษฐกิจฐานรากขยายตัว อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาคการส่งออกและรายได้จาก ภาคการเกษตรซึ่งเป็นฐานรายได้หลักของประชาชนในระบบ เศรษฐกิจได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวอย่าง ต่อเนื่องของเศรษฐกิจโลก นอกจากนั้น การดำเนินมาตรการกระตุ้น เศรษฐกิจระยะสั้นบางมาตรการยังส่งผล กระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออกและศักยภาพ การขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว ในขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศยังคงผันผวนตามขีดความสามารถในการก่อ หนี้ของภาครัฐและเอกชน เพื่อการใช้จ่ายตามมาตรการระยะสั้น ๓) การขาดการลงทุนที่จำเป็นและเพียงพอต่อการ ยกระดับศักยภาพ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ ให้สามารถหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางได้ในระยะเวลาอัน เหมาะสม โดยด้านการลงทุนของภาครัฐชะลอตัวลงอย่างมีนัยสำคัญและเข้าสู่ภาวะหดตัวในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และขยายตัวในเกณฑ์ต่ำในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งท าให้เศรษฐกิจไทยขาดการลงทุน ที่ เพียงพอทั้งการลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน การลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กับระบบ เศรษฐกิจ รวมถึงการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และการลงทุนเพื่อการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจสำหรับ การสร้างฐานการผลิตที่ จำเป็นต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวลง ตามการชะลอตัวของ เศรษฐกิจโลก การลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขัน และการลดลงของ แรงขับเคลื่อนจากการลงทุนของ ภาครัฐ ๔) แรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากปัจจัยแรงงานลดลง เนื่องจาก (๑) การชะลอตัวของกำลัง แรงงาน ในขณะที่การเพิ่มผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า (๒) การเคลื่อนย้ายปัจจัยแรงงาน จากภาคเกษตรซึ่งมีผลิตภาพการผลิตและรายได้ต่อหัวต่ำ ไปสู่ภาคการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตและรายได้ต่อหัวสูง กว่าช้าลงตามลำดับ ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการเพิ่มผลิตภาพ การผลิตของแรงงาน (๓) การขาดการใช้เทคโนโลยี และสินค้าทุนที่เหมาะสมสำหรับการเพิ่มผลิตภาพการผลิต ของแรงงาน (๔) ความไม่สอดคล้องระหว่างความต้องการ ของตลาดแรงงานและการผลิตแรงงาน (๕) การขาด การรวมกลุ่มในการผลิตภาคเกษตรเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์จาก การประหยัดต่อขนาดทำให้มีการทำงานต่ำ ระดับอยู่ในเกณฑ์สูง และ (๖) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่าง ล่าช้า การลดลงของแรงขับเคลื่อนจาก ปัจจัยแรงงานทั้งในด้านขนาดของกำลังแรงงานและผลิตภาพการผลิตของ แรงงานทำให้ขีดความสามารถในการ แข่งขันของประเทศไทยลดลงทั้งในส่วนการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้นและการ ผลิตสินค้าในส่วนที่เป็นเงินทุน เข้มข้น ๕) ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิต (Total Factor Productivity: TFP)

ยังไม่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางซึ่ง ต้องอาศัยการผลิตที่มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของ TFP ในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่ยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศ ที่เริ่มพัฒนาประเทศ ในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ในช่วงก่อนหน้านี้ ความล่าช้าในการเพิ่มขึ้นของ TFP ดังกล่าวทำให้ประเทศไทยยังจำเป็นต้องพัฒนาผลิตภาพ การผลิตอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการใช้ปัจจัยอื่นในการเร่งรัดการขยายตัวในช่วงเปลี่ยนผ่าน ๖) ความล่าช้าในการปรับโครงสร้างการผลิต ทั้งในด้าน (๑) การเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าการผลิตให้กับภาคเกษตรกรรมเพื่อให้ผลิตภาพการผลิตและรายได้ต่อหัว เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนซึ่งท ำให้การผลิตในภาคเกษตรซึ่งแม้จะเป็นฐานรายได้ที่สำคัญของประเทศแต่ยังประสบกับปัญหาที่สำคัญๆ ทั้งในด้านผลผลิตต่อไร่ที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นผลมาจากปัญหาทางด้านแหล่งน้ำ ๓๔ ความล่าช้าในการปรับปรุงเทคโนโลยีในการผลิตและการบริหารจัดการ ซึ่งจะเห็นได้จากผลผลิตข้าวต่อไร่ซึ่งอยู่ ที่ประมาณ ๔๕๕ กก.ต่อไร่ ต่ำกว่าผลผลิตต่อไร่ของเวียดนาม เมียนมา และลาวซึ่งมีผลผลิต ๘๓๖ กก.ต่อไร่ ๖๕๔ กก.ต่อไร่ และ ๕๗๖ กก.ต่อไร่ตามลำดับ รวมทั้งสินค้าเกษตรที่ยังไม่ได้มาตรฐานความปลอดภัย (๒) การปรับเปลี่ยนการผลิตภาคเกษตรที่มีมูลค่าต่ำและมีแนวโน้มสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันไปสู่ การผลิตสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและไปสู่การผลิตในสาขาอื่นๆ (๓) การพัฒนาเพื่อยกระดับการผลิต ภาคอุตสาหกรรมศักยภาพในปัจจุบันไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตซึ่งมีการผลิตที่ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และ ความคิดสร้างสรรค์ในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น อุตสาหกรรมหุ่นยนต์อัตโนมัติ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ (๔) การพัฒนาระดับ ชีตความสามารถของ SMEs ในการพัฒนาตนเองจากการผลิตชิ้นส่วนขึ้นเป็นผู้ผลิตสินค้าขั้นสุดท้ายที่มีแบรนด์ และช่องทางทางการตลาดเป็นของตนเองมากขึ้น รวมทั้งการเพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของผู้ประกอบการ ชาวไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นอุตสาหกรรมศักยภาพในปัจจุบัน เช่น อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน (๕) การสร้างฐานการผลิตภาคบริการที่จะเป็นฐานรายได้ใน อนาคต เช่น บริการขนส่งและโลจิสติกส์ การเป็นที่ตั้งของสำนักงานภูมิภาค บริการทางการศึกษานานาชาติ บริการทางการแพทย์ ธุรกิจบริการดิจิทัล ธุรกิจบริการทางการค้า และบริการทางการเงิน ๗) ภาคการเงินและการคลังยังไม่สามารถสนับสนุนการด าเนินยุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจ ในอนาคตได้อย่างเต็มที่ ทั้งในด้านการสร้างศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การลด ความเหลื่อมล้ำ และการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มขึ้นของหนี้สาธารณะทำให้ภาระผูกพันทาง การคลังในอนาคตยังอยู่ในระดับสูงในขณะที่แรงกดดันทางด้านการคลังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตาม (๑) แนวโน้มการ เพิ่มขึ้นของรายจ่ายทางการคลังเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในระยะปานกลาง (๒) การขาดสภาพคล่อง ของรัฐวิสาหกิจบางแห่ง ในขณะที่ความเข้มแข็งและประสิทธิภาพในภาคการเงินยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจะเห็นได้ จาก (๑) ดัชนีชี้วัดขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการพัฒนาภาคการเงินของไทยที่จัดท ำโดย WEF ซึ่งยัง อยู่ในระดับต่ำกว่ามาเลเซียและสิงคโปร์ ทั้งทางด้านการพร้อมของการบริการทางการเงิน และความสามารถ และความสะดวกในการเข้าถึงบริการทางการเงิน (๒) รายงานของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานสถิติ แห่งชาติ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลังที่พบว่าสัดส่วนของผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินยังเพิ่มขึ้น จากร้อยละ ๓.๕๐ ในปี ๒๕๕๓ เป็นร้อยละ ๔.๒๒ ในปี ๒๕๕๖ ในขณะที่ความรู้ทางการเงินของประชาชนอยู่ ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของโลก (๓) แม้ธนาคารพาณิชย์มีผลประกอบการและขีดความสามารถในการทำกำไรใน เกณฑ์ดีแต่สัดส่วนค่าใช้จ่ายการดำเนินงานต่อสินทรัพย์เฉลี่ยสูง ค่าธรรมเนียมในการให้บริการโอนเงินและ ชำระเงินอยู่ในเกณฑ์สูง ปริมาณการใช้บริการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์และจำนวนเครื่องรับบัตรยังอยู่ในระดับ ต่ำกว่ามาเลเซียและสิงคโปร์ (๔) การแข่งขันจากธนาคารต่างชาติยังอยู่ในระดับต่ำ และการแข่งขันในระบบ ธนาการยังกระจุกตัวในการให้บริการธุรกิจขนาดใหญ่ ในขณะที่การให้บริการแก่ธุรกิจกลุ่ม SMEs ยังไม่ทั่วถึงหรือมีค่าใช้จ่ายบริการสูง (๕) การพัฒนาบริการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ (FinTech) จะทำให้อัตนทุนในการให้บริการทางการเงินต่ำลงกว่าการบริการในรูปแบบเดิม รวมถึงการเข้ามามีบทบาทเพิ่มขึ้น ของเงินตราเสมือนจริง (Virtual Currency) จะส่งผลให้สภาพแวดล้อมทางการเงินเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะสร้าง แรงกดดันต่อภาคการเงินทั้งทางด้านการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ให้บริการทางการเงิน รวมถึงความท้าทายในการ

ดำเนินนโยบายการเงิน การบริหารจัดการค่าเงิน ตลอดจนการกำกับดูแลเพื่อรองรับ ธุรกิจที่มีความซับซ้อนมากขึ้น (๖) สถาบันการเงินเฉพาะกิจบางแห่งยังไม่สามารถเติมเต็มช่องว่างใน การให้บริการทางการเงินให้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่ม ธุรกิจเกิดใหม่ (Startup) และผู้มีรายได้น้อย นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดในการบริหารจัดการภายในองค์กรที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรทั้งในเรื่องธรรมาภิบาลและการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ๓๕ รวมทั้งระบบตรวจสอบและกำกับดูแลการดำเนินโครงการนโยบายภาครัฐที่ไม่เข้มงวดเพียงพอ อาจก่อให้เกิด ความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางการคลัง ๘) การบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคยังมีข้อจำกัดที่สำคัญๆ หลายประการ ประกอบด้วย (๑) การประสานระหว่างนโยบายการเงิน นโยบายการคลัง กับนโยบายการพัฒนาภาคเศรษฐกิจ ที่แท้จริง รวมทั้งการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการ ขับเคลื่อนโครงการการพัฒนาที่สำคัญๆ (๒) การให้ความสำคัญกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอุปสงค์ระยะสั้น มากกว่ามาตรการเพิ่มศักยภาพเศรษฐกิจระยะยาว รวมทั้งการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นที่เป็น อุปสรรคต่อการเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ภาครัฐ ประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณและการดูแลให้มีกรอบเม็ดเงินงบประมาณที่เพียงพอสำหรับการ บริหารจัดการเศรษฐกิจระยะสั้นเพื่อลดความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายเพื่อ การเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจระยะยาว (๔) การดำเนินโครงการพัฒนาที่สำคัญๆ ของภาครัฐมี ความล่าช้าและมีอุปสรรคในการดำเนินการมากขึ้น (๕) การพัฒนาเศรษฐกิจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขาดเป้าหมายที่ชัดเจนทำให้ขาดการจัดทำแผนงาน/โครงการ และการบูรณาการโครงการและ แผนงาน/โครงการที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศ ๒.๑.๔ ปัจจัยคุกคาม/ความเสี่ยงต่อความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑) การปรับตัวเข้าสู่โครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ ซึ่งจะเป็อุปสรรคต่อ การพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในด้านทางตรงและทางอ้อม ประกอบด้วย (๑) การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้าง ประชากรจะทำให้ขนาดของกำลังแรงงานเริ่มลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๔ และร้อยละ ๐.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ตามลำดับ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงให้ศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ลดลงประมาณร้อยละ ๐.๑๕ และร้อยละ ๐.๒๕ ตามลำดับ หากประสิทธิภาพการผลิตของกำลังแรงงานไม่สามารถเพิ่มขึ้นอย่างเพียงพอ ที่จะสามารถชดเชยผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน ซึ่ง เป็นสถานการณ์ที่แตกต่างจากในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕-๑๐ ซึ่งการขยายตัวของขนาดกำลังแรงงานมีส่วน ช่วยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยร้อยละ ๐.๗๔, ๐.๘๖, ๐.๓๗, ๐.๒๖, ๐.๗๑ และ ๐.๔๙ ตามลำดับ (๒) จำนวนประชากรที่ขยายตัวช้าลงในอัตราร้อยละ ๐.๒๓ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และชะลอ ลงเป็นร้อยละ ๐.๐๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จะทำให้อุปสงค์ในประเทศขยายตัวช้าลง และทำให้การ พัฒนาเศรษฐกิจจำเป็นต้องพึ่งพิงอุปสงค์จากต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะในกรณีที่รายได้ต่อหัวไม่สามารถ เพิ่มขึ้นเพียงพอที่จะชดเชยการลดลงของจำนวนประชากร (๓) การเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุและการลดลง ของสัดส่วนกำลังคนวัยแรงงานมีแนวโน้มที่จะทำให้ขีดความสามารถในการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่ง เป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับการพัฒนาประเทศลดลง (๔) การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรผู้สูงอายุมีแนวโน้ม ที่จะทำให้ภาระทางการคลังเพิ่มขึ้น ในขณะที่ขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้ของภาครัฐลดลง ๒) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกยังมีความผันผวนและมีข้อจำกัด ในการสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย โดยการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในภาพรวมยังมีแนวโน้มที่ จะยังอยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่ความผันผวนของตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผัน ผวนตลอดช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๓) การแข่งขันในตลาดการค้าโลกยังมีแนวโน้มที่จะอยู่ในเกณฑ์สูงและสร้าง แรงกดดันต่อการส่งออกของไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นผลมาจาก (๑) เศรษฐกิจโลกที่ยังมีแนวโน้มขยายตัว ในเกณฑ์ต่ำกว่าในช่วงปี ๒๕๔๗ - ๒๕๕๐ ในขณะที่ขีดความสามารถในการผลิตของประเทศต่างๆ ยังคง เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (๒) ความพยายามของประเทศต่างๆ ในการรักษาส่วนแบ่งในตลาดโลกเพื่อรักษาอัตรา

๓๖ การขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทำให้หลายประเทศมีแนวโน้มที่จะนำมามาตรการต่างๆ มาใช้ประโยชน์ในการสร้างความได้เปรียบทางการค้ามากขึ้นทั้งมาตรการในระดับมหภาคและจุลภาค (๔) การเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์ด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในด้าน (๑) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมขั้นต้นใน ประเทศ CLMV ซึ่งประเทศไทยจะสูญเสียความได้เปรียบด้านความอุดมสมบูรณ์ของปัจจัยการผลิตและ การลดลงของสิทธิพิเศษทางการค้า ความเสียเปรียบด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (๒) การขยายกำลังการผลิต สินค้าเกษตรของจีนในประเทศเพื่อนบ้านโดยใช้เทคโนโลยีและการบริหารจัดการสมัยใหม่ท่ามกลางผลิตภาพ การผลิตสาขาเกษตรในประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ (๓) การผลิตในกลุ่มที่เป็นสินค้าทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น ซึ่งมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างรวดเร็วในประเทศเวียดนามซึ่งยังมีความได้เปรียบด้านปัจจัยแรงงาน การใช้ นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนในการดึงดูดเงินทุนจากต่างประเทศและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคา และต้นทุนการผลิต (๔) แนวโน้มการสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นต้นทาง ของเงินทุนและเทคโนโลยีของฐานการผลิตในบางกลุ่มสินค้าให้กับประเทศคู่แข่งซึ่งไม่มีฐานการผลิตในประเทศ ไทยแต่มีฐานการผลิตในกลุ่มประเทศ CLMV ๒.๑.๕ ปัจจัยสนับสนุนและโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจ แม้ว่าจุดอ่อนและปัจจัยคุกคาม ในช่วงแผนฯ ๑๒ มีแนวโน้มที่จะเป็นข้อจำกัดและทำให้เศรษฐกิจไทยในระยะ ๕ ปีข้างหน้า ขยายตัวต่ำกว่า ศักยภาพและต่ำกว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่จำเป็นต่อการยกระดับการพัฒนาให้หลุดพ้นจากการเป็น ประเทศรายได้ปานกลางในระยะ ๑๕ ปีข้างหน้าก็ตาม แต่เศรษฐกิจไทยยังมีโอกาสที่จะได้รับการเร่งรัดพัฒนา เพื่อให้สามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงภายใน ๑๕ ปีข้างหน้า โดยมีปัจจัย สนับสนุนและโอกาสในการพัฒนาที่สำคัญๆ ประกอบด้วย ๑) ภาคการผลิตของไทยได้รับการพัฒนามาอย่างยาวนานและมีความพร้อมที่จะ ได้รับการพัฒนาต่อยอด เข้าสู่การผลิตและบริการฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อน การขยายตัวทางเศรษฐกิจและยกระดับการพัฒนาประเทศโดยใช้ประโยชน์จาก (๑) ความเข้มแข็งที่มีอยู่เดิม ทั้งในด้านความหลากหลายของฐานการผลิต เสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี และการสั่งสม เทคโนโลยีการผลิตมาอย่างยาวนานจนมีความพร้อมสำหรับพัฒนาต่อยอดไปสู่การผลิตและบริการที่ใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในระดับที่สูงขึ้น (๒) ประเทศไทยในสายตานักลงทุนต่างประเทศยังมีความได้เปรียบ ในการเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่ใช้ทุนและเทคโนโลยีเข้มข้นแม้ว่าขีดความสามารถการแข่งขันใน กลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นและการผลิตในกลุ่มกึ่งสินค้าทุนจะลดลงก็ตาม และ (๓) ความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ และทางกายภาพ ซึ่งยังเป็นจุดเด่นของเศรษฐกิจไทยและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการไปสู่การผลิตที่ใช้เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับที่สูงขึ้น ๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงเขตเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่ง โอกาสที่สำคัญหลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ (๑) การลด ข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศซึ่งทำให้ภาคการผลิตของคนไทยที่เป็นอุตสาหกรรมและบริการในปัจจุบัน สามารถขยายตลาดและพัฒนาตนเองให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นก่อนที่จะสามารถยกระดับเข้าสู่การผลิตและ บริการที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต รวมทั้งโอกาสที่ผู้ประกอบการไทยจะสามารถ สร้างแบรนด์ของตนเองทั้งการผลิตขั้นปฐมที่ผู้ประกอบการไทยยังมีความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดและ การผลิตขั้นที่สองซึ่งผู้ประกอบการไทยเริ่มมีความเชี่ยวชาญในการผลิตมากขึ้น (๒) โอกาสในการใช้ปัจจัย การผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมขั้นปฐมในการเพิ่มขีดความสามารถใน ๓๗ การแข่งขันและพัฒนาด้านไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้น โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตร ไปสู่อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร การใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านในการผลิตสินค้าแรงงานและวัตถุดิบ เข้มข้น (๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนาคตและในภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป เพื่อเร่งรัดการสะสมทุน เทคโนโลยีการผลิต และองค์ความรู้ในการบริหารจัดการซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการยกระดับศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้สามารถหลุดพ้นการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง รวมทั้งการสร้างเชื่อมโยงกับการผลิตและบริการ ในปัจจุบันซึ่งคนไทยเริ่มมีความเชี่ยวชาญและมีสัดส่วนความเป็นเจ้าของมากขึ้น ๓) ในระยะยาวยังมีการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็น

โอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจ ไทยอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย (๑) แนวโน้มการค้าระหว่างประเทศที่จะขยายตัวเร็วขึ้นหลังจากการปรับ สมดุลของเศรษฐกิจโลกสิ้นสุดลง (๒) การเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลาง ความเป็นเมืองและอานาจทางเศรษฐกิจของ ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียภายใต้แนวโน้มการเจริญเติบโตของโลกแบบหลายศูนย์กลาง (๓) ข้อจำกัดด้าน ทรัพยากรที่จะท ำให้ความต้องการด้านอาหารและพลังงานมากขึ้น และ (๔) การเพิ่มขึ้นของความเชื่อมโยงทาง เศรษฐกิจและการเข้าถึงเทคโนโลยี ๒.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม อยู่ในลำดับต่ำและการบริหาร จัดการงานวิจัยขาดการบูรณาการ ให้มีเอกภาพตั้งแต่ระดับนโยบาย การสนับสนุนทุนวิจัย และหน่วยวิจัย หลัก ทำให้ทิศทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยพัฒนา และนวัตกรรมของประเทศ ไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อน และยังมีข้อจำกัดในการตอบโจทย์การพัฒนาประเทศเป็นผลให้การพัฒนาเทคโนโลยีและ นวัตกรรมของประเทศล่าช้าไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีของโลกตลอดจนมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในระดับต่ำโดยภาคการผลิตที่เป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศ อาทิ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีข้อจำกัดในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ขาดแคลนนักบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรมทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิต และผู้ใช้ประโยชน์งานวิจัย ภาคเอกชนไม่เข้ามาลงทุนในขั้นการแปลงงานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์ซึ่งมีความเสี่ยง และต้องใช้เงินลงทุนสูงซึ่งสะท้อนจากดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้ ๒.๒.๑ ประสิทธิภาพของการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรด้านนวัตกรรมให้เป็นผลผลิตด้าน นวัตกรรมของประเทศ ซึ่งสะท้อนจากดัชนีชี้วัด Global Innovation Index (GII) ทำโดย Cornell University ร่วมกับ Institut Européend'Administration des Affaires (INSEAD) และ World Intellectual Property Organization (WIPO) พบว่า ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีความสามารถด้าน นวัตกรรมในภาพรวมอยู่ที่อันดับ ๕๕ จากทั้งหมด ๑๔๑ ประเทศ ขณะที่สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ เกาหลี จีน และมาเลเซีย อยู่ในอันดับที่ ๕ ๗ ๑๔ ๒๙ และ ๓๒ ตามล าดับ โดยดัชนีด้านสถาบันเป็นปัจจัยที่ประเทศไทยมีความอ่อนแอมากที่สุด (อันดับที่ ๙๒) เนื่องจากปัจจัยสภาพแวดล้อมทางด้านกฎหมาย และปัจจัย สภาพแวดล้อมทางการเมืองที่ยังไม่เอื้อต่อการสร้างและพัฒนานวัตกรรมเท่าที่ควร ๓๘ ๒.๒.๒ ความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยตามการจัดอันดับของ International Institute for Management Development (IMD) พบว่า ๑) ณ ปี ๒๕๕๙ ประเทศไทยมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ อยู่ในอันดับที่ ๔๗ และโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีอยู่ในอันดับที่ ๔๒ จาก ๖๑ ประเทศ ซึ่งถือว่าอยู่ใน ระดับที่ต่ำ และเป็นจุดอ่อนสำคัญมาเป็นเวลานาน ซึ่งถ้าประเทศไทยไม่สามารถนำงานวิจัยและพัฒนา มาเพิ่ม มูลค่าให้กับสินค้าและบริการ อันดับความสามารถในการแข่งขันรวมของประเทศจะลดต่ำลงในระยะยาว และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต ๒) ค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ของประเทศไทยในปี ๒๕๕๖ อยู่ที่ ร้อยละ ๐.๔๗ และปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี ๒๕๕๗ เป็นร้อยละ ๐.๔๘ และในจำนวนนี้เป็นการลงทุนวิจัยและ พัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๔๖ และจากภาคเอกชนร้อยละ ๕๔ ซึ่งดีขึ้นกว่าในช่วง ๑๕ ปี (๒๕๔๓- ๒๕๕๗) ที่ผ่านมาที่อยู่ที่ร้อยละ ๐.๒๗ ต่อ GDP อย่างไรก็ดี ประเทศพัฒนาแล้ว อาทิ เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๑๕ ๓.๔๗ ๒.๘๑ และ ๒.๑๘ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๖ ตามล าดับ และส่วนใหญ่เป็นการลงทุนของภาคเอกชนมากกว่าร้อยละ ๖๐ ๓) ระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังคงเป็นจุดอ่อน โดยบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและ พัฒนามีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน และเพิ่มขึ้นเป็น ๑๒.๙ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คนใน ปี ๒๕๕๗ ขณะที่ประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๖๐-๘๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน (ประเทศ ญี่ปุ่นและประเทศสิงคโปร์อยู่ที่ ๖๘ และ ๗๗ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ตามล าดับ) ส่งผลให้ประเทศไทย เสียโอกาสที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในหลายด้าน ๔) จำนวนคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์และจำนวนสิทธิบัตรการประดิษฐ์ที่ได้รับอนุมัติมีจำนวนน้อย และส่วนใหญ่เป็นการยื่นจดทะเบียนโดยชาวต่างชาติ ในปี ๒๕๕๗ มีการยื่นขอสิทธิบัตรในประเทศไทยรวม ๑๒,๐๐๗ รายการ ได้รับการจดทะเบียนรวมทั้งสิ้น ๓,๗๖๓ รายการ โดย ๑,๕๒๒

รายการ หรือร้อยละ ๔๐.๔ เป็นของคนไทย (เป็นสิทธิบัตรด้านการออกแบบ ๑,๔๕๕ รายการ และสิทธิบัตรการประดิษฐ์ ๖๗ รายการ) และ ๒,๒๔๑ รายการ หรือร้อยละ ๕๙.๖ เป็นของชาวต่างชาติ ขณะที่ประเทศพัฒนาแล้วและประเทศเศรษฐกิจใหม่ อาทิ จีน มีค่าขอรับสิทธิบัตรเฉพาะของคนในประเทศ ๗๓๔,๐๘๑ รายการ สหรัฐอเมริกา ๕๐๑,๑๒๘ รายการ ญี่ปุ่น ๔๗๓,๓๑๗ รายการ และเกาหลี ๒๒๓,๕๑๗ รายการ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ แล้ว ประเทศไทยมีตัวเลขค่าขอรับสิทธิบัตรของคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการประดิษฐ์ ในระดับที่ต้องการการพัฒนาเพิ่มอีกมาก นอกจากนี้ ยังประสบปัญหา การจดทะเบียนล่าช้า ทำให้เสียโอกาสที่จะเพิ่มปริมาณงานวิจัยที่สามารถนำเข้าสู่ระบบการคุ้มครองทรัพย์สิน ทางปัญญา ซึ่งต้องมีการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาระบบการให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาให้ได้ประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานสากล รวมถึง ผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ๕) ผลงานตีพิมพ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย ซึ่งถือเป็น ดัชนีชี้วัดระดับความแข็งแกร่งในการท วิจัยและพัฒนาของนักวิจัย รวมทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือ ด้านการวิจัยและพัฒนาระหว่างสถาบันต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก โดยมีผลงาน ตีพิมพ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในวารสารวิชาการภายในประเทศในปี ๒๕๕๗ ทั้งสิ้น ๖,๙๗๔ บทความ น าไปใช้อ้างอิงทั้งสิ้น ๐.๗๘ ครั้งต่อบทความ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๑ ที่ได้รับการอ้างอิง ๐.๖๕ ครั้งต่อ บทความ ๓๙ และมีปริมาณการตีพิมพ์บทความทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในวารสารวิชาการของ ต่างประเทศ จำนวน ๖,๓๓๓ รายการ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ ๐.๕ สาขาที่มีความเข้มแข็งด้านผลงาน ตีพิมพ์มากที่สุด คือ สาขาเคมี มีบทความตีพิมพ์ทั้งสิ้น ๖๘๘ บทความ ขณะที่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศ อื่นๆ อาทิ สิงคโปร์มีปริมาณการตีพิมพ์บทความทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใน วารสารวิชาการต่างประเทศ ๑๐,๘๑๔ บทความ เกาหลีใต้ ๕๑,๒๒๑ บทความ ญี่ปุ่น ๗๓,๔๔๒ บทความ และ มาเลเซีย ๙,๘๓๑ บทความ เห็นได้ ว่าจำนวนผลงานตีพิมพ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทย ยังคงต้องพัฒนาต่อไป เพื่อให้เกิดศักยภาพ และความเข้มแข็งด้านการวิจัยและพัฒนาของนักวิจัยไทย พร้อมทั้ง สามารถเป็นแหล่งข้อมูลความรู้ที่น่าเชื่อถือ สามารถนำไปอ้างอิงและพัฒนาต่อยอดได้ ในปัจจุบันแม้ว่าประเทศไทยเผชิญความจ ว่าเป็นที่จะต้องมุ่งสู่การพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมบนฐานความรู้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นหลัก แต่ความสามารถและ ศักยภาพ ทางด้านดังกล่าวของไทยยังขาดความพร้อมสำหรับการพัฒนาต่อยอดไปสู่การผลิตและบริการที่ใช้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมระดับที่สูงขึ้นเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในระยะต่อไป โดยจะเห็น ได้ จากการลงทุนวิจัยและพัฒนาในสัดส่วนต่อ GDP ยังน้อยกว่าประเทศที่สามารถเปลี่ยนผ่านประเทศสู่ประเทศ รายได้สูง อาทิ เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ถึง ๖ - ๑๐ เท่า ซึ่งในจำนวนนั้นเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาของ ภาคเอกชน เป็นส่วนใหญ่ ขณะที่ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมยังให้ ความสำคัญน้อย มากกับการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในสินค้าและผลิตภัณฑ์เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้ บุคลากรวิจัยและพัฒนาในภาคเอกชนของต่างประเทศก็มีจำนวนสูงมากกว่าประเทศไทย ๗ - ๑๑ เท่า ดังนั้น ถ้า ประเทศไทยจะดำเนินการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในรูปแบบเดิม จะท าให้การพัฒนาเทคโนโลยีของ ประเทศล่าช้าไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีโลก ซึ่งจะท าให้ประเทศไทย ไม่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจสู่ประเทศที่มี รายได้สูงได้ตามเป้าหมายในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า ๒.๓ สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย ๒.๓.๑ โครงสร้าง ประชากรไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุด แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยปี ๒๕๕๗ ประชากร วัยแรงงานจะมีจำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของ ประเทศในระยะยาว ปี ๒๕๕๙ มีประชากรไทยทั้งหมด ๖๕.๓ ล้านคน โดยมีสัดส่วนวัยเด็กร้อยละ ๑๗.๘๒ วัย แรงงานร้อยละ ๖๕.๖๗ และวัยสูงอายุร้อยละ ๑๖.๕๐ ขณะที่อัตราการเจริญพันธุ์รวมของประชากรไทยในปี ๒๕๖๐ อยู่ที่ ๑.๕๙ ซึ่งต่ำกว่าระดับทดแทน โดยคาดว่าจะมี แนวโน้มลดลงตลอดช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ - ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เหลือเพียง ๑.๓๕ ในปี ๒๕๗๙ หากไม่มีการดำเนินการใดๆ เพื่อเพิ่มอัตราการเกิดของประชากร จะส่งผลให้โครงสร้างประชากรไทย เปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยสัดส่วนผู้สูงอายุ จะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๗.๑ เป็น ๑๙.๘ ขณะที่สัดส่วนวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลงจาก ร้อยละ ๑๗.๕ และ ๖๕.๓ เหลือร้อยละ ๑๖.๖ และ ๖๔.๑ ตามลำดับในช่วงเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ การลดลงของจำนวน

วัยแรงงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อภาระงานและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต โดย ขนาดของ กาลังแรงงานที่เริ่มลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๔ และร้อยละ ๐.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ตามลำดับ จะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงประมาณร้อยละ ๐.๑๕ และร้อยละ ๐.๒๕ ในช่วงเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ วัยแรงงานยังเป็นกลุ่มวัยเดียวที่มีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย ดังนั้น การลดลงของจำนวนวัยแรงงานจึงส่งผลกระทบต่อรายได้ของภาครัฐที่จะนำมาใช้จ่ายในการพัฒนาประเทศและ ๔๐ การจัดสวัสดิการต่างๆ ขณะเดียวกันกลุ่มวัยแรงงานที่จะมีสัดส่วนมากที่สุดเฉลี่ยร้อยละ ๓๒.๕ ของวัยแรงงาน ทั้งหมดในอีก ๕ ปีข้างหน้าจะเป็นกลุ่มประชากรที่เกิดในช่วงปี ๒๕๒๕-๒๕๔๘ (Generation Y) ซึ่งจะมี ความสำคัญอย่างมากทั้งในการทำงานและการผลิตประชากรรุ่นถัดไป โดยกลุ่มวัยนี้มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถหาหลายสิ่งได้ในเวลาเดียวกัน ค่อนข้างกับเทคโนโลยี แต่คนกลุ่มนี้ไม่ชอบสภาพความเป็นอยู่และ การท างานที่มีกรอบระเบียบมากเกินไป มีการเปลี่ยนงานบ่อย จึงสนใจประกอบอาชีพอิสระ มีการใช้จ่าย ค่อนข้างสูง การออมต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับคนรุ่นก่อนหน้า อีกทั้งมีแนวโน้มแต่งงานช้าและชะลอการมีบุตร ดังนั้น ทักษะและแนวคิดของคนกลุ่มนี้จึงมีผลต่อทิศทางการพัฒนาและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศ ๒.๓.๒ คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา โดยแต่ละกลุ่มวัยยังมี ปัญหาสำคัญที่จะส่งผล ต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคตทั้งเรื่องพัฒนาการและ สติปัญญาตั้งแต่ วัยเด็ก การขาดทักษะความรู้ความสามารถที่ส่งผลกระทบต่อผลิตภาพแรงงานของประเทศ ปัญหาด้าน สุขภาพใน วัยผู้สูงอายุที่ส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มเด็กปฐมวัย (๐-๕ปี) ยังมีปัญหาพัฒนาการไม่สมวัยจาก ประชากรที่มีบุตรลดลง ส่งผลให้จำนวนเด็กปฐมวัยลดลงอย่างต่อเนื่อง และยังมีปัญหาพัฒนาการล่าช้ากว่าร้อยละ ๒๗.๕ โดย พัฒนาการที่ล่าช้าที่สุดคือพัฒนาการด้านภาษา สาเหตุส่วนใหญ่มาจากครอบครัวไม่มีความรู้และเวลาในการ เลี้ยงดูโดยที่ช่วงวัย ๐-๓ ปี สมองจะมีพัฒนาการสูงสุด และส่งผลกระทบต่อระดับสติปัญญา บุคลิกภาพ และ ความฉลาดทาง อารมณ์ ซึ่งการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่จะเสริมสร้างการพัฒนาของสมองได้ร้อยละ ๒๐-๓๐ แต่มี แม่ที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่ อย่างเดียว ๖ เดือน เพียงร้อยละ ๒๗.๖ ขณะที่เด็กช่วงอายุ ๓-๕ ปีที่ต้องเริ่มพัฒนา ทักษะการอยู่ในสังคม พบว่า กว่า ร้อย ๗๖.๓ จะอยู่ในสถานศึกษาเด็กปฐมวัยที่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพ มาตรฐาน โดยปัจจุบันมีมาตรฐานที่หลากหลาย ทั้งกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและครูที่จะ มีผลต่อพัฒนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงของเด็กปฐมวัย กลุ่มเด็กวัยเรียนมีปัญหาความสามารถทางเชาว์ปัญญา (IQ) และ ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ส่วนวัยรุ่นมี ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร โดยปี ๒๕๕๗ เด็กวัยเรียนมี IQ เฉลี่ยที่ ๙๓.๑ ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางมาตรฐานสากล (IQ=๑๐๐) ขณะที่ EQ ปี ๒๕๕๔ มีคะแนนเฉลี่ย ๔๕.๑๒ ซึ่งต่ำกว่าระดับปกติที่ ๕๐-๑๐๐ คะแนนเนื่องจากปัญหา ภาวะโภชนาการของแม่และเด็ก ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม การดูแลของครอบครัว ส่งผลต่อพฤติกรรมและ ทักษะการใช้ชีวิตที่ส่งผ่านไปสู่วัยรุ่น โดยเฉพาะ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและไม่มีความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิด โดยมีการคลอดจากวัยรุ่นหญิงอายุ ระหว่าง ๑๕-๑๙ ปีคิดเป็นอัตรา ๔๗.๙ รายต่อประชากรวัยเดียวกัน หนึ่งพันคน ในปี ๒๕๕๗ และยังพบว่า ร้อยละ ๑๒.๘ คลอดลูกมากกว่าหนึ่งคนหรือท้องซ้ำในขณะที่ยังอายุไม่ถึง ๒๐ ปี ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวจะ น าไปสู่แนวโน้มของการกลายเป็นแม่เลี้ยงเดียว การแต่งงานใหม่ขณะที่อายุน้อย ไม่ มีความรู้และความพร้อม ในการดูแลเด็ก กลุ่มวัยแรงงานมีปัญหาผลิตภาพแรงงานต่ำ โดยในช่วงปี๒๕๔๔-๒๕๕๗ ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๙ ต่อปี ต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ มาเลเซีย ๑ เท่าตัว สิงคโปร์ ๕ เท่าตัว โดยมีสาเหตุสำคัญจากทักษะและสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน (Mismatching) กล่าวคือโครงสร้างของภาคการผลิตและบริการที่ยังพึ่งพาแรงงานทักษะต่ำในเกือบทุก อุตสาหกรรม แต่ไม่สอดคล้อง กับแรงงานที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น อีกทั้ง ปัจจุบันมีแรงงานระดับอุดมศึกษาที่มี ๔๑ สัดส่วนการว่างงานสูงถึงร้อยละ ๖๐ ของผู้ว่างงานทั้งหมด ขณะที่ตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีมากถึงร้อยละ ๖๔ ของความต้องการแรงงานทั้งหมด นอกจากนี้ แรงงานมีทักษะและความรู้ไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้ประกอบการ โดยผลการสำรวจความต้องการ แรงงานของผู้ประกอบการในปี ๒๕๕๘ พบว่า แรงงานไทยทั้งที่เป็นแรงงานฝีมือและแรงงานกึ่งฝีมือยังมีทักษะ ต่ำกว่าความคาดหวังของผู้ประกอบการทั้งทักษะ ด้านภาษาต่างประเทศ การใช้คอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์และ การคำนวณ ทักษะการสื่อสารการบริหารจัดการ และ

ความสามารถเฉพาะในวิชาชีพ กลุ่มผู้สูงอายุมีปัญหาทางสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวมากขึ้น ในปี ๒๕๕๙ ผู้สูงอายุที่มีอายุ ๗๐ ปีขึ้นไปมีจำนวนทั้งสิ้น ๔.๖ ล้านคนหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๒.๙ ของประชากร ผู้สูงอายุทั้งหมด และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น ๕.๖ ล้านคนในปี ๒๕๖๔ ซึ่งผู้สูงอายุกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็น วัยพึ่งพิงทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ โดยผู้สูงอายุ ๗๕ ปีขึ้นไป จะมีสภาวะติดเตียงเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒.๖ จากช่วงอายุ ๖๐-๖๔ ปีที่มีเพียงร้อยละ ๐.๙ ส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ มีการคาดการณ์ว่าค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของผู้สูงอายุจะเพิ่มจาก ๖๓,๕๖๕.๑๓ ล้านบาทในปี ๒๕๕๓ เป็น ๒๒๘,๔๘๒.๒๑ ล้านบาท ปี ๒๕๖๕ ขณะเดียวกันผู้สูงอายุอาศัยอยู่ตามลำพังคนเดียวมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓.๖ ในปี ๒๕๓๗ เป็นร้อยละ ๘.๗ ของผู้สูงอายุทั้งหมด ในปี ๒๕๕๗ โดยส่วนใหญ่มักมีปัญหาด้านสุขภาพทั้ง ทางจิตและทางกาย รวมทั้งขาดผู้ดูแล สำหรับผู้สูงอายุวัยต้นอายุ ๖๐-๖๔ ปีที่มีสถานะทางสุขภาพดีมีกว่าร้อยละ ๕๙.๙ ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ยังสามารถทำงานได้ แต่สัดส่วนของการท างานยังไม่สูงมากนัก โดยปี ๒๕๕๗ ผู้สูงอายุวัย ๖๐-๖๔ ปี มีงานทำร้อยละ ๕๙.๒ และกลุ่มวัย ๖๕-๖๙ ปี ร้อยละ ๔๕.๖ ของประชากรในวัยเดียวกัน ยิ่งจะ ส่งผลต่อรายได้และเงินออมเมื่อเข้าสู่ผู้สูงอายุวัยปลาย นอกจากนี้ ระบบบริการสาธารณะยังไม่ตอบสนอง ความต้องการของผู้สูงอายุ สะท้อนได้จากผู้สูงอายุเพียงร้อยละ ๗.๒ ที่พึงพอใจในบริการสาธารณะทุกระบบ และสถานที่สาธารณะส่วนใหญ่ไม่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ได้แก่ ทางลาด บันไดมีราว จับ ห้อยสุขาที่ใช้กันได้ ๒.๓.๓ ครอบครัวยุคใหม่เลี้ยงเดี่ยวและครอบครัวข้ามรุ่นมีความเปราะบางสูงส่งผลต่อ การเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ส่งผล ให้ครอบครัวไทยมีขนาดเล็กลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๒.๗ คน ในปี ๒๕๕๗ และมีรูปแบบ ที่หลากหลายมากขึ้น อาทิ ครอบครัวที่มีเฉพาะคู่สามีภรรยาแต่ไม่มีบุตร ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว ครอบครัว เพศเดียวกัน ครอบครัวข้ามรุ่น ครอบครัวอยู่คนเดียว ซึ่งครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวและครอบครัวข้ามรุ่นถือเป็นครอบครัวที่มีความเปราะบางมากกว่าครอบครัวประเภทอื่น โดยในปี ๒๕๕๖ มีครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว ๑.๔ ล้านครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑ ของครัวเรือนทั้งหมด และส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีภรรยาปัญหาทางกายและความลำบากในการจัดหาที่อยู่อาศัย อีกทั้งยังต้องรับมือกับทัศนคติในเชิงลบและการตีตรา ทางสังคม โดยเฉพาะแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีอายุน้อย ขณะที่ครอบครัวข้ามรุ่นมีจำนวนมากกว่า ๔๐๐,๐๐๐ ครัวเรือน หรือคิดเป็นร้อยละ ๒ ของครัวเรือนทั้งหมด และมีเด็กจำนวนมากถึง ๑.๒๔ ล้านคนที่อาศัยอยู่ในครอบครัว ข้ามรุ่น และหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นหญิงสูงอายุ และ ๑ ใน ๕ ของผู้สูงอายุในครอบครัวข้ามรุ่นมีรายได้ ต่ำกว่าเส้นความยากจน ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและการศึกษาต่อของเด็ก ทั้งนี้ พบว่าเด็กที่ได้รับการดูแล โดยปู่ย่าตายายที่สูงอายุมีผลการเรียนที่ต่ำกว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ๒.๓.๔ คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น โดยมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก ๘.๘ ปี ในปี ๒๕๕๑ เป็น ๙.๓ ปี ในปี ๒๕๕๘ แต่เมื่อพิจารณาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๘ พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ และ ผลคะแนนสอบ PISA ที่อยู่ในระดับต่ำกว่าอีกหลายประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน เนื่องจาก ๔๒ ข้อจำกัดที่สำคัญของการศึกษาไทยทั้ง ปัญหาเรื่องหลักสูตรและระบบการเรียนการสอนที่เน้นการท่องจำทำให้ ขาดความคิดสร้างสรรค์ ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและครูที่มีคุณภาพยังกระจายไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล ขณะที่ในระดับอาชีวศึกษายังมีเด็กที่สนใจเรียนต่อสายอาชีพในสัดส่วนที่น้อย โดยในปีการศึกษา ๒๕๕๘ มีสัดส่วนนักเรียนสายอาชีพต่อสายสามัญเท่ากับ ๓๖ : ๖๔ ส่วนระดับอุดมศึกษา พบว่า มีการเปิดหลักสูตรโดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตลาดงาน บัณฑิตที่จบออกมาบางส่วนยังมีปัญหา คุณภาพ ทั้งนี้ จากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของ IMD ปี ๒๕๕๙ ด้านคุณภาพการศึกษาใน มหาวิทยาลัยอยู่ในลำดับที่ ๔๗ จาก ๖๑ ประเทศ ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้การศึกษาไทยทุกระดับยังมี ปัญหาเชิงคุณภาพที่ต้องเร่งแก้ไข ขณะเดียวกันคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ โดยการใช้ อินเทอร์เน็ตของคนไทยแม้ว่าจะเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๒๖ ล้านคน แต่เป็นการใช้เพื่อการอ่านหาความรู้เพียงร้อยละ ๓๑.๗ ส่วนอัตราการอ่านหนังสือ พบว่าอยู่ที่ร้อยละ ๘๑.๘ โดยอ่านเฉลี่ยเพียงวันละ ๓๗ นาที นอกจากนี้แหล่งเรียนรู้ส่วนใหญ่ยังไม่ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นเพียงแต่แหล่งให้ความรู้ เช่น พิพิธภัณฑ์ สถานแห่งชาติ อุทยานประวัติศาสตร์ ห้องสมุดประชาชนจังหวัด/อำเภอ อุทยาน/ศูนย์วิทยาศาสตร์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสารอย่างรวดเร็วที่จะนำสังคมไทยไปสู่สังคมดิจิทัล มากขึ้น เป็นความท้าทายต่อการจัดการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ต้องปรับให้อยู่บนฐานของนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งเอื้อต่อคนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่จำกัดเวลา และสถานที่ ๒.๓.๕ คนไทยมีแนวโน้มเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิต คนไทยมีการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังสำคัญใน ๕ โรคเพิ่มขึ้น ได้แก่ โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือด สมอง ความดันโลหิตสูง และมะเร็ง โดยช่วงปี ๒๕๔๔ - ๒๕๕๗ มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยกว่าร้อยละ ๑๒ สาเหตุสำคัญ มาจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การสูบบุหรี่ บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การบริโภคอาหารที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพทั้งอาหารหวาน มัน เค็ม เครื่องดื่มรสหวาน การบริโภคผักผลไม้ที่ไม่เพียงพอ และการขาดการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ปัจจัยสภาพแวดล้อมก็เป็นสาเหตุสำคัญ เช่นกัน ได้แก่ ความยากจน ที่อยู่อาศัยและสภาพการทำงานที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตระดับการศึกษา มลพิษในสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งยังเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตตามมา โดยคนไทยมีความผิดปกติทางจิต จิตเภท และประสาทหลอนที่เป็นภาวะความผิดปกติหรือความแปรปรวนทางจิตใจที่พบในบุคคลนั้นไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ เพิ่มจากอัตรา ๔๘.๗๙ คนในปี ๒๕๕๐ เป็น ๗๘.๖๓ คนต่อประชากรแสนคนในปี ๒๕๕๗ อีกทั้งยังมีการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนของคนไทยที่มีอัตราสูงถึง ๓๖.๒ คนต่อประชากรแสนคน หรือเป็น อันดับ ๒ ของโลกในปี ๒๕๕๘ ซึ่งการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเหล่านี้เป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตของ ประชากรทั้งประเทศและส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลในระยะยาว อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้ ดำเนินมาตรการต่างๆ ที่เป็นการสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุกเพื่อลดอัตราการเกิดโรคดังกล่าว แต่อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคเหล่านี้ไม่ได้มีแนวโน้มลดลงอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาด้านสุขภาพ โดยมุ่งเน้นการลดพฤติกรรมเสี่ยง ทางสุขภาพ และปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ต้องอาศัยการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างภาคส่วนต่างๆ ร่วมกับ ด้านสาธารณสุข ๒.๓.๖ รายงานด้านสุขภาพภาครัฐมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะรายงาน ของระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ จากบัญชีรายจ่ายสุขภาพแห่งชาติของประเทศไทยล่าสุด พบว่า รายงานด้านสุขภาพภาครัฐเพิ่มขึ้นจาก ๑๒๗,๕๓๔ ล้านบาท (ร้อยละ ๖๓ ของรายจ่ายสุขภาพทั้งหมด) ในปี ๔๓ ๒๕๕๕ เป็น ๓๘๘,๙๓๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๗๖ ของรายจ่ายสุขภาพทั้งหมด) ในปี ๒๕๕๕ หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๑.๙๘ ต่อปีโดยรายจ่ายส่วนใหญ่ มาจากระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ประกอบด้วย ระบบสวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาลข้าราชการ ระบบประกันสังคม และหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก ๕๗,๘๒๐.๕๖ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๕ เป็น ๒๐๑,๓๑๙.๔๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี โดยมีสัดส่วนรายจ่ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑.๐๖ เป็นร้อยละ ๑.๗๗ ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ารายจ่ายระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐมีอัตราเพิ่มที่เร็วกว่าอัตรา การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ จากการคาดการณ์รายจ่ายของระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ พบว่า ในปี ๒๕๖๔ จะเพิ่มเป็น ๔๓๓,๖๖๔ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๘.๙๔ ต่อปี ส่งผลให้รายจ่าย สุขภาพภาครัฐเพิ่มเป็น ๖๘๔,๒๗๕ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๖.๖๔ ต่อปีทั้งนี้ การที่ระบบประกัน สุขภาพทั้ง ๓ ระบบมีแหล่งงบประมาณส่วนใหญ่จากภาครัฐ จึงอาจส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางการคลัง ในอนาคต อีกทั้งแต่ละระบบหลักประกันสุขภาพยังมีปัญหาด้านการบริหารจัดการที่ยังขาดประสิทธิภาพ กล่าวคือ กลไกการบริหารจัดการและระบบฐานข้อมูลยังคงแยกส่วนกันในแต่ละระบบส่งผลต่อการจัดบริการที่ เป็นเอกภาพทั้งด้านสิทธิประโยชน์ อัตราการเบิกจ่าย และคุณภาพบริการ จึงเป็นความท้าทายในการสร้าง ความสมดุลระหว่างความยั่งยืนทางการคลังภาครัฐและการจัดบริการที่มีคุณภาพภายใต้ระบบหลักประกัน สุขภาพภาครัฐ ๒.๓.๗ คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ กระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคดิจิทัล ส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนไทยบางส่วนไม่สามารถเลือกรับปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบ ดั้งเดิมที่เป็นรากเหง้าของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ มีค่านิยมยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าการ คำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและความสบาย เชื่อข่าวลือ ขาดความอดทน ขาดวินัย วัตถุนิยม ยอมรับคนที่ ฐานะมากกว่าคนดีมีคุณธรรม โดยผล

สำรวจของศูนย์คุณธรรมร่วมกับบันไดโพล ปี ๒๕๕๗ พบว่าปัญหาด้าน คุณธรรมจริยธรรมที่ประชาชนมากกว่าร้อยละ ๕๐ เห็นว่าสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต การทุจริตคอร์รัปชัน และประชาชนกว่าร้อยละ ๙๐ เห็นว่าจำเป็นต้องส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมโดยเร็วที่สุด ขณะที่การสำรวจ การยอมรับพฤติกรรมทางสังคมของคนไทยที่มีอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป ในปี ๒๕๕๗ เรื่องพฤติกรรมของการมีวินัย เช่น การข้ามถนนโดยใช้สะพานลอยหรือข้ามทางม้าลาย พบว่ากว่าร้อยละ ๔๕ ทำเป็นบางครั้งหรือไม่ทำเลย ส่วนพฤติกรรมการใช้ชีวิต พบว่า คนไทยถึงร้อยละ ๖๔.๑ รู้สึกเฉยๆ และรับได้กับพฤติกรรมการพูด ภาษาไทยคำฝรั่งคำ และกว่าร้อยละ ๓๘.๗ ที่ รู้สึกเฉยๆ และรับได้กับการใส่เสื้อสายเดี่ยว เกาเอก นุ่งสั้น สะท้อนถึงคนไทยยังขาดทักษะในการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีจากต่างประเทศมาปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน ทำให้ละทิ้งค่านิยมที่ดีงามอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยและลดคุณค่าของความเป็นไทย จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับวางรากฐานการปรับเปลี่ยนให้คนมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย ๒.๓.๘ ประเทศไทยยังมีปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ในด้านรายได้ภาพรวม ความเหลื่อมล้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา สะท้อนจากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini Coefficient) มีแนวโน้มลดลง จาก ๐.๕๑๔ ในปี ๒๕๔๙ เหลือ ๐.๔๔๕ ในปี ๒๕๕๘ แต่ยังคงเป็นปัญหาเมื่อ พิจารณาการกระจายรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร โดยกลุ่มที่รวยสุดร้อยละ ๑๐ (Decile ที่ ๑๐) มีสัดส่วน รายได้ร้อยละ ๓๕.๐ ของรายได้รวมปี ๒๕๕๘ ขณะที่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด (Decile ที่ ๑-๔) มีสัดส่วนรายได้เพียงร้อยละ ๑๔.๓ ของรายได้รวมเท่านั้น และยิ่งแตกต่างมากเมื่อเทียบกับสัดส่วน ๔๔ รายได้ร้อยละ ๑.๕๘ ของประชากรร้อยละ ๑๐ ที่จนสุด (Decile ที่ ๑) นอกจากนี้ ยังมีความเหลื่อมล้ำ ทางด้านสินทรัพย์และการถือครองที่ดิน โดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๑๐ ที่ถือครองที่ดินมากที่สุด (Decile ๑๐) มีส่วนแบ่งการถือครองที่ดินมากกว่าร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๔๐ ที่ถือครองที่ดินน้อยที่สุด (Decile ที่ ๑-๔) มีส่วนแบ่งการถือครองที่ดินเพียงร้อยละ ๑.๒ ของที่ดินทั้งหมดเท่านั้น ในส่วนของบริการภาครัฐ แม้จะมีการขยายการให้บริการอย่างทั่วถึงแล้ว แต่ยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในการ จัดบริการภาครัฐที่มีคุณภาพ โดยในด้านการศึกษา จากการประเมินสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งสิ้น ๑๒,๒๓๐ แห่งทั่วประเทศ มีโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินเพียงร้อยละ ๖๙.๙ เท่านั้น และยังมีความแตกต่างของ เกณฑ์การประเมินระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในเมือง-นอกเมือง โรงเรียนที่อยู่ต่างภูมิภาค โรงเรียนที่อยู่ต่างสังกัด และโรงเรียนขนาดใหญ่-ขนาดเล็ก ในด้านสาธารณสุข ยังมีการกระจุกตัวของบุคลากรทางการแพทย์และ ทรัพยากรทางการแพทย์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร อยู่ที่ ๑ ต่อ ๗๒๒ คน ขณะที่ สัดส่วนโดยเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๑ ต่อ ๒,๑๓๑ คน ความเหลื่อมล้ำดังกล่าวมีสาเหตุสำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ 'ไม่สมดุล มีการพึ่งพาการส่งออกมาก มุ่งเน้นเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากกว่าการกระจายผลประโยชน์ การพัฒนาอย่างเป็นธรรม การบริหารราชการแผ่นดินที่ ขาดประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส มีการเอื้อ โฆษน์ต่อบางกลุ่มผลประโยชน์ในสังคม การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นล่าช้า ทำให้ชุมชนและผู้มีรายได้ น้อยไม่ได้รับประโยชน์จากการจัดสรรทรัพยากรอย่างเต็มที่' และการขาดโอกาสในการเข้าถึงบริการ สาธารณะที่มีคุณภาพ ทรัพยากรที่ดิน น้ำ แหล่งเงินทุนและอื่นๆ ทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพ การมีอาชีพและมีรายได้ ทั้งนี้ ความเหลื่อมล้ำจะมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ในหลากหลายสาขา การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่ผันผวนรุนแรง และ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว โดยเทคโนโลยีและทุนจะเอื้อ โฆษน์ต่อกลุ่มที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้มีทักษะสูง ขณะที่ การเข้าสู่สังคมสูงอายุท ทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงาน แต่แรงงานส่วนใหญ่ยังมีทักษะต่ำ ไม่สามารถเคลื่อนย้ายไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและ บริการสมัยใหม่ได้ ทั้งยังมีโอกาสจะถูกทดแทนด้วยหุ่นยนต์และเทคโนโลยีซึ่งจะท ทำให้ช่องว่างของ ค่าตอบแทนแรงงานระหว่างกลุ่มแตกต่างกันมากขึ้น นอกจากนี้ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะ ภูมิอากาศที่ผันผวนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตภาคการเกษตรและความมั่นคงของครัวเรือนที่ เปราะบาง ดังนั้น ความเหลื่อมล้ำจึงเป็นปัญหาท้าทายต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการหลุดพ้นจากการติด กับดักรายได้ปานกลางของประเทศ ๒.๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของ การรักษาฐานการผลิตและให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืนทั้งในเขตเมืองและชนบท ดังนี้ ๒.๔.๑ ฐานทรัพยากรธรรมชาติลดน้อยและเสื่อมโทรมลง เนื่องจากการใช้ประโยชน์เกิน กว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบ

นิเวศ พื้นที่ป่าไม้ของประเทศ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๖ ลดลงอย่างต่อเนื่องเฉลี่ยประมาณปีละ ๑ ล้านไร่ จากการบุกรุกทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง ส่งผลคุกคามต่อความหลากหลาย ทางชีวภาพ ทรัพยากรทางทะเลลดลงจากการล่าประมงที่ผิดกฎหมายและการจับสัตว์น้ำเกินศักยภาพที่ทำลาย วัฏจักรการฟื้นตัวของธรรมชาติ ในขณะที่กิจกรรมทางเศรษฐกิจ การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ การขยายตัวของการท่องเที่ยว ได้ทำให้ระบบนิเวศสำคัญ เช่น ป่าชายเลน แนวปะการัง แหล่งหญ้า ๔๕ ทะเล ตกอยู่ในภาวะเปราะบาง ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ซ้ำเติมให้ ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมรุนแรงยิ่งขึ้น ๒.๔.๒ การเข้าถึงและการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติยังไม่เป็นธรรม ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ ทั้งที่ดิน ป่าไม้ น้ำ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และทรัพยากรแร่ ยังไม่ได้ถูกกระจายหรือจัดสรรให้แก่ประชาชน กลุ่มต่างๆ อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากความไม่เสมอภาคในสิทธิและอานาจการจัดการ ทรัพยากร นำไปสู่ความขัดแย้งก่อให้เกิดข้อพิพาทในระดับพื้นที่ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน และ ในหลายกรณีนำไปสู่การใช้ความรุนแรง ซึ่งมีแนวโน้มจะเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น อาทิ โครงการพัฒนาขนาดใหญ่ของรัฐและเอกชนจำนวนมากที่ไม่ได้รับการยอมรับจากชุมชนที่เห็นว่าโครงการ ดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทำลายศักยภาพของฐานทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต สุขภาพ และ คุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะชุมชนที่ต้องพึ่งพิงอาศัยทรัพยากรเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการดำรงชีวิต รัฐจำเป็นต้องมีกลไกจัดการความขัดแย้ง สร้างธรรมาภิบาลและความเสมอภาคเท่าเทียมในการ เข้าถึงการจัดสรรและแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นธรรมเพื่อลดปัญหา ความเหลื่อมล้ำ ๒.๔.๓ มีความเสี่ยงในการขาดแคลนน้ำในอนาคต ในขณะที่การบริหารจัดการ ขาดประสิทธิภาพ โดยภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้าน ลูกบาศก์เมตร และความต้องการใช้น้ำจะเพิ่มขึ้นในอนาคตจากการขยายตัวของเมืองและกิจกรรม ทางเศรษฐกิจโดยไม่คำนึงถึงศักยภาพของกลุ่มน้ำ และการใช้น้ำเพื่อการผลิตและอุปโภคอย่างไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะภาคเกษตร ในขณะที่การสร้างแหล่งน้ำต้นทุนขนาดใหญ่ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจาก ถูกต่อต้านจากประชาชน ประกอบกับการบริหารจัดการน้ำทั้งในมิติเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะน้ำแล้งหรือน้ำท่วมยังขาดกลไกในการบูรณาการระหว่างหน่วยงานและภาคที่เกี่ยวข้องในการแก้ไข และบรรเทาปัญหาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดความเสียหายจำนวนมากต่อภาคการผลิต และประชาชน รวมถึงระบบนิเวศอย่างกว้างขวาง ยิ่งไปกว่านั้น การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทั้งในระดับนโยบาย แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ และในระดับพื้นที่ยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมและ การวิเคราะห์ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจก่อนดำเนินการอย่างเป็นระบบ ส่งผลต่อความยั่งยืนในการบริหารจัดการน้ำ ๒.๔.๔ ปัญหามลพิษส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุน ทางเศรษฐกิจ รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ไม่ยั่งยืน โดยมีการใช้ทรัพยากรและปล่อยมลพิษและของเสียเกินกว่าศักยภาพในการรองรับของระบบนิเวศ โดยที่ผ่านมา ภาคเกษตรกรรมเน้นการเพาะปลูกพืชเชิงเดี่ยว เพื่อการส่งออก ส่งผลต่อการบุกรุกใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าโดยเฉพาะพื้นที่ต้นน้ำ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาการใช้ สารเคมีอย่างไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดการปนเปื้อนสู่สภาพแวดล้อม รวมทั้งมีการเผาหลังฤดูเก็บเกี่ยว ทำให้ เกิดปัญหาไฟป่าและหมอกควันที่มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น การใช้ทรัพยากรดินและน้ำโดยสิ้นเปลืองและ ขาดการบำรุงรักษา ทำให้ดินเสื่อมสภาพ อาจกล่าวได้ว่า เกษตรกรรมเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะระบบเกษตรพืช เชิงเดี่ยว นำไปสู่การบุกรุกพื้นที่ป่าและส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ขณะที่การผลิตภาคอุตสาหกรรมโดยเน้น การลดต้นทุนการผลิตเพื่อการแข่งขันและการส่งออก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อจัดการของเสีย ในขณะที่ รูปแบบการบริโภคที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการขยายตัวของเมืองจนเกินศักยภาพของระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ทำให้ปริมาณของเสีย ทั้งขยะมูลฝอยและน้ำเสียและปัญหาคุณภาพอากาศ ๔๖ เพิ่มขึ้นโดยไม่ได้รับการกำจัดและบำบัดอย่างเพียงพอและถูกวิธี โดยพบว่าในช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๗ ขยะมูล ฝอยเฉลี่ยต่อคนเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ขยะมูลฝอยเกิดขึ้น ปีละ ๒๖.๑๙ ล้านตัน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพียง ๗.๘๘ ล้านตัน โดยในปี ๒๕๕๘ มีขยะตกค้างมากถึง ๓๐.๔๙ ล้านตัน รวมทั้งเกิดปัญหาน้ำเน่าเสียที่ไม่ได้รับการบำบัด และระบบบำบัดน้ำ

เสียมีไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังมีปัญหาคุณภาพอากาศ โดยเฉพาะฝุ่นละออง และสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่วิกฤต อาทิ พื้นที่ อุตสาหกรรมและแหล่งชุมชนหนาแน่น การจัดการมลพิษทั้งขยะ น้ำ และอากาศ จึงจำเป็นต้องมีการจัดการ อย่างเหมาะสมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน ๒.๕ การเจริญเติบโตของภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๒.๕.๑ กิจกรรมทางเศรษฐกิจกระจุกตัวในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง ทำให้เกิด ปัญหาช่องว่างการกระจายรายได้ระหว่างภาค โดยในปี ๒๕๕๖ ภาคกลางมีผลิตภัณฑ์มวลรวมคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ มีสัดส่วน ร้อยละ ๑๐.๙ ๘.๘ และ ๘.๖ ตามลำดับ นอกจากนี้ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเฉลี่ยต่อหัวระหว่างภาคยังแตกต่างกันอย่างมาก โดยภาคกลางมีมูลค่าเฉลี่ย ๒๘๐,๗๓๔ บาท ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมูลค่าเฉลี่ยเพียง ๗๔,๕๓๒ บาท การพัฒนาภาคในระยะต่อไปจึงต้องมุ่งเน้นการกระจายการพัฒนาและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จากกรุงเทพฯ และปริมณฑลไปสู่ภาคอื่นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ๒.๕.๒ กลไกการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังไม่สามารถเชื่อมโยงการทำงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดพลังในการขับเคลื่อนตามแนวทางและเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่และมีบทบาทเชื่อมโยงการพัฒนาจากประเทศสู่พื้นที่และจากพื้นที่ สู่ประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่การขยายตัวของกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในระดับ อนุภูมิภาคและภูมิภาค จะเป็นโอกาสส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงการพัฒนายวหว่างพื้นที่เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ การผลิต การค้า และการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาค จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาข้อจำกัดด้านกลไกการพัฒนา และด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพการบริการ และการบริหารจัดการ เพื่อให้ การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจระหว่างพื้นที่ต่างๆ สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ ๒.๕.๓ การขยายตัวของเมืองในภาคต่างๆ ของประเทศเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นไม่สามารถรองรับการขยายตัวของเมืองได้อย่างเพียงพอ เมืองต่างๆ ในทุกภาคของประเทศไทยมีการเพิ่มขึ้นของแหล่งธุรกิจการค้า การท่องเที่ยว การอุตสาหกรรม และบริการ ต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะในรอบ ๔๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๕๓) พบว่า จำนวน ประชากรเมืองเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒๖.๔ ในปี๒๕๒๓ เป็นร้อยละ ๔๔.๑ ในปี๒๕๕๓ และคาดว่า ภายใน ๑๐ ปี ข้างหน้า ประเทศไทยจะมีประชากรเมืองเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๐ ทั้งนี้ แม้ว่าการขยายตัวของเมืองอย่าง รวดเร็วจะเป็นโอกาสในการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่จ ำเป็นต้องมีการบริหารจัดการ และการวางแผนพัฒนาเมืองที่มีประสิทธิภาพในมิติต่างๆ อาทิ การให้บริการขนส่งสาธารณะ การแก้ปัญหา จราจร การผังเมือง การขยายระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและน้ำเสีย ตลอดจนการ านวยความสะดวกสำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมเพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และการให้ ความสำคัญต่อ ประเด็นความปลอดภัยและการลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุทางธรรมชาติ อาชญากรรม และ ปัญหาความไม่สงบ เพื่อ ความอยู่ดีมีสุขของประชาชน และรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต ๒.๕.๔ พื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศไทยมีแนวโน้มการขยายตัวของกิจกรรมทาง เศรษฐกิจในระดับสูง การขยายตัวดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนและ สมดุลของการพัฒนาในพื้นที่ โดยอาจทำให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมรุนแรงขึ้น และส่งผลให้เกิดการขาดแคลนโครงสร้าง พื้นฐานที่จำเป็น อาทิ การขนส่ง พลังงาน ระบบน้ำ ไฟฟ้า และการสื่อสาร โดยเหตุที่พื้นที่เศรษฐกิจหลักเป็นแหล่ง ดึงดูดการลงทุน ๔๗ และสร้างรายได้ที่สำคัญของประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนและขยายขีดความสามารถของ โครงสร้าง พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เพียงพอ และทันต่อความต้องการ เพื่อรองรับ การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตของประชาชนอย่าง เกื้อกูล ๒.๕.๕ การพัฒนาพื้นที่และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยังไม่สามารถ ดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ ที่ผ่านมามีประเทศไทยได้มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อ เชื่อมโยงพื้นที่ต่างๆ ของ ประเทศอย่างต่อเนื่อง แต่หน่วยงานส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นยังมีข้อ กัดในการเตรียม แผนการพัฒนาเมือง และ การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบให้สอดคล้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกิดขึ้น ในพื้นที่ อาทิ การวางผังเมือง และการสร้างแรงจูงใจในการลงทุนของภาคเอกชนในพื้นที่ นอกจากนี้ ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการลงทุนด้าน การขนส่งทางราง และทางอากาศ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง ในการขนส่งของอนุภูมิภาค แต่การพัฒนา

อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการลงทุนดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการได้ อย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจากไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้ผลิตที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยีมาตั้งฐานการผลิตใน ประเทศ ๒.๖ ความมั่นคงภายในประเทศ ปัญหาความมั่นคงภายในประเทศเป็นปัญหาซับซ้อนที่เกิดขึ้นและสะสมมานานและขยาย วงกว้างที่สะสมจากเดิมจนมีสัญญาณเตือนถึงความเสียหายที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ ได้แก่ ๒.๖.๑ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง ที่มีรากฐานของปัญหามา จากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ บนพื้นฐานความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง เกิดการใช้เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเผยแพร่ข้อมูลที่บิดเบือนเพื่อให้เกิด ความขัดแย้ง แยกแยะในสังคม โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่ขาดความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของสถาบัน หลักของชาติ ๒.๖.๒ สถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีการสร้างสถานการณ์ โดยมีเป้าหมาย ให้เกิดความสูญเสียต่อเจ้าหน้าที่รัฐ รวมทั้งมีเป้าหมายในพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนเมือง ประกอบกับยังมี ปัญหาผลประโยชน์ของกลุ่มอิทธิพลทั้งปัญหายาเสพติด สินค้าผิดกฎหมาย และการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลจากความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาที่มีอยู่ในระดับสูง ทำให้คนในพื้นที่ได้รับประโยชน์ไม่ทั่วถึงทั้งจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การสร้างรายได้ไม่เพียงพอ ไม่สามารถสนับสนุน การกระจายการพัฒนา โครงสร้างทางสังคมยังมีช่องว่างทั้งด้านองค์ความรู้ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการ ทางสังคมทำให้เกิดช่องว่างทาง ความคิด ทักษะ และความเชื่อระหว่างกลุ่มและระหว่างพื้นที่มากขึ้น ส่งผล ต่อการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันมากขึ้นจนกลายเป็นความขัดแย้งทางสังคมในที่สุด ๒.๖.๓ ประเทศไทยมีความเสี่ยงสูงจากปัญหาอาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ การคุกคามที่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ รายงานความเสี่ยงของโลกปี ๒๕๕๘ (Global Risks Index ๒๐๑๕) ของ World Economic Forum จัดอันดับความเสี่ยงที่เป็นภัยคุกคามประชาคมโลก ๑๐ อันดับแรก ที่มีโอกาสเกิดขึ้นมากที่สุดในปี ๒๕๕๘ โดยการโจมตีความมั่นคงทางสารสนเทศถูกจัดไว้ในอันดับที่ ๑๐ และมีแนวโน้มในการสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่งยวด (Critical Information Infrastructure Breakdown) ซึ่งอาชญากรรมทางไซเบอร์ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่การโจมตีระบบของ องค์กรขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบในวงกว้างและมีมูลค่าความเสียหายสูง และยังเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจอื่น เช่น การคุกคามในระบบฐานข้อมูลของสถาบันการเงิน ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของการใช้งาน ๔๘ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่กำลังเข้าสู่ยุค Internet of Thing ซึ่งอุปกรณ์ต่างๆ ถูกเชื่อมโยงเข้าสู่โลก อินเทอร์เน็ต ทำให้สามารถสั่งการควบคุมใช้งานอุปกรณ์ต่างๆ ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสร้างความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินธุรกรรมต่างๆ แต่ยังมีความเสี่ยงต่อการรักษาความปลอดภัยข้อมูลทั้งระดับองค์กร และบุคคล ประกอบกับการโจมตีทางไซเบอร์ทั่วโลกมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีความเสี่ยงต่อการโจมตี ระบบการให้บริการสาธารณะในเมืองใหญ่ ซึ่งประเทศไทยเริ่มตกเป็นเป้าหมายในการโจมตีทางไซเบอร์บ่อยครั้ง ขึ้น โดยรายงาน Security Threat Report ๒๐๑๓ ของ Sophos ในปี๒๕๕๕ พบว่า ประเทศไทยติดอันดับ สามของประเทศที่มีความเสี่ยงสูงสุดด้านไซเบอร์และติดอันดับที่ ๔๘ จาก ๖๐ ประเทศ ซึ่งเป็นรองมาเลเซีย (อันดับ ๙) สิงคโปร์ (อันดับ ๑๓) และอินโดนีเซีย (อันดับ ๔๖) โดยคอมพิวเตอร์ประมาณ ๑ ใน ๕ เครื่องใน ประเทศไทยประสบกับการถูกโจมตีของโปรแกรมที่ไม่พึงประสงค์ (Threat Exposure Rate: TER) ทำให้ การบริหารจัดการภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนของไทยที่จะก้าวไปสู่การบริหารจัดการในรูปแบบดิจิทัล มีความเสี่ยงสูงในด้านความมั่นคงของระบบและอาชญากรรมที่มาพร้อมกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล ๒.๖.๔ ปัญหาความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล การขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนของอาเซียน ส่งผลให้เกิดกิจกรรมทางทะเลเพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับปัญหาความมั่นคงทาง ทะเล ทั้งปัญหาอุบัติเหตุ การลักลอบขนยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย การลักลอบเข้าเมือง การค้ามนุษย์ การทำประมงรุกล้ำน่านน้ำ การลักลอบขนส่งอุปกรณ์การก่อการร้ายและอาวุธทำลายล้างสูง รวมทั้งปัญหา โจรสลัดและการปล้นเรือที่มีแนวโน้มเกิดเหตุการณ์มากขึ้น นอกจากนี้ประเทศไทยยังประสบปัญหาการทำ ประมงผิดกฎหมาย เป็นปัญหาด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยตามที่ได้ให้สัตยาบันต่อ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (UNCLOS) ซึ่งประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตาม ข้อกำหนดต่างๆ แต่ยังไม่ประสบปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU Fishing) รวมทั้งข้อก ำหนดที่ประเทศไทยยังไม่มีการบริหารจัดการที่ดี ขาดการสร้าง ความเข้าใจและการบังคับ ใช้

กฎหมายที่มีอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของประเทศไทยในเวที ระหว่างประเทศ และเสี่ยงต่อการถูกกีดกันทางการค้าทั้งภาคการประมงและอุตสาหกรรมเกี่ยวข้ออื่นๆ และ ยังส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งผลประโยชน์ของชาติ ทางทะเลของ ไทยในระยะยาวอีกด้วย ๒.๖.๕ ปัญหาโรคระบาดและสถานการณ์ฉุกเฉินทางสาธารณสุขอื่นๆ จากการที่ประเทศไทย เป็นจุดเชื่อมต่อสำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีผู้คนจำนวนมากเดินทางเข้าออกด้วย วัตถุประสงค์ที่ หลากหลายจากภูมิภาคต่างๆ ของโลก ประกอบกับการเปิดประชาคมอาเซียนทำให้เกิด การเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่ ประเทศ จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาโรคระบาดทั้งโรคอุบัติใหม่และ โรคอุบัติซ้ำที่อาจนำไปสู่ภาวะฉุกเฉินทาง สาธารณสุข และมีโอกาสหรือแนวโน้มที่จะแพร่ไปสู่พื้นที่อื่น จนถึง ระดับที่อาจต้องมีการจำกัดการเคลื่อนย้ายของคน สัตว์หรือสินค้า เพื่อควบคุมให้อยู่ในพื้นที่จำกัด ซึ่งที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ประสบปัญหาโรคระบาดและสถานการณ์ ฉุกเฉินทางสาธารณสุขอื่นๆ หลายครั้ง ได้แก่ ปี ๒๕๔๕ โรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (SARS) โรคไข้หวัดนกใน ปี ๒๕๔๙ สร้างความสูญเสียต่อชีวิต และเศรษฐกิจของประเทศ ขณะที่ประเทศไทยยังมีการขาดแคลนวัคซีนพื้นฐาน ที่จำเป็น ทำให้ไม่สามารถ ป้องกันและควบคุมโรคที่เป็นปัญหาสำคัญทางสาธารณสุขของประเทศรวมถึงโรคติดเชื้อ อุตุนิบัติใหม่ได้โดย ปัจจุบันประเทศไทยผลิตวัคซีนป้องกันโรคได้เพียง ๒ ชนิด ได้แก่ วัคซีนปัสสาวะและวัคซีนป้องกันโรคไข้ สมอ อักเสบเจอี จึงต้องพึ่งพาการนำเข้าวัคซีนอีกหลายชนิด ซึ่งนอกจากเป็นการสูญเสียงบประมาณของประเทศ ปี ละกว่า ๒.๔ พันล้านบาทแล้ว ยังเสี่ยงต่อการขาดแคลนวัคซีนทั้งในภาวะปกติและภาวะฉุกเฉิน เนื่องจาก ผู้ผลิตวัคซีน ทั่วโลกมีจำนวนน้อยรายและมุ่งวิจัยพัฒนาวัคซีนเพื่อผลกำไร ๔๙ ๒.๗ ความร่วมมือระหว่างประเทศและความ เชื่อมโยงเพื่อการพัฒนา ๒.๗.๑ ประเทศไทยมีบทบาทที่โดดเด่นมากขึ้นในเวทีระหว่างประเทศ เวทีภูมิภาค และ เวที ประเทศเพื่อนบ้าน การเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยกับนานาประเทศมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยเฉพาะ อย่างยิ่งใน กลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นและการเปลี่ยนแปลงข้อ านาจ ทางเศรษฐกิจเป็น หลายศูนย์โดยที่อำนาจทางเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียมีพลังมากขึ้นเป็นการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับ การปรับตัวของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายความร่วมมือด้าน เศรษฐกิจ การค้า การคมนาคมขนส่ง การ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยีและสารสนเทศ กับกลุ่ม ประเทศต่างๆ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก ไทยได้มุ่งเน้นการเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาความ ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและ ภูมิภาคอาเซียนภายใต้ภาพรวมการด าเนินนโยบายส่งเสริมการค้าและการลงทุน ระหว่างประเทศ รวมทั้ง การพัฒนาสร้างความพร้อมภายในประเทศเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยง ระหว่างประเทศ อย่างเต็มศักยภาพ โดยมีการพัฒนาความเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่ง โทรคมนาคม และระบบ โครงข่าย พลังงาน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการผลิตและการบริการ การพัฒนาพื้นที่ภาคและเมือง การ จัดตั้ง เขตเศรษฐกิจพิเศษต่างๆ บนแนวระเบียงเศรษฐกิจเชื่อมระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริม การ เชื่อมโยงการผลิตและการลงทุนร่วมกัน ตลอดจนการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนที่เชื่อมโยงศักยภาพ ของไทยกับ ประเทศเพื่อนบ้าน ดังจะเห็นความคืบหน้าที่สำคัญ อาทิ ความร่วมมือระหว่างไทยกับกัมพูชา ในการพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจบริเวณชายแดนระหว่างกัน ความร่วมมือระหว่างไทยและเมียนมาในการพัฒนา เขตเศรษฐกิจชายแดน ระหว่างแม่สอด-เมืองเมียวดี และการพัฒนาความเชื่อมโยงพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ที่เป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญ ในระดับภูมิภาคของประเทศไทย กับโครงการท่าเรือทวายและเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทวายในประเทศเมียนมา โดยที่มี การเตรียมความพร้อมที่จะใช้ศักยภาพของจังหวัดกาญจนบุรีในการก้าวเข้า มาเป็นเมืองสำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจหลังเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากความพยายามผลักดันการสร้างเขตเศรษฐกิจ พิเศษพุน้ำร้อน ทั้งนี้ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการมีบทบาทนำด้านเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค ในรูปแบบ พันธมิตรการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชัดเจนมากขึ้นโดยผ่านการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน และวิชาการด้าน การศึกษา สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือด้านสังคม และการแลกเปลี่ยนทาง วัฒนธรรมระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานสำคัญ เช่น ถนน รถไฟ พลังงาน และท่าเรือน้ำลึกในอนุภูมิภาค ควบคู่ไปกับการสนับสนุนให้ ภาครัฐวิสาหกิจที่มีศักยภาพรวมทั้งส่งเสริม ภาคเอกชนเข้าไปลงทุนในธุรกิจที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อสร้างรายได้ และยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

เพื่อนบ้าน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มใน ภูมิภาคและอนุภูมิภาค เพื่อสร้างอำนาจต่อรองกับประเทศ คู่ค้านอกกลุ่มอื่นๆ ๒.๗.๒ ความคืบหน้ากรอบความร่วมมือที่สำคัญ ๑) แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุ ภูมิภาคแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) กลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ๖ ประเทศเป็นตลาดที่มีศักยภาพสูง ที่ไทยเป็นคู่ค้าที่สำคัญที่สุดอยู่ใน ปัจจุบัน และเป็นช่องทางเจาะเข้าสู่ประเทศจีน/อินเดียซึ่งเป็นตลาดที่ขนาดจำนวน ผู้บริโภคสูงสุดของโลก มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อความเจริญเติบโตของอนุภูมิภาคร่วมกัน ลดช่องว่าง ทางการพัฒนา เศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ผ่านการเชื่อมโยงตามแนวกว้าง พัฒนา ๕๐ เศรษฐกิจ การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและกระชับความสัมพันธ์ของชุมชน หรือที่เรียกว่า ยุทธศาสตร์ ๓Cs (Connectivity, Competitiveness และ Community) ความก้าวหน้าการดำเนินงานสำคัญของ ไทย ได้แก่ (๑) การให้ความช่วยเหลือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เส้นทาง ถนน หมายเลข ๑๑ ในสปป.ลาว เส้นทางรถไฟท่านาแล้ง-เวียงจันทน์ ในสปป.ลาว การพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยง เมียนมา โดยรัฐบาลไทยให้ความช่วยเหลือก่อสร้างถนนในเมียนมา เส้นทางดินกะยิ่นนอง-กอกะเร็ก การซ่อมแซมสะพาน มิตรภาพไทย-เมียนมาแห่งที่ ๑ ข้ามแม่น้ำเมยแล้วเสร็จ และเริ่มการก่อสร้างสะพาน มิตรภาพไทย-เมียนมาแห่งที่ ๒ และเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-สปป.ลาว แห่งที่ ๔ ข้ามแม่น้ำโขง ณ เมืองเชียงของ-ห้วยทราย การพัฒนาเส้นทาง รถไฟ และรถไฟความเร็วสูงเชื่อมโยงไทย-ลาว-จีน (๒) การศึกษา การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทาง หลวงพิเศษระหว่างเมืองบางใหญ่-กาญจนบุรี (๓) เริ่ม ดำเนินงานตามความตกลงการขนส่งข้ามพรมแดน ณ ด่านนำ ร่องมุกดาหาร-สะหวันนะเขต ระหว่างไทย-สปป.ลาว และด่านอรัญประเทศ-ปอยเปต ระหว่างไทย-กัมพูชา และด่าน เชียงของ-ห้วยทราย-บ่อเต็น-บ่อหาน ระหว่าง ไทย-ลาว-จีน (๔) การให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิก GMS ในการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และแลกเปลี่ยน ประสบการณ์กับประเทศสมาชิกทั้งในด้านการเกษตร สาธารณสุข พลังงาน และอื่นๆ และ (๕) การที่ไทย เป็นที่ตั้งของศูนย์ประสานงานของแผนงาน GMS ในเรื่องท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม เกษตร และการเป็นที่ตั้งของ ศูนย์ประสานงานด้านพลังงาน และการรถไฟของภูมิภาคในอนาคต ปัจจุบัน แผนงาน GMS ได้ มีการจัดทำกรอบการลงทุนของอนุภูมิภาค (Regional Investment Framework: RIF) ร่วมกัน โดยได้มีการจัดลำดับ สำคัญของโครงการที่จะต้องเร่ง ดำเนินการในช่วงปี ๒๕๕๗-๒๕๖๑ จำนวน ๙๑ โครงการ มูลค่ารวมการลงทุนทั้งสิ้น ๒๓.๑ พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยโครงการลำดับสูงด้านคมนาคมขนส่งจะมีจำนวนโครงการและเงินลงทุนมากที่สุด ตามมาด้วย ด้านพลังงาน ท่องเที่ยว และเกษตร ตามลำดับ และมีแนวโน้มการลงทุนสูงขึ้นในด้านการพัฒนาเมือง ICT และ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ดังนั้น ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ก็นับว่าเป็นช่วงเวลาของการขับเคลื่อน โครงการลงทุนที่สำคัญดังกล่าว สำหรับความร่วมมือและความเชื่อมโยงที่มีความคืบหน้ามากขึ้นตามลำดับได้มี ส่วน ส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างกันในอนุภูมิภาคให้ขยายตัวเพิ่มขึ้น อาทิ มูลค่าการค้าภายใน GMS เพิ่มขึ้นจาก ๘๙,๑๑๕ ล้านดอลลาร์สรอ. ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๙๖,๘๑๑ ล้านดอลลาร์สรอ. ในปี ๒๕๕๘ ในขณะที่มูลค่าการค้า ขยายแดนระหว่างไทยและกัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมามีจำนวน ๑๐,๘๘๔ ล้าน ดอลลาร์สรอ. ในปี ๒๕๕๔ และ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๔,๘๗๓ ล้านดอลลาร์สรอ. ในปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ การก่อสร้าง โครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานที่ผ่านมา ส่งผล ให้ระยะเวลาในการขนส่งระหว่างกรุงเทพฯ-คุนหมิง ผ่านเส้นทาง R๓W และ R๓E ลดลงจากเดิมในปี ๒๕๔๓ ใช้ เวลาประมาณ ๗๗-๗๘ ชั่วโมง เหลือเพียง ๓๐ ชั่วโมงในปี ๒๕๕๘ ในด้านการลงทุน มูลค่าการลงทุนโดยตรงของไทย ในกลุ่มประเทศ CLMV มีมูลค่า ๖.๗ พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๕๘ โดยที่ไทยก็ยังคงเป็นผู้ลงทุนลำดับต้นๆ ใน สปป.ลาว และเมียนมา ซึ่งการลงทุนส่วนใหญ่ อยู่ในสาขาพลังงาน สะท้อนถึงการใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการไทย จากข้อตกลงในกรอบความร่วมมือ ที่อำนวยการความสะดวกในการขยายฐานการลงทุนในอนุภูมิภาคและเกิดการ เชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตระหว่างกัน และโอกาสในอนาคตความเชื่อมโยงผ่านเมียนมาไปยังอนุภูมิภาคเอเชียใต้ผ่าน โครงการทำเรื่อน้ำลึกและ เขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย และการเชื่อมโยงกับพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของไทยผ่าน แนวระเบียงเศรษฐกิจ ตอนใต้ของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ก็จะช่วยให้การค้าและการลงทุนในอนุภูมิภาคขยายตัว เพิ่มขึ้น อย่างไร ก็ตามการดำเนินการตามความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดนยังไม่สามารถบังคับใช้ได้ อย่างเต็มที่ เนื่องจากปัญหากฎหมายภายในของประเทศเพื่อนบ้านที่ยังไม่รองรับความตกลงฯ นอกจากนี้ ยังมีปัญหา การ ปิดด่านพรมแดนและปัญหาด้านแหล่งเงินทุนเพื่อดำเนินตามแผนปฏิบัติการกรอบการลงทุนของอนุภูมิภาค ๕๑

๒) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT) มุ่งเน้นการพัฒนาในแนวพื้นที่เศรษฐกิจ ต่างๆ โดยมีความก้าวหน้าการดำเนินงานที่สำคัญใน ส่วนของประเทศไทย อาทิ การปรับปรุงท่าอากาศยานเพื่อ รองรับการเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างจุดบินในอนุภูมิภาค การพัฒนาประสิทธิภาพทางหลวงหมายเลข ๔ ของ ไทยเชื่อมโยงกับ E๑ ของมาเลเซีย การพัฒนาทางหลวงพิเศษ หาดใหญ่-สะเตาะ การก่อสร้างอาคารด่านชายแดน สะเตาะฝั่งขาออกแห่งใหม่แล้วเสร็จ การพัฒนาท่าเรือ ต.มะละ จังหวัดสตูล และท่าเรือนาเกลือ จังหวัดตรัง การพัฒนาด่านชายแดนไทย-มาเลเซีย เขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณ ชายแดน (สงขลา-เกดะห์ นราธิวาส-กลันตัน) การพัฒนาสะพานข้ามแม่น้ำ โกลกที่ตกใบ และสุโงโกลก นราธิวาส กับรัฐกลันตัน และโครงข่ายขนส่งทาง ทะเลเชื่อมโยงสามประเทศ โครงข่ายขนส่งทางอากาศ โลจิสติกส์เชื่อมโยง สนับสนุนการค้าการลงทุน และ โครงข่ายศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช เป็นต้น ทั้งนี้ แผนงาน IMT-GT มุ่งเน้นการขับเคลื่อน โครงการเร่งด่วนเพื่อเชื่อมโยงในอนุภูมิภาค IMT-GT (Priority Connectivity Projects) เพื่อให้เป็น อนุภูมิภาคที่มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความเชื่อมโยงตามแผนแม่บทด้วยความเชื่อมโยง ระหว่างกัน ใน อาเซียน โดยมีโครงการที่สามประเทศมีแผนงานเร่งรัดการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานสำคัญตามแนว พื้นที่ เศรษฐกิจ IMT-GT ของทั้งสามประเทศ เพื่อสนับสนุนด้านการคมนาคมและด้านการส่งเสริมการเชื่อมโยง ด้านโลจิสติกส์เชื่อมโยงภายในแต่ละประเทศกับอนุภูมิภาค IMT-GT เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของอนุภูมิภาค โดยมีโครงการในช่วงแผนดำเนินงานระยะห้าปีแผนที่ ๒ (IMT-GT Implementation Blueprint ๒๐๑๒-๒๐๑๖) จำนวน ๑๑ โครงการเป็นมูลค่าการลงทุนรวม ๓,๗๒๘.๖ ล้านบาท ดอลลาร์สหรัฐ. ตลอดแผนดำเนินงานระยะห้าปีสองแผนงานดังกล่าว ยังได้มุ่งเน้นการพัฒนา โครงการต่างๆ ภายใต้ ความร่วมมือ ๖ สาขา ได้แก่ ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมที่มุ่งเน้น การพัฒนาความเชื่อมโยงใน อนุภูมิภาคระหว่างแนวพื้นที่เศรษฐกิจเชื่อมโยงสู่พื้นที่ตอนใน ๒) การค้าและ การลงทุนที่มุ่งเสริมสร้างมูลค่าการค้าทั้ง ภายอนุภูมิภาคเองและระหว่างอนุภูมิภาคกับภายนอกโดยสร้าง สายการผลิตการลงทุนเชื่อมโยงข้ามแดน เช่น การ จัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดน ๓) การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้น การสร้างผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในอนุภูมิภาค รองรับตลาดภายในและภายนอก ๔) ผลิตภัณฑ์ และบริการฮาลาลที่มุ่งเน้นการรับรองมาตรฐาน การพัฒนาตรา ผลิตภัณฑ์ฮาลาล และการทำการตลาดร่วมกัน ๕) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรรองรับทุก สาขาความร่วมมือ และ ๖) การเกษตร อุตสาหกรรม การเกษตรและสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า เกษตรโดยคำนึงถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยแผนงาน IMT-GT มีเป้าหมายรวมในการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่เท่า เทียมกันระหว่างภาคีการพัฒนา ลดความเหลื่อมล้ำและลดช่องว่างจากการพัฒนาตามแนวทางของอาเซียน นอกจากนี้ ความเชื่อมโยงดังกล่าวยังมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงสู่ประเทศในกรอบ ความร่วมมืออนุภาคนอกอาเซียน ได้แก่ กลุ่มเอเชียใต้ในกรอบความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความ ร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและ เศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative on Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) ที่เป็นผลจากบทบาทและนโยบายมุ่งตะวันออกของ อินเดีย แต่ยังคงเตรียมความพร้อมในการพัฒนาเมืองชายแดน และเขตเศรษฐกิจชายแดนของไทยตาม แนวระเบียบเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านโดยศึกษาความเป็นไป ได้และสนับสนุนการบูรณาการ แผนพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้านต่อไปในอนาคต รวมทั้ง ต้องเตรียมความพร้อม ในการกำหนดยุทธศาสตร์การลงทุนและแผนพัฒนาบุคลากรและแรงงานทักษะร่วมกันเพื่อ รองรับการพัฒนา เขตเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจชายแดน ๕๒ ๓) กรอบความร่วมมืออาเซียน อาเซียนได้รวมตัวเป็น ประชาคมอย่างเป็นทางการในปี ๒๕๕๘ และแบ่ง การด าเนินงานออกเป็น ๓ เสาหลัก ได้แก่ ๑) ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ๒) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Culture Community: ASCC) ๓) ประชาคม การเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political-Security Community: APSC) โดยที่ผ่านมาประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนได้มีการก าหนดเป้าหมายและพันธกรณีใน ๔ เรื่อง ได้แก่ ๑) การเป็นตลาด และฐานการผลิต เดียวโดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และการเคลื่อนย้ายเงินทุน อย่างเสรี มากขึ้น ๒) การเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง ผ่านการกำหนดนโยบายการแข่งขันให้มีความ ยุติธรรม เสริมสร้างการคุ้มครองผู้บริโภค ส่งเสริมความร่วมมือทางด้านสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนา

โครงสร้างพื้นฐาน กำหนดมาตรการด้านภาษี และกำหนดนโยบายเพื่อสนับสนุนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ๓) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคโดยการพัฒนา SMEs และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการ ต่างๆ เช่น โครงการริเริ่มเพื่อการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) เพื่อลด ช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และ ๔) การเข้าร่วมเป็นส่วนสำคัญในระบบเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับ ประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน ผลของการดำเนินงานที่สำคัญในช่วงที่ผ่านมา ได้แก่ การลดอัตราภาษีลงเหลือร้อยละ ๐ ในสินค้าจำนวน ๘,๒๘๗ รายการ การลดอัตราภาษีลงเหลือร้อยละ ๕ ในสินค้าในบัญชีอ่อนไหว (กาแฟ มันฝรั่ง มะพร้าวแห้ง และไม้ตัดดอก) การเปิดเสรีการค้าบริการรวมทั้งสิ้น ๑๒ สาขาใหญ่ ประกอบด้วย ๑๒๘ สาขาย่อย การยกเลิก อุปสรรคในการให้บริการทุกรูปแบบและเปิดให้นักลงทุนอาเซียนถือหุ้นได้อย่างน้อยร้อยละ ๗๐ ในสาขาบริการ เร่งรัด ได้แก่ สาขาโทรคมนาคมและคอมพิวเตอร์ สาขาสุขภาพ สาขาท่องเที่ยว สาขาขนส่งทางอากาศ และ สาขาโลจิสติกส์นอกจากนี้ อาเซียนได้ประสานกำหนดมาตรฐานสินค้าและจัดทำความตกลงการยอมรับร่วม เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าที่มีไขว้กันระหว่างกัน โดยได้เริ่มต้น การปรับ ประสานมาตรฐานสินค้า ๒๐ กลุ่ม ซึ่งสินค้าส่วนใหญ่เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น วิทยุ และ โทรศัพท์ เป็นต้น โดยปัจจุบันอาเซียนเร่งจัดทำความตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วมรายสาขา สำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ การรับรองการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง สินค้ายา และอาหาร นอกจากนี้ ยังมีในเรื่องการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีผ่านการจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangement: MRA) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ ซึ่งปัจจุบันได้มีการลงนามร่วมกัน แล้วใน ๘ สาขาวิชาชีพ ได้แก่ สถาปัตยกรรม วิศวกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล บัญชี การสำรวจ และ ด้านการท่องเที่ยว โดยอาเซียนได้กำหนดหลักการยอมรับในคุณสมบัติเพื่ออำนวยความสะดวกในขั้นตอน การขอใบอนุญาต แต่ไม่ถึงขั้นตอนการยอมรับในใบอนุญาตประกอบอาชีพซึ่งกันและกัน โดยเน้นให้นักวิชาชีพ ต่างด้านจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในประเทศที่ตนต้องการเข้าไปทำงาน สำหรับความก้าวหน้าใน การดำเนินงานสาขาวิศวกรรมมีความก้าวหน้ามากที่สุด เนื่องจากลักษณะของวิชาชีพมีความเป็น มาตรฐานสากล และได้มีการเตรียมการที่จะส่งเสริมสาขาวิศวกรรมที่ไม่ควบคุมเพิ่มอีก ๑๗ สาขา (จากเดิม ๗ สาขา) รวมเป็น ๒๔ สาขา แต่ปัจจุบันยังไม่มีวิศวกรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับอาเซียนยื่นความจำนงเพื่อสมัคร เข้าทำงานในประเทศอาเซียนเลย ขณะที่สาขาสถาปัตยกรรมมีการกำหนดคุณสมบัติค่อนข้างสูง อาทิ การกำหนดประสบการณ์ที่ต้องมีอย่างน้อย ๑๐ ปี และภายใน ๑๐ ปี จะต้องมีการสร้างงานขนาดใหญ่และต้อง มีการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้บรรลุผลได้ยาก ประกอบกับศักยภาพของสถาปนิกที่ แตกต่างกันในแต่ละประเทศ และวิชาชีพนี้ประเทศไทยได้กำหนดให้เป็นอาชีพสงวน ทำให้กระบวนการแก้ไข ๕๓ กฎหมายต้องใช้เวลานาน ในปี ๒๕๕๘ จึงมีสถาปนิกเพียง ๖ คนที่สามารถทำงานในอาเซียนได้(ตัวเลข ณ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘) ขณะที่สาขาสุขภาพ (แพทย์ ทันตแพทย์ และพยาบาล) มีความคืบหน้าไม่มาก ในทางปฏิบัติ เนื่องจากยังไม่มี การยอมรับหลักสูตรระหว่างอาเซียนด้วยกัน และมีประเด็นในเรื่องจริยธรรมใน การประกอบอาชีพเข้ามาเกี่ยวข้อง ประกอบกับปัญหาการกำหนดการสอบเพื่อรับใบอนุญาตที่กำหนดให้เป็น ภาษาท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของการสื่อสารกับผู้ป่วย และความหลากหลายของคำจำกัดความที่ต้องได้รับ การยอมรับทั้งประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง สำหรับสาขาวิชาชีพด้านบัญชี ยังคงประสบปัญหา การก าหนดคุณสมบัติในเรื่องมาตรฐานการศึกษาบัญชี และหลักเกณฑ์การเก็บจำนวนชั่วโมงการให้บริการด้าน บัญชีภายใต้ CPC ๘๒๖ ของแต่ละประเทศที่มีความแตกต่างกัน รวมทั้งการผ่านกระบวนการกฎหมายใน การออกกฎระเบียบเรื่องการเก็บค่าธรรมเนียมและการขึ้นทะเบียน ส่วนการดำเนินงานในสาขาวิชาชีพด้าน ท่องเที่ยวนับเป็นวิชาชีพที่สามารถเคลื่อนย้ายได้มากที่สุดเนื่องจากไม่มีกฎหมายภายในประเทศควบคุม แต่ยังคงประสบปัญหาในการดำเนินการในเรื่องความไม่ชัดเจนในขั้นตอนการได้รับใบประกาศนียบัตรบุคลากร วิชาชีพท่องเที่ยวอาเซียน การปรับเทียบวุฒิการศึกษาใน ๓๒ ตำแหน่ง และแนวทางการออกใบอนุญาต การทำงาน สำหรับการเปิดเสรีการลงทุนในอาเซียน ปัจจุบันความตกลงว่าด้วยการลงทุน อาเซียนยังไม่สามารถบังคับใช้ได้เนื่องจากประเทศสมาชิกยังให้สัตยาบันไม่ครบ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย สปป.ลาว และเมียนมา ทั้งนี้ เนื่องจากความตกลงนี้ได้ขยายความครอบคลุมขั้นตอนการลงทุนตั้งแต่ การส่งเสริม การคุ้มครองการลงทุน

และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้ามาลงทุนทั้งการลงทุนโดยตรงจาก ต่างประเทศและการลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อสร้างระบบการลงทุนที่เสรีและเปิดกว้างในอาเซียน ขณะที่ ความตกลงเดิมเน้นเพียงการเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนทั้งจากภายในและภายนอกอาเซียน ส่งเสริมบรรยากาศ การลงทุนที่เสรีและโปร่งใสนั้น สำหรับการเปิดเสรีสาขาหลักทรัพย์ซึ่งเป็นสาขาที่มีความเสรีมากที่สุด โดยไทยอนุญาตให้สมาชิกอาเซียนสามารถถือหุ้นในบริษัทหลักทรัพย์และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ได้ถึงร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งครอบคลุมบริการในส่วนของสัญญาซื้อขายล่วงหน้า การยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ การจัดการเงินร่วมลงทุน การจัดการกองทุนรวม การจัดการกองทุนส่วนบุคคล การจัดการเงินทุนสัญญาซื้อ ขายล่วงหน้า และธุรกิจที่ปรึกษาในการลงทุนสาขาหลักทรัพย์ด้วย อย่างไรก็ตาม ไทยยังไม่ผูกพันในส่วนที่เป็น บริการข้ามพรมแดน และการออกใบอนุญาตใหม่ ขณะที่สาขานาการพาณิชย์ ประเทศไทยได้ผูกพันให้สมาชิก อาเซียนเข้ามาถือหุ้นในธนาคารพาณิชย์ของไทยได้ตามกฎหมายไทย คือ โดยปกติไม่เกินร้อยละ ๒๕ รวมทั้ง ไทยได้ยกเลิกข้อจำกัดจำนวนบุคลากรต่างชาติจากสมาชิกอาเซียนเข้ามาปฏิบัติงานในธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยสถาบันการเงินดังกล่าวต้องเสนอแผนการว่าจ้างบุคลากรต่างชาติให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาอนุญาต อย่างไรก็ตาม ข้อยกเลิกนี้ไม่ผูกพันในส่วนที่เป็นบริการข้ามพรมแดน ยกเว้นบริการให้ คำปรึกษาทางการเงินและการโอนข้อมูล และไม่ผูกพันการออกใบอนุญาตใหม่ ทั้งนี้ การดำเนินการภาย หลังจากปี ๒๕๕๘ นอกจากการเปิดเสรีเพื่อให้เกิดการรวมตัวในสาขาการเงินของอาเซียนแล้ว ยังได้เพิ่ม เป้าหมายเรื่องเสถียรภาพทางการเงิน (Financial Stability) และความครอบคลุมทางการเงิน (Financial Inclusion) เข้ามาด้วย และเพิ่มความสำคัญกับการเร่งรัดการรวมกลุ่มในสาขาประกันภัยให้มากขึ้น ภายหลังจากเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ สมาชิกอาเซียนได้มี การจัดทำแผนงานข้อตกลงร่วมภายหลังปี ๒๐๑๕ หรือที่เรียกว่าปฏิญญาควาลาลัมเปอร์ว่าด้วยอาเซียน ๒๐๒๕ (The Kuala Lumpur Declaration for ASEAN ๒๐๒๕) เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน ภายหลังปี ๒๐๑๕ ซึ่งได้กำหนดทิศทางในอนาคตของอาเซียนให้มีเอกภาพทางการเมือง มีการรวมตัว ทางเศรษฐกิจ มีความรับผิดชอบต่องาน เพื่อให้ประชาชนและ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และยึดมั่นใน กฎกติกาอย่างแท้จริง สิ่ง ที่อาเซียนต้องเร่งดำเนินการต่อเนื่องให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด ได้แก่ การผลักดัน มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกทางการค้า เช่น มาตรการด้านการขนส่งและศุลกากร ๕๔ ระบบการเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวของอาเซียน การจัดทำระบบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ด้วยตนเองของอาเซียน คลังข้อมูลการค้าอาเซียน การจัดทำความตกลงยอมรับร่วมกันในสินค้ากลุ่มต่างๆ และให้มีการจัดทำวาระด้านความเชื่อมโยงระหว่างกัน ในอาเซียน ภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ ซึ่งเป็น การดำเนินงานต่อจากแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงของอาเซียน (MPAC) ที่ "ได้กำหนดสาขา ความร่วมมือ ๕ ด้านใหม่ ได้แก่ (๑) โครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืน (๒) นวัตกรรมทางด้านดิจิทัล (๓) โลจิสติกส์ ที่ไร้พรมแดน (๔) กฎระเบียบที่เป็นเลิศ (๕) การเคลื่อนย้ายคน และได้ นำ ๕๕ โครงการที่ยังค้างจากแผนเดิม มาบรรจุในวาระฉบับใหม่ด้วย อย่างไรก็ตาม มูลค่าการค้าของไทยในอาเซียนมีแนวโน้มการขยายตัวในอัตรา ที่ลดลง เห็นได้จากอัตราการเติบโตของมูลค่าการค้าของไทยไปยังอาเซียนเริ่มชะลอตัวตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๓ จากอัตราการเติบโต ร้อยละ ๓๐.๕๕ ลดลงเหลือร้อยละ -๖.๘๒ ในปี ๒๕๕๘ จะเห็นได้ว่าการแข่งขันภายใน ภูมิภาคอาเซียนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่มีการผลิตสินค้าและบริการที่คล้ายคลึงกันทำให้ เกิดการแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดทั้งภายในและภายนอกภูมิภาค รวมทั้งปัจจัยการผลิตในเรื่องทุนและแรงงาน โดยการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายแรงงาน ทำให้เกิดการแย่งอาชีพในบางสาขาได้ อาทิ พยาบาล ขณะที่หลายสาขา วิชาชีพยังไม่สามารถเคลื่อนย้ายแรงงานได้ ในทางปฏิบัติ เนื่องจากปัญหาในเรื่องกฎระเบียบและการรับรอง มาตรฐานคุณสมบัติระหว่างกัน ทั้งนี้ในระยะต่อไป ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ ที่ยังเป็น อุปสรรคต่อการเปิดเสรีในด้านต่างๆ อาทิ การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี การเปิดเสรีภาคการเงิน การเคลื่อนย้าย ทุน เป็นต้น โดยจะต้องดำเนินการที่เป็นข้อตกลงร่วมของสองฝ่าย และต้องเตรียมความพร้อมรับการเปิดเสรี ภาคบริการ การเงินที่เพิ่มมากขึ้น และในขณะเดียวกันภาคการผลิตจำเป็นต้องมีการจัดทำวิจัยและพัฒนา สินค้าให้มีเอกลักษณ์และคุณภาพที่ดีเพื่อเพิ่มมูลค่า สร้างความแตกต่างจากสินค้าที่ผลิตในอาเซียน และให้ตรง ตามความต้องการของตลาดถึงจะทำให้เกิดรายได้ให้แก่ประเทศที่เพิ่มมากขึ้น ในส่วนของการดำเนินงานตามพันธกรณีประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน แม้จะการดำเนินงานที่บรรลุผลเกือบสมบูรณ์ แต่ประชาคมการเมืองและความมั่นคง จำเป็น

จะต้องรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ รวมทั้งการบริหารจัดการ ชายแดน การเสริมสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจ เชื่อใจและการทูตเชิงป้องกัน และการเสริมสร้างศักยภาพทางการทหารร่วมกัน สำหรับประชาคมสังคมและ วัฒนธรรมอาเซียน จำเป็นต้องดำเนินการเรื่องมาตรการระหว่างประเทศ การจัดการแรงงานย้ายถิ่น และการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ๔) ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) เป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่าง ASEAN ๑๐ ประเทศกับ ภาควิชาที่มีอยู่ ๖ ประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งได้ลงนามร่วมกันที่จะเจรจาความตกลง RCEP ในต้นปี ๒๕๕๖ โดย RCEP จะเป็นการพัฒนาต่อยอดจากความตกลงการค้าเสรี ที่อาเซียนมีอยู่แล้ว ๕ ฉบับกับ ๖ ประเทศ (อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-เกาหลี อาเซียน-อินเดีย และ อาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์) โดยมีหลักการที่ตั้งอยู่บนผลประโยชน์ร่วมกันอย่างรอบด้านในการสนับสนุน การขยายการค้าและการลงทุนในภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน เป็นระบบการค้าเสรีที่ใช้กฎระเบียบเดียวกันของภาคีทั้งหมด ๑๖ ประเทศ นอกจากนี้ ยังเป็นไปเพื่อเชื่อมโยง เศรษฐกิจของอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลก ครอบคลุมทุกมิติการค้าทั้งด้านสินค้า บริการ ลงทุน มาตรการ ๕๕ ทางการค้า และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต การค้า และการลงทุน ให้สอดคล้องและมีความสะดวกทางการค้าและการลงทุนมากขึ้น ทั้งนี้ สมาชิกที่สำคัญของ RCEP คือ จีนและอินเดีย เป็นสองประเทศเกิดใหม่ทางเศรษฐกิจที่จะทำให้ RCEP มีประชากรรวมกว่า ๓,๐๐๐ ล้านคน และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ รวมกันประมาณ ๒๑.๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติโลกเป็นเขตเศรษฐกิจที่ส่งออกสินค้าเป็นอันดับหนึ่งของโลก รวมทั้ง มีกำลังซื้อของผู้บริโภคมาจากชนชั้นกลางเพิ่มขึ้น เจตนารมณ์ของการจัดทำข้อตกลง RCEP คือ (๑) เป็นความตกลงที่ครอบคลุม ทุกมิติที่กว้างขึ้นและลึกขึ้น มีคุณภาพดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ครอบคลุม การค้า การลงทุน บริการ การอำนวยความสะดวก ระหว่างประเทศ สมาชิก และในโครงข่ายอุปทานภูมิภาคและโลก ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและทางเทคนิค ทรัพย์สินทางปัญญา การแข่งขันทางการค้า การยุติข้อพิพาทและอื่นๆ (๒) กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิด สินค้า (Rules of Origin: ROO) มีความจำเป็นต้องสะท้อนให้สมาชิกเป็น Global Supply Chain ให้ได้ (๓) ลดกฎระเบียบการค้าและบริการให้มากที่สุด (๔) การลงทุนเปิดเสรี อำนวยความสะดวก ต้องทำให้เกิด บรรยากาศการแข่งขันทางการลงทุน การส่งเสริมและคุ้มครอง การเปิดเสรีจะต้องมี Capacity Building ผลักดัน FTAs ที่จะเกิดขึ้นก้าวต่อไปได้ในระดับที่ใกล้เคียงกัน และ (๕) RCEP ต้องมีสัมฤทธิ์ผลมากกว่า ASEAN +๑ ดังนั้น ผลที่คาดว่าจะต้องมีประโยชน์ต่อทุกประเทศ รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนา กรอบการเจรจา RCEP ในปัจจุบัน จะครอบคลุมทุกประเด็นที่ไทยเคยทำความ ตกลงไว้แล้วในกรอบภูมิภาคและทวิภาคีต่างๆ อาทิ การเปิดตลาดสินค้า รวมทั้งการลดภาษีศุลกากร มาตรการ ที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร เช่น มาตรการด้านสุขอนามัย (SPS) มาตรการด้านเทคนิค (TBT) มาตรการตอบโต้ การทุ่มตลาด กฎแหล่งกำเนิดสินค้า การเปิดตลาด การเปิดเสรีการลงทุน โดยกำหนดเงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น ลด/เลิกมาตรการทางภาษีเป็นรายๆ รวมทั้งการจัดมาตรการทางภาษีหรือมาตรการอื่นใดที่ก่อให้เกิด ความเหลื่อมล้ำ ตลอดจนการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผลการประชุมที่ผ่านมา ยังไม่สามารถหา ข้อสรุปเรื่องรูปแบบการเปิดตลาดสำหรับการค้าสินค้า การค้าบริการและการลงทุนได้โดยที่ผ่านมาประเทศ สมาชิก RCEP มีความเห็นที่หลากหลาย ประกอบกับสมาชิกบางประเทศไม่เคยมีความตกลงการค้าเสรีแบบทวิ ภาควิชาด้วยกัน ท าให้ค่อนข้างสงวนท่าทีในการเจรจาเปิดเสรีภายใต้กรอบ RCEP นอกจากนี้ยังมีความท้าทายใน เรื่องการลดความซ้ำซ้อนและปรับกฎเกณฑ์ กฎระเบียบที่เกิดจากความตกลงอาเซียนบวกหนึ่ง และ FTA ที่มีอยู่ แล้วและลดหรือยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non Tariff Measures: NTMs) ระหว่างกัน เนื่องจากในอนาคตเมื่อ ภาษีศุลกากรไม่มีระหว่างกันแล้ว มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีจะเป็นมาตรการสำคัญที่จะสร้างอุปสรรคต่อการค้า ตลอดจนประเด็นด้านทรัพย์สินทางปัญญาและการแข่งขัน เนื่องจากระบบหรือกฎหมายดูแลด้านทรัพย์สินทาง ปัญญาและการแข่งขันของสมาชิก ๑๖ ประเทศ มีความแตกต่างกัน และมีการเจรจาหารือเรื่องการสนับสนุน SMEs ภายใต้กรอบ RCEP อีกด้วย ซึ่งประเด็น SMEs นั้น ประเทศสมาชิกอาเซียนและอินเดียให้ความสำคัญอย่าง มาก เนื่องจาก RCEP เป็นความตกลงเขตการค้าเสรีซ้อนความตกลงการค้าเสรีเดิม ที่มีอยู่ แล้ว ดังนั้น ผลประโยชน์สุทธิของไทยจึงขึ้นอยู่กับเงื่อนไขต่างๆ อาทิ สินค้าที่ยังไม่มีการเปิดเสรีในความ ตกลงเดิม

ความร่วมมือของประเทศสมาชิกใน RCEP ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในทางปฏิบัติและกฎว่าด้วย ๕๖ แห่งกำเนิดใหม่ใน RCEP การเปิดเสรีทางการลงทุน ซึ่งจะส่งผลทั้งทางบวกและทางลบต่อไทยแน่นอน เช่น จะได้ประโยชน์ในเรื่องการลงทุนและเทคโนโลยีที่ล้ำล้ำไหลเข้าประเทศมากขึ้น ในขณะเดียวกันอาจเสีย ประโยชน์เนื่องจากภาษีนำเข้าส่งออกของสินค้าบางรายการหดหายไป ไทยจึงควรเตรียมมาตรการรองรับทั้ง มาตรการทางภาษีและไม่ใชภาษี อาทิ มาตรการการอำนวยความสะดวกทางการค้าเพื่อรองรับการขยายตัว ของสินค้าที่ไทยได้เปรียบ เช่น สินค้าในกลุ่มเครื่องจักรกลและเครื่องใช้ไฟฟ้า พลาสติกและยาง เครื่องปรับอากาศ ยางแผ่นรมควัน โพลีเมอร์เอทิลีน เป็นต้น ๕) กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC) ครอบคลุมประชากรประมาณ ๒,๘๐๐ ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ ร้อยละ ๔๕ ของประชากรโลก โดยมีการค้ารวมคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๔๙ ของการค้าโลก และ ขนาดเศรษฐกิจร้อยละ ๕๗ ของ GDP โลก ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกมีการค้ากันเองภายในกลุ่มร้อยละ ๗๐ และ การค้านอกกลุ่มร้อยละ ๓๐ ทั้งนี้ กรอบความร่วมมือเอเปคมีเป้าหมายหลักที่เรียกว่า "เป้าหมายโบกอร์" ที่เน้น การส่งเสริมการค้าการลงทุน การส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาคม ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยมีเป้าหมายการดำเนินการให้ลุล่วงโดยเริ่มจากสมาชิกที่พัฒนาแล้วภายใน ปี ๒๕๕๓ และสำหรับสมาชิก กำลังพัฒนาภายในปี ๒๕๖๓ ในช่วงที่ผ่านมา คณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปคให้ความสำคัญกับ ๕ ประเด็น หลักในเรื่องการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจที่จะทำให้เกิดตลาดมีประสิทธิภาพ ได้แก่ (๑) การเปิดตลาดมากขึ้น มีความโปร่งใส มีการแข่งขัน และเป็นระบบ (๒) การมีระบบควบคุม กำกับตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพ (๓) การสร้างโอกาสในตลาดแรงงานและการศึกษา (๔) การพัฒนา SME อย่างยั่งยืน และการสร้างโอกาส ให้แก่สตรีและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๕) การมีระบบเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งใช้ มาจนถึงปี ๒๕๕๘และในปัจจุบัน กรอบเอเปคได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการปฏิรูป โครงสร้างวาระใหม่ (Renewed APEC Agenda for Structural Reform: RAASR) สำหรับปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓ ซึ่งให้ความสำคัญกับประเด็นการปฏิรูปเพื่อเพิ่มธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐ รวมทั้งความเชื่อมโยงของภาครัฐเพื่อบูรณาการการทำงานให้มีความโปร่งใสและเพิ่มประสิทธิภาพใน ทุกขั้นตอนของการให้บริการสาธารณะต่อประชาชน รวมทั้งการลดปัญหาคอร์รัปชัน เนื่องจากการปฏิรูปเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลของภาครัฐนั้นเป็นประเด็นคาบเกี่ยวกับหลายภาคส่วนและเป็นเงื่อนไข พื้นฐานที่ต้องปรับปรุงเพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิตของประเทศและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ในส่วนของ ประเทศไทยให้ความสำคัญกับ ๑) การปฏิรูปภาครัฐสู่การใช้ดิจิทัลอย่างทั่วถึงให้เป็นระบบและมีเครือข่ายความ เชื่อมโยงข้อมูล ๒) การปฏิรูปด้านกฎระเบียบเพื่อสนับสนุนการแข่งขันในตลาด การคุ้มครองผู้บริโภค และ ความง่ายและคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ ๓) การพัฒนาระบบและกระบวนการวิเคราะห์และประเมินผล กระทบทางกฎหมาย (Regulatory Impact Assessment: RIA) ๔) การกำหนดกลุ่มเป้าหมายภาคบริการเพื่อ การพัฒนาและปฏิรูปภาคบริการ การส่งเสริมศักยภาพและโอกาสในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย (MSMEs) และ ๕) การพัฒนา มาตรฐานฝีมือแรงงานตามมาตรฐานเอเปค การส่งเสริมการ พัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานสีเขียว (Green Jobs) ทั้งนี้ ในระดับแผนงานโครงการภายใต้กรอบเอเปค หน่วยงานต่างๆ ของไทย ได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมจากกรอบเอเปค โดยอาจจำแนกได้เป็น ๔ ลักษณะ คือ ๑) กลุ่มแผนงานโครงการ ความร่วมมือทางวิชาการ การเรียนรู้และแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุตร่วมกัน โดยเฉพาะ ๕๗ อย่างยิ่งในด้านกฎระเบียบ มาตรฐานสากลและการนำสู่ การบังคับใช้ในด้านต่างๆ การเพิ่มประสิทธิภาพและ ความโปร่งใสของภาครัฐ รวมทั้งมาตรฐานและกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ๒) กลุ่มแผนงานโครงการเพื่อ การพัฒนากลุ่มเป้าหมายทั้งธุรกิจรายย่อย รายเล็ก และขนาดกลาง (MSMEs) และกลุ่มด้อยโอกาสต่างๆ ใน สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมศักยภาพและโอกาสในการแข่งขันของ วิสาหกิจ MSMEs และการพัฒนา กลุ่มสตรีและผู้สูงวัย ๓) กลุ่มแผนงานโครงการเพื่อการพัฒนาสาขา อาทิ อุตสาหกรรมอาหาร ความ ร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสร้างความยั่งยืนและการเจริญเติบโตของ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเตือนภัยและการรองรับเหตุการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การพัฒนาและ การส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด การต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และการ พัฒนาระบบเครือข่ายเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง เป็นต้น และ ๔) กลุ่มแผนงาน โครงการเพื่อ

การส่งเสริมการเปิดเสรีการค้าและการลงทุน ลดอุปสรรคและอ านวยความสะดวกทางการค้า โดย มุ่งเน้นประเด็น สนับสนุนระบบการค้าพหุภาคี การบรรลุเป้าหมายโบกอร์ (การเปิดเสรีการค้าและการลงทุน ภายในปี ๒๕๖๓) การด าเนินการไปสู่การจัดท าเขตการค้าเสรี เอเชีย-แปซิฟิก (Free Trade Area of the Asia-Pacific: FTAAP) และการ ส่งเสริมความร่วมมือด้านห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chain: GVC) โดย มีคณะกรรมการด้านการค้าเป็นผู้ ประสานงานหลัก เอเปคเน้นย้ำถึงความสำคัญของภาคบริการ ในการที่จะส่งเสริมการเพิ่มผลิต ภาพการผลิตในสาขา การผลิตต่างๆ และบทบาทที่เพิ่มขึ้นของภาคบริการในการเพิ่มผลิตภาพการผลิตรวมและ รายได้จากการส่งออก ศักยภาพการสร้างงานของภาคบริการ โดยในปี ๒๕๕๘ ได้เห็นชอบกรอบความร่วมมือ ด้านการค้าภาคบริการเอเปค (APEC Services Cooperation Framework: ASCF) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่ม ชีตความสามารถในการแข่งขันของ ภาคบริการ ยกเลิกกฎระเบียบ/มาตรการที่ไม่จำเป็นด้านการค้าและ การลงทุนภาคบริการ เพิ่มการมีส่วนร่วมในห่วง โซ่คุณค่าโลก โดยเฉพาะ MSMEs รวมถึงการกำหนด ทิศทางการดำเนินงานระยะยาวของเอเปคด้านบริการ โดยให้ ความสำคัญกับความโปร่งใส/การไม่เลือกปฏิบัติ แนวปฏิบัติที่ดีด้านกฎระเบียบ/นโยบายการแข่งขัน การส่งเสริมการ เคลื่อนย้ายผู้ให้บริการ ทั้งนี้ สาขาบริการ ที่เอเปคเห็นว่ามีความสำคัญและให้ความสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมให้มีการ เปิดเสรีและอ านวยความสะดวก ในสาขาบริการด้านสิ่งแวดล้อม และสาขาบริการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตใน อุตสาหกรรม โดยในอนาคตจะมี การผลักดันให้มีการเจรจาเปิดเสรีมากขึ้น ไทยจึงควรเตรียมกำหนดทิศทางด้าน การค้าบริการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยจะต้องมีการศึกษากลยุทธ์ในการสร้างความเชื่อมโยงอุตสาหกรรมการผลิตและ อุตสาหกรรมบริการของ ไทยภายใต้บริบทความตกลงการค้าเสรีของไทย โดยเบื้องต้นกระทรวงอุตสาหกรรมได้ ทำการศึกษาและพบว่า สาขาบริการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตในอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทย ได้แก่ สาขาบริการ ทางธุรกิจ สาขาบริการจัดจำหน่าย สาขาบริการด้านสิ่งแวดล้อม สาขาบริการทางการเงิน และ สาขาบริการการขนส่ง ดังนั้นจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระดับให้สาขาบริการเหล่านี้สามารถแข่งขันในระดับ ภูมิภาคได้ ในระยะยาว นอกจากนี้กรอบความร่วมมือเอเปคยังมีบทบาทสำคัญด้านการค้าและการลงทุนของไทย ตลาดของ สมาชิกเอเปคที่เปิดเสรีมากขึ้น จะช่วยเพิ่มโอกาสในการขยายตัวทางการค้าและการลงทุนของไทย และเพิ่มอ านาจ ต่อรองกับกลุ่มเศรษฐกิจอื่น รวมทั้งการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการร่วมกันของสมาชิก จะ นำไปสู่การบังคับใช้ในด้าน ต่างๆ เพื่อเป็นมาตรฐานสากลเดียวกันในภูมิภาค เช่น เรื่องพิธีการศุลกากร มาตรฐานและการรับรองสินค้า อุตสาหกรรม เป็นต้น ๕๘ ๖) ความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (Trans Pacific Partnership: TPP) ความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (TPP) เป็นเขตการค้า เสรีที่ใหญ่ที่สุดในโลก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๐ ของ GDP โลก ซึ่งนำโดยสหรัฐอเมริกา เป็นความตกลงการค้าเสรี กรอบพหุภาคีที่มี มาตรฐานสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการบูรณาการทางเศรษฐกิจในด้านการเปิดตลาดการค้าสินค้า บริการและการ ลงทุน การปฏิรูปการสร้างความสอดคล้องในกฎระเบียบทางเศรษฐกิจให้เป็น มาตรฐานเดียวกัน เช่น นโยบายการ แข่งขัน การจัดซื้อโดยรัฐ ทรัพย์สินแห่งปัญญา มาตรฐานแรงงาน และ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งแต่เดิมประเทศสมาชิก ประกอบด้วย ซิลิ นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ และบรูไน หรือที่เรียกว่า The Pacific-๔ (P๔) ได้มีการลงนามความตกลง TPP ฉบับดั้งเดิม (Original Agreement) เรียกว่า ความตกลง หุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership Agreement: Trans-Pacific SEP) ไปเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และต่อมาสหรัฐฯ ออสเตรเลีย เปรู เวียดนาม และมาเลเซียได้เข้า ร่วมการเจรจา ความตกลง TPP ซึ่งประเทศสมาชิก TPP ทั้ง ๙ ประเทศต่างเป็นสมาชิก APEC ด้วย ทั้งนี้ ประเทศ สมาชิก TPP ยังไม่มีแนวโน้มที่จะรับสมาชิกใหม่จนกว่าการเจรจาจะเสร็จสิ้น ประเด็นหลักในการเจรจา FTA ของ TPP แตกต่างจากการเจรจา FTA ทั่วไป ทั้งนี้ TPP จะครอบคลุมทั้งการขอยกเลิกภาษีนำเข้าและมาตรการกีดกันทาง การค้าที่มีใช่อำนาจขึ้นสินค้าและ บริการ และเจรจาเพื่อเอื้ออ านวยต่อการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานและการผลิตที่ ครอบคลุมประเทศสมาชิก TPP ทุกประเทศ (Full Regional Agreement) และครอบคลุมถึงประเด็นที่มีความคาบ เกี่ยวกัน รวมถึง ความสอดคล้องด้านกฎระเบียบการแข่งขันและการส่งเสริมธุรกิจ ดังนั้น การเจรจาของ TPP จะ ครอบคลุมไป ถึงเรื่องการได้มาซึ่งสินค้าและวิธีการทำธุรกิจที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหมดเพื่อไม่เป็นการเอาเปรียบ ซึ่งกัน และกัน อย่างไรก็ดี การเจรจาในรอบต่างๆ ที่ผ่านมามีประเด็นที่ไม่สามารถตกลงหรือหาข้อสรุปร่วมกันได้

คือ ๑) รูปแบบการจัดทำข้อผูกพันการเปิดตลาดสินค้า สำหรับฯ สนับสนุนรูปแบบการจัดทำข้อผูกพันการเปิด ตลาดในแบบทวิภาคีกับประเทศสหรัฐฯยังไม่ได้มีความตกลง FTA ด้วย ขณะที่ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และ สิงคโปร์สนับสนุนการเจรจาจัดทำข้อผูกพันการเปิดตลาดเดียว (Single Market Access) ๒) การลงทุน สหรัฐฯ สนับสนุนการใช้กลไกระงับข้อพิพาทระหว่างภาครัฐและเอกชน ขณะที่ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ไม่เห็นด้วย และ ๓) ทรัพย์สินทางปัญญา สหรัฐฯ ต้องการผลักดันข้อบทเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาให้มีความ เข้มข้นมากกว่าความตกลง TRIPs ภายใต้ WTO ขณะที่นิวซีแลนด์ไม่เห็นด้วย ดังนั้น การเจรจาความตกลง TPP อาจไม่สามารถบรรลุผลตามเป้าหมาย รวมทั้งยังมีเรื่องอื่นๆ ตามมา ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่ได้เข้าร่วม TPP โดยอยู่ระหว่างการประเมินท่าทีการ เจริญของประเทศสมาชิก TPP เนื่องจากประเทศไทยได้ลงนามทางการค้าเสรีกับประเทศสมาชิกของ TPP อื่นๆ ไปเกือบทั้งหมดแล้ว ยกเว้น ๔ ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา แคนาดา เม็กซิโก และชิลี ซึ่งหากประเทศไทยและ ภาควิชาอาเซียนเข้าร่วม TPP อาจทำให้ความสำคัญของอาเซียนลดความสำคัญลง จะกลายเป็นประชาคมเอเชียและ แปซิฟิก (Asia-Pacific Community: APC) ซึ่งมีนัยยะทางการเมืองระหว่างประเทศ (International Political Implication) การถ่วงดุลอำนาจในภูมิภาค และความสัมพันธ์กับประเทศนอกกลุ่ม นอกจากนี้ TPP เป็น ความตกลงทางการค้ารูปแบบใหม่ที่มีมาตรฐานสูงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกในศตวรรษที่ ๒๑ ในด้านต่างๆ เช่น การเปิดเสรีทางการค้าบริการ และการลงทุน การปฏิรูปและสร้างความสอดคล้องใน กฎระเบียบทางเศรษฐกิจ การจัดซื้อโดยรัฐ ทรัพย์สินทางปัญญา มาตรฐานด้านแรงงานและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งประเด็นเหล่านี้ ไทยยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่างๆ ข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดเสรีในภาค บริการ และการลงทุนที่ไทยจะเสียเปรียบประเทศสมาชิก TPP อื่น อาทิ สหรัฐฯ ออสเตรเลีย และสิงคโปร์ ๕๕ ซึ่งในเรื่องนี้ไทยต้องศึกษาถึงผลกระทบและประโยชน์ที่ไทยจะได้รับภายใต้เงื่อนไขโอกาสการเกิด RCEP และ เปรียบเทียบผลประโยชน์รวมทั้งผลกระทบที่ไทยจะได้รับ และในขณะเดียวกันควรต้องมีการเตรียมความพร้อมของประเทศ ทั้งในเรื่องการจัดทำการศึกษาและการปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ ให้มีความสอดคล้อง เพื่อรองรับ ผลกระทบจากการเปิดเสรีที่เกิดขึ้น เนื่องจากข้อเรียกร้องของสหรัฐคือต้องเปิดตลาดสินค้าในกลุ่มเกษตรกรรม สิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรม ซึ่งอยู่ในกลุ่มสินค้าส่งออกที่สำคัญของไทยทั้งสิ้น ดังนั้น ไทยจึงควร ต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ ให้ทันสมัยต่อสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะในสิทธิบัตรยา สิทธิบัตร พืชและสัตว์ รวมทั้งปรับปรุงที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ ภาคเอกชน การพัฒนาแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล พร้อมกับพัฒนาภาคบริการและการลงทุน ตลอดจนการสร้างเสริมความเข้มแข็งแก่ SMEs ในรูปแบบคลัสเตอร์ ๗) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนปี ๒๕๕๙-๒๕๗๓ (Sustainable Development Goals: SDGs) และกรอบความร่วมมือในกรอบความร่วมมืออื่นๆ ไทยได้ลงมติรับรองเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนปี ๒๕๕๙-๒๕๗๓ ภายใต้ ความร่วมมือของสหประชาชาติในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ โดยต้องบรรลุในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า SDGs เป็นวาระ การพัฒนาใหม่ของโลกที่จะเป็นแรงกดดันในห่วงโซ่การผลิตในอนาคตที่มุ่งเน้นความเชื่อมโยงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีหลักการ ๕Ps ได้แก่ ประชาชน โลก ความมั่งคั่ง สันติภาพ และความเป็นหุ้นส่วน ประกอบด้วยเป้าหมาย ๑๗ ข้อ๑ และเป้าหมาย ๑๖๙ ข้อ ซึ่ง SDGs นับเป็นภูมิทัศน์ใหม่ที่สร้างแนวโน้มการ เปลี่ยนแปลงของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเป็นแรงกระตุ้นและตัวเร่งในการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน และทำให้การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ตลอดจนการประกอบธุรกิจขององค์กรทั้งภาคเอกชนและภาครัฐต้องปรับตัวเพื่อก้าวไปสู่ความยั่งยืน ซึ่งประเทศไทยต้องนำเอา SDGs มาใช้เป็นแนวทาง ในการพัฒนาประเทศ๒ นอกจากนี้ ประเทศไทยได้เข้าร่วมในกรอบความร่วมมืออีกหลายกรอบ อาทิยุทธศาสตร์ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอ่าวตีดี้-เจ้าพระยา-แม่น้ำโขง ระหว่างกัมพูชา ลาว เมียนมา ไทย และเวียดนาม (Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy: ACMECS) ความร่วมมือลุ่มน้ำโขงกับญี่ปุ่น (Mekong-Japan) ความร่วมมือลุ่มน้ำโขงกับสาธารณรัฐเกาหลี (Mekong-ROK Cooperation) ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) กรอบความร่วมมือเอเชีย (Asia Cooperation Dialogue: ACD) วัตถุประสงค์โดยรวมของกรอบความร่วมมือเหล่านี้ล้วนต่างมุ่งสร้าง ความแข็งแกร่งของภูมิภาคเอเชีย ส่งเสริมความเข้าใจ ความไว้วางใจ และความร่วมมือที่จะ

นำไปสู่สันติภาพ เสถียรภาพ และความเจริญรุ่งเรือง โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและศักยภาพที่หลากหลายของประเทศสมาชิก เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ลดช่องว่างทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ซึ่งไทยควรเสริมสร้าง ๑ ได้แก่ ๑) จัดความยากจน ๒) จัดความอดอยาก ๓) การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี ๔) การศึกษาที่มีคุณภาพ ๕) ความเท่าเทียมทางเพศ ๖) สุขภาพและน้ำสะอาด ๗) การมีพลังงานสะอาดใช้อย่างเพียงพอ ๘) งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ๙) พัฒนาภาคอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานให้พร้อม ๑๐) ลดความเหลื่อมล้ำ ๑๑) สร้างให้เกิดชุมชนเมืองที่ยั่งยืน ๑๒) การบริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ ๑๓) การดูแลเรื่องสภาพภูมิอากาศ ๑๔) ดูแลทรัพยากรทางน้ำ ๑๕) ชีวิตบนพื้นดิน ๑๖) การสร้างความสงบ ความยุติธรรมและสถาบันที่เข้มแข็ง และ ๑๗) ภาควิชาความร่วมมือเพื่อผลักดันให้ถึงเป้าหมาย ๒ ประเทศไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่ กำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่าง ประเทศที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน กำกับการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไป ตามนโยบาย โดยคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้จัดตั้งกลไกคณะอนุกรรมการรวม ๓ ชุด ประกอบด้วย ๑) คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒) คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ ๓) คณะอนุกรรมการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการ พัฒนาที่ยั่งยืน โดยคณะอนุกรรมการทั้ง ๓ คณะจะต้องร่วมกันจัดทำแม่แบบ (Template) ของแผนที่นำทาง (Roadmap) การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เชื่อมโยง กับนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ วาระปฏิรูป และแผนที่นำทางของรัฐบาล ระยะที่ ๒-ระยะที่ ๓ ๖๐ บทบาทในกรอบความร่วมมือต่างๆ ให้สนับสนุนความเชื่อมโยงมากขึ้นในทุกรูปแบบเพื่อขยายโอกาสทางการค้า และการลงทุนในภูมิภาค และการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตในภูมิภาคกับห่วงโซ่การผลิตของโลก ๒.๘ การบริหารจัดการภาครัฐ ๒.๘.๑ ภาครัฐมีขนาดใหญ่และรายจ่ายประจำเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง งบประมาณ มีสัดส่วนสูง รวมทั้งโครงสร้างภาครัฐในปัจจุบันยังขาดระบบการทำงานลักษณะประจักษ์ที่เชื่อมโยงเป็น เครือข่ายแบบบูรณาการกับหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่นๆ อาทิ ธุรกิจเอกชน ประชาสังคม และประชาชน ระบบสารสนเทศและฐานข้อมูลยังไม่ได้มาตรฐาน บุคลากรภาครัฐและองค์กรรัฐวิสาหกิจตลอดจนเครือข่าย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังขาดความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ตลอดจนขาดความรู้และความกระตือรือร้นในการทำหน้าที่และพัฒนาศักยภาพตนเองและเครือข่ายไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยเฉพาะรูปแบบและ วิธีการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายใหม่ๆ ให้เป็นรูปธรรมในการสร้างมูลค่าทาง เศรษฐกิจให้กับประเทศ ยังเป็นการดำเนินการในลักษณะแยกส่วน ขาดเป้าหมายและทิศทางการดำเนินการ ร่วมกันทั้งด้านการสนับสนุนสินเชื่อ เทคโนโลยีการผลิต การตลาด กฎระเบียบและการส่งเสริมการลงทุนต่างๆ เพื่อให้เป็นฐานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้าทันกับการเปลี่ยนแปลงในทั้งในระดับภูมิภาค และโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒.๘.๒ คนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถไม่นิยมเข้ารับราชการทำให้ขาดกำลังทดแทน ข้าราชการที่เกษียณอายุ เนื่องจากรูปแบบการทำงานมีความหลากหลายมากขึ้น อาทิ การประกอบอาชีพ ที่ไม่ประจำ (Freelance) และการประกอบอาชีพไม่ประจำแบบหลายงาน (Gig Economy) ทำให้คนรุ่นใหม่ ที่มีความสามารถไม่นิยมเข้ารับราชการ เนื่องจากระบบบริหารจัดการราชการไม่สอดคล้องกับวิถีการทำงาน ของคนรุ่นใหม่ ทำให้ต้องปรับปรุงระบบการสรรหา การพัฒนา และการบริหารราชการให้มีความสอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ตลอดจนต้องสร้างโอกาสและความเป็นธรรมในการเข้ารับราชการ รวมทั้งต้อง พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐให้มีภาวะผู้นำและสามารถปรับตัวให้ทันกับยุคสังคมดิจิทัล ๒.๘.๓ การบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำและระบบการให้บริการประชาชนยัง ไม่ได้มาตรฐานสากลเมื่อเทียบกับต่างประเทศ สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากระบบบริหารราชการเป็นแบบแนวตั้ง รวมศูนย์การบริหารงานไว้ที่ส่วนกลาง มีระเบียบและขั้นตอนมาก ขาดความยืดหยุ่น ค่าใช้จ่ายไม่คล่องตัว ไม่ประหยัด และไม่สามารถบริหารงานอย่างครอบคลุมมีการบูรณาการในลักษณะแผนยุทธศาสตร์เชิงรุก ซึ่งต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจผ่านเทคโนโลยีและเครื่องมือ สื่อสาร

ที่เน้นความรวดเร็วและประสิทธิภาพให้มากขึ้น ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสื่อสาร ได้อำนวยความสะดวกให้คนในสังคมสามารถรับรู้ข่าวสารได้รวดเร็วและหลากหลายมากขึ้น ทำให้ประชาชนมีความคาดหวังที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐผ่านช่องทางที่มีความหลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น อาทิ บริการที่สำนักงานบริการ ณ จุดเดียว และบริการออนไลน์ต่างๆ ทั้งนี้ สถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) รายงานว่าในปี ๒๕๕๘ ประสิทธิภาพของ ภาครัฐอยู่ที่อันดับ ๒๗ ของโลก และเป็นอันดับสามของภูมิภาคอาเซียนรองจากสิงคโปร์และมาเลเซีย และธนาคารโลกรายงานว่าปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีคะแนนความง่ายในการประกอบธุรกิจอยู่ที่อันดับ ๔๙ ของโลก และเป็นอันดับสามของภูมิภาคอาเซียนรองจากสิงคโปร์และมาเลเซีย ๒.๘.๔ กระบวนการจัดสรรงบประมาณขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร เนื่องจากระยะเวลาในการจัดทำคำของบประมาณที่ไม่ทันต่อการแก้ปัญหาที่หลากหลายและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กระบวนการวิเคราะห์งบประมาณและจัดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการระหว่างกระทรวง ๖๑ ยังคงเป็นระบบการทำงานที่เน้นความเป็นเอกเทศของกระทรวง กรม กอง ไม่บูรณาการในการแก้ไขปัญหา ระดับชาติอย่างเท่าทัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการต่อต้านทุจริตและประพฤติมิชอบที่เกี่ยวข้องและมีโยงใยทั้ง ภาครัฐ เอกชน และองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ตลอดทั้งขาดการบูรณาการในมิติต่างๆ การจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่ที่มีสภาพเป็นเบี้ยหัวแตกไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการแก้ไขปัญหาอย่างทั่วถึง แผนพัฒนาจังหวัดซึ่งเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่ยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควรใน หลายจังหวัด รวมทั้งขาดกลไกและช่องทางที่สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบ กระบวนการดำเนินงานและงบประมาณของภาครัฐ ทำให้กระบวนการจัดทำนโยบาย แผนงาน โครงการ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ของสังคมไทยอย่างแท้จริง ๒.๘.๕ การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายไปในวงกว้างทั้งในภาครัฐ เอกชน และ องค์กรเอกชน นำไปสู่ความไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของภาครัฐ เกิดความชะงักงันการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนนานาชาติขาดความเชื่อถือในการร่วมสัมพันธไมตรี รวมทั้งการ ร่วมมือด้านความมั่นคง การค้าการลงทุน ธุรกิจ และการเมืองด้านต่างๆ โดยผลการประเมินขององค์กรเพื่อ ความโปร่งใสนานาชาติ พบว่า พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยได้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index: CPI) เพียงร้อยละ ๓๘ อยู่อันดับที่ ๗๖ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๖๘ ประเทศทั่วโลก รองจากประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย สาเหตุสำคัญเนื่องจากขาดความต่อเนื่องและล่าช้าในการขับเคลื่อนการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนมี พฤติกรรมในการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางมิชอบ โดยเฉพาะการนำระบบอุปถัมภ์มาใช้ในการปฏิบัติราชการ การดำเนินงานขาดการบูรณาการของหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน นอกจากนี้การแก้ไข ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบจะเน้นเฉพาะการทุจริตที่เกิดจากภาครัฐ โดยยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับ การทุจริตที่เกิดมาจากภาคอื่นๆ เท่าที่ควร ในขณะที่ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ และองค์กรภาคเอกชนมีสัดส่วน การทุจริตและประพฤติมิชอบสูงขึ้นเป็นลำดับ ตลอดจนยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งขนาดและความรุนแรง รวมทั้ง มีความเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายทั้งในและนอกประเทศมากขึ้น ๒.๘.๖ รัฐวิสาหกิจมีการกำกับดูแลที่ขาดแผนการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์อย่างมี ประสิทธิภาพและมีการบริหารที่ซับซ้อน ส่งผลให้มีการดำเนินงานที่ด้อยประสิทธิภาพ รัฐวิสาหกิจหลาย แห่งประสบภาวะการขาดทุน ขาดสภาพคล่อง และมีหนี้สินเป็นจำนวนมาก โครงสร้างการกำกับดูแล รัฐวิสาหกิจขาดความเป็นเอกภาพ ขาดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการแทรกแซงหรือครอบงำ การดำเนินงานจากหลายหน่วยงาน เกิดช่องทางและความเสี่ยงต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบได้ นอกจากนี้ รัฐวิสาหกิจด้านโครงสร้างพื้นฐานหลักยังทำหน้าที่ทั้งผู้ควบคุมกำกับและปฏิบัติซึ่งไม่เป็นธรรมกับภาคเอกชน ที่เข้ามาลงทุนแข่งขันในขณะที่ผู้บริโภคไม่มีหลักประกันที่จะได้รับการบริการอย่างมีมาตรฐานทั้งความต้องการ สินค้าและบริการที่มีคุณภาพในราคาที่ยุติธรรม ๒.๘.๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชน ที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสเท่าที่ควร รวมทั้งไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากโครงสร้างอำนาจส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น มีความเหลื่อมล้ำ รวมศูนย์อำนาจใน การบริหารราชการส่วนกลางมากกว่ากระจายสู่พื้นที่ปฏิบัติขาดระบบการทำงานที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย แบบบูรณาการโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง การบริหารงานส่วนท้องถิ่นยังมีปัญหาความไม่ชัดเจนในการ

แบ่ง การกิจให้เหมาะสมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การถ่ายโอน
บุคลากรระหว่างส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่นยังไม่คล่องตัว มีการถ่ายโอนภารกิจให้กับท้องถิ่นที่ยังไม่มี ความพร้อม
เพียงพอรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน ๖๒ ยังไม่ตระหนักถึง
ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน นอกจากนี้การได้มาของอนาจในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง
อาจยังไม่โปร่งใสเพียงพอ รวมทั้งการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ ท้องถิ่นยังขาดระบบที่มีประสิทธิภาพ
เท่าที่ควร ๒.๘.๘ กฎหมายหลายฉบับยังไม่ได้มาตรฐานสากลเนื่องจากล้าสมัยและกระบวนการตรากฎหมายยังมี
จุดอ่อนหลายประการ อาทิ มีความล่าช้า ขาดการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ขาดการเตรียมความพร้อมให้กับ
ผู้นำไปปฏิบัติขาดการวิเคราะห์ผลกระทบอย่างรอบด้าน มุ่งควบคุมมากกว่า ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในระยะยาว มี
การรวมอำนาจไว้ที่องค์กรระดับสูง การบังคับใช้กฎหมายยังไม่มี ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้ถูกบังคับใช้กฎหมายไม่มี
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและขั้นตอน กระบวนการยุติธรรมอย่างเพียงพอทำให้เกิดการถูกเอาเปรียบและ
ได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ประกอบกับ การเข้าร่วมลงนามในพิธีสาร ทรานซาร์ และข้อผูกพันอื่นๆ ภายใต้วาม
ร่วมมือขององค์กรระหว่างประเทศต่างๆ ของประเทศไทย อาทิ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนายั่งยืน (Sustainable
Development Goals) พันธกรณี สหประชาชาติเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการเข้าร่วมเป็นรัฐภาคีของ
อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้าน การทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (UNCAC) เพื่อร่วมกันป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับ
สากล เป็นเงื่อนไขให้ ภาครัฐต้องปรับปรุงกฎ ระเบียบตลอดจนแนวปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐานสากล สอดคล้องกับ
พันธกรณีที่ ประเทศไทยได้ทำความตกลงไว้กับต่างประเทศเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ได้อรับ
ลงนามไว้ ๒๘๘ ระบบและกระบวนการยุติธรรมบางส่วนยังขาดประสิทธิภาพ และไม่สามารถ อำนวยความยุติธรรม
ได้อย่างเสมอภาค เป็นธรรม และไม่สอดคล้องกับความเป็นสากล เนื่องจากโครงสร้าง องค์กรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ
ยุติธรรมมีลักษณะเป็นแบบรวมศูนย์อำนาจบางครั้งถูกแทรกแซงจากการเมือง การบังคับใช้กฎหมายและกระบวนการ
ยุติธรรมขององค์กรที่เกี่ยวข้องขาดความโปร่งใส มีการทุจริต ปฏิบัติงานแบบสองมาตรฐาน ทั้งในการสอบสวน
สืบสวน การสั่งฟ้องและการพิจารณาคดี ตลอดจนขาดระบบ การประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของกระบวนการ
ยุติธรรมที่สามารถสะท้อนถึงสาระของภารกิจสำคัญ รวมทั้งอาจมีการใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ของคนบางกลุ่ม และ
ความล่าช้าในกระบวนการพิจารณาและ ตัดสินคดีต่างๆ ส่วนที่ ๓ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วง
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ส่วนที่ ๓ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนา
ฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งแปลง ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนา ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่ง
เตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็น ประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง
ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบ วิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี
๒๕๗๙ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีเป็นกรอบ ที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์
และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปี ต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการ
พัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึง จุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและ
ความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้ การพัฒนาในด้านต่างๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์
ชาติระยะ ๒๐ ปีทั้งนี้โดยได้คำนึงถึง การต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป
ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนา
ได้ ดังนี้ ๑. วัตถุประสงค์ ๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย
ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่"ดี ครอบคลุมอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มี
ทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนานตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและ
สังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึง ทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนา
ศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมี ความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ ๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมี
ความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของ ฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมาก
ขึ้น สร้างความเข้มแข็งของ เศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ ๑.๔ เพื่อรักษาและ

ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุน การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา ๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนากลุ่มจังหวัดและเมืองเพื่อรองรับ การพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ ๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและ สร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก ๖๔ ๒. เป้าหมายรวม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐาน ที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความ รับผิดชอบและ ท ะปรีชชาญต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย ๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕ ๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐาน บริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและ ขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการ ฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ ภูมิภาค เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของ ภาคการผลิตและบริการ ๒.๔ ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำโดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน ๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และ เพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการ กำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วน การพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออก ของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น ๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจาย อำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่า ลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดท ำโดยสถาบันการพัฒนานานาชาติและ อันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพ สูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและ ปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ภาคกลาง : พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำ ศูนย์กลางการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานโลก และศูนย์รวมการท่องเที่ยวของเอเชีย

- ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของฐานอุตสาหกรรมเดิมและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ เพื่อยกระดับฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของภาคกลางให้เป็นศูนย์อุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ๒) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความทันสมัยและเป็นสากล เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ภาคกลางเป็นฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐานโลก สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของประเทศ
- ๓) ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและภาพลักษณ์ที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มศักยภาพของภาคกลางให้เป็นศูนย์รวมการท่องเที่ยวของเอเชียที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการใช้น้ำในภาคตะวันออก ระหว่างภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรมการท่องเที่ยวและชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ (ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท อ่างทอง)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ ระยะ ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑)
ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนา
จังหวัด ดังนี้

วิสัยทัศน์ : “แหล่งอาหารปลอดภัย ท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ ทรัพยากรน้ำสมดุลยั่งยืน”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับกระบวนการผลิตการตลาด และระบบ Logistics

อาหารปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

เป้าประสงค์รวม

๑. เป็นฐานการผลิตและส่งออกสินค้าอาหารปลอดภัยที่สำคัญระดับประเทศ
๒. อนุรักษ์มรดกทางประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรมและธรรมชาติ เพื่อเพิ่มมูลค่า
๓. บริหารจัดการน้ำอย่างพอเพียง และเป็นธรรม

แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง

วิสัยทัศน์จังหวัดอ่างทอง

“อ่างทองเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว แหล่งผลิตอาหารปลอดภัย น่าเที่ยว”

พันธกิจของจังหวัด

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตและการบริโภค ส่งเสริมการรวมกลุ่ม และส่งเสริมการตลาด อาหารปลอดภัย บนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และนวัตกรรมการผลิต เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะประชาคมอาเซียน

๒. พัฒนาสถาบันชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาสังคมตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข การพัฒนาให้ควบคู่ไปกับการรักษาสภาพแวดล้อมและการรักษาภูมิปัญญาของชุมชน ให้สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวสร้างงานสร้างรายได้

๓. พัฒนาศักยภาพและครอบครัว ให้มีสุขภาพที่ดี มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ดี มีคุณธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าประสงค์จังหวัด

๑. ส่งเสริมกระบวนการผลิตและจำหน่ายอาหารปลอดภัยให้มมาตรฐานรวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อสร้างรายได้ใหม่และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ เพื่อสร้างฐานรายได้ใหม่ให้กับชุมชนสามารถเป็นฐานสร้างรายได้ให้กับชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาชุมชนน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข

๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ระดับมาตรฐานสากล

๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาคนทุกกลุ่มวัยให้มีศักยภาพ มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา จิตสำนึก มุ่งสู่สถาบันครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และสังคมมั่นคง ดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์และศิลปวัฒนธรรมนำไปสู่การท่องเที่ยวและเผยแพร่สู่ประชาคมอาเซียน

๒. เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ประชาชนสามารถจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง

๓. เพื่อรักษาความสมดุลของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔. เพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส ให้แก่ประชาชน

๕. เพื่อปรับระบบการผลิตและจำหน่ายอาหารปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน

๖. เพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าอาหารปลอดภัยไปสู่การท่องเที่ยว

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุน การปลูกจิตสำนึกให้มีความนิยมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุน กลุ่มแรงงาน กลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และกลุ่มผู้ว่างงาน ให้เกิดอาชีพสามารถดำรงชีพได้

๑.๓ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพ และเบี้ยความพิการให้คนพิการอย่างครอบคลุม และทั่วถึงในทุกๆ ปี

๑.๔ ส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และเยาวชนในท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้

ได้รับอาหารเสริม(นม) อาหารกลางวัน ครบทุกมื้ออย่างทั่วถึง

๑.๕ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษา และภาษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ

- ป้องกัน รักษาโรคให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๑.๗ ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน บำบัด รักษา และแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน
- ๑.๘ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนส่วนรวมโดยตรงในกรณีฉุกเฉิน หรือจาก
 ๑.๖ ส่งเสริม สาธารณภัยต่าง ๆ
- สนับสนุน ๑.๙ ส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ครอบครัว ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วย HIV และ
 ผู้ป่วยโรคไข้หวัดนก
- ๑.๑๐ การปรับปรุงสุขาภิบาลชุมชน และสถานที่
- ๑.๑๑ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการกีฬา และนันทนาการของจังหวัดในทุกระดับ
- ๑.๑๒ เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน
- ๑.๑๓ ส่งเสริม และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว
 และท้องถิ่น
- ๑.๑๔ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาทุกกลุ่มวัยให้มีศักยภาพ พร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มี
 จิตสำนึก มุ่งสู่สถาบันครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์ และฟื้นฟู สืบทอดขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ทำนุบำรุงศาสนสถาน และกิจกรรมทางศาสนา

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน การดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ และศิลปวัฒนธรรม นำสู่การท่องเที่ยว และ เผยแพร่สู่ประชาคมอาเซียน

๒.๓ ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี สืบค้น ประวัติศาสตร์

๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ทุกท้องถิ่นมีข้อมูลประวัติศาสตร์ ข้อมูลของพื้นที่ และการวิจัย ชุมชน

๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่พิพิธภัณฑ์ตำนานเมืองอ่างทอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๓.๑ พัฒนา และส่งเสริมอาชีพ ฝึกทักษะ และส่งเสริมการบริหารจัดการตลาด

๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุน สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP SMEs วิสาหกิจชุมชน ทั้งการพัฒนา รูปแบบ ผลิตภัณฑ์คุณภาพ และเพิ่มช่องทางการจำหน่าย

๓.๓ ส่งเสริม และพัฒนาการเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ ส่งเสริมปศุสัตว์ ประมง และอาหารให้ปลอดภัยได้มาตรฐาน

๓.๔ จัดตั้งศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเรียนรู้การเกษตร

๓.๕ ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อม (SMEs) ขนาดกลาง พร้อมจัดหาเงินลงทุน

๓.๖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตอันดีงามของประชาชนในท้องถิ่น

๓.๗ ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมกลุ่มออมทรัพย์

๓.๘ ส่งเสริม สนับสนุน การประกอบอาชีพของผู้ยากจน

๓.๙ ส่งเสริมการลงทุน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มุ่งเน้นการพึ่งพาตนเอง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๑๐ การเตรียมความพร้อมผู้ผลิต/ผู้ประกอบการทุกภาคส่วน เพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปี ๒๕๕๘

๓.๑๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าอาหารปลอดภัยไปสู่การท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑ พัฒนาให้มีการจัดทำฐานข้อมูลเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำให้เป็นปัจจุบัน

๔.๒ ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลด้านผังเมือง/ผังชุมชนมาเป็นข้อมูลประกอบการวางแผน

๔.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคม สะพาน ท่อระบายน้ำ ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๔.๔ ขุดลอกคลอง พัฒนาแหล่งน้ำ คลองระบายน้ำให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่

๔.๕ ก่อสร้างพนังกั้นน้ำ ป้องกันตลิ่งพัง

๔.๖ ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ ป้องกันตลิ่งพัง

๔.๗ ส่งเสริม สนับสนุน โครงการแก้มลิง และการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก

๔.๘ ส่งเสริม สนับสนุน ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการของท้องถิ่น เช่น ไฟฟ้า ประปา

โทรศัพท์ ฯลฯ

๕.๙ ส่งเสริม สนับสนุน การบูรณาการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วมของเอกชน และชุมชน

๕.๒ การปลูกจิตสำนึกให้เอกชน และชุมชน รักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๕.๓ ฝึกระวังทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมโดยให้เอกชน และชุมชนมีส่วนร่วม

๕.๔ ส่งเสริม และสนับสนุน พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๕.๕ ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในชุมชน

๕.๖ ศึกษา วิจัย ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๕.๗ ส่งเสริม และพัฒนาให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม เป็นไปตามผังเมือง การขุด ดิน ถมดิน และการควบคุมอาคาร

๕.๘ บูรณาการแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมระหว่างองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการในเขตจังหวัด

๕.๙ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และบำบัดน้ำเสีย อย่างยั่งยืน

๕.๑๐ ส่งเสริม สนับสนุน การบริหารจัดการเตาเผาขยะแบบครบวงจรในจังหวัดอ่างทอง

๕.๑๑ ส่งเสริม สนับสนุน การใช้พลังงานทดแทน และพลังงานจากธรรมชาติ

๕.๑๒ ปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนรักษาความสมดุลของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕.๑๓ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำผังเมืองชุมชนให้ครบทั้งจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหาร

จัดการที่ดี

๖.๑ การบริหารในระบบบูรณาการร่วมกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๒ ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๖.๓ ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการเมือง การปกครอง สังคม เศรษฐกิจ และการมีส่วนร่วมตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมือง โดยมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

๖.๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของจังหวัดอ่างทอง และพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๕ พัฒนาสถานที่ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๖ การส่งเสริมพัฒนางานวิจัยชุมชน และการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาท้องถิ่น

๖.๗ ส่งเสริม และควบคุมสุสาน และฌาปนสถานเพื่อการบริหารจัดการที่ดี

๖.๘ ส่งเสริม สนับสนุน การประชาสัมพันธ์ และการเผยแพร่การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

๖.๙ การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจ การบูรณาการร่วมกันในการทำกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่ประชาชน

๖.๑๐ การปรับปรุง และพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๑๑ ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพ และการบริหารงานศูนย์รวมข้อมูล จัดซื้อจัดจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับอำเภอ เพื่อเสริมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการท้องถิ่นไทยใสสะอาด

๖.๑๒ ปรับปรุงโครงสร้าง เพื่อรองรับงานการถ่ายโอนภารกิจจากทุกส่วนราชการ

๖.๑๓ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต

๖.๑๔ ส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาล และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๗.๑ ส่งเสริม สนับสนุน การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติด รวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

๗.๒ ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินการตามแนวทางนโยบายรัฐบาล จังหวัด และ ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง

๗.๓ ดำเนินการ หรือประสานงานทุกภาคส่วนราชการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน แนวนโยบายของรัฐบาล

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

“ตำบลโรงช้างชุมชนน่าอยู่ สังคมเป็นสุข ปลอดภัยจากมลพิษ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
๔. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนต้องได้รับสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ประชาชนมีสุขภาพดี มีการศึกษา มีอาชีพ มีรายได้ อย่างเพียงพอ
๓. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
๔. ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้ดีขึ้น
๕. สิ่งแวดล้อมไม่มีมลพิษ

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ

๑. จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่
๒. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ
๓. ให้มีการบำรุงรักษาทั้งทางบกและทางน้ำ

เป้าประสงค์

ตำบลโรงช้างเป็นเมืองน่าอยู่ มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานภายในตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาลนท่น ท่อระบายน้ำ ขุดลอกคลอง สะพาน และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น	๑.จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้น ๒.จำนวนถนน ท่อระบายน้ำ ฯลฯที่ได้รับการบำรุงรักษา
๒. พัฒนาระบบไฟฟ้าสาธารณะ	๑. จำนวนไฟฟ้าสาธารณะภายในตำบลที่เพิ่มขึ้น
๓. ขุดลอกคลอง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑. ร้อยละของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภคได้รับการปรับปรุงให้ใช้ได้
๔. ก่อสร้างและปรับปรุงระบบประปา	๑. จำนวนระบบประปาที่ได้รับการก่อสร้าง / บำรุงรักษา

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กองช่าง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด **ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่**
รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

ส่งเสริมทางการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

ประชาชนมีสุขภาพดี มีการศึกษา มีอาชีพ มีรายได้ อย่างเพียงพอ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑) ร้อยละของประชาชนในชุมชนมีสุขภาพดี มีการศึกษา มีอาชีพ มีรายได้ อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การเพิ่มช่องทาง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง	๑. ร้อยละของประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง
๒. การส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาในโรงเรียนและนอกโรงเรียน	๑. ร้อยละของสื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนระดับก่อนปฐมวัย
๓. การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและสวัสดิการที่ดีของประชาชน	๑. จำนวนร้อยละของประชาชนที่ได้ออกกกำลังกายสม่ำเสมอ ๒. สัดส่วนของประชากรเจ็บป่วยลดลง
๔. จัดสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และการฝึกอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ	๑. เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการฝึกอบรมครบถ้วน
๕. การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพในชุมชน	๑. ร้อยละของประชาชนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพในชุมชน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด ,กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

พันธกิจ

ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

เป้าประสงค์

ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละของประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้นำในเรื่องยาเสพติด และ สาธารณสุข	๑. ร้อยละของผู้นำและผู้เข้ารับการฝึกอบรม นำความรู้เรื่องยาเสพติดและสาธารณสุขไป ปฏิบัติใช้ได้
๒. ฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพ อปพร.ตำบล	๑. ร้อยละของ อปพร.ตำบล ได้เข้ารับการ ฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพ
๓. การป้องกันการเกิดอัคคีภัย	๑. ร้อยละของประชาชนมีการป้องกันการเกิด อัคคีภัย
๔. ติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่ตำบลโรงช้าง	๑. ร้อยละของพื้นที่ตำบลโรงช้างที่ติดตั้ง กล้องวงจรปิด
๕. จัดทำประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบล	๑. ร้อยละของประชาชนเข้าร่วมจัดทำ ประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบล
๖. การแข่งขันกีฬาตำบล	๑. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาตำบล
๗. สนับสนุนศูนย์ป้องกันยาเสพติดระดับตำบล	๑. ศูนย์ป้องกันยาเสพติดระดับตำบลได้รับ การสนับสนุน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด ,กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

ประชาชนได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยว สนับสนุนการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมอันดีของตำบล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละของประชาชนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมอันดีของตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม
๒. การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ร้อยละของประชาชนมีการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นและรัฐพิธีที่สำคัญ	ร้อยละของประชาชนเข้าร่วมและส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นและรัฐพิธีที่สำคัญ
๔. ปรับปรุงดูแลรักษาโบราณสถานและโบราณวัตถุ	ร้อยละของโบราณสถานและโบราณวัตถุอยู่ในสภาพดี

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด ,กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
พันธกิจ

ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

อนุรักษ์ ป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อมภายในตำบลโรงช้าง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ประชาชนอนุรักษ์ ป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อมในตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องการใช้พลังงานทดแทน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ร้อยละของประชาชนใช้พลังงานทดแทน และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๒. ดูแลรักษา ต้นไม้ตามโครงการ	ร้อยละของต้นไม้ตามโครงการมีการเจริญเติบโตดี
๓. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์พลังงาน	ร้อยละของประชาชนอนุรักษ์พลังงาน
๔. จัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอยเพิ่มเติม	ร้อยละของถังขยะในพื้นที่
๕. จัดเก็บและคัดแยกขยะ	ร้อยละของประชาชนจัดเก็บและคัดแยกขยะ
๖. จัดซื้อถังขยะแยกประเภท	มีถังขยะแยกประเภทรองรับขยะ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด ,ส่วนการศึกษา

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔) การกาจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

แผนงาน

๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๓) แผนงานการศึกษา

๔) แผนงานสาธารณสุข

๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์

๖) แผนงานเคหะและชุมชน

๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ

๙) แผนงานการเกษตร

๑๐) แผนงานการพาณิชย์

๑๑) แผนงานงบกลาง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของอบต.มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างมีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการ โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มาตรการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล

โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และ
พร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคม
การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

๑) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- ๑.๑ ราษฎรไม่มีอาชีพเสริม
- ๑.๒ ไม่มีระบบประกันราคาสินค้าเกษตร
- ๑.๓ ราษฎรขาดที่ทำกินในการเกษตร
- ๑.๔ ราษฎรขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ
- ๑.๕ ราษฎรไม่มีการปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเอง
- ๑.๖ ราษฎรไม่มีการรวมกลุ่ม

๒) ปัญหาด้านสังคม

- ๒.๑ ด้านครอบครัวและชุมชน
 - ๒.๑.๑ ไม่มีระบบการเรียนรู้และการรวมกลุ่มอย่างถาวร
 - ๒.๑.๒ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง
 - ๒.๑.๓ เด็กก่อนวัยเรียนได้รับการดูแลไม่เหมาะสมกับวัย
 - ๒.๑.๔ คนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวม
 - ๒.๑.๕ การป้องกันโรคติดต่อในท้องถิ่นไม่ดีเท่าที่ควร
 - ๒.๑.๖ ไม่มีแหล่งเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นสาธารณะ
- ๒.๒ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - ๒.๒.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังไม่เพียงพอ
- ๒.๓ ด้านกีฬาและนันทนาการ
 - ๒.๓.๑ ขาดผู้นำด้านการกีฬาในชุมชน กิจกรรมไม่ต่อเนื่อง
 - ๒.๓.๒ ชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกายและที่พักผ่อนไม่เพียงพอ
- ๒.๔ ด้านยาเสพติด
 - ๒.๔.๑ การให้ความรู้แก่ชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาเสพติดไม่ทั่วถึง
 - ๒.๔.๒ ยาเสพติดแพร่ระบาด

๓) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๓.๑ ด้านคมนาคม
 - ๓.๑.๑ การเดินทางถนนบางสายไม่สะดวก เนื่องจากเป็นถนนลูกรัง
- ๓.๒ ด้านสาธารณูปโภค
 - ๓.๒.๑ ระบบไฟฟ้า ประปา ไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน
 - ๓.๒.๒ ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ

๔) ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

- ๔.๑ แหล่งน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภค
 - ๔.๑.๑ ขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง
 - ๔.๑.๒ ราษฎรไม่มีภาชนะเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง
 - ๔.๑.๓ ราษฎรขาดระบบประปาที่ดีในหมู่บ้าน
 - ๔.๑.๔ ราษฎรขาดระบบชลประทานที่ดี
 - ๔.๑.๕ ไม่มีทางระบายน้ำและแหล่งเก็บกักน้ำธรรมชาติ

- ๔.๑.๖ ไม่มีคูระบายน้ำ และทำนบกั้นน้ำ
- ๔.๑.๗ คู คลอง และเหมืองขาดการปรับปรุงดูแล
- ๔.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
 - ๔.๒.๑ ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่อย่างเต็มที่
 - ๔.๒.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน
 - ๔.๒.๓ แหล่งน้ำมีไม่เพียงพอ
- ๕) ปัญหาด้านสาธารณสุข**
 - ๕.๑ ป้องกันโรคระบาด โรคติดต่อ
 - ๕.๑.๑ การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ
 - ๕.๑.๒ ขาดความรู้ในเรื่องสุขภาพอนามัยการป้องกันและการส่งเสริมสุขภาพ
- ๖) ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร**
 - ๖.๑ ด้านการเมือง การปกครอง
 - ๖.๑.๑ ขาดกระบวนการเรียนรู้ทางการเมือง
 - ๖.๑.๒ ประชาชนไม่เข้าใจการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง
 - ๖.๒ ด้านการเมือง - การบริหาร
 - ๖.๒.๑ บุคลากรมีไม่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 - ๖.๒.๒ ไม่มีอาคารที่ทำการที่เหมาะสม
- ๗) ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม**
 - ๗.๑ ด้านการศึกษา
 - ๗.๑.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาไม่เพียงพอ
 - ๗.๑.๒ ขาดเงินทุนและโอกาสในการศึกษาต่อ
 - ๗.๑.๓ สถานศึกษาไม่ได้มาตรฐานเมื่อเทียบกับสถานศึกษาในชุมชนเมือง
 - ๗.๑.๔ เด็กก่อนวัยเรียน ไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม
 - ๗.๑.๕ เด็ก เยาวชน ประชาชน ให้ความสำคัญกับการกีฬาน้อย
 - ๗.๒ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม
 - ๗.๒.๑ ขาดการรณรงค์ฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี
 - ๗.๒.๒ ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนวัด
- ๘) ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
 - ๘.๑ ด้านแหล่งน้ำธรรมชาติ
 - ๘.๑.๑ ขาดงบประมาณในการพัฒนา
 - ๘.๑.๒ ขาดการมีส่วนร่วมในการปลูกต้นไม้ตามถนน ริมแม่น้ำลำคลอง ตลอดจนการดูแลสถานที่สาธารณะ

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตขององค์การ บริหารส่วนตำบล

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายใน ของท้องถิ่น

ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส(Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ

เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง โดยใช้เทคนิค SWOT analysis มีดังนี้

จุดแข็ง (Strengths: S)

๑. พื้นที่การปกครองในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง ไม่กว้าง เขตการรับผิดชอบไม่มากทำให้ง่ายแก่การบริหาร
๒. ราษฎรในชุมชนไม่หนาแน่นส่วนมากเป็นคนในพื้นที่สะดวกในการติดต่อประสานงานในการทำโครงการและกิจกรรม
๓. การเมืองในพื้นที่ไม่แรง ประชาชนส่วนมากอยู่กันแบบเครือญาติ
๔. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง
๕. พื้นที่ตำบลโรงช้างเป็นที่ราบลุ่มเหมาะที่จะทำการเกษตร ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างเป็นองค์กรขนาดเล็ก เจ้าหน้าที่ไม่มากและเป็นคนในพื้นที่ รู้สภาพแวดล้อมในท้องถิ่นเป็นอย่างดี

จุดอ่อน (Weaknesses: W)

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างเป็นองค์กรขนาดกลาง รายได้น้อยงบประมาณมีจำกัด
๒. พนักงานและเจ้าหน้าที่มีน้อยไม่พอกับปริมาณงานและภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
๓. สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมถึง ในฤดูฝน และขาดแคลนน้ำในหน้าแล้ง
๔. บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในกฎระเบียบ และข้อปฏิบัติต่างๆ
๕. เครื่องมือ และอุปกรณ์ ไม่พอกับเจ้าหน้าที่ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า

โอกาส (Opportunities: O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่นระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ เป็นต้น
๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการกระจายอำนาจการบริหารให้ท้องถิ่นดำเนินการเองตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนด
๔. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอด วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น
๕. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง
๖. รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและสิ่งเสพติด
๗. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุน “ โครงการเศรษฐกิจพอเพียง ” ตามแนวพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ

๘. รัฐบาลมีนโยบายให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T)

๑. สถานะการทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๒. สถานะการทางการเมืองส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๓. การเปลี่ยนรัฐบาลทำให้นโยบายเปลี่ยนแปลง และไม่ต่อเนื่อง
๔. ชุมชนและประชาชนขาดการร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมหากฎเกณฑ์ทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

บริบทภายใน

ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยฉุดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้าน

การยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๕๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริหารสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและ

ภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการ รักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลัง เพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้ง การคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อ รายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

บริบทภายนอก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้ว ค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้าย แรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาส อย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พัก อาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่ พัฒนาแล้ว

การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็น รูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการ ผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษ ภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการ ปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลาย ประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ใน ประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้

แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลผลิตการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึงยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วน

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนา สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการชุมชน	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการเกษตร	กองช่าง	สำนักงาน ปลัด กองคลัง
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การศึกษา สุขภาพอนามัย และ คุณภาพชีวิต	ด้านบริการชุมชน ด้านการดำเนินงาน ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ แผนงานการศึกษา แผนงานงบกลาง แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	กองการศึกษาฯ สำนักงานปลัด	กองคลัง
๓	ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งใน ชุมชน	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ชุมชน แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักงานปลัด กองช่าง กองการศึกษาฯ	กองคลัง
๔	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ด้านบริการชุมชน	แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	สำนักงานปลัด กองการศึกษาฯ กองช่าง	กองคลัง
๕	ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักงานปลัด กองช่าง	กองคลัง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา สาธารณสุขโรคสาธารณสุขการและ โครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๘	๘๐,๐๐๐	๘	๘๐,๐๐๐	๘	๘๐,๐๐๐	๘	๘๐,๐๐๐	๘	๘๐,๐๐๐	๔๐	๔๐๐,๐๐๐
รวม	๘	๘๐,๐๐๐	๘	๘๐,๐๐๐	๘	๘๐,๐๐๐	๘	๘๐,๐๐๐	๘	๘๐,๐๐๐	๔๐	๔๐๐,๐๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การศึกษา สุขภาพอนามัย และ คุณภาพชีวิต ๒.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	๒	๘๐,๐๐๐	๒	๘๐,๐๐๐	๒	๘๐,๐๐๐	๒	๘๐,๐๐๐	๒	๘๐,๐๐๐	๑๐	๔๐๐,๐๐๐
๒.๒ แผนงานการศึกษา	๓๐	๑,๔๘๕,๐๐๐	๓๐	๑,๔๘๕,๐๐๐	๓๐	๑,๔๘๕,๐๐๐	๓๐	๑,๔๘๕,๐๐๐	๓๐	๑,๔๘๕,๐๐๐	๑๕๐	๗,๔๒๕,๐๐๐
๒.๓ แผนงานสาธารณสุข	๒๑	๔๖๕,๐๐๐	๒๑	๔๖๕,๐๐๐	๒๑	๔๖๕,๐๐๐	๒๑	๔๖๕,๐๐๐	๒๑	๔๖๕,๐๐๐	๑๐๕	๒,๓๒๕,๐๐๐
๒.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๔	๒๑๖,๐๐๐	๔	๒๑๖,๐๐๐	๔	๒๑๖,๐๐๐	๔	๒๑๖,๐๐๐	๔	๒๑๖,๐๐๐	๒๐	๑,๐๘๐,๐๐๐
๒.๕ แผนงานบริหารทั่วไป	๓	๑,๓๗๕,๐๐๐	๓	๑,๓๗๕,๐๐๐	๒	๓๕๐,๐๐๐	๒	๓๕๐,๐๐๐	๒	๓๕๐,๐๐๐	๑๒	๓,๘๐๐,๐๐๐
๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	๒๑	๑,๔๙๐,๐๐๐	๒๑	๑,๔๙๐,๐๐๐	๒๒	๑,๖๐๐,๐๐๐	๒๑	๑,๕๙๐,๐๐๐	๒๑	๑,๕๙๐,๐๐๐	๑๐๖	๗,๗๖๐,๐๐๐
รวม	๘๑	๕,๑๑๑,๐๐๐	๘๑	๕,๑๙๑,๐๐๐	๘๒	๔,๑๙๖,๐๐๐	๘๑	๔,๒๖๖,๐๐๐	๘๑	๔,๒๖๖,๐๐๐	๔๐๖	๒๓,๐๓๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคมและเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน												
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๘	๗๐๐,๐๐๐	๘	๗๐๐,๐๐๐	๘	๗๐๐,๐๐๐	๘	๗๐๐,๐๐๐	๘	๗๐๐,๐๐๐	๔๐	๓,๕๐๐,๐๐๐
๓.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑๑	๑,๐๔๕,๐๐๐	๑๑	๑,๐๔๕,๐๐๐	๑๑	๑,๐๔๕,๐๐๐	๑๑	๑,๐๔๕,๐๐๐	๑๑	๑,๐๔๕,๐๐๐	๕๕	๕,๒๒๕,๐๐๐
๓.๓ แผนงานเคหะ และชุมชน	๒	๑๕๐,๐๐๐	๒	๑๕๐,๐๐๐	๒	๑๕๐,๐๐๐	๒	๑๕๐,๐๐๐	๒	๑๕๐,๐๐๐	๘	๗๕๐,๐๐๐
รวม	๒๑	๑,๘๙๕,๐๐๐	๒๑	๑,๘๙๕,๐๐๐	๒๑	๑,๘๙๕,๐๐๐	๒๑	๑,๘๙๕,๐๐๐	๒๑	๑,๘๙๕,๐๐๐	๑๐๕	๙,๔๗๕,๐๐๐
๔.ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น												
๔.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๖๕	๓,๓๕๐,๐๐๐
รวม	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๑๓	๖๗๐,๐๐๐	๖๕	๓,๓๕๐,๐๐๐
๕.ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
๕.๑ แผนงานการเกษตร	๙	๓๑๐,๐๐๐	๙	๓๑๐,๐๐๐	๙	๓๑๐,๐๐๐	๙	๓๑๐,๐๐๐	๙	๓๑๐,๐๐๐	๔๕	๑,๕๕๐,๐๐๐
๕.๒ แผนงานเคหะและชุมชน	๕	๗๒๐,๐๐๐	๕	๗๒๐,๐๐๐	๕	๗๒๐,๐๐๐	๕	๗๒๐,๐๐๐	๕	๗๒๐,๐๐๐	๒๕	๓,๖๐๐,๐๐๐
รวม	๑๔	๑,๐๓๐,๐๐๐	๑๔	๑,๐๓๐,๐๐๐	๑๔	๑,๐๓๐,๐๐๐	๑๔	๑,๐๓๐,๐๐๐	๑๔	๑,๐๓๐,๐๐๐	๗๐	๕,๑๕๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๓๗	๘,๗๘๖,๐๐๐	๑๓๗	๘,๘๖๖,๐๐๐	๑๓๘	๘,๘๗๑,๐๐๐	๑๓๗	๘,๙๔๑,๐๐๐	๑๓๗	๘,๙๔๑,๐๐๐	๖๘๖	๔๑,๔๐๕,๐๐๐

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการและ โครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ แผนงานเคหะและ ชุมชน ๑.๒ แผนงานการเกษตร	๒๑ ๓	๑๙,๑๓๕,๐๐๐ ๑๒๐,๐๐๐	๓๑ ๓	๒๒,๔๐๕,๐๐๐ ๑๒๐,๐๐๐	๓๗ ๔	๒๓,๕๗๐,๐๐๐ ๑๓๕,๐๐๐	๓๖ ๓	๒๓,๑๒๕,๐๐๐ ๑๒๐,๐๐๐	๓๒ ๓	๒๑,๘๘๖,๐๐๐ ๑๒๐,๐๐๐	๑๕๗ ๑๖	๑๑๐,๑๒๑,๐๐๐ ๖๑๕,๐๐๐
รวม	๒๔	๑๙,๒๕๕,๐๐๐	๓๔	๒๒,๕๒๕,๐๐๐	๔๑	๒๓,๗๐๕,๐๐๐	๓๙	๒๓,๒๔๕,๐๐๐	๓๕	๒๒,๐๐๖,๐๐๐	๒๑๒	๑๑๐,๗๓๖,๐๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๕.๑ แผนงานการเกษตร	๓	๑๒๐,๐๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐	๔	๑๓๕,๐๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐	๑๖	๖๑๕,๐๐๐
รวม	๓	๑๒๐,๐๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐	๔	๑๓๕,๐๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐	๑๖	๖๑๕,๐๐๐
รวม	๒๗	๑๙,๓๗๕,๐๐๐	๓๗	๒๒,๖๔๕,๐๐๐	๔๕	๒๓,๘๔๐,๐๐๐	๔๒	๒๓,๓๖๕,๐๐๐	๓๘	๒๒,๑๒๖,๐๐๐	๒๒๘	๑๑๑,๓๕๑,๐๐๐

๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ปรับปรุง ซ่อมแซม สะพาน ทางเท้า หมู่ที่ ๑-๘	เพื่อให้สัญจรไป มาได้อย่าง สะดวก	สะพาน ทางเท้า บริเวณจุดที่สำคัญ ในตำบล	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ถนน ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาได้สะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๒	ปรับปรุงซ่อมแซม - ถนนหมู่ที่ ๑ - ๘	เพื่อให้ถนนที่ใช้ สัญจรมีสภาพที่ดี ขึ้น	ซ่อมแซมถนน ม. ๑ - ๘	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ถนนได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาได้สะดวก	กองช่าง
๓	ปรับปรุง ซ่อมแซม เพิ่มเติม ระบบน้ำประปา ในชุมชนหมู่ที่ ๑-๘	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำประปาใช้ อย่างปลอดภัย และมีคุณภาพ	ประชาชนมี น้ำประปาใช้อย่าง ปลอดภัย และมี คุณภาพ	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ระบบ น้ำประปา ในชุมชนหมู่ที่ ๑-๘ ได้รับการดูแล	ประชาชนมี น้ำประปาใช้ อย่างปลอดภัย และมีคุณภาพ	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	ปรับปรุงซ่อมแซมทางระบายน้ำ ม. ๑ - ๘	เพื่อให้การระบายน้ำในชุมชนเป็นไปอย่างสะดวก	ปรับปรุงซ่อมแซมทางระบายน้ำ ม. ๑ - ๘	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ทางระบายน้ำได้รับการซ่อมแซมใช้งานได้ดี	น้ำมีทางระบายได้สะดวกขึ้นไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๕	การติดตั้ง ปรับปรุง ซ่อมแซมหอกระจายข่าวให้ทั่วถึงในพื้นที่ตำบลโรงช้าง หมู่ที่ ๑-๘	เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง	ตามโครงการของอบต.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีหอกระจายข่าวให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง	ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง และรวดเร็ว	กองช่าง
๖	จัดทำ ปรับปรุง ซ่อมแซมเครื่องหมายจราจรและระบบจราจรในพื้นที่เสี่ยง และตามถนนสายหลัก พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘	เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการเดินทาง จากใช้รถ ใช้ถนน	ติดตั้ง ปรับปรุงเครื่องหมายจราจรตามพื้นที่เสี่ยง และถนนสายหลัก	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนมีความปลอดภัยในการเดินทาง	ประชาชนจะมีความปลอดภัยในการเดินทาง	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงา นรับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	ปรับปรุง ซ่อมแซมศาลา ประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑- ๘	เพื่อให้ ศาลา ประจำหมู่บ้านมี สภาพที่ดีขึ้น	ตามโครงการของ อบต.	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ศาลาประจำ หมู่บ้านมี สภาพที่ดีขึ้น	ประชาชนมี สถานที่ในการ ทำกิจกรรม ต่างๆอย่าง เหมาะสม	กองช่าง
๘	ปรับปรุงสถานที่ เผยแพร่ข่าวสาร ที่ทำ การ อบต.	เพื่อเพิ่มการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารของ ประชาชน	ตามแบบของ อบต.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของ ประชาชนได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสาร	ประชาชนได้ รับทราบข้อมูล ข่าวสารของ อบต.	กองช่าง
รวม	๘ โครงการ			๙๑๐,๐๐ ๐	๙๑๐,๐๐ ๐	๙๑๐,๐๐ ๐	๙๑๐,๐๐ ๐	๙๑๐,๐๐ ๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	จัดทำวารสารโครงการ ผลการดำเนินงาน ประจำปี ของ อบต.โรงช้าง	เพื่อให้ประชาชน ได้รับรู้ข้อมูลผล การดำเนินงาน ประจำปี ของ อบต.	จัดทำวารสาร เผยแพร่ข้อมูล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของ ประชาชนได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสาร	ประชาชนได้รับทราบ ข้อมูลข่าวสารของ อบต.	สำนักปลัด
๒	โครงการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ และบุคลากร ของศูนย์รวบรวมข้อมูล ข่าวสารการซื้อหรือการ จ้างขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	เพื่อให้ประชาชน ได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารได้อย่าง ทั่วถึง	เพื่อเพิ่มการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร ของประชาชน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของ ประชาชนได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสาร	ประชาชนได้รับทราบ ข้อมูลข่าวสารของ อบต.	สำนักปลัด
รวม	๒ โครงการ			๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการเงินอุดหนุน สำหรับสนับสนุนอาหาร กลางวัน ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กฯ	เพื่อให้เด็กนักเรียน, เยาวชนได้รับการดูแล อย่างทั่วถึงในด้านการ โภชนาการ และการ เรียนรู้	อุดหนุนตาม โครงการที่ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ร้อยละ๑๐๐ ของนักเรียนมี สุขภาพ พลานามัยที่ดี	นักเรียน เยาวชนมี สุขภาพพลานามัยที่ดี และมีการเรียนรู้ ที่ดีตามสถานภาพ	กองการศึกษา ฯ
๒	โครงการเงินอุดหนุน สำหรับสนับสนุนอาหาร กลางวัน โรงเรียนวัดศรี มหาโพธิ์	เพื่อให้เด็กนักเรียน, เยาวชนได้รับการดูแล อย่างทั่วถึงในด้านการ โภชนาการ และการ เรียนรู้	อุดหนุนตาม โครงการที่ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กและ โรงเรียนเสนอ	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละ๑๐๐ ของนักเรียนมี สุขภาพ พลานามัยที่ดี	นักเรียน เยาวชนมี สุขภาพพลานามัยที่ดี และมีการเรียนรู้ ที่ดีตามสถานภาพ	กองการศึกษา ฯ
๓	โครงการเงินอุดหนุน สำหรับสนับสนุน อาหาร เสริม(นม) ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กฯ	เพื่อให้เด็กนักเรียน, เยาวชนได้รับการดูแล อย่างทั่วถึงในด้านการ โภชนาการ และการ เรียนรู้	อุดหนุนตาม โครงการที่ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กและ โรงเรียนเสนอ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ๑๐๐ ของนักเรียนมี สุขภาพ พลานามัยที่ดี	นักเรียน เยาวชนมี สุขภาพพลานามัยที่ดี และมีการเรียนรู้ ที่ดีตามสถานภาพ	กองการศึกษา ฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานรับ ผิด ชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการเงินอุดหนุน สำหรับสนับสนุน อาหาร เสริม(นม)โรงเรียนวัดศรี มหาโพธิ์	เพื่อให้เด็กนักเรียน, เยาวชนได้รับการ ดูแลอย่างทั่วถึงใน ด้านการโภชนาการ และการเรียนรู้	อุดหนุนตาม โครงการที่ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กและ โรงเรียนเสนอ	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ร้อยละ๑๐๐ ของ นักเรียนมีสุขภาพ พลานามัยที่ดี	นักเรียน เยาวชนมี สุขภาพพลานามัยที่ดี และมีการเรียนรู้ ที่ดีตามสถานภาพ	กองการศึกษาฯ
๕	ปรับปรุงซ่อมแซมอาคาร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	เพื่อให้อาคารศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กมี สภาพดีขึ้น	ตามโครงการของ อบต.	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ อาคารศูนย์พัฒนา เด็กเล็กมีสภาพ ปลอดภัย	เด็กในศูนย์พัฒนา เด็กเล็กมีความ ปลอดภัยมากขึ้น	กองการศึกษาฯ
๖	โครงการกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก อย่างสมวัย	เพื่อให้เด็กใน ตำบลได้มีกิจกรรม ทำร่วมกันในทาง สร้างสรรค์	ตามโครงการของ อบต.	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐เยาวชน ในตำบลได้มีกิจกรรม ทำร่วมกันในทาง สร้างสรรค์	เยาวชนในตำบลได้ แสดงออกในทาง สร้างสรรค์จากการ เข้าร่วมกิจกรรม	กองการศึกษาฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	สนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในตำบล	เพื่อให้ประชาชนและเยาวชนได้รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง	ตามโครงการของ อบต. และกศน. เสนอ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในตำบล	เยาวชนและประชาชนได้รับความรู้นอกระบบการศึกษาอย่างทั่วถึง	กองการศึกษาฯ
๘	สนับสนุนศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรระดับตำบล	เพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีฯ มีประสิทธิภาพ	ตามโครงการของ อบต. และศูนย์ฯ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีฯ มีประสิทธิภาพ	ประชาชนได้รับความรู้ทางด้านวิชาการเกี่ยวกับการเกษตรได้อย่างทั่วถึงและทันสมัย	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	กิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ	เพื่อให้เด็กได้รับการมีกิจกรรมทำร่วมกันในทางสร้างสรรค์	เด็กมีกิจกรรมทำร่วมกัน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ เด็กเข้าร่วมกิจกรรม	เด็กมีกิจกรรมทำร่วมกัน	กองการศึกษาฯ
๑๐	โครงการอบรมทักษะภาษาอังกฤษและความรู้สู่ประชาคมอาเซียน	เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ภาษาอังกฤษและความรู้สู่ประชาคมอาเซียน	เด็กจำนวน ๕๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๙๐ เด็กเข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษ	เด็กมีความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษ	กองการศึกษาฯ
๑๑	เยาวชนพุทธบุตร พังธรรมะ	เพื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้ธรรมะ	เยาวชนจำนวน ๕๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๙๐ เด็กสามารถพูดภาษาอังกฤษได้	เด็กสามารถพูดภาษาอังกฤษได้และความรู้เรื่องประชาคมอาเซียน	กองการศึกษาฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการเพิ่มความรู้ ประสบการณ์นอกห้องเรียนของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน วิหารแดง	เพื่อให้เด็ก นักเรียนมีความรู้ ประสบการณ์ เพิ่มมากขึ้น	เด็กนักเรียนมี ความรู้ ประสบการณ์ เพิ่มมากขึ้น	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ เด็กนักเรียนมี ความรู้ ประสบการณ์ เพิ่มมากขึ้น	เด็กนักเรียนมี ความรู้ ประสบการณ์ เพิ่มมากขึ้น	กองการศึกษา ฯ
๑๓	โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็กนักเรียน	เพื่อให้เด็ก นักเรียนมี คุณธรรม จริยธรรม	เด็กนักเรียนมี คุณธรรม จริยธรรม	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ เด็กนักเรียนมี คุณธรรม จริยธรรม	เด็กนักเรียนมี คุณธรรม จริยธรรม	กองการศึกษา ฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๔	โครงการสนับสนุน ค่าใช้จ่ายการบริหาร สถานศึกษา	เพื่อสนับสนุน ค่าใช้จ่ายการ บริหาร สถานศึกษา	หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน ค่ากิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน ฯ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐นักเรียน มีหนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน ค่ากิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	นักเรียนมี หนังสือ เรียน อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน ค่ากิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	กองการศึกษา ฯ
๑๕	โครงการจัดซื้อสื่อการ เรียนการสอนศูนย์พัฒนา เด็กเล็กบ้านวิหารแดง	เพื่อให้เด็ก นักเรียนมีสื่อการ เรียนการสอนที่ เหมาะสมกับช่วง วัย	เด็กนักเรียนมี สื่อการเรียนการ สอนที่เหมาะสม กับช่วงวัย	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ เด็ก นักเรียนมีสื่อการ เรียนการสอนที่ เหมาะสมกับช่วงวัย	เด็กนักเรียนมีสื่อการ เรียนการสอนที่ เหมาะสมกับช่วงวัย	กองการศึกษา ฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๖	โครงการสนามเด็กเล่น สร้างปัญญา	เพื่อให้เด็ก นักเรียนมีความรู้ ประสบการณ์ เพิ่มมากขึ้น	เด็กนักเรียนมี ความรู้ ประสบการณ์เพิ่ม มากขึ้น	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ เด็ก นักเรียนมีความรู้ ประสบการณ์เพิ่ม มากขึ้น	เด็กนักเรียนมี ความรู้ ประสบการณ์เพิ่ม มากขึ้น	กองการศึกษา ฯ
๑๗	โครงการศึกษาแหล่ง เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อสร้างแหล่ง เรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียง	เด็กนักเรียน ประชาชนมีแหล่ง เรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	เด็กนักเรียน ประชาชนมีแหล่ง เรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียง	เด็กนักเรียน ประชาชนมีแหล่ง เรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียง	กองการศึกษา ฯ
๑๘	โครงการอบรมเพื่อ ปรับปรุงหลักสูตรศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหาร แดง	เพื่อปรับปรุง หลักสูตรในการ เรียนการสอนให้ ดีขึ้น	ครูได้รับการอบรม ครบตามหลักสูตร	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	เด็กนักเรียนศึกษา เรียนรู้นอกสถานที่	เด็กนักเรียนศึกษา เรียนรู้นอกสถานที่	กองการศึกษา ฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๙	โครงการพัฒนาห้องสมุดและมุมหนังสือในห้องเรียน	เพื่อให้พัฒนาแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน	ห้องสมุดและมุมหนังสือได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ห้องสมุดและมุมหนังสือได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ห้องสมุดและมุมหนังสือได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	กองการศึกษาฯ
๒๐	โครงการส่งนักกีฬาและกองเชียร์เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริมการแข่งขันกีฬาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	เด็กนักเรียนแข่งขันกีฬา	เด็กนักเรียนมีความสามัคคี	กองการศึกษาฯ
๒๑	โครงการเข้าร่วมศึกษาดูงานด้านวิชาการงานมหกรรมจัดการศึกษาท้องถิ่น	เพื่อเข้าร่วมศึกษาดูงานด้านวิชาการงานมหกรรมจัดการศึกษาท้องถิ่น	ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เข้าร่วมกิจกรรม	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เข้าร่วมกิจกรรม	ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เข้าร่วมกิจกรรม	กองการศึกษาฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๒	โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดการเรียนการสอนผู้เรียนเป็นสำคัญ	เพื่ออบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดการเรียนการสอนผู้เรียน	ผู้เข้ารับการอบรมสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามมาตรฐาน	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ผู้เข้ารับการอบรมสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามมาตรฐาน	นักเรียนได้เรียนตามมาตรฐานการเรียนการสอน	กองการศึกษาฯ
๒๓	โครงการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา	เพื่อฝึกอบรมให้ความรู้การป้องกันยาเสพติด	เด็กและบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ เด็กและบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดงเข้ารับการอบรม	เด็กและบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดงมีความรู้เรื่องยาเสพติด	กองการศึกษาฯ
๒๔	โครงการปรับปรุงระบบติดตั้งอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา	เพื่อปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา	เด็กและบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ระบบอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา มีมาตรฐานความเร็วตามกำหนด	เด็กและบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดงมีมาตรฐานความเร็วตามกำหนด	กองการศึกษาฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมื่อนำอยู่ คู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๕	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ บริเวณด้านนอก-ด้านในอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดง	เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ บริเวณด้านนอก-ด้านในอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดง	ภูมิทัศน์ บริเวณด้านนอก-ด้านในอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดงได้รับการปรับปรุงตามแบบมาตรฐาน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ภูมิทัศน์ บริเวณด้านนอก-ด้านในอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดงได้รับการปรับปรุงตามแบบมาตรฐาน	ภูมิทัศน์ บริเวณด้านนอก-ด้านในอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดงได้รับการปรับปรุงตามแบบมาตรฐาน	กองการศึกษาฯ
๒๖	โครงการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	จัดทำแบบการประเมินคุณภาพภายในให้มีความสอดคล้องมาตรฐาน	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	จัดทำแบบการประเมินคุณภาพภายในให้มีความสอดคล้องมาตรฐาน	ส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	กองการศึกษาฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมื่อนำอยู่ คู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๗	โครงการพัฒนา ข้าราชการครูบุคลากร ทางการศึกษาด้านจัดการ เรียนการสอน	เพื่อให้ข้าราชการ ครูและบุคลากร ทางการศึกษาได้รับ การพัฒนาด้านการ จัดการเรียนการ สอน	ข้าราชการครูและ บุคลากรทางการ ศึกษาได้รับการ พัฒนาด้านการ จัดการเรียนการ สอน	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ข้าราชการครูและ บุคลากรทางการ ศึกษาได้รับการ พัฒนาด้านการ จัดการเรียนการ สอน	ข้าราชการครูและ บุคลากรทางการ ศึกษาได้รับการ พัฒนาด้านการ จัดการเรียนการ สอน	กอง การศึกษา ฯ
๒๘	โครงการจ้างครู บุคลากรทางการศึกษา และ ผู้ดูแลเด็ก	เพื่อจัดหาครูและ บุคลากรทางการ ศึกษาและ ผู้ดูแล เด็ก	มีบุคลากรทาง การศึกษาและ ผู้ดูแลเด็ก เพียงพอกับเด็ก	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐ ๐	๑๖๐,๐๐ ๐	ร้อยละ ๘๐ มี บุคลากรทาง การศึกษาและ ผู้ดูแลเด็ก เพียงพอกับเด็ก	มีบุคลากรทาง การศึกษาและ ผู้ดูแลเด็ก เพียงพอกับเด็ก	กอง การศึกษา ฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๙	โครงการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของผู้ปกครองในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดง	เพื่อให้ผู้ปกครองพัฒนาและสร้างความเข้มแข็ง	ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง	ผู้ปกครองได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง	กองการศึกษาฯ
๓๐	โครงการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์-ครุภัณฑ์ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวิหารแดง	เพื่อซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์-ครุภัณฑ์	วัสดุ ครุภัณฑ์ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ วัสดุ ครุภัณฑ์ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	วัสดุ ครุภัณฑ์ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	กองการศึกษาฯ
รวม	๓๐ โครงการ			๑,๔๘๕,๐๐๐	๑,๔๘๕,๐๐๐	๑,๔๘๕,๐๐๐	๑,๔๘๕,๐๐๐	๑,๔๘๕,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการป้องกันและ ระงับโรคระบาดของ โรคติดต่อ	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	ทุกครัวเรือนใน ตำบลโรงช้าง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการที่มี ความปลอดภัย ต่อโรค	ประชาชนมี สุขภาพแข็งแรง	สำนักปลัด
๒	โครงการป้องกันโรค พิษสุนัขบ้า	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	ทุกครัวเรือนใน ตำบลโรงช้าง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการที่มี ความปลอดภัย ต่อโรค	ประชาชนมี สุขภาพแข็งแรง	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมื่อนำอยู่ คู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการป้องกันโรค ไข้เลือดออก	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	ทุกครัวเรือนใน ตำบลโรงช้าง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการที่มี ความปลอดภัย ต่อโรค	ประชาชนมี สุขภาพแข็งแรง	สำนักปลัด
๔	โครงการส่งเสริมกิจกรรม ผู้สูงอายุ	เพื่อให้ผู้สูงอายุมี กิจกรรมร่วมกัน	ผู้สูงอายุในตำบล โรงช้าง	๑๐๐,๐๐ ๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐ ๐	๑๐๐,๐๐ ๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการที่มี ความปลอดภัย ต่อโรค	ประชาชนมี สุขภาพแข็งแรง	สำนักปลัด
๕	พัฒนาคุณภาพชีวิตและ ส่งเสริมศีลธรรมสำหรับ ผู้สูงอายุ	เพื่อให้ผู้สูงอายุ ได้รับการพัฒนา คุณภาพชีวิตและ ส่งเสริมศีลธรรม	ผู้สูงอายุในตำบล โรงช้าง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ผู้สูงอายุ ได้รับการพัฒนา คุณภาพชีวิตและ ส่งเสริมศีลธรรม	ผู้สูงอายุได้รับการ พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมศีลธรรม	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการตรวจคัดกรอง มะเร็งปากมดลูก	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการ หน่วยงานต่างๆ เสนอ	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ ดี	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด
๗	โครงการคัดกรองความ เสี่ยงในกลุ่มโรค Metabolic ในกลุ่ม ประชากรกลุ่ม อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการ หน่วยงานต่างๆ เสนอ	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ ดี	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการส่งเสริมสุขภาพผู้ สูงวัยใส่ใจสุขภาพ	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการหน่วยงาน ต่างๆ เสนอ	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมี สุขภาพอนามัย ที่ดี	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด
๙	โครงการหนุนย่อย ฟันสวย ยิ้มหวาน	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการหน่วยงาน ต่างๆ เสนอ	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมี สุขภาพอนามัย ที่ดี	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการส่งเสริม หนูน้อย กินผักผลไม้	เพื่อให้เด็กมี สุขภาพอนามัย สมบูรณ์แข็งแรง	อุดหนุนตาม โครงการหน่วยงาน ต่างๆ เสนอ	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมี สุขภาพอนามัย ที่ดี	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด
๑๑	โครงการส่งเสริมการ ดำเนินงานและบริหาร จัดการระบบการแพทย์ ฉุกเฉิน	เพื่อให้ประชาชน ได้รับบริการ ระบบการแพทย์ ฉุกเฉิน	ประชาชน ได้รับบริการ ระบบการแพทย์ ฉุกเฉิน	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชน ได้รับบริการ ระบบการแพทย์ ฉุกเฉิน	ประชาชน ได้รับบริการ ระบบการแพทย์ ฉุกเฉิน	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	อุดหนุนกลุ่มอาสาสมัคร สาธารณสุขมูลฐาน หรือ หน่วยงานอื่นในด้าน สุขภาพอนามัยของ ประชาชน	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการหน่วยงาน ต่างๆ เสนอ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มี กลุ่มอาสาสมัคร สาธารณสุขมูล ฐานที่มี ประสิทธิภาพ	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด
๑๓	เฝ้าระวังให้สถาน ประกอบการด้าน อาหารผ่านการตรวจ GMP,Primary GMP	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการหน่วยงาน ต่างๆ เสนอ	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีกลุ่ม อาสาสมัคร สาธารณสุขมูลฐานที่ มีประสิทธิภาพ	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๔	โครงการส่งเสริมสุขภาพ หญิงตั้งครรภ์	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการหน่วยงาน ต่างๆ เสนอ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีกลุ่ม อาสาสมัคร สาธารณสุขมูลฐานที่ มีประสิทธิภาพ	ประชาชนมีสุขภาพที่ ดี	สำนักปลัด
๑๕	โครงการคัดกรองความ เสี่ยงในวัยรุ่น ท้องก่อน วัย	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการหน่วยงาน ต่างๆ เสนอ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีกลุ่ม อาสาสมัคร สาธารณสุขมูลฐานที่ มีประสิทธิภาพ	ประชาชนมีสุขภาพที่ ดี	สำนักปลัด
๑๖	โครงการคัดกรองความ เสี่ยงโรคเรื้อรัง	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการหน่วยงาน ต่างๆ เสนอ	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีกลุ่ม อาสาสมัคร สาธารณสุขมูลฐานที่ มีประสิทธิภาพ	ประชาชนมีสุขภาพที่ ดี	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๗	โครงการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว (LTC)	เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้น	อุดหนุนตามโครงการหน่วยงานต่างๆ เสนอ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ผู้สูงอายุมีสุขภาพอนามัยที่ดี	ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดี	สำนักปลัด รพ.สต.โรงช้าง
๑๘	โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาหมู่บ้านหมู่ที่ ๑-๘	เพื่อให้ประชาชนมีกิจกรรมร่วมกันสุขภาพร่างกายแข็งแรง	ประชาชนมีกิจกรรมร่วมกันสุขภาพร่างกายแข็งแรง	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง	ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๙	โครงการนวดฟื้นฟูสุขภาพ ผู้สูงอายุและผู้พิการ ตำบล โรงช้าง	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการ หน่วยงานต่างๆ เสนอ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด รพ.สต.โรงช้าง
๒๐	โครงการป้องกันและควบคุม โรคระบาดประจำท้องถิ่น	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี ขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการ หน่วยงานต่างๆ เสนอ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด รพ.สต.โรงช้าง
๒๑	โครงการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมด้วยหลัก ๓อ. ในประชากรกลุ่มเสี่ยง	เพื่อให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัย ที่ดีขึ้น	อุดหนุนตาม โครงการ หน่วยงานต่างๆ เสนอ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่ดี	ประชาชนมี สุขภาพที่ดี	สำนักปลัด รพ.สต.โรงช้าง
รวม	๒๑ โครงการ			๔๖๕,๐๐๐	๔๖๕,๐๐๐	๔๖๕,๐๐๐	๔๖๕,๐๐๐	๔๖๕,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ผู้ ยากไร้	เพื่อให้ผู้ยากไร้ที่มีที่ อยู่อาศัยที่มั่นคง	ผู้ยากไร้ที่มีที่อยู่ อาศัยที่มั่นคง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ผู้ยากไร้ที่มีที่อยู่ อาศัยที่แข็งแรง	ผู้ยากไร้ที่มีที่อยู่ อาศัยที่แข็งแรง มั่นคง ทำให้มี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	กองช่าง
๒	บริการรถรับ-ส่งนักเรียน	เพื่อบริการ ประชาชนในการ รับส่งนักเรียน	ผู้ปกครองใช้บริการรถ รับส่งนักเรียน	๙๖,๐๐๐	๙๖,๐๐๐	๙๖,๐๐๐	๙๖,๐๐๐	๙๖,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ นักเรียน ได้ใช้บริการรถ รับส่ง	ผู้ปกครองใช้บริการรถ รับส่งนักเรียน	กอง การศึกษา ฯ
๓	สนับสนุนศูนย์ ปฏิบัติการร่วมในการ ช่วยเหลือประชาชนของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	เพื่อช่วยเหลือ ประชาชนทั้งในด้าน สาธารณสุข การ ส่งเสริมและพัฒนา ค ุ ณ ภา พ ชี วิ ต โรคติดต่อ หรือโรค ระบาดในท้องถิ่น	ประชาชนได้รับการ ช่วยเหลือทั้งในด้าน สาธารณสุข การ ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิต โรคติดต่อ หรือโรค ระบาดในท้องถิ่น	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนได้รับการ ช่วยเหลือทั้งในด้านสา ธารณภัย การส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพ ชีวิต โรคติดต่อ หรือ โรคระบาดในท้องถิ่น	ประชาชนได้รับการ ช่วยเหลือทั้งในด้านสา ธารณภัย การ ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิต โรคติดต่อ หรือโรค ระบาดในท้องถิ่น	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการสารสัมพันธ์ ครอบครัวอบอุ่น	เพื่อสารสัมพันธ์ คนในครอบครัว ให้มีความรัก สามัคคีกัน	สารสัมพันธ์คนใน ครอบครัวให้มี ความรักสามัคคีกัน	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนใน ครอบครัวให้มี ความรักสามัคคี กัน	ในครอบครัวให้ มีความรัก สามัคคีกัน	สำนักปลัด
รวม	๔ โครงการ			๒๘๖,๐๐๐	๒๘๖,๐๐๐	๒๘๖,๐๐๐	๒๘๖,๐๐๐	๒๘๖,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๕ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ฝึกอบรมสมาชิก อบต. พนักงาน ลูกจ้างให้มี ความรู้	เพื่อให้สมาชิก อบต. พนักงาน ลูกจ้างมี ความรู้ ความเข้าใจใน การบริหารงาน	ตามโครงการของ อบต.	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ผู้รับ การอบรมมีความรู้ ปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	สมาชิก อบต. พนักงาน ลูกจ้างมี ความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด
๒	จัดซื้อรถบรรทุก (ดีเซล)	เพื่อบริการประชาชน และใช้ประโยชน์ ในทางราชการ	ประชาชนได้รับ บริการและใช้ ประโยชน์ร่วมกัน	๑,๐๒๕,๐๐๐	๑,๐๒๕,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ มี รถบรรทุก (ดีเซล) ตามมาตรฐาน	มีรถไว้ใช้ในการ บริการสาธารณะ และปฏิบัติราชการ	สำนักปลัด กองช่าง
๓	โครงการปรับปรุงระบบ แผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สิน	เพื่อให้การจัดเก็บรายได้ เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ	ตามโครงการ ของอบต.	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มี ระบบแผนที่ภาษี อย่างครอบคลุม	มีแผนที่ภาษีสำหรับ การปฏิบัติงานด้าน คลัง	กองคลัง
รวม	๓ โครงการ			๑,๓๗๕,๐๐๐	๑,๓๗๕,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพเกษตรกร เพื่อเพิ่มพูนรายได้อย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อให้ประชาชนที่ทำอาชีพเกษตรกรรมมีผลผลิตเพิ่มขึ้น	ตามโครงการของ อบต.	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของเกษตรกรที่เข้ารับการอบรมมีรายได้จากการทำการเกษตรปลอดภัย	ประชาชนมีรายได้จากการทำการเกษตรปลอดภัย	สำนักปลัด
๒	สนับสนุนกลุ่มอาชีพที่มีอยู่ ในเรื่องกองทุนและวิชาการ (กองทุนออมวันละบาท ฯลฯ)	เพื่อให้กลุ่มอาชีพมีเงินทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัว	ตามโครงการของ อบต.	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของกลุ่มอาชีพมีเงินทุนในการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัว	ประชาชนมีงานทำและมีรายได้เพิ่ม	สำนักปลัด
๓	จัดหาและส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพแก่ผู้มีความรู้ได้น้อย ประชาชนทั่วไป	เพื่อจัดหาอาชีพเสริมให้แก่ผู้มีความรู้ได้น้อย ประชาชนผู้สนใจ	จำนวน ๕๐ คน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนที่เข้ารับการอบรมมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	ก่อสร้างสถานที่เก็บ พืชผลทางการเกษตร บริเวณบ้านตาบ่า บ้าน สำเนียง ชื่นนิยม หมู่ที่ ๒	เพื่อให้ประชาชน มีสถานที่เก็บ พืชผลทาง การเกษตร	ประชาชนมีสถานที่ เก็บพืชผลทาง การเกษตร	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ เกษตรกรมีที่เก็บ พืชผลทาง การเกษตร	เกษตรกรมีที่ เก็บพืชผลทาง การเกษตร	กองช่าง
๕	จัดซื้ออุปกรณ์เครื่องเล่น เด็กและเครื่องออกกำลังกาย และเพิ่มพื้นที่ คสล. หมู่ที่ ๑ - ๘	เพื่อให้ประชาชนมี อุปกรณ์เครื่องเล่นเด็ก และเครื่องออกกำลังกาย และมีพื้นที่ คสล.	ประชาชนมีอุปกรณ์ เครื่องเล่นเด็กและ เครื่องออกกำลังกาย	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มี อุปกรณ์เครื่องเล่น เด็ก และเครื่อง ออกกำลังกาย	ประชาชนสามารถ ดูแลตนเองให้มี สุขภาพที่ดีขึ้น	สำนักปลัด
๖	ก่อสร้างหลังคาถาวร เอนกประสงค์ ม. ๑	เพื่อให้ประชาชนมี สถานที่ใช้ประโยชน์ ร่วมกัน	ก่อสร้างหลังคาถาวร เอนกประสงค์ (๔๔ x ๒๓)	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มี หลังคาที่ได้ มาตรฐาน	ประชาชนมีสถานที่ ประกอบกิจกรรม ร่วมกัน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	ก่อสร้างลานแปรรูปพืชผลทางการเกษตร หมู่ที่ ๔ (เพิ่มเติม) พื้นที่ประมาณ ๒๐x๔๐ ม. พร้อมหลังคาและติดตั้งระบบไฟฟ้า	เพื่อให้ประชาชนมีสถานที่เก็บพืชผลทางการเกษตร	ประชาชนมีสถานที่เก็บพืชผลทางการเกษตร		๒๐๐,๐๐๐		๒๐๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ เกษตรกรมีที่เก็บพืชผลทางการเกษตร	เกษตรกรที่มีเก็บพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง
๘	ก่อสร้างหลังคาสนามกีฬาประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๘ (บริเวณสวนพัชมณีนรมย์)	เพื่อให้ประชาชนมีสถานที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน	ก่อสร้างหลังคาสนามกีฬาประจำหมู่บ้าน	๓๐๐,๐๐๐		๓๐๐,๐๐๐		๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีหลังคาที่ได้มาตรฐาน	ประชาชนมีสถานที่ประกอบกิจกรรมร่วมกัน	กองช่าง
๙	ขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อใช้ในการเกษตร	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้ในช่วงฤดูแล้ง	ประชาชนมีน้ำใช้ในช่วงฤดูแล้ง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีน้ำใช้เพื่อการเกษตร	ประชาชนมีน้ำใช้เพื่อการเกษตร	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	ปรับปรุงศูนย์แปรรูป ทางการเกษตร	เพื่อให้ประชาชนมี สถานที่ใช้ประโยชน์ ร่วมกัน	ประชาชนมี สถานที่ใช้ ประโยชน์ร่วมกัน	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนมี สถานที่ใช้ ประโยชน์ ร่วมกัน ร่วมกัน	ประชาชนมี สถานที่ใช้ ประโยชน์ ร่วมกัน	กองช่าง
๑๑	ฝึกอบรมเพื่อส่งเสริม กิจกรรมกลุ่มแม่บ้าน และสตรีอาสาพัฒนา ตำบลโรงช้าง	เพื่อส่งเสริมกิจกรรม กลุ่มแม่บ้านและสตรี อาสาพัฒนาตำบลโรง ช้าง	กลุ่มแม่บ้านและ สตรีอาสาพัฒนา ตำบลโรงช้างมีอาชีพ เสริม	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ กลุ่ม แม่บ้านและสตรี อาสาพัฒนาตำบล โรงช้างมีอาชีพ เสริม	ประชาชนได้รับ ความรู้จากการ ฝึกอบรม	สำนักปลัด
๑๒	โครงการรณรงค์และ แก้ไขปัญหายาเสพติด To be number one	เพื่อรณรงค์และแก้ไข ปัญหายาเสพติด To be number one	ประชาชน หมู่ที่ ๑-๘	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนได้ เข้ารับการอบรม และได้รับความรู้	ประชาชนได้ เข้ารับการอบรมและ ได้รับความรู้	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๓	โครงการฝึกอบรมการ ป้องกันปราบปรามการ ทุจริตและส่งเสริมความ โปร่งใสตามหลักธรรมา ภิบาลในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	เพื่อให้ประชาชน เจ้าหน้าที่ ทราบ ถึงการป้องกัน ปราบปรามการ ทุจริตและส่งเสริม ความโปร่งใสตาม หลัก ธรรมาภิบาลใน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	ตามโครงการของ อบต.	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชน เจ้าหน้าที่ ทราบ ถึงการป้องกัน ปราบปรามการ ทุจริตและ ส่งเสริมความ โปร่งใสตาม หลักธรรมาภิ บาลในองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	ประชาชน เจ้าหน้าที่ ทราบ ถึงการป้องกัน ปราบปรามการ ทุจริตและ ส่งเสริมความ โปร่งใสตามหลัก ธรรมาภิบาลใน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๔	โครงการส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรมและ สร้างจิตสำนึกให้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภา องค์การบริหาร ส่วนตำบล ข้าราชการ พนักงานลูกจ้างมี คุณธรรม จริยธรรมและ สร้างจิตสำนึกใน การปฏิบัติงาน และดำเนิน ชีวิตประจำวัน	เพื่อให้ผู้บริหาร สมาชิกสภา องค์การบริหาร ส่วนตำบล ข้าราชการ พนักงานลูกจ้างมี คุณธรรม จริยธรรมและ สร้างจิตสำนึกใน การปฏิบัติงาน และดำเนิน ชีวิตประจำวัน	ผู้บริหาร สมาชิก สภาองค์การ บริหารส่วนตำบล ข้าราชการ พนักงานลูกจ้างมี คุณธรรม จริยธรรมและ สร้างจิตสำนึกใน การปฏิบัติงาน และดำเนิน ชีวิตประจำวัน	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การ บริหารส่วนตำบล ข้าราชการพนักงาน ลูกจ้างมีคุณธรรม จริยธรรมและสร้าง จิตสำนึกในการ ปฏิบัติงานและดำเนิน ชีวิตประจำวัน	ผู้บริหาร สมาชิก สภาองค์การ บริหารส่วน ตำบล ข้าราชการ พนักงานลูกจ้าง มีคุณธรรม จริยธรรมและ สร้างจิตสำนึกใน การปฏิบัติงาน และดำเนิน ชีวิตประจำวัน	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๕	โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพรบ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ	เพื่อให้ประชาชน ผู้นำ ชุมชน ผู้บริหาร สมาชิก อบต. พนักงานจ้าง ฯ มีความรู้เกี่ยวกับ พรบ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ	ประชาชน ผู้นำ ชุมชน ผู้บริหาร สมาชิก อบต. พนักงานจ้าง ฯ มีความรู้เกี่ยวกับ พรบ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชน ผู้นำ ชุมชน ผู้บริหาร สมาชิก อบต. พนักงานจ้าง ฯ มีความรู้เกี่ยวกับ พรบ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ	ประชาชน ผู้นำ ชุมชน ผู้บริหาร สมาชิก อบต. พนักงานจ้าง ฯ มีความรู้เกี่ยวกับ พรบ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ	สำนักปลัด
๑๖	โครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข	ดำเนินงานตามแนวทางโครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข	ประชาชน หมู่ที่ ๑-๘	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนได้เข้ารับการอบรมและได้รับความรู้	ประชาชนได้เข้ารับการอบรมและได้รับความรู้	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมื่อนำอยู่ คู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๗	โครงการปกป้องสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	เพื่อให้ประชาชน แสดง ความ จงรักภักดี	ประชาชนแสดง ความจงรักภักดี	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนแสดง ความจงรักภักดี	ประชาชนแสดงความ จงรักภักดี	กองการศึกษา ฯ
๑๘	โครงการอบรมหมอ หมู่บ้านในพระราช ประสงค์	เพื่อสืบสานโครง อ บ ร ม ห ม อ หมู่บ้านในพระ ราชประสงค์	ประชาชน หมู่ที่ ๑-๘	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	ร ั อ ย ล ะ ๘ ๐ ประชาชนได้ เข้ารับการอบรม และได้รับความรู้	ประชาชนได้ เข้ารับการอบรมและ ได้รับความรู้	สำนักปลัด
๑๙	โครงการการควบคุมโรคขาดสาร ไอโอดีนของสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี	เพื่ อ ควบคุม ป้องกัน และ แก้ไขปัญหาโรค ขาดสารไอโอดีน	ประชาชน หมู่ที่ ๑-๘	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	ร ั อ ย ล ะ ๘ ๐ ประชาชนได้ เข้ารับการอบรม และได้รับความรู้	ประชาชนได้ เข้ารับการอบรมและ ได้รับความรู้	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๐	โครงการลดรายจ่าย เพิ่ม รายได้ ปลุกผักสวนครัว ในครัวเรือน	เพื่อให้ประชาชน มีผักปลอด สารพิษ รับประทานและ ลดค่าใช้จ่ายใน ครัวเรือน	ประชาชนมีผัก ปลอดสารพิษ รับประทานและ ลดค่าใช้จ่ายใน ครัวเรือน	๒๐,๐๐๐.-	๒๐,๐๐๐.-	๒๐,๐๐๐.-	๒๐,๐๐๐.-	๒๐,๐๐๐.-	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีผัก ปลอดสารพิษ รับประทาน	ประชาชนมี สุขภาพดีและ ค่าใช้จ่ายลดลง	สำนักปลัด
๒๑	โครงการติดตั้งเสา สะท้อนแสงป้องกัน อุบัติเหตุ (บริเวณ ประตูน้ำคลองโพธิ์ ทั้ง ๒ ฝั่ง)	เพื่อป้องกัน อุบัติเหตุ	ประชาชนสัญจร ไปมาอย่าง ปลอดภัย			๑๐,๐๐๐			ร้อยละ ๘๐ ประชาชนสัญจร ไปมาอย่าง ปลอดภัย	ประชาชนสัญจร ไปมาอย่าง ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๒	โครงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลโรงช้าง	เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน	หมู่ที่ ๑-๘	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ จัดซื้ออุปกรณ์กีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน	มีอุปกรณ์กีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน	กองการศึกษาฯ
๒๓	โครงการปรับปรุงสถานที่สำหรับออกกำลังกายและเล่นกีฬาในหมู่บ้าน	เพื่อปรับปรุงสถานที่สำหรับออกกำลังกายและเล่นกีฬาในพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘	หมู่ที่ ๑-๘	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ปรับปรุงสถานที่สำหรับออกกำลังกายและเล่นกีฬาในพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘	มีสถานที่สำหรับออกกำลังกายและเล่นกีฬาในพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘	กองการศึกษาฯ
รวม	๒๓ โครงการ			๑,๔๙๐,๐๐๐	๑,๔๙๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๕๙๐,๐๐๐	๑,๕๙๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้นำกลุ่มองค์กรประชาชนในเรื่องยาเสพติดและสาธารณสุข	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตนให้อยู่ในหมู่บ้านและชุมชนอย่างปลอดภัย	ตามโครงการของ อบต.	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ รู้จักการบริหารจัดการด้วยตนเอง	ผู้นำ ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ รู้จักการบริหารจัดการด้วยตนเอง	สำนักปลัด
๒	ฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพอปพร.ตำบล	เพื่อให้ อปพร.ได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ	ตามโครงการที่ศูนย์อปพร.ขอรับการสนับสนุน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการเพื่อให้ อปพร.ได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ	การปฏิบัติงานของ อปพร.มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๓	ป้องกันการเกิดอัคคีภัยในพื้นที่ตำบลโรงช้าง (ติดตั้งหัวดับเพลิง)	เพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัยและเกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ติดตั้งหัวดับเพลิงในพื้นที่เสี่ยงในตำบลโรงช้าง หมู่ที่ ๑-๘	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของโครงการ	ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	ติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่ตำบลโรงช้าง	เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่ตำบลโรงช้าง หมู่ที่ ๑-๘	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของโครงการที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง
๕	ปรับปรุงภูมิทัศน์ในพื้นที่ ตำบลโรงช้าง หมู่ที่ ๑-๘	เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นระเบียบในสังคม	สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๙๐ สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	กองช่าง
๖	โครงการฝึกอบรมชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติ	เพื่อฝึกอบรมชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติ	เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติ ผ่านการฝึกอบรม	ชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติ มีความรู้ ความพร้อมในการป้องกันภัยพิบัติ	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการป้องกัน อุบัติเหตุและส่งเสริม ความรู้เกี่ยวกับ สาธารณสุข	เพื่อให้ประชาชน และผู้เข้าร่วมอบรม มีความรู้เกี่ยวกับ สาธารณสุขและการ ป้องกันอุบัติเหตุ	ประชาชนและ ผู้เข้าร่วมอบรมมี ความรู้เกี่ยวกับสา ธารณภัยและการ ป้องกันอุบัติเหตุ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนและ ผู้เข้าร่วมอบรมมี ความรู้เกี่ยวกับ สาธารณสุขและการ ป้องกันอุบัติเหตุ	ประชาชนและ ผู้เข้าร่วมอบรมมี ความรู้เกี่ยวกับ สาธารณสุขและ การป้องกัน อุบัติเหตุ	สำนักปลัด
๘	โครงการตั้งจุดตรวจ และบริการประชาชน ลดอุบัติเหตุในช่วง เทศกาลปีใหม่ และ เทศกาลสงกรานต์	๑.ดำเนินการตาม มาตรการแผน ป้องกัน ๒.ลดอุบัติเหตุทาง ถนนในช่วงเทศกาล สำคัญ	ตั้งด่านตรวจ / จุด ให้บริการ ประชาชน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนครั้งที่ตั้ง จุดตรวจ	ลดอุบัติเหตุ ในช่วงเทศกาล สำคัญ ลดการ สูญเสียชีวิตและ ทรัพย์สิน	สำนักปลัด
รวม	๘ โครงการ			๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

๓.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ประชุมประชาคม หมู่บ้านและตำบลเพื่อ จัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น	เพื่อให้ประชาชนได้มี ส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็นหรือเสนอ โครงการตรงกับปัญหา	ตามโครงการของ อบต.	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนเข้าร่วม ประชาคมหมู่บ้าน และตำบล	ประชาชนได้ ทราบปัญหา และความ ต้องการของ ตนเอง	สำนักปลัด
๒	จัดการแข่งขันกีฬา ตำบล	เพื่อเสริมสร้าง ความสามัคคีและ ส่ ง เ ส ร มี ให้ ประชาชนได้ออก กำลังกาย	ประชาชนในตำบล มีสุขภาพแข็งแรง มีความรักและ สามัคคี หมู่ที่ ๑-๘	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	มีสุขภาพแข็งแรง ร้อยละ ๑๐๐ ของ ประชาชนมีความรัก และสามัคคี	ประชาชนใน ตำบลรู้จัก สามัคคี มี สุขภาพแข็งแรง	กอง การศึกษา ฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

๓.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	จัดการแข่งขันกีฬา ภายนอก	เพื่อเสริมสร้าง ความสามัคคี และส่งเสริมให้ ประชาชนได้ออก กำลังกาย	ประชาชนใน ตำบลมีสุขภาพ แข็งแรง มีความ รักและสามัคคี หมู่ที่ ๑-๘	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของ ประชาชนมีสุขภาพ แข็งแรง มีความรัก และสามัคคี	ประชาชนใน ตำบลรู้จัก สามัคคี มี สุขภาพแข็งแรง	กอง การศึกษา ฯ
๔	สนับสนุนศูนย์ป้องกัน ยาเสพติดระดับตำบล	เพื่อให้ประชาชน ห่างไกลจากยา เสพติด	ตามโครงการที่ทางศูนย์ฯ ขอรับการสนับสนุน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ประชาชน ในตำบลห่างไกลจาก ภัยยาเสพติด	ประชาชนในตำบล ห่างไกลจากภัยยาเสพติด	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

๓.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการเลือกตั้งของ อบต.โรงช้าง	เพื่อจัดการเลือกตั้ง ของอบต.โรงช้าง	ประชาชนในเขต ตำบลโรงช้าง	๗๐๐,๐๐ ๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๑๐,๐๐ ๐	๗๑๐,๐๐ ๐	ประชาชน ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป มาใช้สิทธิ เลือกตั้ง	ประชาชนได้มีส่วน ร่วมในการเลือกตั้ง	สำนักปลัด
๖	อุดหนุนงบประมาณ โครงการกองทุนต้านภัย เอดส์อำเภอป่าโมก	เพื่อสมทบเงินทุน เข้าศูนย์ช่วยเหลือ ผู้ป่วยเอดส์และผู้ ติดเชื้อ H.I.V. อำเภอป่าโมก	ตามโครงการที่ ทางศูนย์ฯขอรับ การสนับสนุน	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ผู้ป่วยได้รับการ ช่วยเหลือ	ผู้ป่วยได้รับการ ช่วยเหลือ	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

๓.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	อุดหนุนงบประมาณโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับอำเภอ	เพื่อให้ประชาชนห่างไกลจากยาเสพติด	ตามโครงการที่ทางศูนย์ฯขอรับการสนับสนุน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ประชาชนในตำบลห่างไกลจากภัยยาเสพติด	ประชาชนในตำบลห่างไกลจากภัยยาเสพติด	สำนักปลัด
๘	อุดหนุนงบประมาณเหล่ากาชาดจังหวัดอ่างทอง	เพื่ออุดหนุนงบประมาณให้เหล่ากาชาดจังหวัดอ่างทองในการดำเนินกิจกรรม	จำนวน ๑ ครั้ง	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ประชาชนได้รับการช่วยเหลือ	ประชาชนในจังหวัดอ่างทองมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

๓.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	อุดหนุนงบประมาณกิ่ง กาชาดอำเภอ	เพื่ออุดหนุน งบประมาณให้กิ่ง กาชาดอำเภอป่าโมก ในการดำเนิน กิจกรรม	จำนวน ๑ ครั้ง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนได้รับ การช่วยเหลือ	ประชาชนใน อำเภอป่าโมกมี คุณภาพชีวิตที่ดี ขึ้น	สำนักปลัด
๑๐	อุดหนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสาร	เพื่อให้ประชาชน ได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสาร	อุดหนุนตาม โครงการหน่วย งานต่างๆ เสนอ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๗๐ ประชาชนได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสาร	ประชาชนได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสาร	สำนักปลัด
๑๑	โครงการออกกำลังกาย และกีฬาสร้างความสามัคคี ในองค์กร	เพื่อเสริมสร้าง ความสามัคคีและ ส่งเสริมให้ เจ้าหน้าที่ใน องค์กร	บุคลากรใน อบต. โรงช้างมี สุขภาพแข็งแรง มีความรักและ สามัคคี	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	มีสุขภาพแข็งแรง ร้อยละ ๑๐๐ ของ ประชาชนมีความรัก และสามัคคี	ประชาชนใน ตำบลรู้จัก สามัคคี มี สุขภาพแข็งแรง	กอง การศึกษา ฯ
รวม	๑๑ โครงการ			๑,๐๔๕,๐๐๐	๑,๐๔๕,๐๐๐	๑,๐๔๕,๐๐๐	๑,๐๔๕,๐๐๐	๑,๐๔๕,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

๓.๓ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และพัฒนาภูมิทัศน์ อบต.	เพื่อรองรับการให้บริการประชาชนให้ สะดวกปลอดภัย	ตามแบบของ อบต.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ที่ทำ การ อบต.ได้รับ การปรับปรุง ซ่อมแซมตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนได้รับ บริการที่ทำการ อบต. ที่สะดวก ปลอดภัย	กองช่าง
๒	โครงการปรับปรุงอาคารสำนักงาน อบต.	เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพใน การบริการ ประชาชน	ปรับปรุง สำนักงานอบต. ของแต่หน่วยงาน สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษาฯ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ สำนักงานได้รับ การปรับปรุงตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนได้รับ บริการที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	กองช่าง
รวม	๒ โครงการ			๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารัตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	จัดสร้าง จัดซื้อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ ในการปรับปรุง และ รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ แหล่ง ท่องเที่ยวที่มีอยู่	เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมี ความสมบูรณ์ เหมาะ กับการพักผ่อน และเป็น ที่รู้จักแพร่หลายต่อไป	วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสาร ประชาสัมพันธ์	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการ ประชาชนมี สถานที่พักผ่อน และออกกำลังกาย	แหล่งท่องเที่ยวมีความ สมบูรณ์ เหมาะกับการ พักผ่อน และเป็นที่ยุ้จัก แพร่หลาย	สำนักปลัด
๒	ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น และรัฐพิธีที่สำคัญ	เพื่อรักษาไว้ซึ่ง ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มี อยู่	- งานรัฐพิธีต่างๆ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของ ประชาชนที่ได้แสดง ออกถึงความ จงรักภักดี	ประชาชนจะรักษา ขนบ ธรรมเนียม ประเพณี และ วัฒนธรรมอันดีงามให้ สืบทอดต่อไป	กอง การศึกษา ฯ
๓	โครงการกิจกรรมวัน แม่แห่งชาติ	เพื่อเทิดพระเกียรติและ แสดงความจงรักภักดี	- วันแม่แห่งชาติ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของ ประชาชนที่ได้แสดง ออกถึงความ จงรักภักดี	ประชาชนได้ แสดงออกถึงความ จงรักภักดี	กอง การศึกษา ฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารัตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงา นรับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการกิจกรรมเนื่องในวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพฯ วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ ๕ ธันวาคม	เพื่อเทิดพระเกียรติและแสดงความจงรักภักดี	วันพ่อแห่งชาติ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนที่ได้แสดงออกถึงความจงรักภักดี	ประชาชนได้แสดงออกถึงความจงรักภักดี	กองการศึกษาฯ
๕	โครงการสืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น อบต.โรงช้าง	เพื่อรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีอยู่	ประเพณีลอยกระทง งานแข่งเรือ กิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา และวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ฯลฯ	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	ร้อยละ๑๐๐ ของประชาชนที่ได้แสดงออกถึงความจงรักภักดี	ประชาชนจะรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามให้สืบทอดต่อไป	กองการศึกษาฯ
๖	โครงการจัดงานประเพณีวันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ และวันครอบครัว	เพื่อรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีอยู่	ส่งเสริมกิจกรรมวันครอบครัว และอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีวันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	ร้อยละ๑๐๐ ของประชาชนที่ได้แสดงออกถึงความจงรักภักดี	ประชาชนจะรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามให้สืบทอดต่อไป	กองการศึกษาฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการเฉลิมพระ ชนมพรรษาสมเด็จพระนาง เจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมล ลักษณ พระบรมราชินี	เพื่อเทิดพระเกียรติ และ แ ส ด ง ค ว า ม จงรักภักดี	ตามโครงการของอบต.	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของ ประชาชนที่ได้แสดง ออกถึงความ จงรักภักดี	ประชาชนได้ แสดงออกถึงความ จงรักภักดี	กอง การศึกษาฯ
๘	โครงการเฉลิมพระ ชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระ พระปรเมนทรรามาธิบดีศรี สินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิร เกล้าเจ้าอยู่หัว	เพื่อเทิดพระเกียรติ และ แ ส ด ง ค ว า ม จงรักภักดี	ตามโครงการของอบต.	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของ ประชาชนที่ได้แสดง ออกถึงความ จงรักภักดี	ประชาชนได้ แสดงออกถึงความ จงรักภักดี	กอง การศึกษาฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารัตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	อุดหนุนงบประมาณ โครงการจัดงานวันรัฐพิธี และงานราชพิธี อำเภอป่าโมก	เพื่อรักษาไว้ซึ่ง ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมใน ท้องถิ่นที่มีอยู่	ส่งเสริมกิจกรรมวัน สำคัญ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ๑๐๐ ของประชาชนที่ ได้แสดง ออกถึง ความจงรัก รักดี	ประชาชนจะ รักษาขนบ ธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม อันดีงามให้สืบ ทอดต่อไป	สำนักปลัด
๑๐	อุดหนุนงบประมาณ โครงการงานรำลึกสมเด็จพระนเรศวรมหาราช	เพื่อรักษาไว้ซึ่ง ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมใน ท้องถิ่นที่มีอยู่	ส่งเสริมกิจกรรมวัน สำคัญ	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	ร้อยละ๑๐๐ ของประชาชนที่ ได้แสดง ออกถึง ความจงรัก รักดี	ประชาชนจะ รักษาขนบ ธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม อันดีงามให้สืบ ทอดต่อไป	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

- ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
- ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๔.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๑	เข้าวัดฟังธรรมในวัน พระ	เพื่อพัฒนา คุณธรรมจริยธรรม สำหรับข้าราชการ ลูกจ้างในหน่วยงาน	ข้าราชการ ลูกจ้างใน หน่วยงาน ปฏิบัติงาน อย่างสุจริต ตาม หลักธรรมคำสอนของ องค์พระสัมมาสัมพุทธ เจ้า	๕,๐๐๐.-	๕,๐๐๐.-	๕,๐๐๐.-	๕,๐๐๐.-	๕,๐๐๐.-	ร้อยละ๙๐ ของข้าราชการ ลูกจ้างเข้าฟัง ธรรมในวันพระ	ข้าราชการ ลูกจ้าง มีจิตใจ ดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กันและกัน	สำนักปลัด กอง การศึกษา ฯ
๑๒	โครงการส่งเสริมภูมิปัญญา ท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริมและรักษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ตามโครงการของอบต.	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนรักษาภูมิ ปัญญาท้องถิ่นและ สืบทอดต่อไป	ประชาชนรักษาภูมิ ปัญญาท้องถิ่นและ สืบทอดต่อไป	กอง การศึกษา ฯ
๑๓	โครงการเสริมสร้างธรรมะทาง จิตใจ ในวันสำคัญทาง พระพุทธศาสนา	เพื่อเสริมสร้างธรรมะ ทางจิตใจในวันสำคัญ ทางพระพุทธศาสนา	ประชาชนในตำบลโรงช้าง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนได้รับการ เสริมสร้างธรรมะ	ประชาชนเข้าวัด ทำบุญในวันสำคัญ ทางพระพุทธศาสนา	กอง การศึกษา
รวม	๑๓ โครงการ			๖๗๐,๐๐๐	๖๗๐,๐๐๐	๖๗๐,๐๐๐	๖๗๐,๐๐๐	๖๗๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องการใช้พลังงานทดแทน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	เพื่อให้ประชาชน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้พลังงานทดแทน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ตามโครงการของ อบต. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนลดการใช้พลังงาน	ลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานในชุมชน	สำนักปลัด
๒	การดูแล รักษา การปลูกต้นไม้ตามโครงการต่าง ๆ	เพื่อให้ต้นไม้ในตำบลได้รับการดูแล และมีจำนวนที่มากขึ้น	ตามโครงการของ อบต. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	ร้อยละ ๙๐ ประชาชนมีน้ำสะอาดใช้ในการอุปโภค	ประชาชนมีน้ำสะอาดใช้ในการอุปโภค	กองช่าง
๓	การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์พลังงาน	เพื่อลดการใช้พลังงาน และส่งเสริมการประหยัดพลังงานในครัวเรือน	ประชาชนลดการใช้พลังงาน และประหยัดพลังงานในครัวเรือนของตนเอง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์พลังงาน	หมู่บ้าน ชุมชน มีความสะอาดน่าอยู่	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	พัฒนาสำรวจ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้ดีขึ้น	เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์ สวยงาม มีทัศนียภาพที่สวยงาม เป็นที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว	สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติฯ , บึงสำเภาลอย และแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆได้รับการพัฒนา	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการ ประชาชนมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น	ประชาชนมีสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกายมากขึ้น	กองช่าง
๕	ปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติฯ หมู่ที่ ๔	เพื่อให้สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาด สวยงาม เป็นที่พักผ่อนของประชาชน	สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติฯ มีความสะอาด สวยงาม เป็นที่พักผ่อนของประชาชน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการ ประชาชนมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น	ประชาชนมีสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกายมากขึ้น	กองช่าง
๖	โครงการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ เพิ่มจำนวนสัตว์น้ำ บึงสำเภาลอยและแหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลโรงช้าง	เพื่อให้ประชาชนมีสัตว์น้ำไว้อุปโภค	ตามโครงการของ อบต. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีสัตว์น้ำอุปโภค	ประชาชนมีสัตว์น้ำอุปโภค	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านเกษตรและแหล่งน้ำ)	เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนด้านเกษตรและแหล่งน้ำ	ตามโครงการของ อบต. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง (ด้านเกษตรและแหล่งน้ำ)	ประชาชนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง (ด้านเกษตรและแหล่งน้ำ)	สำนักปลัด
๘	โครงการอบรมการทำธนาคารน้ำใต้ดินในชุมชน	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในการทำธนาคารน้ำใต้ดิน	ประชาชนสามารถทำธนาคารน้ำใต้ดินเองได้	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนสามารถดำเนินการทำธนาคารน้ำใต้ดินในครัวเรือนเองได้	ประชาชนสามารถทำธนาคารน้ำใต้ดินเองได้	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงา นรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	โครงการเพื่อดำเนินงาน สนองพระราชดำริ โครงการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจาก พระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.)	เพื่ออนุรักษ์ พันธุกรรมพืช	ประชาชนมี ความรู้และ อนุรักษ์ พันธุกรรมพืช	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ประชาชนมีความรู้ และอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช	ประชาชนมี ความรู้และ อนุรักษ์ พันธุกรรมพืช	สำนัก ปลัด
รวม	๙ โครงการ			๓๑๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๒ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	จัดหาภาชนะรองรับ ขยะมูลฝอยเพิ่มเติม	เพื่อให้มีภาชนะ สำหรับรองรับ ขยะมากขึ้น	ถังขยะพลาสติก และภาชนะอื่นๆที่ เหมาะสม	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการที่ กำจัดขยะถูก สุขลักษณะ	หมู่บ้าน ชุมชน มีความสะอาด น่าอยู่	สำนักปลัด
๒	จัดเก็บและคัดแยกขยะ หรือสิ่งเหลือใช้	เพื่อให้ ชุมชน หมู่บ้าน มีความ สะอาดเรียบร้อย	รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนในตำบล ทั้ง ๘ หมู่บ้าน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของโครงการที่ กำจัดขยะถูก สุขลักษณะ	หมู่บ้าน ชุมชน มี ความสะอาดน่าอยู่ ปราศจากโรคภัยต่าง ๆ	สำนักปลัด
๓	จัดซื้อถังขยะแยก ประเภท	เพื่อให้ ชุมชน หมู่บ้าน มีความ สะอาดเรียบร้อย	มีถังขยะแยกประเภท ให้ประชาชนในตำบล ทั้ง ๘ หมู่บ้าน จำนวน ๘๐๐ ใบ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของ โครงการที่กำจัด ขยะถูกสุขลักษณะ	หมู่บ้าน ชุมชน มี ความสะอาดน่าอยู่ ปราศจากโรคภัยต่าง ๆ	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๒ แผนงานคณะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการอบรมให้ความรู้ การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมมลพิษทาง อากาศ ขยะ น้ำเสีย และ ของเสียอันตราย	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ การแก้ไขปัญหาวิกฤต สิ่งแวดล้อมมลพิษทาง อากาศ ขยะ น้ำเสีย และ ของเสียอันตราย	ประชาชน สามารถแก้ไข ปัญหาวิกฤต สิ่งแวดล้อมมลพิษ ทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชน มีความรู้การแก้ไข ปัญหาวิกฤต สิ่งแวดล้อมมลพิษ ทางอากาศ ขยะ น้ำ เสีย และของเสีย อันตราย	ประชาชนมีความรู้ การแก้ไขปัญหา วิกฤตสิ่งแวดล้อม มลพิษทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และ ของเสียอันตราย	สำนักปลัด
๕	โครงการจัดการขยะมูล ฝอยแบบบูรณาการสาม ระบบ ในรูปขยายผล (จัด อบรมคัดแยกขยะ จัดตั้ง ธนาคารขยะหมู่บ้าน ชุมชนปลอดมลพิษ)	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน การบริหารจัดการขยะมูล ฝอยในพื้นที่ ลด งบประมาณเพื่อการ จัดการขยะมูล ฝอยและการแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลมา จากขยะมีพิษ และสิ่ง ปฏิกูลต่างๆ	พื้นที่ตำบลโรง ช้าง มีขยะมูลฝอย ลดลง	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนกำจัด ขยะอย่างถูกวิธี และปริมาณขยะ ลดลง	หมู่บ้าน ชุมชน มี ความสะอาด น่าอยู่	สำนักปลัด
รวม	๕ โครงการ			๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ คู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	-ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๓ เพิ่ม ๑ ช่อง บริเวณ ประตูนํ้าคลองโพธิ์ ระยะทางประมาณ ๓๐ ม.	ประชาชนสัญจรไปมาได้อย่างสะดวกปลอดภัย	คสล. พื้นที่ ๑๕๐ม. กว้าง ๕ x ๓๐ ม.			๒๐๐,๐๐๐			ถนน ค.ส.ล. ได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างถนน คสล. บริเวณศาลาประจำหมู่บ้านถึงหลวงพ่อสำเภาพร้อมรั้วกัน	เพื่อใช้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวก	ถนน ค.ส.ล. ระยะทางประมาณ ๓ x ๑๕๐ ม. พื้นที่ ๔๕๐ม.			๒๒๕,๐๐๐			ถนน ค.ส.ล. ได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาสะดวกขึ้น	กองช่าง
๓	- ถนน คสล. หมู่ที่ ๓ (บ้านนางสำลี อุ่นใจ ถึงบ้านนางเรณู มีทองคำ)	เพื่อใช้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวก	ถนน ค.ส.ล. ระยะทางประมาณ ๓ x ๒๐๐ ม. พื้นที่ ๖๐๐ม.		๓๐๐,๐๐๐				ถนน ค.ส.ล. ได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาสะดวกขึ้น	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ คู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	-ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๓ คลองโพธิ์ บริเวณบ้านเขานาย กมล ยอแสงสุขกมล	ประชาชนสัญจร ไปมาได้อย่าง สะดวกปลอดภัย	คสล. พื้นที่ ๒,๐๐๐ตร.ม. กว้าง ๕ X ๔๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.				๑,๐๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. ได้รับ การก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้สะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง
๕	-ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๓ คลองโพธิ์ บริเวณสวนนายพิญญ์ ภูสวรรค์	ประชาชนสัญจร ไปมาได้อย่าง สะดวกปลอดภัย	คสล. พื้นที่ ๒,๐๐๐ตร.ม. กว้าง ๕ X ๔๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.				๑,๐๐๐,๐๐๐		ถนน ค.ส.ล. ได้รับ การก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาสะดวกขึ้น	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	ก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลท์ ดิคมหมู่ที่ ๕ บริเวณโรงเรียนวัดพายทองถึงบ้านนางชลอ เพ็ชรเมณี	เพื่อให้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวก	ถนนลาดยางแอสฟัลท์ ดิกระยะทางประมาณ ๑.๗ กม.					๘๐๐,๐๐๐	ถนน ได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๘	-ก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลท์ติก หมู่ที่ ๖ (บริเวณบ้านกุลวรารักษ์)	เพื่อให้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวกปลอดภัย	ลาดยางแอสฟัลท์ ๔ x ๒๐๐ ม. พื้นที่ ๘๐๐ตร.ม.	๓๐๐,๐๐๐					ถนน ได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาสะดวกขึ้น	กองช่าง
๙	- ถนน ค.ส.ล. หมู่ ๗ บริเวณบ้านนางสมศรี ควรรับส่วน	เพื่อให้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวก	ถนน ค.ส.ล.กว้าง ๔ ม. ยาว ๕๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.			๗๕,๐๐๐			ถนน ได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	- ก่อสร้างถนน ค.ส.ล. หมู่ ๗ บริเวณบ้านนายสมยศ ยิ่งยง	เพื่อใช้สัญจรไป มาได้อย่าง สะดวก	ถนน ค.ส.ล. กว้าง ๔ ม. ยาว ๕๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.			๗๕,๐๐๐			ถนน ได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาสะดวกขึ้น	กองช่าง
๑๑	- ปรับปรุงสะพานข้าม คลองชลประทาน หมู่ที่ ๒ (บริเวณศาลพ่อปู่)	เพื่อใช้สัญจรไป มาได้อย่าง สะดวก	สะพาน อยู่ใน สภาพใช้ได้				๒๐๐,๐๐ ๐		สะพานได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้สะดวก	กองช่าง
๑๒	-ลาดยางแอสฟัลท์ติก หมู่ ที่ ๕ (บริเวณบ้านนางสาว ชรินทร์ –บ้านนางฉวีล)	เพื่อใช้สัญจรไป มาได้อย่าง สะดวก	ลาดยางแอสฟัลท์ ๓ x ๒๐๐ ม. พื้นที่ ๖๐๐ตร.ม.		๑๘๐,๐๐๐				ถนนได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมา ได้สะดวก	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๓	-ลาดยางแอสฟัลต์ติก หมู่ที่ ๓ บริเวณบ้านนาง ขวัญเรือนถึงบ้านเทิดไท้องค์	เพื่อใช้สัญจรไป มาได้อย่าง สะดวก	ลาดยางแอสฟัลต์ ๓ x ๒๐๐ ม. พื้นที่ ๖๐๐ตร.ม.		๓๖๐,๐๐๐				ถนนได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้สะดวก	กองช่าง
๑๔	ปรับปรุงถนนดิน ลง ลูกรัง หมู่ที่ ๓ บริเวณ ทางลงบ้านนางเข้า	เพื่อใช้สัญจรไป มาได้อย่าง สะดวก	ถนนได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน				๕๐,๐๐๐		ถนนได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้สะดวก	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๕	โครงการซ่อมแซมถนน หมู่ที่ ๒ โดยลงหินคลุก ซอย ๒ และซอย ๓	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้ อย่างปลอดภัย	ถนนได้รับการ ซ่อมแซมตาม แบบมาตรฐาน			๕๐,๐๐๐			ร้อยละ ๘๐ ประชาชน สัญจรไปมาได้ อย่าง ปลอดภัย	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่าง ปลอดภัย	กองช่าง
๑๖	โครงการซ่อมแซมถนน หมู่ที่ ๓ ลาดยางแอส ฟัลท์ติก บริเวณหมู่บ้าน จัดสรร ทั้ง ๓ ซอย	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้ อย่างปลอดภัย	ถนนได้รับการ ซ่อมแซมตาม แบบมาตรฐาน ระยะทาง ประมาณ ๒,๐๐๐ ม.				๗๐๐,๐๐ ๐		ร้อยละ ๘๐ ประชาชน สัญจรไปมาได้ อย่าง ปลอดภัย	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่าง ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๗	-ก่อสร้างรั้วกันริมคลอง วิหารแดง หมู่ที่ ๔	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้ อย่างปลอดภัย	รั้วกันริมคลองที่ได้ มาตรฐานระยะทาง ประมาณ ๑๑๕ ม.			๑๐๐,๐๐๐			รั้วกันริม คลองที่ได้ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่าง ปลอดภัย	กองช่าง
๑๘	ลาดยางแอสฟัลต์ติก หมู่ที่ ๗ บริเวณบ้านนาง หย้า ออมสินระยะทาง ประมาณ ๕๐๐ ม.	เพื่อใช้สัญจรไป มาได้อย่าง สะดวก	ลาดยางแอสฟัลต์ ๔ x ๕๐๐ ม. พื้นที่ ๒,๐๐๐ตร.ม.		๗๐๐,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ถนน ได้รับการก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้สะดวก	กองช่าง
๑๙	ลาดยางแอสฟัลต์ติก หมู่ที่ ๔ บริเวณบ้านนายเฉลียว เพ็ชรเมณี ถึงวัดศรีมหาโพธิ์	เพื่อใช้สัญจรไป มาได้อย่าง สะดวก	ลาดยางแอสฟัลต์ ๔ x ๕๐๐ ม. พื้นที่ ๒,๐๐๐ตร.ม.			๗๐๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ถนน ได้รับการก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้สะดวก	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๐	ถมดินบริเวณกลางหมู่บ้านหมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมีพื้นที่ใช้สอยร่วมกัน	พื้นที่ประมาณ ๑๐x๑๐ ม. มีลานกว้างไว้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน				๕๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐	มีลานกว้างไว้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน	กองช่าง
๒๑	ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้อย่างสะดวก ปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๗ บริเวณกลางหมู่บ้าน กว้าง ๔ ม. ยาว ๒๐๐ ม. พื้นที่ ๘๐๐ตร.ม.				๔๐๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ ถนน คสล.ได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้ปลอดภัย	กองช่าง
๒๒	ก่อสร้างบันได คสล. พร้อมแอมป์หลังคา	เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน	ก่อสร้างบันได คสล. กว้าง ๓ม.ยาว ๕ ม.พร้อมแอมป์หลังคา กว้าง ๓ ม. ยาว ๔ ม. บริเวณบึงสำเภาลอย หมู่ที่ ๑			๕๐๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ โครงการได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๓	ซ่อมแซมประตुरะบาย น้ำ เปิด-ปิด บริเวณบึง สำเภาลอย หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ประชาชน ได้น้ำใช้ในการ อุปโภคและ บริโภค	ซ่อมแซมประตุน้ำ ระบายน้ำ เปิด- ปิด บริเวณบึง สำเภาลอย หมู่ที่ ๑	๑๐๐,๐๐ ๐					ร้อยละ ๑๐๐ ประตุน้ำ ได้รับการ ซ่อมแซมตาม แบบ มาตรฐาน	ประชาชน ได้มีน้ำ ใช้ในการอุปโภค และบริโภค	กองช่าง
๒๔	เสริมคันดินกั้นน้ำ พร้อมวางท่อระบายน้ำ บริเวณบ้านางเพ็ญรัตน์ หมู่ที่ ๖	เพื่อป้องกันน้ำ ท่วมในแหล่ง ชุมชน	เสริมคันดินกั้นน้ำ พร้อมวางท่อระบาย น้ำ บริเวณบ้านาง เพ็ญรัตน์ หมู่ที่ ๖					๓๐๐,๐๐ ๐	ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบ มาตรฐาน	ไม่มีน้ำท่วมขังใน ชุมชน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๕	วางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชน สัญจรได้อย่าง สะดวก ปลอดภัย	วางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๕ บริเวณ แหล่งชุมชน					๒๐๐,๐๐ ๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีท่อระบายน้ำที่ได้ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรได้ อย่างสะดวก ปลอดภัย	กองช่าง
๒๖	เปลี่ยนขนาดท่อระบาย น้ำ และซ่อมแซมประตู เปิด-ปิด หมู่ที่ ๖	เพื่อให้ประชาชนใช้ ประโยชน์ ร่วมกัน	เปลี่ยนขนาดท่อ ระบายน้ำ และ ซ่อมแซมประตูเปิด- ปิด หมู่ที่ ๖ บริเวณ บ้านนายทองจันทร์ รัตนโสม					๓๐๐,๐๐ ๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีท่อ ระบายน้ำและ ประตูระบายน้ำที่ได้ มาตรฐาน	ประชาชนใช้ประโยชน์ ร่วมกัน	กองช่าง
๒๗	วางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๖	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้อย่าง สะดวก	วางท่อระบายน้ำหมู่ ที่ ๖ บริเวณบ้าน นายโยธิน					๓๐๐,๐๐ ๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีท่อระบายน้ำที่ได้ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรได้ อย่างสะดวก ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๘	โครงการขุดลอกคลอง วิหารแดง บริเวณตั้งแต่ บ้านนางอำพร เกือกิจ ถึงบ้านนายหนู แยม แสน พร้อมปรับปรุงท่อ ระบายน้ำ	เพื่อให้การ ระบายน้ำใน ชุมชนเป็นไป อย่างสะดวก	คลองวิหาร แดงน้ำไหล สะดวก	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ พื้นที่ ในชุมชนไม่มีน้ำ ท่วมขัง	พื้นที่ในชุมชนไม่มีน้ำท่วม ขัง	กองช่าง
๒๙	โครงการลอกคลองบ้าน แขก หมู่ที่ ๕ ฝั่งเหนือเชื่อมต่อ ตำบลสายทองระยะทาง ประมาณ ๑ กม	เพื่อให้เกษตรกร มีน้ำใช้ในการ เกษตร	คลองบ้านแขก สามารถเก็บกักน้ำ ไว้ใช้ในฤดูแล้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ เกษตรกรมีน้ำ ใช้ในการ เกษตร	เกษตรกรมีน้ำใช้ใน การเกษตร	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๐	โครงการวางท่อระบายน้ำ จำนวน ๓ จุด บริเวณสวน นายเพทายและต้นโพธิ์ พร้อม ติดตั้งประตูเปิด-ปิด บริเวณต้น โพธิ์ จำนวน ๓ บาน	เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำ ใช้ในการเกษตร	คลองบ้านแขก สามารถเก็บกักน้ำไว้ ใช้ในฤดูแล้ง			๑๐๐,๐๐๐			ร้อยละ ๘๐ เกษตรกรมีน้ำใช้ ในการเกษตร	เกษตรกรมีน้ำใช้ใน การเกษตร	กองช่าง
๓๑	โครงการซ่อมแซมถนน หมู่ที่ ๕ โดยลงลูกรังบริเวณข้าง แพล้นปูน	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาอย่าง สะดวกปลอดภัย	ถนนได้รับการ ซ่อมแซมตามแบบ มาตรฐาน	๒๐๐,๐๐ ๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐ ๐	๒๐๐,๐๐ ๐	ร้อยละ ๑๐๐ ถนนได้รับการ ซ่อมแซมตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมา อย่างสะดวกปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๒	โครงการก่อสร้าง สะพานปูนข้ามคลอง ชลประทานบริเวณศาล พ่อปู่ หมู่ที่ ๒	เพื่อให้ประชาชน ใช้สัญจรไปมาได้ อย่างปลอดภัย	สะพานได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน			๒๕๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ สะพานได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่าง ปลอดภัย	กองช่าง
๓๓	โครงการซ่อมแซม สะพานไม้บริเวณ ประตูน้ำคลองโพธิ์	เพื่อให้ประชาชน ใช้สัญจรไปมาได้ อย่างปลอดภัย	สะพานได้รับการ ซ่อมแซมตาม แบบมาตรฐาน				๕๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ สะพานได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่าง ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๔	ปรับปรุง ซ่อมแซม และ ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ในชุมชนหมู่ที่ ๑-๘	เพื่อให้ประชาชน มีไฟฟ้า สาธารณะใช้ ร่วมกัน	ปรับปรุง ซ่อมแซม และ ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ในชุมชนหมู่ที่ ๑-๘ -หมู่ที่ ๑บริเวณโรงอิฐ ดาบ่า ระยะทางประมาณ ๒ กม. -หมู่ที่ ๒ บริเวณบ้านนาง ปรารถนา สีมพัสสอ ถึง บ้านสุมาลี ฉัตรแหลม -หมู่ที่ ๓ บริเวณหน้าบ้าน นายเทอดศักดิ์ ชมจำปี ถึง บริเวณบ้านนางสาวสม พิศ นุตประสาท	๑๐๐,๐๐ ๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐ ๐	๑๐๐,๐๐ ๐	ร้อยละ ๑๐๐ ไฟฟ้าสาธารณะ ในชุมชนหมู่ที่ ๑- ๘ ได้รับการดูแล	ประชาชนมีไฟฟ้า สาธารณะใช้ร่วมกัน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ คู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
			หมู่ที่ ๓ ปรับปรุงแนวเขตไฟฟ้าสาธารณะ บริเวณปากท่อคลองโพธิ์ ทั้ง ๒ ฝั่ง -หมู่ที่ ๔ ขยายเขตไฟฟ้าบริเวณหน้า ทางเข้าวัดศรีมหาโพธิ์ถึงสนามฟุตบอล -หมู่ที่ ๔ ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะบริเวณ ใต้สะพานทางลอดหมู่ที่ ๔ จำนวน ๔ ดวง -หมู่ที่ ๕ ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ บริเวณหมู่ที่ ๕ ซอย ๓ และซอย ๖ จำนวน ๕ จุด -หมู่ที่ ๗ ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๒ จุด บริเวณบ้านนายขวัญ ชุ่มยิ้ม -หมู่ที่ ๘ ติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะ บริเวณลานกีฬา คสล. หมู่ที่ ๘ จำนวน ๘ จุด - ฯลฯ								

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
			-ขยายเขตไฟฟ้า บริเวณลานกีฬา หมู่ที่ ๑ -ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ หมู่ที่ ๕ (บริเวณบ้านนางขรินทร์ สีบกุลศล , บ้านกัลยาณี) -ขยายไฟฟ้าสาธารณะ หมู่ที่ ๓ (บริเวณบ้านชูศรี ประพฤติ –บ้านเฉลิมพร) -ติดตั้งเสาไฟฟ้าและไฟส่องทางสาธารณะ จำนวน ๔ ต้น บริเวณสนามฟุตบอล -เพิ่มไฟฟ้าสาธารณะ หมู่ที่ ๓ บริเวณเรือสำเภาพร้อมเสา								

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๕	ก่อสร้างท่อระบายน้ำ และประตูเปิด – ปิด - วางท่อส่งน้ำคลองบ้าน แขก (ชลประทาน)หมู่ที่ ๕ พร้อมประตูเปิด-ปิด	เพื่อให้ น้ำไหล สะดวกและใช้ใ การเกษตร	วางท่อส่งน้ำคลอง บ้านแขก (ชลประทาน) พร้อมประตูเปิด- ปิด				๓๐๐,๐๐๐		มีร้อยละ ๑๐๐ มี ท่อระบายน้ำที่มี มาตรฐาน	น้ำมีทางระบาย ได้สะดวกขึ้น ไม่ ท่วมขัง และใช้ เป็นเส้นทาง สัญจร	กองช่าง
๓๖	-วางท่อระบายน้ำ ม.๑ (บริเวณบ้านพิระพงษ์ วงษ์รี ,บ้านกิริยา ณะพิทักษ์, บ้าน ปรานี วงษ์วัฒนา, บ้านอุดม ดาวดวงน้อย, บ้านสุนทร เนียมศรี)	เพื่อให้ น้ำมีทาง ระบาย ไม่ท่วม ขัง	วางท่อระบายน้ำ จำนวน ๕ จุด ระยะทาง ประมาณ ๓๐๐ ม.					๓๐๐,๐๐ ๐	ร้อยละ ๑๐๐ มี ท่อระบายน้ำที่มี มาตรฐาน	น้ำมีทางระบาย ได้สะดวกขึ้น ไม่ ท่วมขัง และใช้ เป็นเส้นทาง สัญจร	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๗	โครงการซ่อมแซมประตูละบายน้ำพร้อมวางท่อระบายน้ำ บริเวณข้างสะพานข้ามคลองชลประทานหมู่ที่ ๒ ศาลพ่อปู่	เพื่อให้ประชาชนมีใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอ	ประตูระบายน้ำและท่อระบายน้ำได้รับการซ่อมแซมตามแบบมาตรฐาน			๑๐๐,๐๐๐			ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอ	ประชาชนมีใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๓๘	- ก่อสร้างทางระบายน้ำหมู่ที่ ๒ บริเวณบ้านสุณีย์	เพื่อให้การระบายน้ำในชุมชนเป็นไปอย่างสะดวก	วางท่อระบายน้ำ	๑๕๐,๐๐๐					ร้อยละ ๑๐๐ มีท่อระบายน้ำที่มีมาตรฐาน	น้ำมีทางระบายได้สะดวกขึ้นไม่ท่วมขัง	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๙	วางท่อระบายน้ำ ม. ๕ (บริเวณ บ้านล่อ วานิ ชวรรณ ,บ้านนางสาวบุญลือ เพ็ชรเมณี ,บ้านนางคะนิง)	เพื่อให้การ ระบายน้ำใน ชุมชนเป็นไป อย่างสะดวก	วางท่อระบายน้ำ ระยะทาง ประมาณ ๑๐ ม. รวม ๓ จุด				๓๐๐,๐๐ ๐		ร้อยละ ๑๐๐ มี ท่อระบายน้ำที่มี มาตรฐาน	น้ำมีทางระบาย ได้สะดวกขึ้นไม่ ท่วมขัง	กองช่าง
๔๐	- ขุดลอกคลองระบายน้ำ หมู่ที่ ๖บริเวณบ้านนายพิม ถึงบ้าน นางชะลอ ระยะทางประมาณ ๒๐๐ ม.	เพื่อให้การ ระบายน้ำใน ชุมชนเป็นไป อย่างสะดวก	ขุดลอกคลองระบาย น้ำ			๑๕๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ มี ท่อระบายน้ำที่มี มาตรฐาน	น้ำมีทางระบาย ได้สะดวกขึ้นไม่ ท่วมขัง	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔๑	- ประตุระบายน้ำ เปิด-ปิด จำนวน ๒ จุด หมู่ที่ ๘ (กลุ่มบ้านนายสมเกียรติ บ้านนาง ละม่อม)	เพื่อให้การระบายน้ำ ในชุมชนเป็นไปอย่าง สะดวก	ประตุระบายน้ำ เปิด - ปิด				๕๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ มีประตุ ระบายน้ำที่มีมาตรฐาน	น้ำมีทางระบายได้ สะดวกขึ้น ไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๔๒	- วางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๔ บริเวณบ้านนายมนู จันทรเขียน	เพื่อให้มีน้ำทางระบาย ไม่ท่วมขัง ประชาชน สามารถใช้ประโยชน์ พื้นที่ร่วมกัน	วางท่อระบายน้ำ ระยะทาง ประมาณ ๓๐๐ ม.				๕๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ มีท่อ ระบายน้ำที่มีมาตรฐาน	น้ำมีทางระบายได้ สะดวกขึ้น ไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๔๓	- วางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๔ บริเวณบ้านนางเฉลียว เรือง กุศล)	เพื่อให้มีน้ำทางระบาย ไม่ท่วมขัง ประชาชน สามารถใช้ประโยชน์ พื้นที่ร่วมกัน	วางท่อระบายน้ำ ระยะทาง ประมาณ ๓๐๐ ม.				๕๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ มีท่อ ระบายน้ำที่มีมาตรฐาน	น้ำมีทางระบายได้ สะดวกขึ้น ไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๔๔	-วางท่อระบายน้ำ ม. ๗ (บริเวณ บ้านป่ามว)	เพื่อให้มีน้ำทางระบาย ไม่ท่วมขัง	วางท่อระบายน้ำ จำนวน ๑ จุด ระยะทางประมาณ ๑๕๐ ม.				๕๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ มีท่อ ระบายน้ำที่มีมาตรฐาน	น้ำมีทางระบายได้ สะดวกขึ้นไม่ท่วมขัง	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔๕	ก่อสร้างประตुरะบายน้ำ เปิด-ปิด หมู่ที่ ๔ (บริเวณบ้านนายพล)	เพื่อให้มีน้ำมีทาง ระบาย ไม่ท่วม ขัง ประชาชน สามารถใช้ ประโยชน์พื้นที่ ร่วมกัน	ประตुरะบายน้ำ เปิด – ปิด				๑๕๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ มี ประตुरะบายน้ำ ที่มีมาตรฐาน	น้ำมีทางระบาย ได้สะดวกขึ้น ไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๔๖	ดูแลปรับปรุง พัฒนา ระบบประปาหมู่บ้านให้ ดี มีคุณภาพ	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำเพื่อการ อุปโภคบริโภค เพียงพอ	ระบบน้ำประปา หมู่บ้านมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ระบบ น้ำประปาหมู่บ้านมี คุณภาพได้มาตรฐาน	ประชาชนมีน้ำ สะอาดไว้อุปโภค บริโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แบบ ผ. ๐๒/๑

องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔๗	เปลี่ยนท่อเมนประปา บริเวณริมบึงสำเภาลอย (หมู่ที่ ๘)	เพื่อให้ประชาชนมี น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคเพียงพอ	เปลี่ยนท่อเมน ประปา บริเวณริม บึงสำเภาลอย ระยะทาง ประมาณ ๑,๐๐๐ ม.			๑๕๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ มี ท่อเมนประปาที่ มีมาตรฐาน	ประชาชนมีน้ำ สะอาดไว้อุปโภค บริโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง
๔๘	ก่อสร้างระบบประปา ประจำหมู่บ้านหมู่ที่ ๗ แบบบาดาลพร้อม อุปกรณ์ และปรับพื้นที่	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำเพื่อการ อุปโภคบริโภค เพียงพอ	ประชาชนมีน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภคเพียงพอ			๑,๐๐๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ มี ระบบประปา ประจำหมู่บ้านที่ ได้มาตรฐาน	ประชาชนมีน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภคเพียงพอ	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔๙	ย้ายสายไฟฟ้า หมู่ที่ ๓ คลองโพธิ์บริเวณบ้านสมพร สุขมงคล - บ้านเช่านายกมล ยอแสงสุขกมล ประสานไฟฟ้าอำเภอป่าโมก	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง และเส้นทางสัญญาณมีแสงสว่าง	ตามโครงการของ อบต.		๑๕,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	กองช่าง
๕๐	ก่อสร้างอาคารที่ทำการ อบต.	เพื่อให้มีที่ทำการที่ดีสามารถเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับประชาชนที่มาใช้บริการ	ตามโครงการของอบต.	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีอาคารที่ทำการ อบต. ที่มีมาตรฐาน	การทำงานมีประสิทธิภาพประชาชนได้รับการบริการที่ดี สะดวกและรวดเร็ว	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕๑	ก่อสร้างหลังคา เชื่อมต่อระหว่างศาลา ประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕	เพื่อป้องกันแดด และฝนในขณะ ประกอบกิจกรรม ของหมู่บ้าน	ตามโครงการของ อบต.					๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ศาลาประ ประจำหมู่บ้านมี สภาพที่ดีขึ้น	ประชาชนมี สถานที่ในการ ทำกิจกรรม ต่างๆอย่าง เหมาะสม	กองช่าง
๕๒	โครงการก่อสร้างศาลา พักประชาชน บริเวณ หนองอ่างแก้ว	เพื่อเป็นที่พักผ่อน ของประชาชนใน พื้นที่และใกล้เคียง	ศาลาพักประชาชน ได้รับการก่อสร้าง ตามแบบมาตรฐาน				๑๕๐,๐๐๐		ร้อยละ๑๐๐ ศาลาพัก ประชาชนได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนมี สถานที่พักผ่อน หย่อนใจ	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕๓	โครงการปรับปรุง ซ่อมแซม ประตुरะบาย น้ำหนอง อ่างแก้ว	เพื่อให้ประชาชนมี น้ำใช้เพื่ อการ อุปโภค	ตามโครงการ ของ อบต.			๕๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ ประตุน้ำได้รับการ ซ่อมแซมตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนมีน้ำใช้เพื่อ การอุปโภค	กองช่าง
๕๔	-ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ ที่ ๓ เพิ่ม ๑ ช่อง บริเวณประตูน้ำคลอง โพธิ์ ระยะทางประมาณ ๓๐ ม.	ประชาชนสัญจร ไปมาได้ อย่าง สะดวกปลอดภัย	คสล. พื้นที่ ๑๕๐ม. กว้าง ๕ x ๓๐ ม.				๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ถนน ค.ส.ล. ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาได้สะดวก และปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕๕	-ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๓ คลองโพธิ์ บริเวณสวนนายพิญญ ภูสวรรค์ ระยะทางประมาณ ๔๐๐ ม.	ประชาชนสัญจรไปมาได้ อย่างสะดวกปลอดภัย	คสล. พื้นที่ ๒,๐๐๐ ม. กว้าง ๕ x ๔๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.				๗๐๐,๐๐ ๐	๗๐๐,๐๐ ๐	ถนน ได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้สะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง
๕๖	-ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๓ บริเวณบ้านนายสำเริง กองแก้ว ระยะทางประมาณ ๕๐๐ เมตร	ประชาชนสัญจรไปมาได้ อย่างสะดวกปลอดภัย	คสล. พื้นที่ ๒,๕๐๐ม. กว้าง ๕ x ๕๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.			๘๗๕,๐๐๐			ถนน ค.ส.ล. ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้สะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕๗	โครงการปรับปรุงถนน หมู่ที่ ๗ โดย ลาดยางแอสฟัลท์ติก บริเวณบ้านนาง หย้า ออมสิน ถึงบ้านนางธนาภรณ์ จันทร์วิ้ง ระยะทางประมาณ ๕๐๐ เมตร	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่างสะดวก ปลอดภัย	คสล. พื้นที่ ๒,๕๐๐ม. กว้าง ๕ x ๕๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.		๘๗๕,๐๐๐				ถนน ได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาได้สะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๕๘	โครงการก่อสร้างศาลากลางหมู่บ้าน หมู่ที่ ๗ พร้อมอาสนะพระ บริเวณ บ้านนายเสน่ห์ สุขสละ	ประชาชนในชุมชน มีสถานที่จัดงาน ร่วมกัน	ศาลาได้รับการก่อสร้าง ตามแบบมาตรฐาน					๑๕๐,๐๐๐	ศาลาได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนใน ชุมชนมีสถานที่ จัดงานร่วมกัน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕๙	โครงการซ่อมแซมห้องน้ำ สาธารณะ ประจำศาลาประจำ หมู่บ้าน หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมี ห้องน้ำสาธารณะ ใช้ร่วมกัน	ห้องน้ำสาธารณะ ได้รับการซ่อมแซม ตามแบบ มาตรฐาน			๕๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ ห้องน้ำ สาธารณะได้รับการ ซ่อมแซมตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนมีห้องน้ำ สาธารณะใช้ ร่วมกัน	กองช่าง
๖๐	โครงการซ่อมแซมศาลาประจำ หมู่บ้าน หมู่ที่ ๒	เพื่อให้ประชาชนมี ศาลาประจำ หมู่บ้านใช้ร่วมกัน	ซ่อมแซมศาลาประจำ หมู่บ้าน เปลี่ยน กระเบื้องหลังคา ตาม แบบมาตรฐาน				๕,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ ศาลา ประจำหมู่บ้านได้รับ การซ่อมแซมตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนมีศาลา ประจำหมู่บ้านใช้ ร่วมกัน	กองช่าง
๖๑	-ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๓ คลองโพธิ์ บริเวณบ้านเช่านาย กมล ยอแสงสุขกมล ระยะทาง ประมาณ ๔๐๐ ม.	ประชาชนสัญจร ไปมาได้อย่าง สะดวกปลอดภัย	คสล. พื้นที่ ๒,๐๐๐ม. กว้าง ๕ x ๔๐๐ ม. ยาว ๔๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.		๗๐๐,๐๐๐				ถนน ค.ส.ล. ได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาได้สะดวก และปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖๒	ถมดินบริเวณข้างศาลา ประจำหมู่บ้านหมู่ที่ ๗ พื้นที่ประมาณ ๒๐x๔๐ ม. สูงประมาณ ๑.๕ ม.	เพื่อให้ประชาชน มีพื้นที่ใช้สอย ร่วมกัน	มีลานกว้างไว้ใช้ ประโยชน์ร่วมกัน				๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	มีลานกว้างไว้ใช้ ประโยชน์ร่วมกัน	กองช่าง
๖๓	โครงการลงลูกรังถนน บริเวณโรงอิฐตาบ่าถึง หนองขโมย ระยะทาง ประมาณ ๒ กม.	เพื่อใช้สัญจรไป มาได้อย่าง สะดวก	ถนนได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ถนน ได้รับการก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้สะดวก	กองช่าง
๖๔	โครงการก่อสร้างสะพาน ปูนข้ามคลองชลประทาน บริเวณศาลพ่อปู่ หมู่ที่ ๒	เพื่อให้ประชาชน ใช้สัญจรไปมาได้ อย่างปลอดภัย	ก่อสร้างสะพาน หมู่ที่ ๒ บริเวณบ้านาง สำเนา จันทรเพ็ง ขนาด ๒ ม. x ๒๕ ม.			๓๐๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ สะพานได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่าง ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖๕	โครงการซ่อมแซมสะพานไม้ บริเวณประตูน้ำคลองโพธิ์	เพื่อให้ประชาชน ใช้สัญจรไปมาได้ อย่างปลอดภัย	สะพานได้รับการ ซ่อมแซมตาม แบบมาตรฐาน		๕๐,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ สะพานได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาได้อย่าง ปลอดภัย	กองช่าง
๖๖	โครงการซ่อมแซมประตู ระบายน้ำ หมู่ที่ ๓ คลองโพธิ์ บริเวณโรงงูดำ	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำเพื่อการ อุปโภคเพียงพอ	ประชาชนมีน้ำ เพื่อการอุปโภค เพียงพอ		๕๐,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ มี ประตูระบายน้ำ ที่มีมาตรฐาน	น้ำมีทางระบาย ได้สะดวกขึ้น ไม่ท่วมขัง	กองช่าง
๖๗	โครงการซ่อมแซมประตู ระบายน้ำ พร้อมทั้งขุดลอก คลองบ้านแขก หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชน มีน้ำเพื่อการ อุปโภคเพียงพอ	ประชาชนมีน้ำ เพื่อการอุปโภค เพียงพอ			๕๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ มี ประตูระบายน้ำ ที่มีมาตรฐาน	น้ำมีทางระบาย ได้สะดวกขึ้น ไม่ท่วมขัง	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖๘	เพิ่มไฟฟ้าสาธารณะ หมู่ที่ ๓ บริเวณเรือสำเภาพร้อมเสา	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง และเส้นทางสัญจรมีแสงสว่าง	ตามโครงการของ อบต.	๑๕,๐๐๐					ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	กองช่าง
๖๙	ย้ายสายไฟฟ้า หมู่ที่ ๓ คลองโพธิ์บริเวณบ้านสมพร สุขมงคล - บ้านเขานายกมล ยอแสงสุขกมล ประสานไฟฟ้าอำเภอป่าโมก	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง และเส้นทางสัญจรมีแสงสว่าง	ตามโครงการของ อบต.					๑๕,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	กองช่าง
๗๐	ติดตั้งเสาไฟฟ้าและไฟส่องทางสาธารณะ จำนวน ๔ ต้น บริเวณสนามฟุตบอล	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	ตามโครงการของ อบต.					๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ คู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗๑	โครงการติดตั้งไฟฟ้า สาธารณะ พลังงาน แสงอาทิตย์ บริเวณบึง สำเภาลอย หมู่ที่ ๑,๒,๓,๘	เพื่อให้ประชาชน มีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง และเส้นทาง สัญจรมีแสงสว่าง	ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ พลังงานแสงอาทิตย์ บริเวณบึงสำเภาลอย หมู่ที่ ๑,๒,๓,๘ จำนวน ๓๐ จุด	๙๐๐,๐๐ ๐					ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนมี ไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	ประชาชนมี ไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	กองช่าง
๗๒	โครงการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ บริเวณบ้านนางสาวสมพิศ นุด ประสาธถึงทางลงศาลพ่อ ปู่ จำนวน ๕ จุด	เพื่อให้ประชาชน มีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง และเส้นทาง สัญจรมีแสงสว่าง	ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ บริเวณบ้านนางสาวสมพิศ นุดประสาธถึงทางลงศาลพ่อ ปู่ จำนวน ๕ จุด		๒๕,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนมี ไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	ประชาชนมี ไฟฟ้าใช้ทั่วถึง	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗๓	โครงการก่อสร้างโดม อเนกประสงค์พร้อม ห้องน้ำ หมู่ที่ ๔	เพื่อให้ประชาชน ในประโยชน์ ร่วมกัน	ประชาชนมี พื้นที่ใช้ ประโยชน์ ร่วมกัน			๑,๕๐๐,๐๐ ๐			โดม อเนกประสงค์ และห้องน้ำ ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนมีพื้นที่ ใช้ประโยชน์ ร่วมกัน	กองช่าง
๗๔	โครงการซ่อมแซมถนน ลงลูกรัง บริเวณถนนคันคลองส่งน้ำบ้าน แซกระยะทางประมาณ ๕๐๐ เมตร	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้ อย่างสะดวก ปลอดภัย	ถนนได้รับ ซ่อมแซมตาม แบบมาตรฐาน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐ ๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ถนนได้รับ ซ่อมแซมตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมา ได้อย่างสะดวก	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗ ๕	โครงการก่อสร้างระบบ ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนมี น้ำประปาใช้ในการ อุปโภคบริโภค	ระบบประปาได้รับ การก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ระบบ ประปาได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนมี น้ำประปาใช้ ทั่วครัวเรือน	กองช่าง
๗ ๖	โครงการวางระบบท่อ ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนมี น้ำประปาใช้ในการ อุปโภค	ระบบประปาได้รับ การก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ระบบประปาได้รับ การก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนมี น้ำประปาใช้ ทั่วครัวเรือน	กองช่าง
๗ ๗	ถมดินปรับพื้นที่ก่อสร้าง ระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑-๘	เพื่อปรับพื้นที่ในการ ก่อสร้างระบบ ประปาหมู่บ้าน	พื้นที่ได้รับการปรับ ตามแบบมาตรฐาน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐พื้นที่ ได้รับการปรับตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนมี น้ำประปาใช้ ทั่วครัวเรือน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗๘	โครงการก่อสร้าง ถนนลาดยางแอสฟัลท์ติก หมู่ที่ ๔ เชื่อมต่อหมู่ที่ ๕ ซอยหลังถึงประปา	ประชาชนสัญจร ไปมาได้อย่าง สะดวกปลอดภัย	ถนน ระยะทาง ประมาณ ๕ x ๑,๖๐๐ ม.				๑,๐๐๐,๐๐๐		ถนน ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชน สัญจรไปมาได้ สะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง
๗๙	โครงการขยายไหล่ทาง คสล. พร้อมผนังกันดิน คสล. หมู่ที่ ๘ บริเวณริมบึงสำเภาลอย	ประชาชนสัญจร ไปมาได้อย่าง สะดวกปลอดภัย	ไหล่ทางและผนัง กันดิน คสล. ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	๕๐๐,๐๐๐					ร้อยละ๑๐๐ โครงการได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชน สัญจรไปมา สะดวกขึ้น	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงา น รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘๐	โครงการก่อสร้างถนนดินลง ลูกรัง หมู่ที่ ๖ บริเวณบ้าน นายพิมพ์ ทรัพย์เสถียร	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้ อย่างสะดวก	กว้าง ๓ เมตร ยาว ๘๐ เมตร					๔๐๐,๐๐๐	ถนน ได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาสะดวกขึ้น	กองช่าง
๘๑	โครงการก่อสร้างถนนดินลง ลูกรังข้างโรงสูบน้ำหมู่ที่ ๗	ประชาชนสัญจร ไปมาได้อย่าง สะดวกปลอดภัย	ถนน ได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน			๕๐๐,๐๐๐			ถนน ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาได้สะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๘๒	โครงการก่อสร้างทาง ระบายน้ำพร้อมบ่อพักน้ำ คสล. บริเวณบ้านนางพยงค์ กลั่นจันทร์	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้ อย่างสะดวก	โครงการได้รับ การก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน		๘๐,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ ทาง ระบายน้ำ คสล. ได้รับการก่อสร้าง ตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาได้อย่าง สะดวก	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘๓	โครงการก่อสร้างดาด คอนกรีต บริเวณคลอง สวน หมู่ที่ ๖	เพื่อให้การส่งน้ำ จากคลอง ชลประทานเป็นไป อย่างทั่วถึง	ดาดคอนกรีต ม. ๖ ระยะทาง ๑๐๐ ม.					๑,๐๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ มีดาดคอนกรีต ที่มีมาตรฐาน	ประชาชนสามารถ ใช้น้ำได้อย่างมีประ สิทธิภาพและ คุ้มค่า	กองช่าง
๘๔	โครงการก่อสร้างดาด คอนกรีต บริเวณคลอง วิหารแดง หมู่ที่ ๔	เพื่อให้การส่งน้ำ จากคลอง ชลประทานเป็นไป อย่างทั่วถึง	ดาดคอนกรีต ได้รับการก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน		๘๐๐,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ มีดาดคอนกรีต ที่มีมาตรฐาน	ประชาชนสามารถ ใช้น้ำได้อย่างมีประ สิทธิภาพและ คุ้มค่า	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘๕	โครงการก่อสร้างรั้วกัน ริมคลองวิหารแดง หมู่ที่ ๔	เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ริมคลองวิหาร แดง	รั้วได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน		๒๐๐,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ รั้วได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่าง ปลอดภัย	กองช่าง
๘๖	โครงการก่อสร้างทาง ระบายน้ำ บริเวณบ้าน นางสาวบังอร นนทศิลา หมู่ที่ ๔	เพื่อระบายน้ำที่ ท่วมขังในชุมชน	โครงการได้รับ การก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน					๒๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ทางระบายน้ำ ได้รับก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่าง ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘๗	โครงการก่อสร้างถนนลูกรัง บดอัดแน่นบริเวณทางเข้า หนองขโมย หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้อย่าง สะดวก	ช่วงที่๑ ๕ม.x๙๐๐ ม. หน้า ๐.๒๐ ม. ช่วงที่๒ ๔ม. x๑๕ม. หน้า ๐.๒๐ ม.	๕๐๐,๐๐ ๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐ ๐	๕๐๐,๐๐ ๐	ถนนได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชน สัญจรไปมา ได้สะดวก	กองช่าง
๘๘	โครงการลงหินคลุก หมู่ที่ ๕ บริเวณซอยหลังศาลเจ้าแม่ สายบัวถึงบริเวณซอยบ้าน นางเปื้อง คาดหมาย	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้อย่าง สะดวก	ระยะทางประมาณ ๓x๖๐๐=๑๘๐ ๔x๒๘๔=๑๑๓.๖ ๒x๒๕๐=๕๐	๑๕๐,๐๐ ๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐ ๐	๑๕๐,๐๐ ๐	ถนนได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชน สัญจรไปมา ได้สะดวก	กองช่าง
๘๙	โครงการก่อสร้างพื้น คสล. บริเวณรอบศาลาประจำ หมู่บ้าน หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมี พื้นที่ใช้สอยรอบ ศาลาประจำ หมู่บ้านร่วมกัน	พื้นที่ได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน		๕๐๐,๐๐๐				พื้นที่ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชนมีพื้นที่ ใช้สอยรอบศาลา ประจำหมู่บ้าน ร่วมกัน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ. ๐๒/๑

ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน

(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙๐	โครงการติดตั้งหอกระจายข่าว หมู่ที่ ๔ บริเวณร้านค้านายพนธ์ กาแก้ว	เพื่อให้ประชาชนได้รับฟังข้อมูลข่าวสาร	หอกระจายข่าวได้รับการติดตั้งตามแบบมาตรฐาน					๒๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ หอกระจายข่าวได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนได้รับฟังข่าวสารอย่างชัดเจน	กองช่าง
๙๑	โครงการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ พลังงานแสงอาทิตย์ หมู่ที่ ๕ บริเวณบ้านนายพนธ์ ชุ่มยิ้ม	เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกในเวลาค่ำคืน	ไฟฟ้าสาธารณะได้รับการติดตั้งตามแบบมาตรฐาน					๒๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ไฟฟ้าสาธารณะได้รับการติดตั้งตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกปลอดภัยในเวลาค่ำคืน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙๒	โครงการก่อสร้างไหล่ทางพร้อมลงหินคลุกเส้นทางบริเวณริมบึงสำเภาลอย หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้ อย่างสะดวก	ไหล่ทางได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน		๓๐๐,๐๐ ๐				ไหล่ทางได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๙๓	โครงการก่อสร้างถนน คสล. บริเวณข้างศาลเจ้าแม่สายบัว หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้ อย่างสะดวก	ถนน ค.ส.ล. ระยะทางประมาณ ๓ x ๕๐๐ ม. พื้นที่ ๑,๕๐๐ม.	๗๕๐,๐๐ ๐					ร้อยละ ๑๐๐ ถนนได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
๙๔	โครงการลงลูกรัง ซอย ๖ หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้ อย่างสะดวก	ลงลูกรังระยะทางประมาณ ๑๐๐ เมตร	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐ ๐	๒๐,๐๐ ๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ถนนได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗๕	โครงการซ่อมแซมสะพานข้ามคลองหมู่ที่ ๗	เพื่อซ่อมแซมสะพานข้ามคลองให้มีสภาพที่ดีสัญจรไปมาได้อย่างปลอดภัย	ซ่อมแซมสะพานจำนวน ๒ สะพาน บริเวณหน้าบ้าน พ.อ.อ. มงคล เนียมศรี และ หน้าบ้านนาย สำรวย ควรรับส่วน		๑๐๐,๐๐๐				ร้อยละ ๑๐๐ สะพานได้รับการซ่อมแซมตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้อย่างปลอดภัย	กองช่าง
๗๖	โครงการขยายไหล่ทางบริเวณบ้านนางกิมซัว ศรีเพ็ง หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้อย่างปลอดภัย	ไหล่ทางได้รับการขยายตามแบบมาตรฐาน			๕๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ ไหล่ทางได้รับการขยายตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้อย่างปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗๗	โครงการก่อสร้างโดมและแท่น วางพระพุทธรูป หมู่ที่ ๗ บริเวณบ้านนางน้อม มีศรีดี	เพื่อให้ประชาชน ใช้ประโยชน์ สถานที่ร่วมกัน	มีสถานที่ให้ ประชาชนใช้ ประโยชน์สถานที่ ร่วมกัน			๑๐๐,๐๐๐			ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนใช้ ประโยชน์สถานที่ ร่วมกัน	มีสถานที่ให้ ประชาชนใช้ ประโยชน์ สถานที่ร่วมกัน	กองช่าง
๗๘	โครงการก่อสร้างรั้วเหล็กกรอบ สนามกีฬาหมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชน ใช้ประโยชน์ สถานที่ร่วมกัน	กว้าง ๑๙ ม. ยาว ๔๖ ม. สูง ๔ ม.				๒๐๐,๐๐๐		ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนใช้ ประโยชน์สถานที่ ร่วมกัน	มีสถานที่ให้ ประชาชนใช้ ประโยชน์ สถานที่ร่วมกัน	กองช่าง
๗๙	โครงการก่อสร้าง ถนนลาดยางแอสฟัลต์ติก ถนนข้างศาลาประจำ หมู่บ้าน หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้ อย่างปลอดภัย	ลาดยางแอสฟัลต์ ๔ x ๕๐๐ ม. พื้นที่ ๒,๐๐๐ตร.ม.		๗๕๐,๐๐๐				ถนน ได้รับการ ก่อสร้างตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนสัญจร ไปมาสะดวกขึ้น	กองช่าง
รวม	๗๙ โครงการ			๑๙,๑๓๕,๐๐๐	๒๒,๔๐๕,๐๐๐	๒๓,๕๗๐,๐๐๐	๒๓,๑๒๕,๐๐๐	๒๑,๘๘๕,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.๑ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ขุดลอก กำจัดวัชพืช และพัฒนาแหล่งน้ำ คลองบ้านแขก หมู่ที่ ๕	เกษตรกรมีน้ำใช้ เพื่อการเกษตร และปศุสัตว์ อย่างเพียงพอ	ขุดลอกฯ -คลองบ้านแขก ใช้แรงงานคน ประมาณ ๒๐๐ ม. และใช้ เครื่องจักร ประมาณ ๒ กม.	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ คลองมีน้ำใช้ เพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ และทั่วถึง	ประชาชนมีน้ำ ใช้เพื่อ การเกษตรอย่าง เพียงพอและ ทั่วถึง ทำให้มี รายได้จาก การเกษตรมาก ขึ้น	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๕.๑ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	ขุดลอก กำจัดวัชพืช และพัฒนาแหล่งน้ำ ชลประทาน, แหล่งน้ำ ธรรมชาติให้มีใช้ตลอดปี	เกษตรกรมีน้ำใช้ เพื่อการเกษตร และปศุสัตว์ อย่างเพียงพอ	ขุดลอก -คลองฝรั่ง -คลองโพธิ์ -คลองวิหารแดง -คลองบ้านแขก -คลองชลประทาน -คลองสวน -คลองไส้ไก่ -คลองมอญ -หนองขโมย -หนองอ่างแก้ว -บึงสำเภาลอย ฯ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ คลองมีน้ำใช้ เพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ และทั่วถึง	ประชาชนมีน้ำ ใช้เพื่อ การเกษตรอย่าง เพียงพอและ ทั่วถึง ทำให้มี รายได้จาก การเกษตรมาก ขึ้น	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๑

ข ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ เพิ่มจำนวนสัตว์น้ำ บึงสำเภาลอย และแหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลโรงช้าง	เพื่อให้ประชาชนมีสัตว์น้ำไว้อุปโภค	ตามโครงการของ อบต. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนมีสัตว์น้ำอุปโภค	ประชาชนมีสัตว์น้ำอุปโภค	สำนักปลัด
๔	โครงการติดตั้งตะแกรงระบายน้ำกันวัชพืชบริเวณประตูน้ำคลองโพธิ์	เพื่อตัดกขยะและวัชพืชในลำคลองที่กีดขวางทางน้ำ	ประชาชนใช้น้ำในการเกษตร			๑๕,๐๐๐			ร้อยละ ๘๐ ประชาชนใช้น้ำในการเกษตรอย่างเพียงพอ	ประชาชนใช้น้ำในการเกษตรอย่างเพียงพอ	สำนักปลัด
รวม	๔ โครงการ			๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แบบ ผ. ๐๒/๒

สำหรับ โครงการที่เกิณศัภภษาขององคักรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
องคักรบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมือ่งน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององคักรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
- ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	ซ่อมแซมถนนหมู่ที่ ๒ ลาดยางแอสฟัลท์ติก	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้อย่าง สะดวก	ลาดยางแอสฟัลท์ติกบริเวณบ้านนางสุมาลี ถึง จุดเชื่อมต่อ อบต.บางเสด็จทั้ง ๒ ฝั่ง ฝั่งบน กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๖๘๘ ม.ฝั่งล่างกว้าง ๕ ม. ยาว ๑,๖๕๐ ม.				๔,๖๒๐,๐๐๐.-		ถนน ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชน สัญจรไปมา ได้สะดวก	อบจ.
๕	ซ่อมแซมถนนรอบบึง สำเภาลอย หมู่ที่ ๑,๒,๓ และหมู่ที่ ๘ และถนน เชื่อมต่อรอบหมู่บ้าน หมู่ ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้อย่าง สะดวก	ซ่อมแซมถนนรอบบึงสำเภาลอย และรอบ หมู่บ้าน หมู่ที่ ๘ โดยลาดยางแอสฟัลท์ติกฝั่ง หมู่ที่ ๘ กว้าง ๓ ม. ยาว ๗๕๐ ม. ฝั่ง หมู่ที่ ๑,๒,๓ กว้าง ๖ ม. ยาว ๑,๑๐๐ ม. เขตเชื่อมต่อเทศบาลตำบลป่าโมก ถนนหน้าบ้านพักนายอำเภอป่าโมก	๒,๓๐๐,๐๐๐.-				๒,๓๐๐,๐๐๐.-	ถนน ได้รับการ ก่อสร้างตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชน สัญจรไปมา ได้สะดวก	อบจ.

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกิณศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	ซ่อมแซมถนน เส้นทางออกวัดศรี มหาโพธิ์	เพื่อให้ประชาชน สัญจรได้อย่าง สะดวก ปลอดภัย	ซ่อมแซมถนน โดยลาดยาง แอสฟัลต์ติก บริเวณ เชื่อมต่อเขตเทศบาลตำบล ป่าโมก กว้าง ๔ ม. ยาว ๒๐๐ ม. พร้อมถมดินไหล่ทางทั้งสอง ข้าง ยาวประมาณข้างละ ๑๘๐ ม.	๕๐๐,๐๐๐.-				๕๐๐,๐๐๐.-	ถนนได้รับการ ซ่อมแซมตาม แบบมาตรฐาน	ประชาชน สัญจรไปมาได้ สะดวก ปลอดภัย	อบจ.

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แบบ ผ. ๐๒/๒

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการปรับปรุง ซ่อมแซมถนน คสล. ริมคลองชลประทาน หมู่ที่ ๖ –หมู่ที่ ๗ ตำบลโรงช้าง อำเภอป่าโมก จังหวัด อ่างทอง ระยะทาง ประมาณ ๑,๗๓๘ เมตร เชื่อมต่อกับ ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก จังหวัด อ่างทอง	ถนนได้รับการ ซ่อมแซมตามแบบ มาตรฐาน	ปรับปรุงซ่อมแซมถนน คสล. ริม คลองชลประทาน หมู่ที่ ๖ –หมู่ ที่ ๗ ตำบลโรงช้าง อำเภอป่า โมก จังหวัดอ่างทอง ระยะทาง ประมาณ ๑,๗๓๘ เมตรโดยปู ยางแอสฟัลต์ติกทับผิว คสล. ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ความยาว ๑,๗๓๘ เมตร หนา ๐.๐๕ เมตร (โดยมีพื้นที่ปู ยางแอสฟัลต์ติกไม่น้อยกว่า ๙๕๒.๐๐ ตร.ม.				๒,๔๓๐,๐๐๐.-		ร้อยละ ๑๐๐ ถนน ได้รับการ ซ่อมแซม	ประชาชน สัญจรปลอด ภัย	จังหวัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกิณศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๓ บริเวณคลองโพธิ์ ฝั่ง ทิศเหนือ	เพื่อให้สัญจรไปมาได้ อย่างสะดวก	ถนน ค.ส.ล. ระยะทาง ประมาณ ๕ x ๒,๐๐๐ ม.					๕,๐๐๐,๐๐๐	ถนน ได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชน สัญจรไปมา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๙	โครงการก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๓ บริเวณคลองโพธิ์ ฝั่ง ทิศใต้ ถึงคลองทั้งน้ำ	ประชาชนสัญจรไป มาได้อย่างสะดวก ปลอดภัย	ถนน ค.ส.ล. ระยะทางประมาณ ๕ x ๒,๐๐๐ ม.					๕,๐๐๐,๐๐๐	ถนน ได้รับ การก่อสร้าง ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชน สัญจรไปมา สะดวกขึ้น	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แบบ ผ. ๐๒/๒

สำหรับ โครงการที่เกิณศัภภภาพขององคักรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
องคักรบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่งคั่ง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององคักรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๓ บริเวณ โรงงู้งดำถึงเขตติดต่อตำบล ทัพน้ำ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้อย่างสะดวก	ถนนกว้าง๕ม. x ๒,๔๖๖ม. หนา ๐.๑๕ม. พร้อมทำ ูข้างและมีพื้นที่ ไม่น้อยกว่า ๑๒,๔๐๕.๕๐ ตารางเมตร หินคลุกลงไหล่ทางข้างละ ๐.๕๐ ม.			๗,๙๐๔,๐๐๐			ถนน ได้รับการก่อสร้างตามแบบมาตรฐาน	ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
รวม	๑๐ โครงการ			๔,๐๐๐,๐๐๐.-	๑,๓๗๕,๐๐๐.-	๗,๙๐๐,๐๐๐.-	๖,๐๕๐,๐๐๐.-	๑๒,๘๐๐,๐๐๐.-			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกิณศัภยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

๒.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการพัฒนา บึงสำเภาลอย ก่อสร้างตลาดน้ำ และร้านค้าชุมชน	เพื่อให้ประชาชนใน ชุมชนมีรายได้ เพิ่มขึ้นและพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวและให้ ประชาชนในชุมชนมี รายได้เพิ่มขึ้น					๑,๕๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ประชาชนใน ชุมชนมีรายได้ เพิ่มขึ้นสถานที่ ท่องเที่ยวได้รับการ พัฒนา	ประชาชนในชุมชนมี รายได้เพิ่มขึ้นสถานที่ ท่องเที่ยวได้รับการ พัฒนา	อบจ.
รวม	๑ โครงการ							๑,๕๐๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แบบ ผ. ๐๒/๒

สำหรับ โครงการที่เกิณศัภภภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.๑ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ ขุดลอกบึงสำเภาลอย	บึงสำเภาลอย ได้รับการ ปรับปรุงภูมิทัศน์ ตามแบบ มาตรฐาน	ปรับปรุงภูมิทัศน์รอบ บึงสำเภาลอย ตำบล โรงช้าง อำเภอบำเหน็จ จังหวัดอ่างทอง โดย ขุดลอกบึงสำเภาลอย ในพื้นที่หมู่ที่ ๑,๒,๓ และหมู่ที่ ๘ เนื้อที่ ประมาณ ๓๓ ไร่	๔,๐๐๐,๐๐๐.-				๔,๐๐๐,๐๐๐.-	ร้อยละ ๑๐๐ บึงสำเภาลอย ได้รับการ ปรับปรุงภูมิ ทัศน์ตามแบบ มาตรฐาน	ประชาชนมีแหล่งน้ำ ใช้ตลอดปี	จังหวัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แบบ ผ. ๐๒/๒

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.๑ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการขุดลอกคลองเชื่อมต่อลำเภาลอย พร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณโดยรอบ	บึงลำเภาลอยได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์ตามแบบมาตรฐาน	ขุดลอก คลองเชื่อมต่อบึงลำเภาลอย หมู่ที่ ๑ พร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณโดยรอบ (ทำดาดคอนกรีต) ถึงเขตติดต่อ ตำบลบางเสด็จ และเทศบาลตำบลป่าโมก		๒,๐๐๐,๐๐๐.-		๒,๐๐๐,๐๐๐.-		ร้อยละ ๑๐๐ คลองมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ	ประชาชนมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง ทำให้มีรายได้จากการเกษตรมากขึ้น	จังหวัด
รวม	๒ โครงการ			๔,๐๐๐,๐๐๐.-	๒,๐๐๐,๐๐๐.-		๒,๐๐๐,๐๐๐.-	๔,๐๐๐,๐๐๐.-			

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับ งานสำนักงาน (จอขนาดไม่ น้อยกว่า ๑๙ นิ้ว) จำนวน ๑ เครื่อง โดยมีคุณลักษณะพื้นฐาน - ตามประกาศเกณฑ์ราคา กลางและคุณลักษณะ พื้นฐานครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์ของกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร -เครื่องสำรองไฟฟ้า -ชุดโปรแกรม ระบบปฏิบัติการสำหรับ เครื่องคอมพิวเตอร์และ เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก -ชุดโปรแกรมป้องกันไวรัส	๑๑๖,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษาฯ กองช่าง
รวม					๑๑๖,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐	๑๑๖,๐๐๐	

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถบรรทุก (ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน ปริมาตรกระบอกลูก ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี หรือกำลังเครื่องยนต์สูงสุด ไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ กิโลวัตต์ ขับเคลื่อน ๔ ล้อ แบบดับเบิลแค็บ	๑,๐๙๒,๐๐๐	๑,๐๙๒,๐๐๐				สำนักปลัด กองช่าง
๒	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถยนต์นั่งส่วนกลาง ๔ ประตู ปริมาตรกระบอกลูก ไม่เกิน ๑,๖๐๐ ซีซี			๗๘๔,๐๐๐			สำนักปลัด
รวม					๑,๐๙๒,๐๐๐	๑,๐๙๒,๐๐๐	๗๘๔,๐๐๐			

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ตู้เหล็กเก็บเอกสารบาน เลื่อนกระจก	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	กองการศึกษาฯ กองคลัง สำนักปลัด กองช่าง
๒	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะทำงานพร้อมเก้าอี้	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	กองการศึกษาฯ กองคลัง สำนักปลัด กองช่าง
๓	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เก้าอี้ทำงาน	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	กองการศึกษาฯ กองคลัง สำนักปลัด กองช่าง
๔	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศแบบติด ผนัง (ระบบ Inverter)	๕๔,๘๐๐	๕๔,๘๐๐	๕๔,๘๐๐	๕๔,๘๐๐	๕๔,๘๐๐	กองการศึกษาฯ กองคลัง สำนักปลัด กองช่าง
รวม					๙๔,๘๐๐	๙๔,๘๐๐	๙๔,๘๐๐	๙๔,๘๐๐	๙๔,๘๐๐	

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	เครื่องตัดหญ้า แบบล้อ จักรยาน	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐				กองช่าง
๒	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	เครื่องกรองน้ำดื่ม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	กองการศึกษาฯ
๓	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	ตู้เย็น ขนาด ๗ คิวบิกฟุต	๘,๕๐๐	๘,๕๐๐	๘,๕๐๐	๘,๕๐๐	๘,๕๐๐	สำนักปลัด
รวม					๕๐,๕๐๐	๕๐,๕๐๐	๓๘,๕๐๐	๓๘,๕๐๐	๓๘,๕๐๐	

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การเกษตร	รถพาร์มแทรกเตอร์ พร้อม เครื่องตัดหญ้าไหล่ทาง	๒,๐๐๐,๐๐๐					กองช่าง
รวม					๒,๐๐๐,๐๐๐					

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	แบบหล่อคอนกรีต	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐				กองช่าง
๒	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	เทอร์โมมิเตอร์วัดอุณหภูมิ ยางมะตอย (Asphalt)	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐				กองช่าง
รวม					๘,๐๐๐	๘,๐๐๐				

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	แผนงานการ รักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ ไฟฟ้าและ วิทยุ	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ - กล้องโทรทัศน์วงจรปิดชนิดไอพี แบบมุม กล้องคงที่ สำหรับติดตั้งภายนอกอาคาร (Outdoor Fixed Network Camera) โดยมีคุณลักษณะ ตามประกาศเกณฑ์ราคากลางและ คุณลักษณะพื้นฐานของระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	กองช่าง
รวม					๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

การบริหารงานที่ประสบความสำเร็จนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการนำนวัตกรรม (Innovation) และกระบวนการบริหารใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ การติดตาม และประเมินผลก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ การติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานและประเมินผลความสำเร็จของงาน อันจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขปัญหาร่วมกันให้บรรลุเป้าหมาย จึงต้องมีการติดตามและประเมินผล เพื่อให้ทราบประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานของ องค์กรว่าอยู่ในระดับใด เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

กระบวนการของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีองค์ประกอบ ๓ ส่วน คือ การวางแผน (Planning) การนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation) และการติดตามประเมินผล (Monitor ang Evaluation) ฉะนั้นการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๑) ติดตามและประเมินผลกระบวนการ (Process) จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยตรวจสอบกระบวนการดำเนินการว่าเป็นไปตามวิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นกรอบในการปฏิบัติงานติดตามและประเมินผล

๒) ติดตามประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ต่อการดำเนินงานตามนโยบายของเทศบาล เป็น การประเมินผลการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยออกแบบสำรวจความพึงพอใจ

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

เป็นการประเมินผลที่ช่วยให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินงานว่าแผนงานหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมาย หากมีความล่าช้ามีสาเหตุมาจากอะไร สมควรที่จะได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการใด เพื่อให้โครงการดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และยังเป็นเครื่องมือชี้วัด ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการดำเนินโครงการ โดยมีประเด็นในการติดตามประเมินผล คือ

๑) การติดตามและประเมินผลดำเนินงาน โดยมีตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คุณภาพความพึงพอใจ และขั้นตอนการดำเนินงานซึ่งผู้รับผิดชอบโครงการจะเป็นผู้กำกับตัวชี้วัด

๒) การเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนการดำเนินงานประจำปีและเพิ่มเติม

ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง จะนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลโครงการ มาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้สามารถตอบสนองและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนเป็นสำคัญ

ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล

๑. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ๒ ประเภท คือ

๑.๑ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑.๒ แผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ

๒. ประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

๓. ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

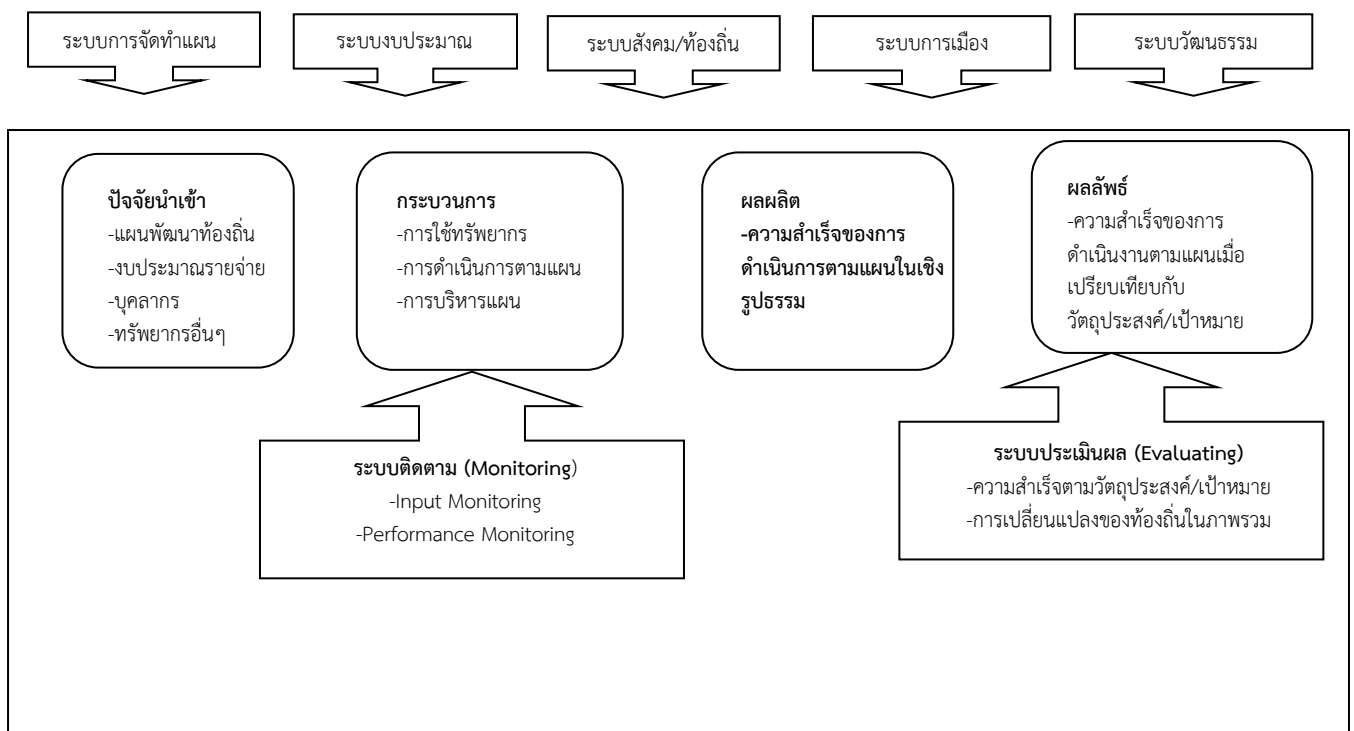
เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัด

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้มีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินให้เกิดความชัดเจนเป็นระบบมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัด ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (Indicators)	กรอบตัวแปร (Attributes)
สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลผลิต ผลลัพธ์	ผลต่างระหว่างจำนวนโครงการที่แล้วเสร็จกับจำนวนโครงการทั้งหมด
การตอบสนองความต้องการของประชาชน	ระดับความพึงพอใจ	สัดส่วนของประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่พึงพอใจและไม่พอใจผลสะท้อนกลับ

ระบบติดตามและประเมินผลแผนการพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่น

การวางระบบติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่นมีสมมุติฐานว่าระบบติดตามและประเมินผลไม่อาจแยกตัวเองออกจากระบบการบริหารแผนทั้งหมด ดังนั้นระบบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นก่อน หน้าที่แผนพัฒนาจะดำเนินการจึงเป็นเหมือนบริบทที่ย่อมจะส่งผลต่อการบริหารแผน และจะส่งผลต่อการติดตาม และประเมินผลด้วยเช่นกัน ดังนั้น ระบบติดตามและประเมินผลจึงสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๔.๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓

โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น

เสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง
เรื่อง ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เนื่องด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๔/๑ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง ได้พิจารณาและมีมติเห็นชอบร่างแผนพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในการประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๓/๒๕๖๔ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๕ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และเพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำแผนพัฒนาไปใช้ได้ถูกต้อง รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยให้มีผลนับตั้งแต่ ณ วันประกาศเป็นต้นไป ทั้งนี้ สามารถขอดูหรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๐๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายยงยุทธ ฤทธิกระจำง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง